

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

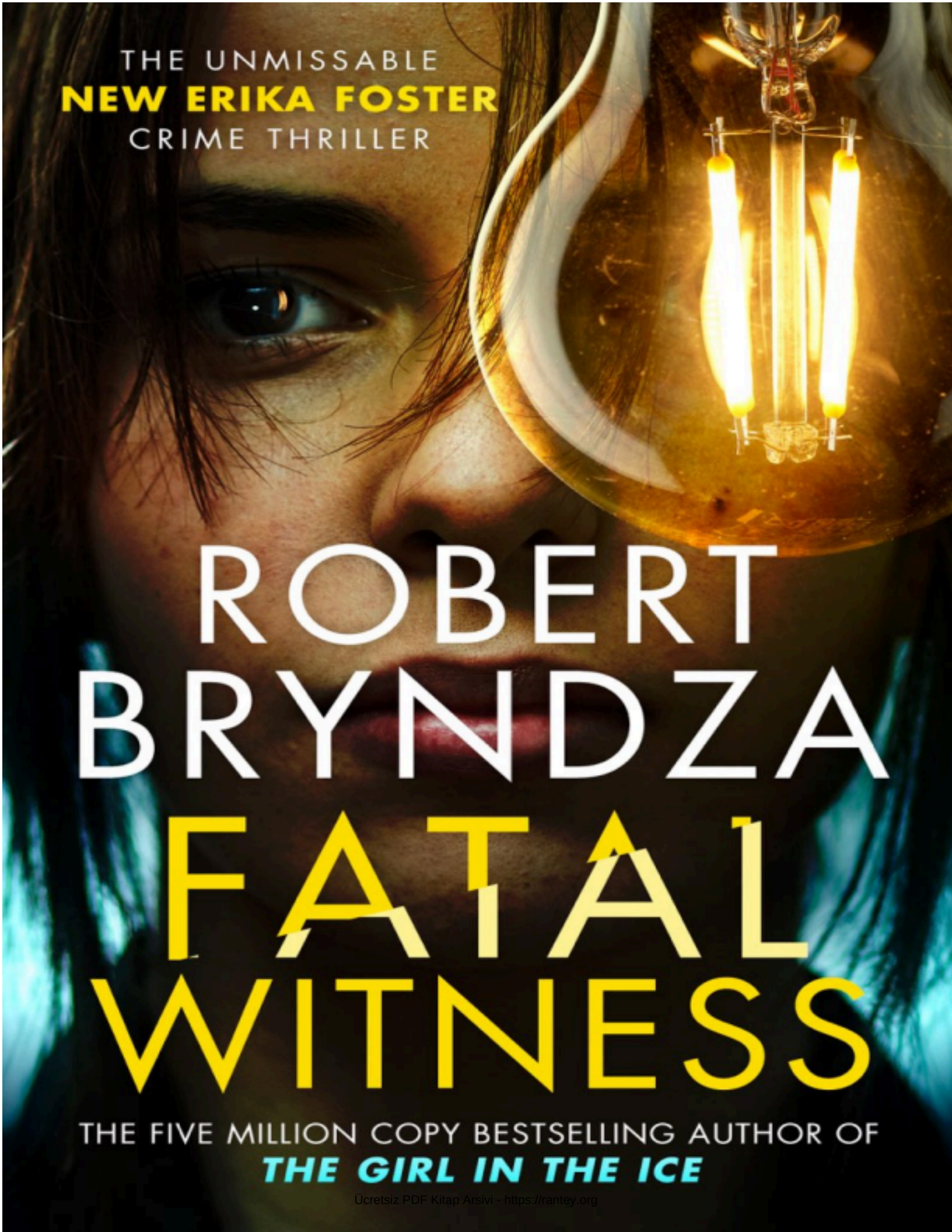
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE UNMISSABLE
NEW ERIKA FOSTER
CRIME THRILLER

ROBERT
BRYNDZA
**FATAL
WITNESS**

THE FIVE MILLION COPY BESTSELLING AUTHOR OF
THE GIRL IN THE ICE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ÖLÜMCÜL TANIK

KAÇIRILMAZ YENİ ERIKA FOSTER SUÇ GERİLİMİ!

ROBERT BRYNDZA

İÇİNDEKİLER

[Giriş](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Bölüm 62](#)
[Bölüm 63](#)
[Sonsöz](#)

[Robert'tan bir not](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Ayrıca Robert Bryndza tarafından](#)

ROBERT BRYNDZ'E ÖVGÜ

'Bundan sonra ne olacağını görmek için sayfaları açlıkla çevirmeden duramazsınız!'

—*Times*

'Modern polisiye kurgudaki en korkunç kötü adamlardan birini

bulmak için amansız bir arayış içinde olan, zekice çizilen Dedektif Erika Foster'ı takip ederken, her fırsatta ilgi çekici.'

— Jeffery Deaver, uluslararası alanda en çok satan 1 numaralı yazar

'Gerçekten dehşet verici karakterler ve baştan sona sürükleyici, sert bir hikayeye çok tüyler ürpertici'

— Rachel Abbott, Amazon Charts'ın en çok satan yazarı

'Birinci sayfadan itibaren desteklediğiniz bir kahramanla kıvrımlı, karanlık ve katmanlı'

— M. W. Craven, yazarı *Kukla Gösterisi*

'Sürükleyici bir sayfa çevirici. Mükemmel çizilmiş karakterler ve keskin, ayrıntılı yazıyla şaşırtıcı derecede iyi bir olay örgüsü.'

— Robert Dugoni, Wall Street Journal'ın 1 numaralı çok satan yazarı
'Robert Bryndza'nın karakterleri o kadar canlı bir şekilde çizilmiş ki, en ufak bir karakter bile – tamamen insani ve benzersiz bir şekilde kusurlu. Olay örgüsü zekice, orijinal ve harika; zamanlama duygusu ise dayanılmaz derecede kusursuz.'

—Augusten Burroughs, *New York Times* çok satan yazar
Makasla Koşmak

Raven Sokak Yayıncılık

www.ravenstreetpublishing.com

Telif Hakkı © Raven Street Ltd 2022

Robert Bryndza bu eserin yazarı olarak belirtilme hakkını ileri sürmüştür.

Tüm medyadaki tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, elektronik veya mekanik (internet, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve alma sistemi dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere) herhangi bir yöntemle, önceden yazılı izin alınmadan çoğaltılamaz veya aktarılamaz. yayıncılar.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Açıkça kamuya açık olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali

olarak kullanılmaktadır. Yaşayan veya ölü gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüftür.

Kapak tasarımı Henry Steadman'a aittir.

E-kitap ISBN: 978-1-914547-0-58

Ciltsiz ISBN: 978-1-914547-06-5

Ciltli ISBN: 978-1-914547-07-2

GİRİŞ

22 EKİM 2018 PAZARTESİ

Ön kapının vuruşu yumuşak, neredeyse ürkekti, bu yüzden zinciri bırakmayı düşünmedi. Kapıyı açtığı anda adam çok yakında duruyordu ve bastırılmış bir öfkeyle dolu görünüyordu. Tepki vermeye zaman bulamadan, eldivenli elleriyle aralıktan uzandı ve yıldırım hızında bir hareketle başını kavradı, bir eliyle ağzını, diğeriyle de başının arkasını kenetledi. Onu yerden kaldırarak eşikten içeri doğru ilerledi.

Eldivenler siyahtı ve yumuşak, esnek deriden yapılmıştı ama içlerindeki elleri demir gibiydi. Onu odanın diğer ucuna sürüklerken başını geriye attı ve görebildiği tek şey tavandı. Kapıyı tekmeleyerek kapatırken vücudu sarsıldı. Başının arkasındaki eli saçından bir tutamı tutuyordu, diğer eli ise burnunu düzleştirerek ağzını kapatıyordu. Şok onu bir bez bebek gibi gevşetti ve adam onu küçük çekyatın üzerine attı.

Orada sersemlemiş halde yatıyor, ona bakıyordu. Üç saniyeden fazla sürmemişti.

'Çılgılık atarsan seni öldürürüm. Anladın mı?' dedi. Anlayacak vakti yoktu. Ter ve kötü tıraş losyonu kokan adam, kadının üzerinde belirdi ve sonra suratına yumruk attı. Başı geriye doğru döndü ve başının sol tarafının tamamı uyuşmuş, sıcak ve soğuktu. Yatak sessizlikte gıcırdadı ve adam yatağın üzerine tırmandı, kadının vücudunda sürünerek ilerledi, kokusu daha da güçlendi...

Ezici. Yumruğu tekrar ona doğru geldi ve bu sefer her şey yıldızlara ve parlak siyaha dönüştü.

Kendine geldiğinde ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu. Önünde

yatıyordu ve elleri arkasından o kadar sıkı bağlanmıştı ki, omuzları yuvalarından çıkacakmış gibi hissediyordu. Ağzının ve burun deliklerinden birinin üzerinde kalın bir bant vardı. Ağzı iyice sıkıştırılmış kumaşla doluydu ve boğazının tam arkasına dayanıyordu. Öğürdü ve yutkunmaya çalıştı.

Perdeler kapalıydı ve oturma odası kasvetliydi. Oturma odasından yatak odasına açılan kapı aralıktı ve kapıdaki aralıktan onun sırt çantasına bir yığın not defteri yüklediğini görebiliyordu. Kapıyı açtığında o küçük, mavi, sportif sırt çantasını takıyordu. Şık, ince çizgili takım elbise ceketinin üzerindeki mavi askılarla tuhaf görünüyordu. Tekrar yutkunmayı denedi ama ağzındaki madde boğazının arka kısmına baskı yaptı. Bu onu kusturacak ve boğulacaktı. Yatakta kıpırdandı. Bacaklarını bağlamadığını anlayınca bir anlık mutluluk yaşadı.

Yatağın üzerinde kıpırdandı ve gözleri oturma odasını ve mutfağı taradı. *Bir bıçak.* Bir bıçak alması gerekiyordu. Kapıdaki boşluğa baktı. Bir şeyler bulmaya çalışıyordu... raflardan kitaplar çıkarıyor, çekmeceleri karıştırıyordu. USB anahtarlarını buldu ve sırt çantasına attı. Bağlanan oydu ama korkmuş görünüyordu. Dikkati dağıldığında hızlı hareket etmesi gerekiyordu.

Başını hareket ettirdiğinde ve ağzına tıklan madde yer değiştirip bademciklerine baskı yaptığında öğürdü. Kan vücuduna sıçradı ve yüzündeki morluğun yanmasına neden oldu. Yatağın kenarına doğru yavaşça inerken, çekyatın ince şiltesi öne doğru devrildi ve dengesini kaybetti, yataktan yuvarlandı ve büyük bir gürültüyle yere çarparak başının şişmiş tarafının üzerine düştü.

Ses döşeme tahtalarında yankılanıyordu ama o bunu fark etmedi. Bir şey, bir şey onu ele geçirmişti; hâlâ masasındaki bilgisayara odaklanmış, bir şeyler yazıyordu.

Ayağa kalkmak büyük bir çaba gerektirdi ve duvara doğru ilerledi, eğildi ve kendini dizlerinin üzerine çekmeyi başardı; bu arada tıkaç boğazını doldururken hissettiği kusma dürtüsünü kontrol etmeye çalışıyordu. Nefes almak zorlaştı ve iki kez durmak zorunda kaldı.

Sonunda ayağa kalkıp odanın ortasında sallanarak durduğunda, bu bir zafer gibi geldi. Ayakları üzerinde dengesiz bir şekilde yatağın etrafında hızla dolaştı. Televizyonun olduğu duvarın yanındaki alçak masanın kenarına yakın bir yerde bir Scrabble kutusu vardı ve

bacağının kutuya çarptığını hissetti. Kutu kenarda sallandı ama o uzanıp onu geri itemedi. Bir takırtıyla yere düştü ve Scrabble fayansları halının üzerine saçıldı.

Hala masadaydı ve bir şeyler yazıyordu. Mutfak birkaç adım ötedeydi. Fırının yanındaki bıçak bloğunu gördü. Sekiz bıçak vardı ama tezgah belinden yüksekteydi ve elleri arkadan sıkıca bağlı olduğundan ulaşamıyordu. Bıçağı almak için eğilmesi ve bıçak bloğunu bir kement gibi koltuk altına takması gerekiyordu. Vücudunu yana doğru çevirerek tezgahın üzerine eğildi. Kollarını arkasından kaldırırken acıyla çığlık attı. Bağlı kollarında az miktarda hareket vardı; onları sola kaydırды ve sol taraftaki vücuduyla kolu arasındaki boşluğu kullanarak bıçak bloğunu yakalamaya çalıştı ama başaramadı. Çaba göstermekten terleyerek tekrar denedi ve birkaç kez acı o kadar kötüleşti ki yıldızları gördü. Dördüncü denemede kolunu bıçak bloğunun üzerine geçirmeyi başardı ve bıçak büyük bir gürültüyle tezgahın kenarına düştü.

Bıçaklar artık yatay olarak ve neredeyse tezgahla aynı hizadaydı. Bir umut dalgasıyla onlara sırtını döndü ve bağlı ellerinden biriyle bir tanesini yakalamak için arkaya uzandı.

Eli uzun oyma bıçağının kabzasını kapattı... 'Hayır, hayır, hayır' dedi bir ses. Mutfak tezgahının yanında durmuş onu izliyordu. Bıçağı hâlâ elinde tutarak ileri doğru bir adım attı ve bıçağın bloktan çıkarken çıkardığı şık kaymayı duydu. Bıçağı elinde tutarak döndü ve bıçağı uzatarak ona doğru geriledi. Yeterince hızlı değildi ve yoldan çekildi. Takıldı, geriye düştü ve acı verici bir şekilde bağlı ellerinin ve bıçağın sapının üzerine düştü. "Beni rahat bırakmayacaksın, değil mi?" dedi, ona doğru dönerek. Sesi alçak ve kontrollüydü. Kadın çığlık attı ve tekme attı ama adam bacaklarından tutup onu yerden kaldırdı ve çekyatın üzerine geri fırlattı.

Bıçağı aldı ve kadın onun etrafına baktığını, ne yapacağını bulmaya çalıştığını gördü. Katlanır çerçevenin alt kısmını kavrayıp yukarı kaldırdı ve kadının bacaklarını kaldırdı. Vücudu ikiye bükülmüştü ve adam onu yatağa yatırırken ağırlığını üzerinde hissetti, metal çerçeve onu eziyordu. Tüm ağırlığını üstüne vererek yatağı tekrar katladı. Omuzları yuvalarından fırladığında ve dizleri başının etrafında kalktığında büyük bir acı duydu. Ağzındaki tıkaç boğazından aşağıya doğru ilerleyerek soluk borusunu ezdi.

Sonra bıçak sırtına saplandı, yanağının kenarını kesip açtı, kalçasına ve baldır kaslarının etli kısmına saplandı. Bıçağı yatağın içine saplıyordu.

Nefes alamıyordu ve çılgınca bıçaklama devam ediyordu; katlanmış yatağın ağırlığı altında ezilirken bıçak vücuduna saplanıyordu.

Ölümün bir an önce gelmesini istiyordu ama dileğinin gerçekleşmesinden önceki üç uzun dakika sonsuzluk gibiydi.

1

Dedektif Başmüfettiş Erika Foster, Viktorya döneminden kalma teraslı bir evin boş ön odasında duruyordu. Ön pencerenin dışında kasvetli, gri bir Ekim akşamı cama baskı yapıyordu. Döşeme tahtaları yer yer çürüyordu ve başının üstünde tavan boyunca sarı nemli bir nokta belirdi, duvarla buluştu ve solmuş çiçekli duvar kağıdını kabartarak aşağı doğru ilerledi. Çıplak bir ampul odanın üzerine kırk watt'lık donuk bir ışık saçıyordu. Kışlık paltosunun kıvrımları arasında telefonu çaldı ve onu çıkardı. Kız kardeşi Lenka'ydı.

'Erika. Anadilleri Slovakça konuşan Lenka, "Seninle FaceTime yapmayı denedim" dedi.

Erika, "Yeni telefonuma kurmadım" dedi ki bu doğrudu. Telefonu diğer kulağına taktı ve soğuğa karşı yakasını yukarı çekti.

"Peki yeni evde işler nasıl?"

'İyi. Nakliyeciler tüm kutularımı teslim etti ve... Erika etrafına bakarken burayı nasıl evine benzeteceğini hayal etmeye çalışırken sesi kısıldı. Duvarların arasından yüksek perdeden bir tıkırtı duyuldu.

Erika oturma odasından koridora çıktı, ayakkabıları çıplak döşeme tahtalarında yankılanıyordu. Yarım saat önce termostatu otuz dereceye çıkarmıştı ve merkezi ısıtma acı çekiyormuş gibi görünüyordu ama çalışmıyordu.

İşleri ısıtmak için. Sessizlik oldu ve sonra yukarıdaki karanlık sahanlıktan boruların takırdaması yeniden yankılanmaya başladı. 'Bu gürültü de ne? Beni Skype'tan arayabilir misin?'

Erika kutularla dolu koridora baktı. Arama izni kartı ve polis telsizi son kutuda dengelenmişti. Neden bunu zorlayabileceğini düşündü? Yatağı yoktu, çok az eşyası vardı. Ev sahibinden kiraladığı dairede bir ay daha kalmasını istemesi ve evi yaşanabilir hale getirmek için biraz çalışma yapması gerektiğini biliyordu. Kız kardeşinin buranın durumunu görmesini istememesinin ana nedeni buydu.

Lenka, benim de Skype'ım yok. Ve bilgisayarım bir yerlerdeki bir kutunun içinde gömülü.”

'Bana yeni evini göstereceğin konusunda anlaştığımızı sanıyordum? Bunun için o kadar çok para ödedin ki... Bu maliyetle Londra'da insanların nasıl yaşadığını bilmiyorum. Ve şimdi Brexit gerçekleşiyor. Gerçekten ilk evinizi satın almak için en iyi zaman mı?' Son bir cızırtı sesi duyuldu ve ardından kazan sustu. 'Haberlerde Doğu Avrupalıları dışarı atmaya başlayacaklarını görüyorum.'

'Ben dışarı atılmayacağım. Ben bir polis memuruyum ve çifte vatandaşlığım var' dedi Erika. Lenka homurdanmayla homurdanma arası bir ses çıkardı.

'En azından bana yeni adresini mesaj olarak gönderebilir misin, böylece sana yeni eve taşınma hediyesi gönderebilirim?'

'Evet. Burada kelimenin tam anlamıyla bir ısıtıcı kullanabilirim.'

Erika, yeni eve taşınma hediyesinin Lenka'nın aklına gelen son şey olduğunu biliyordu. İnternette bakabilmek için adresi istiyordu. 'Bölgenin adı nedir?'

'Blackheath.' Erika ön odaya geri döndü ve elini cumbalı pencerenin altındaki eski radyatörün üzerine koydu. Soğuk metalin içinde hafif bir sıcaklık hissetti. Perde yoktu ve camda kendi yansımasını gördü. Erika bir buçuk metre boyundaydı ve her zaman zayıftı ama

özellikle sıska ve çizilmiş görünüyordu. Kısa sarı saçları dağınık tutamlar halinde dikiliyordu. Duvara doğru ilerledi, ışığı söndürdü ve artık pencereden karşıdaki fundalığın karanlık genişliğini görebiliyordu. Bir dizi sokak lambası, ortasından geçen yolu aydınlatıyor, çalılıkların üzerinde turuncu gölcükler oluşturuyordu.

“Blackheath'in bir anlamı var mı?” diye sordu Lenka.

dedi Erika.

“Evet, fundalık yarı yabani bir arazi parçasıdır ve...” Tereddüt etti. 'Ve bu Siyah Heathh, çünkü görünüşe göre Kara Ölümünden sonra

veba çukuru olarak kullanılmış.”

‘Ölü bedenler *gömüldü* Orası?’

‘Görünüşe göre.’

‘Cinayet ekibinde yeterince cesetle uğraşmıyor musun?’ ‘Öyle değil. Hoş bir bölgede. Bağımsız mağazaları ve barları var.’

“Ve ön kapının önünde bir veba çukuru var!” diye homurdandı Lenka. Erika, taze yüzlü genç emlakçının ona söylediklerini düz bir yüzle tekrarlayarak, "Asla bunun üzerine bir şey inşa edemeyecekler, bu yüzden her zaman kesintisiz görüşlere sahip olacağım" dedi. 'İşe yakın ve meslektaşım, arkadaşım Isaac köşede yaşıyor. Isaac'i hatırlıyor musun?’

"Eşcinsel cenazeci mi?"

'O bir cenazeci değil. O bir Adli Patolog.'

'Erika, etrafını ölü insanlar ve eşcinsel erkeklerle doldurursan nasıl erkek arkadaş bulacaksın?’

'Lenka, bir erkek arkadaş istemiyorum ve çevremi eşcinsel erkeklerle doldurmuyorum. O bir arkadaş. Her neyse. Bu benim için yeni bir başlangıç. Manchester'daki evi sattım ve Londra'da çok uzun süre kiraladıktan sonra kendi evimi satın aldım. Sonunda yoluma devam ettiğimi hissediyorum çünkü...' Sesi azaldı. Şunu söyleyecekti: *Mark öldüğünden beri*. Erika'nın kocası Mark da polis memuruydu. Dört yıl kadar önce iş sırasında ölmüştü.

başarısız uyuşturucu baskını. Ölümünden birkaç ay sonra Erika, Londra'da bir göreve başlamak için Manchester'dan ayrılmıştı. Kişisel ve mesleki açıdan zor bir dört yıl olmuştu ama tüm kusurlarına rağmen bu evi satın almak gerçekten yeni bir başlangıç yapıyormuş gibi hissettirmişti.

“Mutlu musun?” diye sordu Lenka, sesi yumuşayarak.

Erika'nın bunu bir anlığına düşünmesi gerekti.

'Pek değil ama uzun zamandır mutluluğa en yakın hissettiğim şey bu. Dinle, görüntülü görüşme yapabilmemiz için yeni telefonumu ayarlayacağım. Ama evde yapılacak çok iş var ve bahçe darmadağın.’

'Seni yargılamayacağım. Sadece onu görmek ilgimi çekti.'

'Seni bu konuda tutacağım. Çocuklara ve Marek'e sevgilerimi iletin.' Erika telefonu kapattığında paltosunun cebinde yünlü bir şapka buldu ve onu giydi. Merdivenlerin dibinde çıplak bir ampul

asılıydı ama ışık yukarıdaki sahanlığa ulaşmıyordu. Koridor boyunca ilerledi, kutuların ve alt kattaki, kapalı tuttuğu küçük tuvaletin kapısının yanından geçti. Isaac, evi ikinci kez ziyaret ederken ona eşlik ettiğinde tuvaletin kendisine filmi hatırlattığını söylemişti. *Trenspotting* ve genç Ewan McGregor'un kaseden sürünerek çıktığını görmeyi bekliyordu.

Mutfağın en son 1970'lerde dekore edildiği anlaşılıyordu. Pencerenin altında küçük bir ahşap çalışma yüzeyi ve bir Uşak lavabosu vardı ve Erika'nın yeni donduruculu buzdolabı köşede uğuldayarak sararmış duvarlara doğru yerinden görünüyordu. Şu ana kadar Erika'nın paketinden çıkardığı tek şey bir su ısıtıcısı, mikrodalga fırın ve birkaç kahve kupasıydı. Tabak ve mutfak eşyaları için kutuları karıştırıp sonra da kirli mutfakta bir şeyler ısıtma düşüncesi çok fazlaydı. İki sokak arkada bir patates kızartması dükkanı vardı ve saat akşam 8'e geliyordu, bu yüzden gidip bir şeyler yemeye karar verdi.

Evden çıktığında sokaklar boştu ve havada bir sis vardı. Erika kulübeye doğru yürürken başını eğdi ve yakasını kaldırdı. çip dükkanı. Kapıdan içeri adım attığında nefis bir sıcaklık ve kızarmış balık kokusu onu sardı. Büyük bir gümüş fritözün olan eski moda bir İngiliz cipsiydi. Uzun, yeşil Formica tezgâhı tuz ve sirke parçacıklarıyla noktalanmıştı ve kasanın yanında salamura yumurtalarla dolu iki büyük kavanoz, sirke ve ketçap şişeleri vardı. Erika büyük bir morina ve cips ile bir kutu Karahindiba ve Dulavratotu sipariş etti ve penceredeki kabinlerden birinde oturarak gazetedeki balık ve cipsleri yedi. Dışarıdaki yol sessizdi ve sis yoğunlaşmış gibi görünüyordu. Diğer müşteriler yiyeceklerini eve götürmüşlerdi, bu yüzden içeride yalnızdı.

Erika, Karahindiba ve Dulavratotu konservesine baktı. Başka hiçbir şeye benzemeyen gazozlu bir içecekti. Birleşik Krallık'a ilk taşındığında onu balık ve patates kızartmasıyla tanıştıran kişi Mark olmuştu. Kutuya baktı. Ölümünün üzerinden dört yıl geçmesine rağmen her şey hâlâ ona geri dönüyor gibiydi. O kader gününden aklına başka bir anı daha geldi; Mark'ın yanında yattığı, kurşun yarasından kanlar içinde olduğu. Erika gözlerini kapattı. Tetiği kimin çektiğini asla yakalayamamışlardı. O gün ölen yalnızca Mark değildi. Toplamda beş meslektaş öldürüldü. Onun takımı. Elini boynuna

götürdü ve vurulduğu yerde yara izini hissetti. Lenka'nın sorusu aklına geldi.

Mutlu musun?

Erika leziz kızarmış balık ve patates kızartmasına baktı ve kendisine ait olan yıkık dökük evi düşündü. Memnun olduğunu hissetti. Belki mutluluğu şimdilik ikinci plana atabilir ve sadece yetinmekle yetinebilirdi.

Erika cips dükkanından çıkıp tekrar kaldırıma çıktığında saat sekiz buçuktu. Sis artık donuyordu, asfaltın yüzeyini beyaz bir tozla kaplıyordu. Bölgede henüz yeni olduğu için eve dönerken yanlış bir yola saptı ve kendini birkaç sokak lambasının söndüğü teraslı evlerden oluşan dar bir yolda buldu. O gibi

Aşağıya doğru yürüdüğünde evlerin ne kadar şık görüldüğünü gördü ve kumlanmış tuğlalarına ve çift camlı sürme pencerelerine üzülerek baktı. Yolun yarısına gelindiğinde, ev sıralarında bir boşluk vardı ve modern beton apartman blokları yoldan uzaktaydı ve önünde bakımlı küçük bir bahçe vardı. Tüm pencerelerdeki ışıklar karanlıktı ama o geçerken zemin katın penceresinde bir ışık yandı. Yüksek, kan dondurucu bir çığlık Erika'nın olduğu yerde durmasına neden oldu.

2

Çığlık zemin kattaki dairenin sol penceresinin arkasından geliyordu. Erika'nın kulaklarında yankılanıyormuş gibi oldu, sonra tekrar geldi, daha uzundu ve ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Erika, parke zeminli kasvetli bir koridora bakan çift yükseklikte cam kapıdan oluşan ana girişe giden kısa yoldan hızla ilerledi. Kapı kolunu denedi. Kilitliydi ve kartlı anahtar giriş panelinin yanında küçük kırmızı bir ışığın parladığını görebiliyordu. Erika patikadan aşağı koşarak binanın sol tarafındaki çimenlere çıktı. Uzanıp cama vurdu. Şimdi içeriden bir hıçkırık sesi gelmeye başladı.

“Merhaba?” diye bağırdı Erika. 'Ben bir polis memuruyum!'

Cebini karıştırdı ve izin kartını buldu, tam perde aralandığında ve boşlukta siyah saçları kısa bob şeklinde kesilmiş ve sert bir saçakla

küçük bir kadın belirdi. Erika odanın içini göremiyordu. Kimliğini cama doğru tuttu. Kadın ciddi bir şok yaşıyor gibi görünüyordu. Yüzü ölümcül beyazlıktaydı. 'Ben Met polisinden Dedektif Başmüfettiş Erika Foster. Yardıma ihtiyacın var mı?' Kadın biraz sallandı ve başını salladı. 'Ön kapıdan girmeme izin verir misin?' Bir gecikme üzerinde çalışıyormuş gibi görünüyordu. Tereddüt etti, sonra tekrar başını salladı ve perdenin arkasında gözden kayboldu. Erika ana girişe doğru yürüdü. Işıklar açıldı ve Erika, kırklı yaşlarının sonlarında görünen kadının,

soldaki bir kapıdan çıktı ve dengesiz bir şekilde cama doğru ilerledi. Üzerinde şarap renginde bir polar ceket ve bol bir kot tulum giyyordu. Ayağında bir çift yeşil Crocs vardı ve ayağında pembe tüylü çoraplar vardı. Aşırı nefes alıyordu, beyaz yüzü terden terden sıırıslıklamdı ve kapının kilidini açacak düğmeyi bulması biraz zaman aldı. Bir bip sesi ve bir tıklama duyuldu ve Erika kapıyı çekip açtı.

Erika, "Dairede başka biri mi var?" diye sordu. Kadın başını salladı. 'Silahlı mı bunlar? Silahları var mı?"

'HAYIR. Bu benim kız kardeşim. O öldü," dedi kadın. 'Aman Tanrım... O ölü! O... Var... Her yerde!'

Erika koridorda etrafına baktı. Koridorda üç kapı, koridorun sonunda ise bir asansör ve merdivenler vardı. Kadın soldaki ilk kapıdan girmişti.

'Adınız ne?'

'Tess. Tess Clarke.'

"Yaralandın mı, Tess?"

Kendisine bakarken bir duraklama daha oldu. Erika giydiği yünün kirli olduğunu ve kollarından birinde birkaç sigara yanığı olduğunu fark etti. Tess başını salladı.

'Tamam aşkım. İyi. Şimdi, Tess. Kız kardeşinin adı nedir?'

Tess dümdüz ileriye bakıyordu. Titriyordu, dişleri takırdıyordu ve gözleri iki büyük siyah mürekkep havuzu gibi irileşmişti. Erika, büyüyen gözlerinin uyuşturucu kullanımına işaret edip etmediğini merak etti ama bu aynı zamanda ciddi bir şokun da belirtisiydi. Etrafına bakındı ve giriş alanının cam kapılarının yanındaki köşede oldukça hastalıklı görünen bir yucca bitkisi olduğunu ve onun yanında da ten rengi deri bir kanepenin olduğunu gördü. Tess'in elinden tuttu ve onu oraya götürdü. 'Burada. Oturmak. Şimdi, kız kardeşinin

adı ne?'

Tess sandalyenin kenarına tünedi ve titreyen elini ağzına götürdü.

'Vicky'

“Peki dairede Vicky dışında başka kimsenin olmadığından emin misin?” Tess kaşlarını çattı.

“Sanmıyorum... Sadece oturma odasına girdim. Yatak odası arka tarafta” dedi.

'Tamam aşkım. Burada bekleyebilir misin? Geri döneceğime söz veriyorum, sadece içeriye bakmam gerekiyor.'

Tess başını salladı. Erika, suç mahalline girme alışkanlığından dolayı her zaman cebinde lateks eldiven taşırdı ve bir çift giyip dairenin kapısına gitti.

İçeri adım attığında burnuna metalik kan kokusu çarptı. Ön kapı alçak tavanlı, küçük, dar bir koridora açılıyordu. Sağ tarafta temiz, modern görünümlü beyaz fayanslı bir banyo vardı. Boştu.

Oturma odası ve mutfak bir bütün halinde birleştirildi. Açılan küçük bir çekyatın üzerinde genç bir kadının cesedi, yüzü aşağı dönük, büyük bir kan lekesi içinde yatıyordu. Kolları arkadan bağlanmıştı. Erika etrafta dolaşırken kadının kafasının kapıya dönük olduğunu gördü. Uzanıp parmaklarını boynuna koydu. Cildi macun gibi sert ve soğuktu ve nabızı yoktu. Çarşaflardaki çok miktarda kan ve vücudunun garip bir açıyla yattığı gerçeği, bunun şiddetli bir saldırı olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Koku çok yoğun olduğu için Erika kolunu ağzına kapattı ve oturma odası ile mutfak ünitelerinin etrafından dolaşarak soluk renkli halıda kan lekeleri oluşmasını engellemeye çalıştı. Arka köşede kapalı bir kapı vardı. Dinledi ama hiçbir şey duyamadı. Desteği beklemesi gerektiğini biliyordu ama Erika, Erika olarak sabırsızdı. Yan tarafta duran bir bıçak bloğunun yanında duran tahta bir oklavayı gördü ve onu yakaladı.

Kendini hazırlayarak kapıyı açtı, içinde yatağı olan küçük bir yatak odası görmeyi bekliyordu ama küçücük odanın içi tamamen karanlıktı. Karanlığın içinden büyük bir gürültü duyuldu.

Tess dışarıdaki koridordan “Neler oluyor?” diye bağırdı, sesi panikle yükselmişti.

Erika tereddüt etti. Sessizlik. İçeri uzanıp elektrik düğmesini buldu ve oklavayı kaldırdı. Floresan ışıklar titreşerek yanarak kayıt

stüdyosuna benzeyen küçük bir odayı aydınlattı. İçinde sadece pahalı bir iMac bilgisayar ve iki tekerlekli ofis koltuğu bulunan boş bir masa vardı. Masanın arkasındaki duvarda Büyük Londra'nın lamine edilmiş büyük bir haritası vardı ve üzeri renkli raptiyelerle kaplıydı. Haritanın etrafına yapıştırılmış gazete makaleleri de vardı. Kapının yanında uzun metal bir mikrofon standı yan tarafta duruyordu. Kapıyı açtığı anda çarpmış olmalı.

Köşede bir pencere vardı ama dev bir polistiren karesiyle kapatılmıştı. Odanın diğer ucunda duvarlar yüzlerce açılmış yumurta kutusuna benzeyen şeylerle kaplıydı. Odanın bu bölümünde iki kişilik küçük bir kanep ve profesyonel görünümlü bir mikrofonun bulunduğu başka bir mikrofon standı vardı. Kalın siyah bir perde geri çekilmişti ve sanki bu küçük kayıt kabinini bölmek için çekilebilecekmiş gibi görünüyordu.

'Merhaba? Neler oluyor?' Tess'in sesi duyuldu.

'Sorun değil. Bir şeyi devirdim. Burada kimse yok,' diye bağırdı Erika.

Yatak odasının neden kayıt stüdyosuna dönüştürüldüğünü düşünecek fazla zamanı yoktu, yalnızca odanın boş olduğunu kabul etti. Daire küçüktü ve kadının kayıt stüdyosunun dışındaki mobilyaları çok ucuz görünüyordu.

Oturma odasına döndü ve çekyatta yatan cesede yaklaştı. Kurbanın yaşını söylemek zordu. Kadının uzun siyah saçları vardı ama omuzlarına ve yüzünün yanlarına doğru sarkıyordu ve büyük parçalar kurumuş, donmuş kanla keçeleşmişti. Yüzünün yarısı öyleydi

fena halde hırpalanmıştı ve sol gözü şişerek kapanmıştı. Boynu tuhaf bir açıyla sarkıyordu, sanki kırılacakmış gibi görünüyordu.

Erika yavaşça cesedin etrafında dolaştı. Odanın perdeleri kapalıydı ve herhangi birinin kapıyı kırdığına dair bir işaret yoktu, ancak bir sandalye ters çevrilmişti ve yere dergiler ve birkaç eşya saçılmıştı; Cam bir tutucunun içinde bir mum, bir tencere dolusu kalem ve tuhaf bir şekilde, vurularak açılmış ve döşemeli harflerin haliye saçıldığı bir Scrabble kutusu.

Acımasız bir mücadele olmuştu ama zorla girme belirtisi yoktu. Saldırganını tanıyor muydu?

Erika olay yerinde hiçbir şeyin rahatsız edilmediğinden emin olmak için kontrol etti ve ön kapıya geri döndü. Tess dışarıda duruyordu. “Gürültü neydi?” diye sordu. Gördüklerinin dehşeti hâlâ yüzündeydi.

'Bir şeyi devirdim. Lütfen oturmanız gerekiyor.' Erika onu tekrar kanepeye götürdü ve ardından polis desteği ve adli tıp ekibinin olay yerine gelmesi için Lewisham Row polis karakolunu aradı.

Telefonu kapattığında koridor ürkütücü derecede sessizdi. Koridordaki diğer iki kapı kapalı kaldı.

“Kız kardeşin dairede mi yaşıyor?” diye sordu Erika, yatak odasına kurulan kayıt stüdyosunu düşünerek.

Tess başını salladı.

"Burası onun dairesi mi?"

'HAYIR. O benim. Kocamın. Bizim. Vicky orayı ondan kir alıyor... Bizden.' 'Buralı mı yaşıyorsunuz?'

'Köşeyi dönünce. Kocamla birlikte köyde Goose adında bir restoranımız var.'

Erika'nın ne demek istediğini anlaması biraz zaman aldı. Daha varlıklı yerel halktan bazıları Blackheath'e 'köy' adını verdi.

Erika ona Vicky'nin kaç yaşında olduğunu sordu. Tess ona yirmi yedi yaşında olduğunu söyledi. Tess, Vicky'nin restorandaki vardiyasında çalışmaya gelmediğini söyledi; bu yüzden daireye geldi.

“Peki barınız hemen köşede mi?” Ambulans gelene kadar Tess'i konuşturmaya çalışıyordu, şoka girip yere yığılmasını istemiyordu.

Tess, "Burası bir bar değil" dedi. 'Goose kaliteli bir restorandır'.

Sadece İngiltere'dediye düşündü Erika, İnsan, bir kardeşinin vahşice öldürülmesine tanık olduktan birkaç dakika sonra hâlâ bu ayrıntıyı eklemeyi düşünebilir mi? Ne kadar yakın olduklarını merak etti. Sırtı dik ve ayak bilekleri çapraz bir şekilde okul bitirme pozu vererek oturan Tess'e baktı, bu onun dağınık kıyafetleri ve Crocs'uyla çelişiyor gibi görünüyordu.

Cama vuruldu ve Erika başını kaldırıp baktığında Dedektif Müfettiş James Peterson'ın dışarıda durduğunu gördü. Otuzlu

yaşlarının sonlarında, uzun boylu, zayıf, siyah bir adamdı ama çok daha genç görünüyordu. Saçlarının arkası ve yanları kafa derisine yakın bir yerde tıraş edilmişti ve üstüne kısa spreyci örgüler yapılmıştı. Mükemmel duruşu Erika'ya her zaman dimdik duran oyuncak bir askeri hatırlatıyordu. Kot pantolon, spor ayakkabı ve kalın, mor bir polar ceket giymişti. Ayağa kalkıp cam kapıyı açtı, dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

'Hey, kontrolden çağrı aldığında tam Greenwich'teki sinemadan çıkıyordum...'

'Evet. İsa. Bu genç bir kadının cesedi. Kötü görünüyor. Kız kardeşi onu buldu,' dedi Erika, içeride oturan Tess'i işaret ederek. Bir şey söylemeye gittiğinde sinir bozucu bir ses 'James, Winky Bear'ın var!' diye bağırdı.

Döndüğünde Erika kaldırıma park edilmiş bir araba olduğunu gördü. İç aydınlatma açıktı ve çok soluk tenli, çekici, sarı saçlı bir kadın olan Fran, araba koltuğuna bağlanan melez genç bir çocuğun yanındaki arka koltukta arama yapıyordu.

Peterson ellerini kot pantolonunun içine soktu ve Erika, yapağısının ceplerinden çıkan küçük beyaz bir kumaş parçasını fark etti.

Uzanıp sevimli yüzlü minik beyaz bir oyuncak ayıyı çıkardı ve tek gözünü kırıştırarak, "Aradığı şey bu mu?" dedi. 'Evet. O, Kyle'ın favorisi, teşekkürler,' dedi ve hızla arabaya geri döndü. Geçen yıl Fran, oğlu Kyle'la birlikte Peterson'un kapısına gelene kadar, Erika ve Peterson'un ara sıra bir aşk ilişkisi vardı. Erika, Peterson'ı aklından çıkarmaya çalışmıştı ve çoğunlukla bunu başarmıştı ama birlikte çalıştıklarında bu zordu. Bir gün tam zamanlı çalışacaklarını ve bundan yararlanacaklarını umuyordu. Bu düşüncüyü aklından uzaklaştırdı. Mavi ışıkları yanıp sönen işaretsiz bir polis arabası Fran'in arabasının önüne yanaştı ve Dedektif Müfettiş Moss arabadan indi. Peterson'a elini kaldırdı ve yolda Erika'ya doğru yürüdü. Omuz hizasında kızıl saçlı, kısa boylu, tıknaz bir kadındı ve yüzü çillerle doluydu. 'Tamam mı patron? Çağrıyı aldığında tam eve dönüyordum' dedi. Kyle'ı araba koltuğuna oturtan Peterson'a bakarak, "Peterson görevde mi yoksa izinli mi?" diye ekledi.

'Açık. Kyle'ın oyuncak ayısını bulamadılar.'

Moss tek kaşını kaldırdı.

'Bütün öğleden sonrası Doris adında çatlak bir fahişe bulmaya çalışarak geçirdim ve onu tutukladığımızda, kendi bokunu atmaya sevdiğini keşfettik' dedi yüzünü buruşturarak.

'Bu iğrenç.'

"Biliyorum ve bunu Evans'tan yeni almıştım." Şık gri pantolon takımını işaret etti. 'Nişanının çok iyi olmadığı için şanslıydım ama zavallı Özellerden biri tam yüzüne vurdu...'

Erika, Tess'i kontrol etmek için tekrar içeriye baktığında onun şimdi elinde siyah bir çöp torbası tutan yaşlı bir adamla konuştuğunu gördü. Konuşmanın dışına çıkmaya çalışıyormuş gibi görünüyordu.

Fran arabayı sürdü ve Peterson patikayı hızla geçerek ön girişten koridora doğru yürürken onlara katıldı.

Yaşlı adam, "Bu çantayı gerçekten çöpe atmalıyım" diyordu. Tamamen keldi ve etli, çeneli bir yüzü vardı. Kirpikleri veya kaşları yoktu ve cildi çok parlaktı. Erika, Moss ve Peterson'ı görünce sesi azaldı.

Kısa bir sessizlik oldu, yüzünde kısa bir panik ifadesi belirdi ve sonra soğukkanlılığını yeniden kazandı.

'İyi akşamlar. İki numaralı dairede oturuyorum" dedi koridorun sonundaki kapıyı işaret ederek.

"Adın ne?" diye sordu Erika.

'Charles, Charles Wakefield.'

'Bu sızıntı' dedi Moss, kahverengi sıvı damlalarının fayans zemine aktığı çantayı işaret ederek.

'Evet, izin verirseniz bunu dışarıya çıkaracağım.'

"Bırak ben yapayım" dedi Peterson, çantayı almaya giderken.

'Hayır, sorun değil. Bunu kendim yapabilirim, dedi Charles, çantayı ondan uzaklaştırarak.

Peterson çantayı tekrar alırken, "Ben alıyorum, böylece meslektaşımın sorularına cevap verebilirsin" dedi.

Charles bir adım geri çekilerek, "Yapmamı tercih ederim," dedi. Çantayı arkasına koymaya gitti ve sonra daha iyisini düşündü.

'Orada görmemizi istemediğiniz bir şey mi var?'

'Tabii ki değil.'

Peterson dönüp Erika'ya baktı. Bir süre Charles'ı inceledi. 'Bay Wakefield. Oradaki dairede bir suç mahalli var ve davranışlarınız

bana o çantanın içinde ne olduğunu görmek istemem için geçerli bir sebep veriyor.'

"Bir suç mahalli!" diye sordu, küçük domuzcuk gözleri kocaman açıldı. 'Ne oldu?'

"Kız kardeşim," dedi Tess yeniden gözyaşlarına boğularak.

'Aman Tanrım, değil mi? Öldü mü?' dedi.

'Evet!'

Lütfen Bay Wakefield. Burası bir suç mahalli. Bize çantada ne olduğunu göster," dedi Erika.

'Bu sadece benim çöplüğüm! Ne... ne... Erika, Charles'ın tedirgin olmaya başladığını görebiliyordu. Bir şeyler söylemeye çalışıyordu ama sesi kekemelikten boğuluyordu. 'Ben... ben... sadece, rrrr... çöpümü çıkarmak istiyorum!' Yüzü artık kırmızıydı.

Erika, ona karşı sabrını yitirip elini uzatarak, "Çantayı bana vermen lazım" dedi.

'HAYIR. HAYIR!'

Charles kahverengi bir sıvı izi bırakarak koridordan ön kapısına doğru yürüdü. Tess ağzı açık ona bakıyordu. 'İsa. İhtiyacımız olan tek şey bu, dedi Erika yorgun bir şekilde Moss ve Peterson'a.

Anahtarlarını el yordamıyla kapıyı arayarak, "Benim daireme izin olmadan giremezsin!" dedi. Kapıyı açıp içeri girdi ve çarparak kapattı.

Erika, Peterson'a, "Şu çantayı alabilir misin?" dedi. "Lanet kapıyı kırmamaya çalış, sadece ihtiyacın varsa... Aslında Moss, pencereden atlamaya çalışırsa arka tarafa geçebilir misin?" Sorunun son kısmını Tess'e yönelterek, "Binanın arkasında ne olduğunu biliyor musun?" dedi.

'Bir sokak. Yan taraftaki sokaktaki bir dizi terasa dayanıyor" dedi. Peterson, Charles'ın ön kapısına gitti ve Moss, ana girişe geri döndü.

"Adli tıp burada" dedi.

Erika büyük beyaz bir minibüsün yaklaştığını gördü ve ondan birkaç saniye sonra bir polis destek minibüsü geldi. Artık titreyen Tess'in yanına döndü. 'O öldü. Bunu ona kim yapar?' dedi.

'Seni buradan çıkarayım. Polis destek minibüsüne gelin. Tess, kız kardeşinle biz ilgileneceğiz. Ve bunu kimin yaptığını bulun."

Erika, adli tıp ekibinin eşyaları boşalttığı yola geri döndü. Adli Patolog Isaac Strong tarafından yönetiliyorlardı. Grileşmeye başlayan, kısa kesilmiş siyah saçları olan, uzun boylu, zayıf bir adamdı. İnce kavisli kaşları ona her zaman kayıtsız bir izlenim veriyordu ama sıcak kahverengi gözleri vardı ve Erika'nın güvendiği bir meslektaşı olduğu kadar iyi bir arkadaşı da olmuştu.

"Bugünün taşınma günü olduğunu sanıyordum?" dedi.

'Oldu. Chip dükkanından dönerken bu suç mahalline rastladım. Oldukça güçlü bir midem var ama bunu kabul etmek çok fazla. Genç kadının birden fazla bıçak yarası var. İçeri girdim ama yalnızca kapı kollarına dokundum.'

'Tamam aşkım. Ben halledeceğim.'

Erika, "Bir numara, zemin kattaki daire," dedi. Isaac, gümüş çelik kutuları, standlardaki ışıkları ve bir yığın plastik tulumu boşaltan olay yeri teknisyenlerinden oluşan ekibinin yanına gitti. Bir ambulansın arkasında duran iki genç polisin bulunduğu başka bir polis arabası geldi ve apartmanların önünde uzun bir araç kuyruğu toplandı. Erika polis arabasına doğru gitti ve sürücü camını indirdi.

"İyi akşamlar hanımefendi" dedi. İçeriye bakarken ikisinin de çok genç olduğunu düşündü.

'Çocuklar yolu kordon altına alıp, adli tıp görevlilerinin binanın girişindeki işleri bittikten sonra gidip evde kaç komşunun olduğunu ve herhangi birinin bir şey görüp görmediğini öğrenebilir misiniz?'

Başlarını salladılar ve ekip arabasından indiler. Dar yol birdenbire çok kalabalıklaştı ve konuşmaların ve araba motorlarının sesleri arasında Erika binanın yanından bağırışlar geldiğini duydu. Peterson ve Moss, kel kafasının üstünde kan akan iğrenç bir yarayla sendeleyerek Charles'ı yarı yarıya taşıyorlardı.

'Ben İngiliz vatandaşıyım! Kendi evim var! Benim özgürlüklerim var!' diye bağırırken çenesinin kenarından kan dereleri damlıyordu.

"Ne oldu?" diye sordu Erika, ön bahçede onları durdurmak için yaklaşırken.

'O! Daireme zorla girdi! Kapaıyı omuzladım!' diye bağırdı. 'Onu öp torbasıyla arka camdan atlamaya çalışırken yakaladım. Ayağı pervaza takıldı ve beton yola düştü' dedi Moss. Lateks eldiven giyyordu. Bir eli kolunu tutuyordu, diğeri eli ise siyah plastik çöp torbasını tutuyordu.

Peterson, "İşte onu orada, ara sokakta yatarken buldum" dedi. 'Efendim, saklamanız gerekiyor *Hala!* diye ekledi, Charles çabalayıp, bükölüp ellerinden kurtulmaya çalışırken, onu göğsünden dirsekledi.

'Hey! Sakin ol," dedi Erika, yeni bir çift lateks eldiven giyip çöp torbasını Moss'tan alırken.

"Ne... beni neden... tutukluyorsun?" diye kekeledi. Artık kan ağzına akıyor ve tükürükle karışarak dişlerine pembe bir parlaklık veriyordu.

'Sayın. Tutuklu değilsin ama tıbbi yardıma ihtiyacın var' dedi Erika. Dışarıda bir polis memuruyla birlikte bir sağık görevlisi vardı ve Erika onları çağırdı.

"Bay Wakefield'la ilgilenir misiniz lütfen?" Kötü bir düşüş yaşıadı." "Kötü bir düşüş mü? Daha çok polis vahşeti gibi!" diye bağırdı Charles.

"Ah canım," dedi, ellili yaşlarında, parıldayan kahverengi gözleri olan, ufak tefek, nazik görünüşlü bir kadın olan sağık görevlisi. "Haydi sizi temizletelim, Bay Wakefield." Charles'ı bir anlığına yatıştırmış gibi göründü, Charles da onun ve polisin onu ambulansa götürmesine izin verdi. Kapaıya vardıklarında hâlâ siyah çöp kutusunu elinde tutan Moss'a baktı.

'Çantamı aldılar!'

Sağık görevlisi, 'Hadi efendim, sizi içeri alalım ve oturalım' dedi. Charles'ın ambulansa binmesine yardım ettiler ve arka kapılar kapandı. Moss, "Bahse girerim bu kesiğe dikiş atılması gerekecek" dedi.

Erika, "Çöp torbasının içine baktın mı?" diye sordu.

'HAYIR. Ama bunu gizlemek için pencereden atlamaya hazırđı" dedi Peterson.

Erika antayı Moss'tan alıp yola koydu ve boynunu çözdü. Ona kötü bir koku çarptı; ürüklükle karıştırmış tatlı sentetik bir parfüm. Midesi güçlüydü ama son zamanlarda tükettiğı balık ve patates kızartmasının o akşam ikinci kez karıştığını hissetti. Bir adım geri

çekildi ve birkaç nefes temiz hava aldı, ardından telefonunun fenerini çalıştırdı, nefesini tuttu ve çantanın içine tuttu. Hepsini içeriye baktı.

Dört veya beş katı jel plastik oda spreyi görebiliyordu ama beyaz plastiğe kan ve çamura benzeyen bir şey bulaşmıştı. Çöplerin arasında kürklü bir şey vardı ve meşaleyi içeriye doğrulttuğunda bir kedinin bacağının ucunu gördü.

"Ah hayır" dedi Moss ve Peterson'a bakarak. Ambulansın içindeki Charles'ın boğuk bir bağıırışını duydular. 'Lütfen bana adli tıptan bir plastik sayfa ve birkaç delil torbası getirebilir misiniz?'

Moss gitti ve kalın bir çarşafı geri döndü. Apartman binasının küçük ön bahçesine geçtiler ve çimlerin üzerindeki çarşafı açtılar. Peterson bir çift eldiven giydi ve Erika çöp torbasının içindekileri dikkatlice dışarı attı.

Dışarıdaki fırtınalı havada bile tatlı çürüme kokusu çok güçlüydü. Eski çay poşetleri, üç boş Newcastle Brown Ale kutusu, bir süt kutusu ve başka kirli kağıt mendil parçaları ve on adet katı jel oda spreyi vardı. Bunların arasında çürüyen iki kedinin keçeleşmiş vücutları ve kafaları da vardı. Her ikisinin de başları kesilmişti. Erika onlara nazikçe dokunmak için uzandı.

'Bu çok tuhaf. Vücutları içeride donmuş durumda. Bunu hisset.'

Moss ve Peterson eldivenli elleriyle cesetleri nazikçe yokladılar.

Peterson, "Neden donmuş olsunlar ki?" diye sordu.

Moss, "Londra'da henüz dondurucu soğuklar yaşanmadı, henüz çok erken" dedi.

"Jeepers," dedi Peterson, arkasına yaslanıp kolunun kıvrımını burnunun üstüne koyarak. 'Uzun süredir ölmüşler gibi kokuyor. İkisinin de tasma yok.'

Moss ona bakarak, "Başsız bir kediye tasma dayanmaz" dedi.

Peterson gözlerini devirerek, "Yani çantada tasma yok demek istedim" diye yanıtladı.

'İçeriye konuldu on Oda spreyleri,' dedi Erika, içlerini sayarak. 'Hepsinin içindeki jel dolu. Daha yeni açıldılar.'

Ambulansın içinden boğuk bir bağıırış daha geldi. Şiddetle sallandı ve sonra arka kapılar patlayarak açıldı ve Charles Wakefield başının yan tarafında dalgalanan büyük beyaz bir bandajla dışarı koştu.

'HAYIR. HAYIR! Bunu istemiyorum. İgnelelerden hoşlanmam!' diye

bağırđı. Onu takip eden polis memuru onu yakaladı ve yakındaki bir polis arabasının kaportasının üzerinden tuttu.

Polis memuru Charles'ı kelepçelerken Erika, Moss ve Peterson çimlerden kalkıp aceleyle minibüse doğru koştular. Erika arkasına baktı ve ambulansın içinde bir yığın atılmış, kanlı, bandajlar. Sağlık görevlisi burnundan kanıyordu ve bir tomar mendille kanını kurutuyordu.

"İyiğim" dedi, sesi burun kanamasından dolayı kalın ve ıslaktı. 'Bedensel özerkliğe izin verilmeli!' diye bağırđı Charles, hâlâ arabanın kaputunun üzerine eğilmiş, elleri arkadan kelepçeliydi. "Ona enjeksiyon istemediğimi söyledim!" Gözleri öfkeden deliye dönmüşdü ve yüzünden aşağıya doğru akan kan onu deli gibi gösteriyordu.

'Ona tetanos aşısı vermeye çalışıyordum. Yarasında pas var, dedi sağlık görevlisi, kana bulanmış dokuyu metanetli bir şekilde yeni bir bezle değiştirerek.

'Sizi piçler! Ben hiçbir şey yapmadım, yapmadım!' diye bağırđı Charles çocuksu bir yoğunlukla.

"Kapa çeneni!" dedi polis onu kaportaya doğru iterek. Erika caddenin karşı tarafına baktığında karşı komşuların kapı eşiklerinde toplandığını görebiliyordu. Genç bir kız cep telefonunu çıkararak gösteriyi filme aldı. Bu suç mahalli Charles başlamadan da yeterince karmaşıktı.

"Tamam, yeter!" dedi Erika, bunu Charles'a ve onu kaportaya vuran polis memuruna yönelterek. 'Onu karakola götürün, temizleyin ve bir polis memuruna saldırmaktan tutuklayın. Bir geceyi hücrelerde geçirebilir."

Bunun üzerine Charles çığlık atmaya ve bağırmaya başladı.

'Bunu bana yapamazsın! Sadece hayatımı yaşamaya çalışıyorum. Lütfen, hayır! Lütfen bunu yapma!'

'Vay. Ben de beş yaşındaki çocuğumun kötü öfke nöbetleri geçirdiğini sanıyordum,' dedi Moss, Charles'ın dövüşmesini ve genç polis memurundan kurtulmaya çalışmasını izlerken. Kendisi daha uzundu ama onunla kıyaslandığında Charles ağır ve tıknazdı. Peterson devreye girip kontrolü ele geçirmesine yardım etmeden önce polis bir bez bebek gibi ileri geri sürüklendi.

Peterson, "Lütfen efendim, kafanıza dikkat edin" dedi ve onu arabanın arka koltuğuna yerleştirdiler. Arabayla uzaklaşırlarken

Charles hâlâ pencerenin önündeydi, öfkeden kuduruyor ve dişlerini gösteriyordu, nefesi yoğunlaşarak bir daire oluşturunuyordu ve Erika'ya kuduz bir köpeği hatırlatıyordu.

5

Bir saat sonra Isaac onlara olay yerine girmeleri için izin verdi. Erika, Moss ve Peterson beyaz Tyvek takım elbise giiyorlardı. Kapüşonları çıkarılmıştı ve ayrıca yüz siperliği ve galoş giymişlerdi. Daireye geri döndüklerinde oturma odası artık ışık saçıyordu. Karşılıklı köşelere tripodlar üzerinde iki güçlü ışık yerleştirilmişti. Vicky'nin yattığı açık kanepenin altında bir ışık vardı ve Erika kanın ince şilteden halıya damladığını görebiliyordu. Oda küçüktü ve kanepenin ön pencerenin yanındaydı. Her zaman suç mahallindeki ışıklandırmanın tuhaf bir teatralite kattığını düşünürdü. Olay yeri fotoğrafçısı cesedin yakın plan fotoğraflarını çekiyordu ve iki SOCO (olay yeri polisi) duvardan ve halıdan kan sıçraması örnekleri alıyordu. Donmakta olan kanın metalik kokusu lambaların sıcaklığı altında daha da güçlü görünüyordu.

"Tamam" dedi Isaac, çekyatın yanına çömelerek. 'Vicky'nin boynu kırıldı ve her iki omuzu da yerinden çıktı. Ellerinin arkadan bağlı olduğu yeri görebiliyorsunuz."

'Evet.'

'Her iki koluna da aşırı baskı uygulandı, geriye katlandı ve omuzları yerinden çıktı. Ayrıca yüzüne de darbe almış. Ön dişi kırılmış."

Erika çok küçük görünen genç kadına baktı. Çok savunmasız.

'Ağzında bir tıkaç vardı, kıvrılmış bir çift çorap vardı ve üzeri maskeleyen bantla bantlanmıştı. Rastgele gibi görünen yerlerden bıçaklanmış. Sırtının alt kısmı, boynu, yanağı, sol kalçası. Bıçak ayrıca kafa derisinin çeşitli yerlerine saplandı.'

'Yatağın üzerinde çok fazla kan var.'

"Evet, bu da beni tekrar bu bıçak yaralarına getiriyor," dedi Isaac. 'Bu katlanabilir bir çekyat, oldukça ucuz bir çekyat ve ince şiltede

birkaç delik var... Sanırım bunu her kim yaptıysa, onu çekyatın içine sardı ve şilteyi bıçaklayarak delirdi... Sanırım o Saldırgan saldırı sırasında subklavyen artere çarptı. Doğrudan kalpten çıkan ve kanı kollara ve boyna taşıyan büyük bir arterdir. Bu kadar kan kaybına neden olurdu. Otopsideen sonra kesin olarak bileceğim.'

'Bir dakika, bıçak yaraları meydana geldiğinde yatağın içinde kıvrılmış olduğunu mu söylüyorsun?'

'Evet.'

'Ceset bulunduğunda çekyat açıktı. Peki bunu kim yaptıysa, o öldükten sonra, öldüğünü kontrol etmek için yatağı mı açtı?' 'Bunu senin öğrenmen gerekiyor. Size sadece gördüklerimin gerçeklerini aktarıyorum.' Erika, Moss ve Peterson'a baktı ve yüzlerindeki şoku görebiliyordu. Bazı korkunç suç mahalli görmüşlerdi ama hiç böyle bir şey görmemişlerdi. Erika, "Ölüm zamanı hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu.

'Henüz değil.'

'Tahmin yapmak zorunda kalsaydınız kayıt dışı mı olurdu?'

"Kayıt dışı mı?"

"Elbette" dedi Erika zayıf bir gülümsemeyle.

'Görebildiğim kadarıyla... 15:00 ile 19:00 arası.'

Erika, "Bu büyük bir zaman aralığı" dedi.

'Bu sana verebileceğim kayıt dışı en iyi tahmin. Otopsideen sonra daha fazlasını öğreneceğim.'

Erika, Vicky'nin cesedine baktı. Öne eğildi ve Vicky'nin saçını nazikçe kaldırdı. Genç kadının yüzü kan içindeydi ve morarmıştı. Dudakları korkuyla gerilmiş, dişleri ortaya çıkmıştı. Gözleri kocaman açılmış ve cam gibiydi. Ölümcül bir bakış.

Erika, "Ağzındaki tıkaçla çığlık atamazdı" dedi.

'HAYIR. Düzgün nefes alabildiğinden bile şüpheliyim' dedi Isaac. 'Boğulmadığına şaşırdım.'

Erika pencerenin üzerinde kapalı olan perdelere baktı. Dışarıdaki yola bakan küçük bahçeye yakındı. *Eğer yanımdan geçerken Tess'in çığlığını duysaydım, bu zavallı kadının hayatı için mücadele ettiğini duyan var mıydı?* diye düşündü. Ne kadar yakın yaşadığı aklına geldi ve ona yeni evi satan acenteyi düşündü. Blackheath'in birbirine sıkı sıkıya bağlı bir köy topluluğuna sahip, ne kadar güvenli bir yer olduğunu nasıl da coşkuyla anlatmıştı. Bilindiği kadarıyla eski posta

kodunda hiç kimse vahşice katledilmemişti.

SOCO'lardan ikisi Vicky'nin vücuduna doğru hareket edip önce sağ elini, sonra da sol elini kaldırıp tırnaklarının altından örnekler alırken hepsi bir adım geri çekildi. Erika tırnaklarının kısa kesildiğini fark etti. Isaac plastik bir torbayla hazırdı ve çubukları içine attılar.

Odanın geri kalanını da aldı. Düz ekran TV'li uzun, alçak bir ünite ve her iki yanında farklı renklerde dört cam mumluk ve bir lav lambası içeren raflar vardı. Erika, iyi ışıklandırmayla dairenin rahat olacağını hayal ediyordu ama sert adli tıp ışıkları dairenin perişanlığını ortaya çıkarıyor gibiydi. Duvar kağıdı nemden yer yer sarkmıştı ve soluk halıda leke lekeleri vardı. Çekyatı açıldığında muhtemelen pencerenin altına itilmiş olan sehpanın üzerinde çizikler ve kırıklar vardı ve pencerenin yanında yer yer kırılmış bir dizi kitap rafı vardı ve döşemenin altındaki sunta ortaya çıkıyordu.

sahte ahşap kaplama. Derme çatma kayıt stüdyosunun bulunduğu yatak odasının kapısı açıktı ve Erika iki SOCO'nun ince fırçalarla çalıştığı, siyah masa ve kapı çerçevesi üzerindeki parmak izlerini tozladığı yeri görebiliyordu. İnce, gri parmak izi tozu parlak ışıkların altında parlıyordu.

Peterson, "Vicky'nin neden bu kadar erken yattığını öğrenmeye değer" dedi. 'Arkadaşları var mıydı?'

Moss, Vicky'nin mavi kot pantolonunu, beyaz çoraplarını ve kana bulanmış kazağını göstererek "Hâlâ giyinik" dedi. Erika dikkatini tekrar oturma odasına çevirdi ve başını salladı.

"Peki ya cinayet silahı?" diye sordu.

Isaac, "Açık konuşmak için henüz çok erken" dedi. 'Uzun, keskin bir bıçak. Bıçak yaraları rastgele ama düzgün ve kesin.'

Erika odanın ikinci yarısındaki mutfığa baktı. Düzenli ve temizdi ama ışıklar yukarıdaki tavandaki yırtık, pis muşambayı ve örümcek ağlarını aydınlatıyordu. Tezgahın üzerinde yan yatmış bir bıçak bloğunu görebiliyordu.

'O blokta bir bıçak eksik' dedi.

Isaac, "Henüz bir silah bulamadık" dedi.

Tekerlekli metal bir sedye ve siyah ceset torbası küçük oturma odasına itildiğinde Erika, Moss ve Peterson bir adım geri attılar. SOCO'lardan üçü yerlerini aldı ve Vicky'nin bedenini dikkatlice yataktan kaldırıp açık ceset torbasının parlak siyahına kaldırdı. Onu

nazikçe sırt üstü çevirdiler ve Erika vücudunun gevşek bir şekilde hareket etmesini ve saçlarının yüzünden düşmesini izledi. Vicky minyonda ve porselen bebeğe benzeyen bir yüzü vardı ama ölüm katılığıının etkileri hızla geliyordu ve ölüm yüzünü buruşturması daha belirgindi; dudaklar geriye doğru soyulmuş ve gözler genişçe açılmıştır.

Isaac, "Otopsiyi bu gece yapacağım" dedi. 'En kısa sürede size daha fazla bilgi vereceğim.'

'Teşekkür ederim.'

Erika dairedeki kana bulanmış şilteye son bir kez baktı. Ceset torbası kapatılıp fermuarı çekilirken plastiğin çatırdaması duyuldu ve Vicky'nin cesedi parlak siyahlığına gömüldü. Hayatın ne kadar kırılgan olduğu Erika'yı etkiledi. Vicky'nin ön kapıdan geçtiği son seferde nasıl hissettiğini merak etti. Mutlu muydu? Üzgün mü? Korkmuş? Her ne hissediyorsa hissetsin, muhtemelen siyah bir ceset torbasında ayrılacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

6

Erika, Moss ve Peterson, kısa araba yolundan beyaz polis destek minibüsünün yanına park edilmiş siyah morg minibüsüne doğru hızla ilerleyen ceset çantasını taşıyan sedyeyi takip ettiler.

Ön bahçede durdular ve olay yeri tulumlarını çıkarıp plastik adli tıp torbalarına koydular.

Erika, Peterson'a "Cinayet silahının aranmasını halledebilir misin?" diye sordu.

'Evet. Çevredeki bahçeleri kontrol etmek için bir ekip oluşturacağım' dedi ve destek minibüsüne doğru ilerledi.

Erika, Moss'a, "Tess'le konuşmak için benimle gelebilir misin?" dedi ve ekledi: "Destek minibüsüne gidip onun içeride olduğundan emin olabilir misin?" O morg minibüsüne doğru gidiyor.'

"Bununla ilgili" dedi Moss. Erika'nın komşularla görüşmek istediği iki genç polis memuru binadan çıkıp ona doğru geldi. "Hanımefendi, bu gece sadece bir komşu daha var gibi görünüyor" dedi ikisinden

uzun olanı.

'Tamam aşkım. İsimleriniz neler?' diye sordu.

"Ben Polis Memuru Robbie Grant," dedi, çok solgun ve kusursuz bir ten rengine sahip olan uzun boylu olanı.

"Memur Amer Abidi" dedi ikincisi. Aynı derecede yakışıklı ve taze yüzlüydü; başını sallayıp gülümserken koyu tenindeki dövmenin üst kenarı gömleğinin yakasının üzerinden görünüyordu. Binanın girişini işaret ederek, "Apartman bloğunda üç kat var" dedi. 'Ve her katta üç daire. Vicky Clarke birinci dairede, Charles Wakefield iki numarada yaşıyor ve üçüncüde, her ikisi de stajyer doktor olan Sophia ve Maria Ivanova adında iki kız kardeş var ama içeride kimse yok.'

"Ivanova mı?" diye sordu Erika.

'Bulgarca. Üst katta ikinci katta yaşlı bir bayan var, Bayan Wentworth. Vicky'nin dairesinin hemen üstündeki dört numarada yalnız yaşıyor. Bu gece hiçbir şey görmediğini veya duymadığını söylüyor. Sekizde yataktaydı.'

'Çok zor işitiyor ve biraz da güvensiz. O bizi duymadan önce gerçekten kapısını çalmak zorunda kaldık,' diye ekledi Robbie.

"Bize Charles Wakefield'ın üstündeki beşinci dairenin boş olduğunu ve altı numarada, karşısındaki Ray Fontaine adında bir işadınının yaşadığını söyledi." Yılın çoğunu Çin'de çalışarak geçiriyor' dedi Amer. 'Tamam aşkım. Peki ya üst kat?' diye sordu Erika.

'En üst katın tamamı, binanın da sahibi olan Henrietta Boulderstone'a ait bir çatı katı dairesi. Kapısında cevap yoktu.'

Erika, SOCO'ların Vicky'nin cesedini içeren sedyeyi dikkatlice morga götürmeye hazır bir şekilde morg minibüsünün arkasına yüklemesini izledi. Moss ve Peterson, polis destek aracının basamaklarında, kız kardeşinin cesedini iri gözlerle izleyen Tess'le birlikte duruyorlardı. Omuzlarında bir battaniye vardı.

Erika, Amir ve Robbie'ye dönerek, "İyi iş çıkardınız çocuklar," dedi. 'Tüm bu bilgilerin doğru olup olmadığını kontrol edebilirsen harika olur.' Saat akşam on bire geliyordu ama yol polis arabaları ve destek araçlarıyla doluydu ve çevredeki evlerin tüm ışıkları açıktı.

küçük bir oturma alanı vardı ve Moss, Erika'nın yanındaki kabine girdi. İkisi de karşılarında oturan, içi çay dolu plastik bir bardağı kucaklayan Tess'e bakıyorlardı.

Erika, "Sabrınız için teşekkür ederim" dedi. 'Biraz daha çay ister misin?'

'Bu benim üçüncü bir fincan çay. Benimle ilgili ne yapılıyor...' Bu noktada sesi kesildi ve gözlerini kapattı. Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlandı. "Kız kardeşim," diye bitirdi boğuk bir fısıltıyla.

"Dairenin içinde çalışan mükemmel bir adli tıp ekibim var. Komşularla konuşan ve bölgeyi araştıran memurlarımız var. Ve kısa bir süre sonra bunların hepsini istasyona geri götüreceğiz ve tam bir olay odası kuracağız," dedi Erika. 'Gayri resmi bir sohbet yapmaktan mutlu musun? Geç olduğunu biliyorum ama insanların çoğu zaman kritik ilk birkaç saatten sonra bazı şeyleri unuttuğunu görüyoruz.'

Moss bir kutu mendil alıp Tess'e uzattı. Bir tane alıp gözlerini sildi. Başını salladı.

'Bu akşamın erken saatlerinde apartman bloğunun yanından geçerken içeriden çığlık attığını duydum. Kız kardeşini bulmadan önce ne kadar zamandır onun dairesindeydin?' diye sordu Erika.

'Tam anlamıyla yeni geldim. Anahtarı kilidin içine soktu, kapıyı açtı, ışıkları yaktı ve..." Yutkundu. Gözler geniş. 'Onu orada yataarken gördüm ve çığlık attım. Uzun zamandır böyle çığlık atmadım... hiç bilmiyorum.'" Erika anlayışla başını salladı.

'Çığlık attığını duyunca saatime baktım. Saat sekiz on beşi biraz geçiyordu."

'Evet. Sekizden hemen sonra evden çıktım. Sadece köşede oturuyorum.' 'Geldiğinizde herhangi bir komşuyu ya da sokakta birini gördünüz mü?'

'HAYIR.'

'Ön kapı zorla mı açılmıştı?'

'HAYIR. Kapıyı açmak için anahtarımı kullandım."

"Vicky bu gece öncesinde güvenliğiyle ilgili herhangi bir endişesini seninle paylaştı mı?"

'Ne? Hayır... Hayır.'" Tess ısrarla başını salladı.

'Binadaki komşularını ne kadar iyi tanıyor?' 'Hepsi yaşlı. Karşısında yaşayan kızlara en yakın olanı. Bulgar kız kardeşler. Çok iyi arkadaş değiller ama onun yaşına, yani yirmi yediye yakın olan tek

kişiler onlar.'

"Bunlar Maria ve Sophia Ivanova mı?"

'Evet. İkisi de hastanede uzun vardiyalar boyunca çalışıyor ve Vicky sık sık evde oluyor, bu yüzden sık sık onlara paket götürüyor. Anneleri onlara Bulgaristan'dan bir şeyler gönderiyor. Onları bu şekilde tanıdı."

Erika, "Bize yan tarafta yaşayan Charles Wakefield hakkında ne söyleyebilirsiniz?" diye sordu.

Başını kaldırıp onlara baktı. Bir duraklama oldu ve bu sessizlikte Erika, Tess'in onu tutukladıklarında dışarıdaki gürültüyü duyup duymadığını merak etti. 'O tuhaf bir adam. Vicky bana birkaç kez onu kapısının önünde dinlerken yakaladığını söyledi.'

Erika, onun sorgulamasına öncülük etmemeye özen göstererek, "Vicky hiç onun özellikle tehdit edici olduğunu düşündüğü herhangi bir şeyi yaptığından bahsetti mi?" dedi. Tess ellerine baktı ve düşündü.

"Hayır..." dedi sonunda. 'HAYIR. Sadece biraz tuhaf olduğunu söyledi. Tüyler ürpertici.' "Onun hakkında ne biliyorsun?"

'Fazla değil. Yalnız yaşıyor...' Gözlerini kıstı. "Bunu Vicky'ye onun yaptığını düşünmüyor musun?"

Erika, "Bu aşamada her şey bir sorudur" dedi. 'Vicky'nin erkek arkadaşı var mıydı?'

Geçmiş zamanın kullanımı Tess'i etkilemiş gibiydi ve kendine gelmesi için biraz zamana ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

'Evet. Shawn. Shawn Macavity. Altı yıl önce üniversiteden mezun olduklarından beri ara ara duruyorlar. Forest Hill'de yaşıyor." Erika tereddüt etti; Olay mahallindeki vahşeti gördükten sonra bu kadar kısa sürede ne kadar araştırma yapabileceğini bilmiyordu.

'Tess. Mutfakta bir bıçak eksikti, büyük bir soyma bıçağı." "O bıçakları hiç kullanmadı," dedi Tess anında.

'Sette bir bıçağın eksik olduğunu biliyor muydunuz?'

'HAYIR. Hayır. Bunu neden bileyim ki?'

Bıçaktan bahsetmek onu gördüğü şeye geri götürmüş gibiydi. Erika, Tess'in şarap rengi kirli kumaşı kapatmasını ve koltukta büzüşmesini izledi. Bugün evden ayrılmayı mı planlamıştı? Daha yakından incelendiğinde, çok iyi konuştuğu, lüks bir restoran olduğu konusunda ısrar ettiği restoranın ortak sahibi olduğu ve yine de çok

dağınık giyindiği görüldü.

'Bu gece planlanmış bir ziyaret miydi? Vicky seni mi bekliyordu?'

"Sana söylediğim gibi bugün öğle vardiyasında çalışacaktı. Cep telefonuna mesaj bıraktım ama bana dönmedi. Bu gece buraya gelmemin nedeni bu... ben...'

'Öyle miydi?'

"Ona bağırmaya hazırdım... Gösteriye çıkmadığı ilk sefer değil." Tess gözyaşlarına boğuldu.

'Daha önce gelmemesinin nedeni neydi?'

'Herhangi bir şey. Akşamdan kalma, bir seçmeleri var ama bu aralar daha az sıklıkta oluyor. Ve bazen de rahatsız edilemiyor. Onu asla kovmayacağımı biliyor.'

Erika, "Neden onu kovmuyorsun?" diye sordu.

'Onun sahip olduğu tek şey benim, *vardı*... Artık onun hakkında konuşurken geçmiş zamanı kullanmak zorunda kaldığıma inanamıyorum. Kocam bana her zaman çalışmaya devam etmemiz gerektiğini söylüyor ve aile ayrı. Ve şimdi... Vicky." Yine bozuldu. Erika bazı notlar aldı.

"Çok iyi gidiyorsun, işimiz neredeyse bitti" dedi Moss, Tess'in eline dokunmak için uzandı ama o elini geri çekti.

'Vicky nerede uyudu? Yatak odası bir ofis ya da kayıt stüdyosu gibi mi görünüyor?'

"Çekyatta..." Tess sanki bu onu utandırıyormuş gibi içini çekti. 'Vicky bir aktris ve diyelim ki iş her zaman seyrek oluyor. Kısa süre önce sesli kitap anlatarak para kazanabilmek için yatak odasını bir kayıt stüdyosuna dönüştürdü, ancak bu hiçbir zaman tam olarak işe yaramadı. Bir podcast hazırlıyordu ve geçimimizi sağlamak için bizim için çalışıyordu.'

Moss, "Ne tür bir podcast?" diye sordu.

"Hatırlayamıyorum" dedi Tess. Erika onun tekrar geri çekilmeye başladığını görebiliyordu ki bu da anlaşılabilir bir durumdu.

Kızlık soyadını mı sakladın? Bize adını Tess Clarke olarak mı verdin?' dedi Erika. Tess arkasına yaslanıp içini çekti.

'*Kızlık*. Bu çok tuhaf bir kelime... Kendimi kız gibi hissetmeyeli uzun zaman oldu...' Yüzü buruştu, bitkin ve kırılmış görünüyordu. İçini çekti ve gözlerini sildi. 'Kocamın soyadı da Clark ama 'e' harfi yok. "E" harfinin kaldırılması pek çok güçlük yarattı, dedi üzüntüyle.

Erika bu zorluğun kimden geldiğini merak etti; yetkililerden mi yoksa kocasından mı?

'Kocanızın adı nedir?'

'Jasper Clark... "e" yok.'

'Başka kardeşlerin var mı?'

'HAYIR. Anne ve babamız güney sahilinde bir huzurevinde. Tanrım. Onlara nasıl anlatacağım? Her ikisinde de demans var... Olanlara inanamıyorum. Onun öldüğüne inanamıyorum.'

Tess tamamen yıkıldı ve ellerinin arasında ağladı.

7

Erika ve Moss, Tess'in yeni atanan polis Aile İrtibat Memuru ile birlikte eve götürülmesini minibüsün basamaklarından izlediler. Dağınık kıyafetlerine ve dağınık saçlarına rağmen, arabanın arkasında dümdüz karşıya bakarken kendini tutmasında belli bir asillik vardı. Erika, omzunu ovuşturan Moss'a baktı.

'İyi misin?'

'Charles Wakefield'in kapısını kırdığımda sertçe vurmak zorunda kaldım' dedi.

"Bize içeri girmemiz için geçerli bir neden verdi..." Erika bir anlığına olanları düşündü. Bir yargıç ondan aramayı haklı çıkarmasını isterse mahkemede geçerli olur mu? Kalabalık suç mahalline dönüp baktı ve cinayetin vahşetini düşündü. 'Haydi, fırsatımız varken dairesine bir bakalım.'

Binaya geri döndüler ve yeni Tyvek giysilerini giydiler. Vicky'nin ön kapısından geçerken parlak adli tıp lambaları parlıyordu ve Erika, ışıkların lobide de aynı etkiyi yarattığını, solan parke yer karoları ve yontulmuş boyalar üzerindeki yağ lekelerini aydınlattığını fark etti.

Charles'ın dairesinin ön kapısı, lobiye giden kısa koridorun sonunda, asansör ve merdivenin yanındaydı. Erika yeni bir çift lateks eldiven giydi ve kapıyı dirseğiyle iterek açtı. Bir ışık buldu anahtarı açın ve hafifçe vurun. Girişte soluk turuncu ve sarı baklava desenli halıyla kaplı küçük bir koridor vardı. Moss kapıyı kapattığında

ağır bir sessizlik çökmüş gibiydi. Bir saat tik tak etti.

Dairede diğer insanların pis kokusu vardı. Erika bunun tam olarak ne olduğunu asla tam olarak anlayamamıştı... Hiçbir zaman tam anlamıyla nahoş olmamıştı; ciltle karışmış kulak kiri kokusu, hafifçe yıkanmamış saç ve temizlik savaşını pek kazanamayan, alışılmamış bir temizlik ürünü gibi.

Tepedeki ışığın kalın bir gölgesi vardı ve koridorun köşelerini kasvetli bırakıyordu. Telefon rehberinin üstünde çevirmeli hatlı bir telefon duruyordu ve *Sarı Sayfalar* uzun ince bir aynanın altındaki küçük bir rafta.

'Tanrım. Bu beni zıplattı,' dedi Erika, bir panik dalgası hissederek. Kapının arkasında, üstündeki kancada siyah fötr şapkalı uzun siyah bir trençkotun durduğu askılığı işaret etti.

Moss, "Sırtı bize dönük duran bir insana benziyor" dedi. Erika portmantoya doğru ilerledi ve siyah fötr elbiseyi yavaşça kaldırdı. Şapka ağır ve gösterişliydi ve içindeki etikette JUNIPER & BROWN HATTERS ST JAMES STREET, LONDRA yazıyordu.

"Avokado alarmı!" dedi Moss. Erika şapkayı dikkatlice portmantoya geri koydu ve dönüp onu küf kokulu küçük banyoya doğru takip etti. Avokado tuvaleti, lavabosu ve banyosu olan kahverengi bir halı vardı. Küvetin yanındaki küçük ahşap sehpanın üzerinde bir sıra çıtır kuru turuncu flanel asılıydı.

Erika lavaboya gidip yukarıdaki küçük kare aynalı dolabı açtı. Alt rafta üç kalıp Imperial Leather sabun, çıtır bir şişe Old Spice tıraş losyonu, takma diş tabletleri, bir torba plastik tek kullanımlık tıraş makinesi ve bir dizi reçeteli ilaç vardı. Toplamda sekiz şişe vardı ve etiketlerin hepsi yırtılmış, geriye kağıt artığı kalmıştı. Erika telefonuyla onların fotoğrafını çekti.

Yazık ki etiketleri çıkardı. Onun nesi olduğunu görebilirdik ve onda çok yanlış bir şeyler var' dedi Moss, lavabonun başına gelerek ona eşlik etti. 'Bakmak. Yıllardır mıknaatıslı sabunluk görmemiştim. büyükannem

Duvardaki bir kola iliştilmiş ve içine küçük bir manyetik disk bastırılmış sabun kalıbını göstererek ekledi.

İsimsiz ilaç Erika'yı rahatsız ediyordu. Şişelerden birkaçını alıp içindeki haplara baktı ve dolabı kapattı. Etrafına baktı. Banyo paspası ahtapot benzeri vantuzlar dışarı bakacak şekilde duş perdesi

direğinin üzerinde asılıydı. Tuvaletin etrafındaki gri ayaklı paspasın lifleri iki ayak izinde sıkıştırılmıştı. Nemli ve küf kokuyordu. Halı kuruydu.

'Eğer Charles, Vicky Clarke'ı bıçakladıysa ve bu çılgınca bir saldırıysa, kendisini aceleyle temizlemesi gerekirdi. Erika, "Burada onun yaptığı gibi görünmüyor ya da kokmuyor" dedi.

Banyodan çıkıp koridordan oturma odasına geçtiler. Moss ışığı yaktı ve yine tavanda ağır çiçekli bir gölgeye sahip tek bir ışık belirdi, bu da odaya mağara benzeri bir kasvet veriyordu.

"Televizyonu nerede?" diye sordu Moss. Oda 1950'lerden kalma bir şeye benziyordu; arkası dantel örtülü üç parçalı kahverengi bir süitti. Ağır bir ahşap plak çalar bir köşede, saçaklı standart bir lambanın altında duruyordu. Yüksek bir tik-tak sesi duyuldu ve Erika kapının yanındaki duvarda küçük bir guguklu saat gördü. Koltuğun önünde yerde küçük bir gaz ateşi duruyordu. Yanında yuvarlak, dantel kaplı bir masa vardı; burada bir kutu Newcastle Brown Ale'nin yanında yarım litrelik kahverengi sıvı dolu bir bardak duruyordu. Erika eldivenli eliyle kutuya dokundu. Hala harika hissettiriyordu. Koltuğun yan tarafında iyice basılmış bir iç çamaşırı kataloğu tıktırılmıştı.

Erika onu aldı. Katalogdaki kadınların hepsi büyük, şeffaf, gösterişli dantel sutyenler ve askılı yüksek bilekli dantel külot giyiyordu. Sandalyenin kolunda dengelenmiş büyük bir mendil kutusu vardı.

Erika, kırıksık sayfalara bakarak hafifçe geri çekilerek, "Bu eski bir katalog" dedi.

Moss, '1970'lerin tarzı gibi mastürbasyon yapıyor gibi görünüyor' dedi. Erika onu bulduğu yere geri koydu.

Büfenin üzerindeki bir dizi çerçeveli fotoğrafta iki erkek çocuklu bir kadın görölüyordu. Fotoğraflar yirmi yıllık bir süre içinde çekilmiş olmalı, ancak erkek çocukların çok küçük olduğu ilk fotoğraflarda bile, kadın sert ve yaşından daha yaşlı görölüyordu, kısa, grileşmeye başlayan bir tutam saçı bir yandan ayrılmış ve sabitlenmişti. bir saç tutuşu. İlk fotoğrafta, dizlerine zar zor ulaşan iki küçük çocukla birlikte kaya havuzunda kürek çekerken görölüyordu. Sonraki fotoğraflarda oğlanlar gençlik yıllarından yetişkinliğe kadar büyüdüler ve resimler piknik ve sahilde geçirilen günleri gösteriyordu. Son fotoğrafta kadın, güneş ışığının gri saçlarından parıldadığı pencerenin yanındaki

hastane yatağında oturuyordu. Zayıf ve zayıf görünüyordu ve iki oğlan da artık yirmili yaşlarının başında görünüyordular. Erika, tüm fotoğraflarda Charles'ı tanıdı ve küçük bir çocukken bile aynı utangaç ama uğursuz gülümsemeye sahipti. Diğer çocuk ise ona kıyasla yakışıklıydı ve geniş, kendinden emin bir gülümsemeye sahipti.

Büyük bir kitaplık sıra sıra şarap rengi, deri ciltli kitaplarla doluydu. *Okuyucu Özeti* romanlar ve alt rafın tamamı Hitler ve iki dünya savaşı hakkındaki kitaplara ayrılmıştı.

Antik görünümlü gri Formica dolapları olan küçük, düzenli bir mutfağın önünden geçtiler. Dairenin arka tarafında, tek kişilik yatak ve gardırop içeren, az mobilyalı yatak odası vardı.

Erika, bir köşede fişi çekilmiş, kablosu ve fişi düzgün bir şekilde sarılmış ve bantla sabitlenmiş, içinde yerleşik bir video makinesi bulunan eski bir televizyonu işaret ederek, "Televizyon orada" dedi. Boş ekran kalın bir toz tabakasıyla kaplanmıştı. 'Televizyonu olmayan kimseyi tanımıyorum.'

Moss, "Madonna'nın televizyonunun olmadığını duydum"

dedi. "Bunun faydası oldu mu?" Erika gözlerini devirdi.

'Evet. Çok büyük,' dedi.

Moss, 'Bu da atlamaya çalıştığı pencere' dedi. Bir dizi ağır kırmızı perde vardı ve camın üzerine bir file perde asılmıştı. Erika tül perdeyi yana kaydırıp ve büyük, tek camlı pencereyi açtı. Orada dışarıdaki küçük bir çim parçasının üzerinde sadece birkaç metrelik bir damla ve evlerin arkasında uzanan bir ara yol vardı.

Moss, pencere çerçevesinin paslanmış kenarını işaret ederek, "Kafasını oraya vurdu" dedi.

Erika pencere kenarında çamurlu bir ayak izi ve halıda çamur lekeleri fark etti.

'Ayakkabılarına neden çamur bulaştı? Onu lobide çöp torbasıyla Tess'le konuşurken gördük. Dışarı çıkıp ölü kedileri mi buldu? Hayır, kısmen dondurulmuşlardı.'

"Belki de dondurucusunu kontrol etmeliyiz" dedi Moss.

Pencereyi kapattı ve mutfağa gittiler. Banyoyla aynı pisliğe sahipti. Mikrodalga yoktu, sadece ocağın üzerindeki rafta ızgara tavaşı bulunan eski tarz bir gazlı fırın vardı. Buzdolabı bir köşede uğultu yapıyordu. Bayat bir kızarmış yiyecek kokusu vardı ama çatlak Formica yüzeyleri temiz ve düzenliydi. Erika ayağını pedallı çöp

kutusunda bastırıldı. Boştu ve temiz bir çantayla birlikteydi. Metal lavabo da su lekeleriyle boştu. Moss çömeldi ve dondurucu çekmecelerini açtı.

'Patatesli waffle ve dana kıymadan başka bir şey yok... Ah, bir de tütsülenmiş balık. Ölü kedi yok.'

Mutfaktan çıkıp salona geldiler. Kilitte anahtarın olduğu uzun bir dolap kapısı vardı. Erika kapıyı açtı. Tavana kadar raflarla kaplıydı ve içlerinde ev eşyaları, temizlik ürünleri, çöp kutuları, ampuller, tuvalet kağıdı ve banyodan alınmış çok sayıda Imperial Leather sabunu vardı.

Moss, zulaya bakarak "Televizyon, bilgisayar veya radyo yok ve kendisi biraz istifçi" dedi.

"Evet ama bu yasa dışı değil" dedi Erika.

'Koruyucu tulum ve lastik eldiven giymediği sürece büyük bir temizlik yaptığına dair hiçbir iz yok ama onu atarken yakaladığımız çöp torbasında bunların hiçbiri yoktu.'

Erika, "Ortak çöp kutularını kontrol etmemiz gerekiyor" dedi. Moss, 'Harika, bundan daha fazla yapmak isteyeceğim bir şey yok' dedi. Bir tıngırdama sesi duyuldu ve oturma odasındaki guguklu saat saati göstermeye başladı. Erika ürperdi. Bu tuhaf, tüyler ürpertici küçük dairede zaman durmuş gibiydi.

Ortak çöp kutularında yapılan kapsamlı aramada kanlı giysi veya mendillere dair hiçbir kanıt bulunamadı. Adli tıp ekibinin sabah saat 3'te Vicky'nin dairesindeki işi bitti ve olay yerinde işler sarpa sarmaya başladı. Erika, ekibine ertesi sabah saat 10'da Lewisham Row istasyonunda yeniden buluşacaklarını söyledi.

Moss, "Eve gitmek ister misin patron?" diye sordu. Adli tıp minibüsü olay yerinden ayrılmıştı ve polis destek minibüsü de uzaklaşıyordu. Dar yol artık çok rüzgarlı ve kasvetliydi ve gergin olay yeri şeridi, esintiyle titreşirken hafif bir uğultu yayıyordu.

'Sorun değil. Yeni yerim iki sokak ötede.'

'Çok geç. İzin ver seni geri götüreyim ve eve sağ salım varmanı sağlayayım...' Moss'un arabasına bindiler, o da motoru çalıştırdı ve ısıtıcıyı çalıştırdı. Erika donmakta olan ellerini bacaklarının arasına koydu ve eğilerek ısınmayı bekledi. Moss ona içinde şerbet uçan dairelerin bulunduğu bir çanta uzattı.

'Burada. O çöp bidonunun tadını ağzınızdan çıkarın' dedi. "Teşekkür ederim" dedi Erika, bir tanesini alıp dilinin üzerine düşürdü. Pirinç kağıdının eridiğini hissetti ve sonra vücuduna tatlı-keskin şekerin lezzetli bir fışkırması çarparak kokuşmuş çöp ve çürümüş yiyeceklerle dolu torbaların arasında dolaşma anısını yok etti.

Moss, "Şimdi Charles Wakefield hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye sordu. 'Onu gece boyunca hücrede bırakın, sonra yarın onu görüşme odasına koyacağız.'

"Vicky'yi onun öldürdüğünü mü düşünüyorsun?"

"Bu hoş ve kolay olurdu ama bu aşamada onu cinayetle ilişkilendirmekte zorlanırım. Ta ki DNA bulamazsak."

Moss, 'Güzel ve kolay asla olmaz' dedi.

Erika başını salladı ve gözlerini devirdi. 'Bana şu uçan dairelerden bir tane daha ver.'

Moss çantayı sallayıp uzatarak, "Onları çocuklar için aldım ama eve tam olarak giremediler" dedi. 'Şeker benim en sevdiğim besin grubudur.'

Erika bir anlığına arkasına yaslanıp gözlerini kapatarak, "Çok iyiler" dedi. 'İsa. Ev taşıma işleri için bu sabah beşten beri ayaktayım.' Gece boyunca tek bir memurun görev yaptığı apartman bloğundan uzaklaştılar.

'Görünüşe göre... şey. Bu bir tamirci," dedi Moss, Erika'nın yeni evinin dışına park ettiklerinde penceresinden yukarıya bakarken.

'İnsanların sürekli söylediği şeyi yaptım: en güzel sokaktaki en berbat evi satın al.'

'Kuyu. Bunu başardın.'

Erika güldü.

'Asansör için teşekkürler. Yarın sabah görüşürüz.'

'İyi geceler patron. Biraz uyu!'

Moss, uzaklaşmadan önce ön kapıdan içeri girene kadar bekledi. İçerisi dondurucu soğuktu ve koridordan hafif bir esinti geliyordu. Erika ışığı yaktığında koridordaki ahşap döşeme tahtaları boyunca uzanan bir dizi düzgün çamurlu pati izi gördü. mutfak. Erika onları takip etti ve arka kapıdaki eski kedi kapağının açılı bir şekilde açık olduğunu gördü.

Yüksek bir miyavlama evin içinde yankılandı ve onu sıçrattı, sonra yeniden geldi. Erika, mutfaktan çıkıp koridordaki pati izlerini takip etti; orada aniden dönüp merdivenlere doğru ilerlediler. Ön kapının üzerindeki cam panelde solgun boyayla 27 sayısı kazınmıştı. Erika, sokak lambasının parladığı yerde merdivenlerin tepesinde karanlıkta parıltıyan iki sarı göz gördü.

"Gece yarısı davetsiz misafirim misin?" diye sordu. Kedi parlak, küçük bir miyavlama yaptı ve yavaş adımlarla ona doğru gelerek ışığa çıktı. Erika tüylü bir kedi bekliyordu ama bu kedi güzel bir siyahtı ve küçük çizmeler gibi dört mükemmel beyaz ayağı vardı. Oldukça genç görünüyordu ve zayıftı ama yetersiz beslenmiyordu. En güzel yeşil gözleri vardı.

Kedi merdivenlerin dibinde durdu ve gözlerini kırpmadan kendinden emin bir şekilde ona bakarak oturdu. Ön ayakları dışarı doğru açılmıştı ve duruşu Erika'ya Mary Poppins'in şemsiyesiyle uçarken ayakları dışarı dönük duruşunu hatırlatıyordu.

Çömeldi ve elini uzattı. Kedi ayağa kalktı ve okşarken kolunun etrafına dolandı.

Erika elini yukarı kaldırıp kedinin kulaklarının arkasını kaşırken, "Aman Tanrım, çok yumuşak bir kürkün var" dedi. Erika'yı hemen rahatlatan yumuşak, alçak bir mırıltı çıkardı. "Erkek misin, kız mısın?" diye ekledi ve kedinin bacaklarının arasından aşağıya baktı. 'Ah, evet. Horoz ve toplar. Bu senin erkek olduğun anlamına geliyor.'

Erika kalktı ve kedinin takip edip etmeyeceğini görmek için mutfığa gitti. Öyle yaptı ve kapısı paslı, uğultu yapan eski buzdolabının yanına oturdu. Erika'ya temizlenmiş ahşap bir mutfak masası ve bir sandalye miras kalmıştı. Masanın üzerinde ve çevresinde kutular üst üste yığılmıştı. Erika, üzerinde 'TINS' yazan bir kutuyu açtı ve bir kutu Májka ezmesi buldu.

Kediye baktı ve kedi dudaklarını yaladı.

'Evlere girip cazibeni ortaya koyacak bir yeteneğin var. Beş

dakikadır buradasın ve ben sana en sevdiğim Slovak ezmesinden kalan son kutuyu açmayı düşünüyorum...' Kedi ona umutla baktı ve gözlerini kırptırdı. Erika, 'Ve böylece yaşlı kedi kadın oldum' dedi. Bir çay bardağı ve tabağı buldu, ezmenin yarısını tabağa koydu ve çay fincanını musluktan suyla doldurdu. Her ikisini de buzdolabının yanına yere koydu ve kedinin içeri sokulmasını, küçük pembe diliyle parlak eti yemesini izledi.

Erika, Charles Wakefield'in neden bir çöp kutusunda iki donmuş kedi cesedi bulunduğunun gizemini düşündü. O güzel yaratıkların öldüğünü görünce bir kez daha üzüntü duydu. Kutudan bir kaşık dolusu ezme yedi ve sonra kediye biraz daha verdi.

Saat neredeyse sabahın dördüydü ama Erika aniden uyandı. Plakayı yalayıp temizlerken döşeme tahtalarının üzerinde yukarı aşağı hareket ederken bir tıngırdama duyuldu. Açık kedi kanadından hâlâ bir hava akımı geliyordu. Erika kapıyı kapattı ve hâlâ çalışıp çalışmadığını kontrol etti. Biraz yağ alıp yapışmasını düzeltmesi gerekecekti. Kedinin yemeğini yedikten sonra gitmesini bekliyordu ama bunun yerine koridorda onu takip etti.

Karanlığa doğru tırmanırken ayakları yankılanıyordu ve kedinin arkasından yürüdüğünü görünce Erika arkadaşlıktan memnun oldu. Duvarları yokladı, parmaklarıyla nemli ve soyulmuş duvar kağıdının altındaki hava kabarcıklarını okşadı ve düğmeye bastı. Sahanlığa açılan dört kapı vardı. İlk kapı arka bahçeye bakan küçük bir sandık odasına açılıyordu. Yanında aynı derecede küçük bir banyo vardı, koridordaki üçüncü kapı başka bir küçük yatak odasına açılıyordu ve en büyük yatak odası evin ön tarafındaydı ve kocaman bir cumbalı penceresi vardı.

Erika sandık odasına baktı, tek kişilik şişirilebilir şiltesinin yerde olduğunu gördü ve üstünde yorgan ve yastıklarla birlikte yatağın hâlâ şişmiş olduğunu görmekten memnun oldu. Evin her odasında şömine vardı ama şöminenin tahtayla kapatılmadığı tek oda burasıydı.

Kedi onu içeri kadar takip etti, yatağın ucuna atladı ve memnun bir şekilde kıvrıldı. Erika'nın hiç evcil hayvanı olmamıştı. Bu kedi başıboş ama sevimli bir kedi idi ve onun evdeki ilk gecesinde burada olması onu rahatlatan bir şeyler vardı.

İş kıyafetlerini çıkardı, çoraplarını ve iç çamaşırlarını giydi ve kalın bir ekose pijama giydi. Benzin istasyonundan biraz odun ve ateş

yakıcı satın almıştı ve birkaç dakikasını küçük izgarada ateş yakarak geçirdi. Yatağın ucuna oturdu, küçük ateş yaprağı alev alırken daha büyük odun parçalarıyla beslendi ve ellerini rahatlatıcı ısıltıyla ovuşturdu.

İlişkileri sona erdiğinde almayı unuttuğu Peterson'a ait eski mavi bir kazak hâlâ elindeydi. İçinde uyumayı severdi ve kedinin yarı yattığı yatağın üzerindeydi. Yakasından çıkan etiketi görebiliyordu: 'George ASDA'da'.

'Hmm. George iyi bir isim, sen ne düşünüyorsun?'

Kedi gözlerini kırptırarak ona baktı ve sonra ayağa kalkıp odadan dışarı çıktı. Erika onun merdivenlerden koridora doğru pıtırıtı sesiyle indiğini duyunca onu kapıya kadar takip etti ve sonra mutfaktaki kedi kanadının yumuşak bir vuruşu duyuldu.

'Tamam aşkım. Hoşça kal George,' dedi Erika ve kedinin gitmesine ne kadar üzüldüğüne şaşırdı.

Yatak odasına geri döndüğünde, şöminedeki ateş artık gürlüyor ve çitirdiyordu. Benzin istasyonundan aldığı odun cızırdayıp tükürdü ve parlak kırmızı bir kıvılcımın dışarı fırlayıp şişirilebilir yatağa çarpmasını izledi.

"Hayır!" diye bağırdı, ne olacağını anlayarak. Yere düşüp ince plastiğin içinden yanarak büyük bir delik bırakırken bir tıslama sesi duyuldu. Şiltenin havası hızla inmeye başladı, yorgan ve yastıklar eski döşeme tahtalarının seviyesine kadar inmeye başladı. 'Bok.'

Odası birdenbire daha az rahat oldu. Erika artık krep gibi dümdüz olan şiltenin üstüne çıktı ve yorganın altında rahat etmeye çalıştı. Sıcaktı ama sırtının altındaki sert döşeme tahtalarının her santimini hissedebiliyordu. Yarım saat boyunca dönüp durduktan sonra uyumaya çalışmaktan vazgeçip telefonunu çıkardı.

Erika, iPhone'undaki podcast uygulamasını hiç kullanmadı ama uygulamaya tıklayıp arama çubuğunu buldu ve 'Vicky Clarke podcast' ismine dokundu. Podcast grafiği arama sonuçlarında ilk sırada çıktı. Vicky'nin bir tuğla duvara yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, siyah deri bir ceket giymiş bir fotoğrafı vardı. Acımasız bir ciddiyetle kameraya bakıyordu ve üzerinde kalın kırmızı harflerle yazılmış başlık vardı: V.A. CLARKE GERÇEK SUÇ DEDEKTİFİ.

Bu gerçek bir suç podcasti mi? diye düşündü Erika. Tess neden bundan bahsetmeyi düşünmedi?

Yüklenen on beş bölüm vardı ve her biri görünüşte çözülmemiş bir suç veya bir dizi suçla ilgiliydi: kundakçılık, vandalizm, yayın balıkçılığı. Ancak bir bölüm Erika'nın dikkatini çekti ve donup kaldı, akli Charles Wakefield'a gitti. Şöyle yazıyordu:

CROYDON KEDİ KATİLİNİN GİZEMİ.

9

Erika teknolojiyle yeni tanışıyordu - yakın zamanda isteksizce bir akıllı telefon satın almıştı - ve podcast'i nasıl çalacağını çözmek biraz zaman aldı. Sesini ayarladı, telefonunu yatak örtüsünün üzerine koydu ve dinlemeye başladı.

Her şey piyanoda çalınan ürkütücü bir melodiyle başladı ve ateşin sönen ışığı küçük sandık odasının tavanında yankılanırken Erika sırtının altındaki sert döşeme tahtalarını unuttu. Tess, röportaj sırasında kız kardeşinin oyunculuk yeteneklerini küçümsemişti ama Vicky'nin sözlü takdimi onu şaşırttı. Mikrofona güçlü, ilgi çekici bir yayın sesiyle komuta etti.

'Croydon Kedi Katili, Birleşik Krallık'ta dört yüzden fazla kediyi öldürdüğü, parçaladığı ve başını kestiği iddia edilen efsanevi bir kişiye verilen addır. Cinayet serisi dört yıl önce Croydon'da başladı ve Büyük Londra sakinleri için korku ve teröre neden oldu.

*'2014 yılında, yerleşim bölgelerinde sakatlanmış kedilerin bulunduğu raporlar Büyük Londra'nın her yerine ve çevresine ve Manchester'ın kuzeyine kadar yayılmaya başladı. Polis, birkaç yıldır devam eden bir soruşturmayı derhal başlattı. Met polisi resmi olarak sakatlamaların gerçekleştiğini belirtti. **Olumsuz** Bu olay bir insan tarafından gerçekleştirildi ve muhtemelen yabani hayvanların avlanması veya araç çarpışmalarında öldürülen kedilerin taranması nedeniyle meydana geldi.*

'Ancak cinayetler devam etti ve üç vakada şüpheli bir kişi güvenlik kameralarına yakalandı. Veterinerler ve polis memurları da dahil olmak üzere (kamuya açık bir şekilde kayıtlara geçmeyi

reddeden) pek çok yerel halk, bu cinayetlerin hasta bir kişinin sorumlusu olduğuna hâlâ inanıyor. Ve bazıları bu bireyin yakında dikkatini insanlara aktarabileceğinden endişeleniyor...'

Daha sonra ses, Güney Londra'daki Shirley'de yaşayan bir kadınla yapılan röportajla kesildi. Bir fincanın içindeki kaşık tıngırdadı ve dışarıdaki rayların üzerinde bir tren takırdayarak geçti. Ses, küçük teraslı bir evin mutfağının görüntüsünü hatırlattı; pencereleri arka bahçeye bakıyordu, belki de su ısıtıcısından buğulanmıştı.

Kadın, geniş bir Kent aksanıyla, "Normalde uykum ağırdır" dedi. 'Ama bu sesi duyduğumda dimdik oturdum.'

Vicky, "Hangi sesi duydun?" diye sordu.

'Kedilerin kavga ettiği o korkunç gürültü... Korkunç, tüyler ürpertici bir uluma. Sesini burada oldukça fazla duyuyorsunuz... ama sanki ses kesiliyormuş gibi durdu. İşte bu da bana bir şeylerin ters gittiğini düşündürdü... Des'i uyandırdım, o benim kocamdı ve onu aşağıyı kontrol etmesi için gönderdim. Kapıyı açtığında arka kapının eşiğinde başı kesilmiş bir kedinin cesedini buldu. Tazeydi, öyleydi. Bahçeyi bir meşaleyle kontrol etti ve çimlerin üzerinden çite doğru uzanan, on büyüklüğünde, taze çamurlu ayak izleri buldu...'

Erika şiltenin üzerinde kıpırdandı, sert zemin onu tekrar odaya getirdi. Charles Wakefield'in kasvetli dairesindeki yatak odasını düşündü. Pencere pervazındaki çamurlu ayak izi...

Podcast bölümü, arka merdiveninde parçalanmış bir kedi cesedi bulan CCTV kameralı bir adamla yapılan röportajla devam etti. Arka bahçesinde kalın yapılı, tıknaz bir figürün bulanık bir görüntüsü vardı. Yorgunluk ve küçük sandık odasındaki ateşin sıcaklığı Erika'nın aklının başka yere gitmesine neden oldu ve uyuyakalırken Charles'ı arka verandadaki tıknaz figür olarak gördü. Kolları sıvandı, gevşek bir şeyi kavradı ve tüylüydü, gözleri pürüzsüz, tüysüz yüzüne kan lekeleri yapışmış kadar iriydi.

Erika irkilerek uyandı. Donuyordu ve ince perdelerin arasından yulaf lapasına benzer gri bir ışık sızıyordu. Kıpırdandı ve sert zeminin kalça kemiklerine baskı yaptığını hissetti. Ayağa kalktığında nefesi buhar halinde çıkıyordu. Saat sabahın 7'siydi.

Erika saat dokuzdan hemen önce Lewisham Row istasyonuna vardı. Havada kış soğğunun olduğu, parlak gri bir gündü. İki fincan kahve içtikten sonra yeni banyodaki ilk duşunun ardından hâlâ titriyordu. Dondurucu bir su damlasının altında soğuk bir dalış. Arabasının gece boyunca buz tutmasının da bir faydası olmamıştı. Ve arabada bulundurduğu antifriz kutusu da boştu. Otoparka girdiğinde Peterson da onun yanına geldi ve bir sonraki yere park etti.

Ayrıca sönmüş şilte üzerinde kötü uyuduğu yerden dolayı boynunda bir çatlak vardı. Arabadan indiğinde doğrulmaya çalıştı ve yüzünü buruşturdu.

'Sabah. İyi misin?' diye sordu Peterson. "Yeni evin nasıl?" Erika ona yeni evin muhteşem, ferah ve hayalini kurduğu her şeye sahip olduğunu söylemek üzereydi ama sonra şöyle düşündü: *neden yalan söylemek zorundayım?* 'Hava yatağım patladı, bu yüzden çıplak döşeme tahtalarının üzerine çıktım. Ve sıcak suyum da yok.' Peterson sırt çantasını çıkarıp arabasını kilitlerken gülümsedi.

'Kanepede uyudum, bu yüzden acını hissediyorum.'

'Bu kanepede rahatsız ama döşeme tahtalarından daha yumuşak bir yerde uyumak için her şeyimi verirdim.'

'Ben dışarı atılmadım. Bu Kyle. Gece terörü yaşıyor... Bu yüzden kanepedeydim,' diye ekledi Peterson hemen.

'Annem gece terörü yaşırdı, yarı uyanık, yarı uykulu olurdu, sanki bir şey tarafından ele geçirilmiş gibi çığlıklar atardı.'

'Biliyorum! Kyle çığlık atıyor ve etrafa saldırıyor. Gözleri tamamen açık. Korkunç bir şey ve onu uyandırıp sakinleştirmek yıllar alır,' dedi Peterson, kapıyı onun için açık tutarak. Sakinleşmesinin tek yolu bizim yatağımızda Fran'le yatması. Ve yatağımız o kadar küçük ki...' Resepsiyon alanının sıcaklığına adım attılar. Küçük ve köhneydi ve her zaman hasta ve çam dezenfektanı karışımı gibi kokuyordu. 'Bed World'de büyük bir teklif var ve yolun hemen üzerinde, DLR'nin yanında.'

'Tamam aşkım. Bahşış için teşekkürler... Resepsiyona vardıklarında Erika'nın düşünceleri Charles Wakefield'a kaydı. 'Brifingde görüşürüz. Ben sadece Bay Wakefield'ı kontrol edeceğim ve hücrelerdeki geceyi nasıl geçirdiğini göreceğim.' Peterson başını salladı ve kart anahtarını kapının yanındaki sensöre koydu. Vızıldadı

ve tıklatılarak açıldı ve onun ana istasyona girmesine izin verdi. 'Sabah. Dün gecenin kayıtlarına bakabilir miyim lütfen?' diye ekledi masadaki Nöbetçi Memur'a. Ona bir çıktı verdi.

Erika listeye göz attı. Gece boyunca meydana gelen tüm tutuklamaları ve olayları ayrıntılarıyla anlatıyordu ve son kayıt girişini görünce donakaldı.

'Ne...' dedi nefesinin altında. "Bu doğru mu?" diye sordu, alttaki girişi işaret ederek.

'Evet. İlk iş o gitti' dedi Nöbetçi Memur. 'Charles Wakefield'in erkek kardeşinin Polis Komiser Yardımcısı Julian Wakefield olduğu ortaya çıktı!'

10

Erika kapıya gidip vızıldayarak istasyona girdi. Merkezi merdiveni geçip gözaltı odasına doğru uzanan uzun, alçak bir koridordan aceleyle aşağı indi. Telefonlar çaldı ve üniformalı memurlar ve destek personeli ters yönde akın etti, yorgun yüzleri gergin ve telaşlıydı.

Erika'nın zihni hızla çalışıyordu. *İsa. Charles neden kardeşinin tüm kahrolası Met polisinin üçüncü komutanı olduğunu söylemedi?* Oturma odasındaki iki kardeşin fotoğraflarını düşündü. Kardeşinin tanıdık geldiğini düşündü.

Personel kantininden elinde kahveyle çıkarken Moss'la karşılaştı. 'Günaydın patron. Müdür seni acilen ofisinde görmek istiyor, dedi kahvesinden bir yudum alırken.

"Olabileceğini düşündüm" dedi Erika. Topuğunun üzerinde döndü ve merdivenlere geri döndü, göğsünde öfke ve endişe karışımı bir duygunun büyüdüğünü hissetti. Müfettiş Melanie Hudson'ın ofisi en üst katta, koridorun sonundaydı. Erika kapıyı çaldı ve bekledi.

Melanie'nin boğuk sesi "İçeri girin" dedi. Erika kapıyı açtığı anda masasında oturuyordu. İnce sarı saçlı, minyon bir kadındı. Yanında Komutan Paul Marsh vardı. Tertemiz elbise üniformasıyla sandalyesinde dimdik oturuyordu. Koyu bir bronzluğu vardı ve kırklı yaşlarının ortasında olmasına rağmen kısa, kum rengi saçları hâlâ

kalındı.

"Günaydın Erika" dedi.

"Günaydın" dedi Erika temkinli bir tavırla ofise girerken. Masanın arkasında Londra manzarası vardı ve Erika, uzaktaki sislerin arasında Parlamento Binası'nı zar zor seçebiliyordu.

Melanie masanın önündeki sandalyeyi işaret ederek "Lütfen oturun" dedi.

Erika'nın Melanie'yle iyi bir iş ilişkisi vardı ama Marsh'la ilişkisi karmaşıktı. Manchester'da polis memuru olarak birlikte eğitim almışlardı, Mark'ın en iyi arkadaşıydı ve birkaç yıldır da yakındılar ama o zamandan bu yana çok şey değişmişti. Erika'ya göre Marsh, rütbelerde hızla yükselebilmek için iyi bir polis memuru olmayı bir kenara bırakmıştı.

Tuhaf bir duraklama oldu.

'Eski ofisime dönmek güzel. Marsh, benim burada olduğumdan biraz farklı görünüyor' dedi.

'Evet. Çok daha temiz" dedi Erika. 'Eskiden genç bir çocuğun yatak odasına benziyordu. Her yerde eski kahve fincanları ve spor kıyafetleri... Melanie gülümsemedi. Marsh sinirlenmiş görünüyordu. "Sanırım dün gece tutukladığım bir şüphelinin neden onayım olmadan serbest bırakıldığını bana söylemek için buradasınız?"

"Erika, Komutan Marsh yoğun programı nedeniyle gelip dün geceki gelişmeleri doğrudan açıklamak için zaman buldu," dedi Melanie. Erika, "Kayırmacılığın açıklamaya ihtiyacı var mı?" diye yanıtladı. Az önce Charles'ın erkek kardeşinin Met'te üst sıralarda yer aldığını öğrendim. Sanırım Julian Wakefield onu bir polis memuruna saldırmaktan kurtarmak için bazı ipler kullandı,' dedi Erika. Melanie başını salladı ve "Tanrı aşkına Erika, sessiz ol ve dinle" dedi.

Melanie'nin ona sert çıkışlarını duymaya alışkın değildi ve bu onu yarı yolda bıraktı.

'Üzgünüm ama onu tutukladığımda kardeşinin kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ve buna rağmen onun taşınacağı konusunda bana bilgi verilmeliydi.

dedi Erika, azarlama karşısında yanaklarının kızardığını hissederek. Marsh parmaklarıyla masanın üzerinde tempo tuttu.

"Bu hassas bir konu Erika. Met için çok hassas bir zaman.

Bildiğiniz gibi basın nedeniyle halkın polise olan güveni sarsıldı. Bunun basına yansımaları önlemek için bu konunun düzgün ama hızlı bir şekilde ele alınması gerekiyordu...' Erika konuşmaya gitti ama elini kaldırdı. "Sizi temin ederim ki Charles Wakefield tek bir bilek darbesiyle serbest bırakılmadı. Bu sabah saat 08.00'de Lewisham Sulh Ceza Mahkemesi'ne götürüldü. Davası ilk olarak açıldı ve bir polis memuruna saldırmak nedeniyle Bölüm 89'dan suçlu bulundu. Bu onun ilk suçuymuş - hiçbir zaman park cezası bile almamıştı - bu yüzden kendisine üç ay ertelenmiş hapis cezası verildi ve bin pound para cezası ödemek zorunda kaldı.'

Erika onun suçlu bulunmasına şaşırmıştı ama onu bir görüşme odasında sorguya çekme şansı olmadığı için kendini aldatılmış hissediyordu. Bir süre durduktan sonra, "Şimdi nerede?" dedi. "Komiser Yardımcısıyla mı saklanıyorsunuz?"

'HAYIR. Görünüşe göre Charles ailenin yüz karası. Julian'ı oldukça iyi tanıyorum ve bugüne kadar onun bir erkek kardeşi olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu' dedi Marsh. Erika, "Benim sorunum, bunun sadece onun bir polis memuruna saldırmasıyla ilgili basit bir vaka olmaması" dedi. 'Genç bir kadının vahşice öldürülmesiyle ilgili olarak Charles Wakefield'ı sorgulamak istedim. Kendisi kadının kapı komşusu ve cinayet saatine ilişkin bir mazereti olup olmadığını bilmiyorum. Ölümünden önceki haftalarda Bay Wakefield'ın tuhaf davranışları hakkında yorumda bulunarak onun varlığından rahatsız olduğunu ve tehdit edildiğini belirtmişti. Dün gece olay yerine vardığımızda çok tuhaf davranıyordu.' Erika önceki akşam yaşananların geri kalanını anlatmaya başladı ve ayrıca saklamaya çalıştığı ölü kedileri ve Vicky Clarke'ın podcast'ini de anlattı. Marsh elini kaldırdı. 'Onun acımasız bir katil ve son dört yıldır kedileri öldüren adam olduğunu mu düşünüyorsun?'

'Bu rahatsız edici bir tesadüf.'

"Charles Wakefield'e elbette sıradan bir vatandaş gibi davranılmalı..." "Sıradan bir vatandaş, değil mi?" diye sözünü kesti Erika. 'Ben asla *durmada*n Birisinin gece saat 23.00'te bir polis memuruna saldırmaktan tutuklandığını duydum ve ertesi sabah sabah 9'da yargılanıp mahkum edildiler!'

Marsh, "Onu sorguya çekmek için çok iyi bir nedene ihtiyacın olacak" dedi. "Ve onu o *kahrolas* kedi katili davasıyla ilgili olarak

sorguluyoruz.” “Soruşturmanın resmi adı İncir Ağacı Operasyonu” dedi Erika. Yüzü kızarmış olan Marsh başını salladı.

‘İncir Ağacı Operasyonu’nun sonuçları, o kedileri tilkilerin öldürdüğüne karar verdi. Londra’da binlercesi bulunan tilkiler. Bunun ne kadar paraya ve polis gücüne mal olduğunu biliyor musun? Milyonlarca!’ ‘Evet ama...’

Marsh masanın üzerine eğildi ve parmağını havaya kaldırdı. “Eğer Komiser Yardımcısının kardeşini bu konuyla ilgili olarak tutukladığınızı duyarsam...”

“İncir Ağacı Operasyonu” diye bitirdi Erika, Marsh’ın neredeyse Hitlervari bağırıışlarından bir keyif kıvılcımı hissederek.

“Onu kahrolası bir kedi katili olarak tutukladığınızı duyarsam kariyerin biter, Erika.” İçtenlikle söyledim!

‘Bu cinayete karışmış olabileceğini düşünüyorum.’

“Bu davada Charles Wakefield’la ilgili her gelişme, ne kadar küçük olursa olsun, benim ve Melanie’nin üzerinden geçecek. Duyuyor musun?” Erika arkasına yaslanıp kollarını kavuşturdu.

“Erika,” dedi Melanie. ‘Anlıyor musunuz?’

Sessizlik vardı. Marsh masanın üzerinden ona baktı. Alnında bir damar zonkladı ve bir an için onu kızdırmaktan küçük bir heyecan duydu. *Bu davayı benim üstlendiğim için üst düzey yetkililer gerçekten paniğe kapılmış olmalı* diye düşündü. ‘Evet. Anlaşıldı.’

Marsh şapkasını aldı ve sandalyesinden kalktı.

‘Melanie. Kahve için teşekkür ederim.’

‘Evet, teşekkür ederim. Bizimle buluşmak için zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz,’ dedi Melanie ayağa kalkarak. Erika oturduğu yerden kalktı. Oyunu oynaması gerektiğini anladı.

‘Paul. Ben aptal değilim. Eğer... işler kızıştıysa özür dilerim. Olan her şeyi sana bildireceğim.’

Marsh kapıda durdu.

“Teşekkür ederim” dedi kısaca. ‘Yeni yerin nasıl? Yerleşiyor musun?’ diye sordu, dönüp konuyu değiştirdi. ‘Evet. Yine de biraz çalışmaya ihtiyacı var’ dedi.

“Çok hoş bir bölge Blackheath... Görevdeki ilk yılımız olan Manchester’da paylaştığımız daireyi hatırlıyor musun?” Halı veya merkezi ısıtma yok. Kamp yatakları.” Bu anıya gülümsedi. ‘Yine de eğlenceliydi, değil mi?’ Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Erika anı bir pişmanlık ve kayıp duygusu hissetti. Sadece Mark'ı kaybetmekle kalmamıştı, aynı zamanda eski Paul Marsh'ı da kaybetmişti. Güç ve terfi arzusuna kapılmadan önce, eskiden iyi bir arkadaşı. Artık ondan üç sıra yukarıdaydı ve artık onunla nasıl konuşacağını bilmiyordu ve konuştuğunda da bu bir felaketti.

"Eğlenceliydi" dedi gerçek bir gülümsemeyle.

'Mark'ı özledim. Onu sık sık düşünüyorum."

Ben de öyle. Her zaman."

Kısa bir an için yaşlı Paul'ün ona gülümsediğini gördü.

"Lütfen bu davaya dikkat et Erika. Tamam mı?" diye sordu.

'Tamam aşkım.'

Başını salladı, sonra gülümsemesi soldu ve gitti. O gittikten sonra Melanie masasına doğru yürürken bir sessizlik oldu. "Özür dilerim" dedi Erika. 'Onunla ilişkim her zaman tuhaf olacak.'

Melanie başını salladı.

"Aynı zamanda sizin kıdemli subayınız olduğumu unutmayın. Birbirinizle konuşurken Komutan Marsh'la konuşuyor olabilirsiniz ama benim önümde onunla bu şekilde konuşmak hoş bir görüntü değil.'

'Evet elbette. Peki şimdi gerçekte ne oluyor? Burada baş subay olarak yetkim var ama ikimiz de üst düzey yöneticilerin yukarıdan bana dayanabileceği yollar olduğunu biliyoruz. Charles Wakefield artık yasak bölge dışında mı?'

'Marsh'ın aksine, dün gece davanın ayrıntılarını okudum. Bu vahşice, şiddetli bir cinayetti. Bu aşamada Charles Wakefield'i potansiyel bir şüpheli olarak görüyor olacağım. Ama sana bir tavsiye, Erika. Akıllı ol. Oyunu oyna. Çok kıdemli bir memurun aile üyesinin işin içine karıştığı bir durumda, bu olaya zarar verici bir gülle gibi girmeyin.'

Erika yüzünü ovuşturdu.

'Tamam aşkım. Teşekkür ederim.'

"Ve unutma, Charles Wakefield dün gece gözaltı odasında işleme alınırken onun DNA'sını almış olacaklar." Ayrıca üç ay boyunca denetimli serbestlik içinde. Tüm bunlarla çok fazla kaldıraç elde edebilirsiniz. Sadece dikkatli davranmaya çalışın, asker botu giyen çılgın bir fil gibi bu davanın her yerine ayak basmayın.'

Erika olay odasına geri döndü ve idari çalışanlar arasında her zaman güvendiği memur ekibini görmekten memnun oldu: Moss ve Peterson'un yanı sıra yirmili yaşlarında, kısa siyah saçlı, taze yüzlü bir adam olan Dedektif John McGorry ve Dedektif Crane, Erika'dan sadece birkaç yaş küçük, kum rengi saçlı, kısa boylu bir polis memuru.

Önceki akşamın olaylarını ve Charles Wakefield'ın hızla mahkum edilip serbest bırakılmasını hızlı bir şekilde özetledi. Vicky'nin daha önce görmediği bir fotoğrafının olduğu yere doğru ilerledi. Siyah beyaz 10 x 8'lik bir vesikalıktı. Vicky, Mona Lisa benzeri bir gülümsemeye doğrudan kameraya baktı.

'Bunu kim buldu?'

'Bunu az önce adlı bir web sitesinden aldım. *Gündem*, oyuncular için bir kayıt defteri,' dedi Crane. 'Biraz tiyatro ve küçük televizyon işlerinde çalıştı ama son iki yılda hiçbir şey yapmadı.'

'Charles Wakefield'ın bu iki ölü kediye sahip olması, onları bizden saklamaya çalışması ve Vicky Clarke'ın yakın zamanda Croydon Kedi Katili hakkında bir araştırmacı podcast bölümü kaydetmesi tesadüften hoşlanmıyorum. Podcast'in bağlantısını koyacağım. Dinlemeye değer.'

McGorry, "Charles Wakefield'ın Croydon Kedisi Katili olduğunu mu düşünüyorsunuz?" diye sordu.

'Şu anda odak noktamız bu değil.'

Kollarını kavuşturmuş halde oturan ve olay odasının arka duvarı boyunca uzanan büyük beyaz tahtalara iliştilmiş olay yeri fotoğraflarına kaşlarını çatarak bakan Crane, "Tamamen yasak mı?" diye sordu.

'HAYIR. Ona nasıl yaklaştığımıza çok dikkat etmeliyiz' dedi Erika. Beyaz tahtanın üzerinden Vicky'nin çekyatta yatan cesedini gösteren olay yeri resimlerine doğru ilerledi. Fotoğrafa dokunarak, "Sanırım bunu yapan kişiyi tanıyordu" dedi. 'Dairesine zorla girildiğine dair hiçbir iz yoktu. Binanın ana girişinin ön kapısında kartlı anahtarlı giriş

sistemi var ve ön kapısında Yale kilidi ve sürgü var. Sadece ön ve arka penceresi olan küçük bir daire. Ön pencere kapalıydı ve kayıt stüdyosu olarak kullandığı arka oda polistirenle kapatılmıştı.'

Erika derme çatma kayıt stüdyosundan çekilen olay yeri fotoğraflarına geçti. Siyah masa, kamera flaşından gelen ışıktaki parıldayan gümüş parmak izi gücü birikintileriyle kaplıydı.

Adli tıptaki meslektaşlarımızı zorlamanıza ihtiyacım var. Otopsi, parmak izi, DNA ve kan analizi sonuçlarına ihtiyacımız var. Siber ekip Vicky'nin sabit diskini ele geçirdi. En kısa sürede içinde ne olduğunu öğrenmem gerekiyor. Telefon kayıtlarını ve banka bilgilerini istiyorum. Onun yakın ailesine ve arkadaşlarına bakmamız gerekiyor. Her durumda olduğu gibi, onun hayatının bir resmini çıkarmamız gerekiyor ve bunu hızlı bir şekilde yapmamız gerekiyor... Borçlu olduğunuz her türlü iyiliği geri alın. Kapı kapı dolaşmanın sonuçları kimde?'

Moss ayağa kalkarak "Benim" dedi. 'Tüm tuvaletleri çalınan polis karakoluna benziyoruz biraz.'

'Takip etmiyor muyum?'

Moss, "Devam edecek hiçbir şeyimiz yok" dedi. Erika kendine rağmen gülümsedi. 'Karşı komşular ve çevredeki evlerdeki insanlar hiçbir şey görmedi. Vicky'nin ölümü sırasında Honeycomb Court'ta sadece üç komşu evdeydi: Charles Wakefield, yaşlı bir kadın. üst katta Bayan Wentworth ve binanın sahibi Henrietta Boulderstone vardı.'

Erika, "Bu brifingden sonra onunla konuşmak için geri dönmeyi planlıyorum" dedi. McGorry elini kaldırdı.

'Kedi öldürme olayının biraz tartışmalı olduğunu biliyorum' dedi. "Ama bir arkadaşım son iki yıldır İncir Ağacı Operasyonu üzerinde çalışıyor. Sessizce konuşabilirim ve bölgeyle ne kadar küçük olursa olsun bir bağlantı olup olmadığına bakabilirim. Charles Wakefield'ın tüm sayısını atlayabilirim, sadece binanın adını söylemem yeterli.'

Erika tereddüt etti.

'Eğer isim vermeden balık tutabiliyorsan, lütfen devam et. Ama kışımın tehlikede olduğunu yeterince vurgulayamam ve eğer Charles Wakefield'ın yanına gidersem çok iyi bir nedenim olması gerekir.'

"Kesinlikle" dedi McGorry. Erika, Vicky'nin vesikalık fotoğrafına geri döndü.

'Aynı zamanda oyuncu olarak kariyerine de bakmalıyız. Seçmelere gitti mi? Onun bir ajanı var mı? Oyunculuk hayatının ne kadarı özel hayatına aktı? Kız kardeşi, Shawn adında bir erkek arkadaşından bahsetmişti ama aktörler farklı, öngörülemeyen hayatlar yaşıyor. Oyunculuk hayatı hakkında mümkün olduğunca fazla bilgi edinmek faydalı olacaktır. Yarın sabah saat 9'da tekrar buluşalım.'

Bunun üzerine memurlar işlerine gittiler ve oda yoğun konuşmalarla doldu.

12

Erika, Petek Sarayı'nın günün gri ışığında daha yumuşak görüldüğünü düşünüyordu. Beton yapısı, sıra sıra dizilmiş kırmızı tuğlalı Viktorya dönemi teraslı evleri arasında daha az acımasız görünüyordu.

Arabasını dışarıdaki yola park etti ve Moss ve Peterson'la birlikte indi.

Charles Wakefield dışarıda küçük ön bahçedeydi, elinde siyah bir çöp kutusu ve yanında minicik, buruşuk bir kadın vardı. Önceki akşam polis arabaları ve kamyonetler tarafından çalkalanan harap çimenlere bakıyorlardı. Erika, ön kapıya giden beton yolun yanındaki ön bahçeye pek dikkat etmemişti. Pampa otlarından, birkaç kuru çiçekten ve meyve yüklü bir elma ağacından oluşan geniş, kavisli bir kenar vardı. Ağacın çevresinde iki derin lastik izine ezilmiş bir sürü elma vardı.

'Bu *korkunç*' dedi minik kadın, ezilmiş bir elmayı almak için eğildi. Sesi klarnetin tınısı gibi tiz ve titrek bir tona sahipti. Charles siyah çöp kutusunu uzattı ve o da onu içine attı. Açık renkli golf pantolonu, göbeğinin üzerine yüksek bel ve baklava desenli bir kazak giymişti. Yaşlı kadın başını yukarı kaldırdı ve Erika, Moss ve Peterson'un yaklaştıklarını fark etti. Büyük, bulutlu gözleri, kırıışıklarla dolu belirgin dudakları ve muhteşem bir burnu vardı. Onun alnı çok küçüktü, bu da neredeyse gür soluk kaşlarıyla çarpışacak kadar

düşük bir saç çizgisine neden oluyordu.

“Evet, size yardım edebilir miyiz?” dedi buyurgan bir tavırla.

Charles başını önüne eğdi ve düşen meyveyi toplamakla meşgul oldu. Erika hepsini tanıştırdı ve arama izni kartlarını gösterdiler. 'Ah. Yani benim Topuzlu Russet'ime saldırmaktan sen mi sorumlusun?' Moss tek kaşını kaldırdı ve Peterson ona baktı. "Affedersiniz?" dedi Erika. Kadın bastonuyla elma ağacını işaret etti. Ağaç bir açıyla eğilmişti.

'Böylece. Polis araçlarınızdan biri Knobbed Russet'ime çarptı... Bu elma ağacı çok nadir...' Eğilip elmalardan birini aldı ve Erika onun çirkin ve deforme olduğunu, bir tarafında tümöre benzer bir büyüme olduğunu gördü. 'Çirkinliklerine aldanmayın. En güzel tada sahipler. Bir pasta veya bir parça peynirle çok güzel. Bu yıl iyi bir mahsul aldığımız için şanslısın,' diye ekledi, sopasını hâlâ meyve veren ağaca doğrultarak, 'Umarım kök yapısına zarar vermemişsindir.'

'Adınız nedir hanımefendi?'

'Bayan Henrietta Boulderstone. Ve tercih ederim *Bayan* Boulderstone, izin verirsiniz... Bu Bay Charles Wakefield.' Aksanında ve tavırlarında onun lüks, eski paralı biri olduğunu gösteren bir şeyler vardı.

'Tanıştık. Umarım polis hücrelerindeki geceniz fazla rahatsız edici geçmemiştir?' diye sordu Erika. Henrietta, Charles'a haşlanmış yumurta Midas bakışıyla bakmak için başını kaldırdı. Erika'nın beklemediği bir şey yaptı. Kızardı ve pürüzsüz, parlak yüzüne kırmızı bir parıltı yayıldı. Tuhaf bir duraklama oldu ve başını aşağıda tuttu. 'Vicky Clarke cinayetini araştırmak için buradayız.'

'Korkunç bir iş. *Korkunç*' dedi Henrietta uzun bir aradan sonra. Charles'a bakmaya devam etti. *Açıklama yapmasını mı bekliyordu?* diye düşündü Erika. Çamurlu lastik izlerinden bir elma çıkarırken onları görmezden gelmesinde çocukça ve huysuz bir şeyler vardı.

Moss, "Vicky'yi ne kadar iyi tanıyordun?" diye sordu.

'Hoş sohbetlerde bulunduk. Çok farklı nesillerden geliyoruz.' "Dün gece evde miydin? Polis memurlarımızdan biri zilinizi çaldı."

"Evet. Ben de oradaydım ama çok erken, saat sekizde emekli oluyorum. olduğum için şanslıyım

Uyuyanım çok ağır ve zilim çalışmıyor. sadece gördüm *Bu*' dedi sopasını çalkalanmış çimlerin üzerinde sallayarak, 'bu sabah erken

uyandığımda. Üst kattaki her iki daireye de sahibim. Birini stüdyom olarak kullanıyorum.” “Sanatçı mısın?”

'Evet. Benim aracım ağırlıklı olarak fotoğrafçılıktır,' dedi buyurgan bir şekilde. Charles çamurlu lastik izlerindeki son deforme olmuş elmaları toplamak için onlardan uzaklaşıp binaya doğru hareket etmişti. "Dün öğleden sonra alışılmadık birinin gelip gittiğini gördün mü?" Peterson, 15:00 ile 20:00 arasındaki saatlere bakıyoruz' diye sordu. Henrietta dikkatini Peterson'a çevirdi ve ona onaylayan gözlerle baktı.

'Bu sizin alışılmadık tanımınıza bağlı' dedi.

'Bir yabancı mı? Şüpheli davranan herkes.'

Elini taktığı ağır bronz kolyeye koyarak, "Şüpheli olarak tanımlansın mı?" diye sordu. Gözlerinde Peterson'ı sorgulamanın verdiği kızsı bir neşe vardı. "Lütfen soruyu cevaplayın" dedi Erika. Henrietta dilini ağzının etrafında yuvarladı.

'HAYIR. Şüpheli kimseyi görmedim. Aslında akşam 6'da Charles gelene kadar bütün gün kimseyi görmedim ve biz de benim terasımda hava aldık, değil mi?' diye ekledi, vücudunu ona doğru çevirerek.

"Ee, evet," dedi, gizlice yukarıya bakarken, hâlâ topraktan bir elma çıkarmaya çalışıyordu.

"Bununla uğraşmayı bırak ve buraya gel," diye çıkıştı. Plastik çöp kutusunu yanına çekerek onlara katılmaya geldi. Henrietta'nın yanında çocuksu ve utangaç görünüyordu. 'Sen önüme geldin Tam saat altı haberleri başlıyorken kapıdan çıktık ve hemen terasa çıktık.'

"Evet" dedi. "Bir saatten kırk beş dakikadan az kaldım." "Peki bu süre zarfında terasa gelen veya alt kattan çıkan birini gördünüz mü?" diye sordu Erika.

'HAYIR.'

Moss, "Saat kaçta ayrıldın, Charles?" diye sordu.

'Yedi civarında.'

"Ve sen dairene geri mi döndün?"

'Evet.'

"Vicky'nin yan dairesinden gelen olağandışı bir şey gördünüz mü ya da duydunuz mu?"

Başını salladı.

'HAYIR.'

Henrietta, Charles'ın tek kelimelik cevaplarının aksine, "Kokteyl saatinde ziyaretçilerden hoşlanıyorum ama aynı şekilde insanların eve dönmesinden de hoşlanıyorum" diye gürledi. 'Buna hiç aldırış etmiyorum. Kısa ve keskin anlarda iyi ve sadık bir arkadaşım.'

"Peki Charles, günün erken saatlerinde, saat 15.00'ten Bayan Boulderstone'u ziyaret edene kadar ne yapıyordun?" diye sordu Erika.

'Öğle yemeği yedim ve ardından Regent's Park'ta yürüyüş yapmak için şehre giden bir trene bindim' dedi.

'Saat kaçta?'

'Akşam 2'den hemen önce ayrıldım ve akşam 5.20 civarında eve döndüm. Yiyecek bir şeyler yedim ve sonra Henrietta'yı görmeye gittim... Tren biletim var." Erika not defterini çıkardı ve yazmayı bitirdiğinde bir sessizlik oldu.

'Vicky sosyal miydi? Çok ziyaretçisi var mıydı?' diye sordu. Charles, "Kız kardeşi ve erkek arkadaşı çoğunlukla onları gördüğümde ziyarete gelirlerdi" dedi. Henrietta onaylayarak başını salladı.

'Onun adı ne?'

'Shawn Macavity. Bir süre Victoria'yla birlikte burada yaşadı." *Yasadışı olarak*, şunu da ekleyebilirim, dedi Henrietta.

Erika, "Burada yasadışı olarak nasıl yaşadı?" dedi.

'Bütün kira sözleşmeleri, mülkte yalnızca sözleşmede belirtilen kişi veya kişilerin ikamet edebileceğini belirtir. Kira sözleşmesi yasal bir belgedir, değil mi?" dedi Henrietta. Bahçenin önünde parlak sarı bir minibüs durdu, üzerinde büyük harflerle Derren Bryant Çilingir yazılıydı.

Minibüsten inen adamla buluşmak için acele eden Charles, "İzin verirseniz, bununla benim ilgilenmem gerekiyor" dedi.

'Charles iyi bir adam. Yanlış anlaşıldı. Kolay bir hayatı olmadı. Charles'ın çilingiri içeri buyur etmesini izlerken Henrietta alçak sesle, Onun sadık dostluğundan kesinlikle faydalandım, dedi. 'Binanın bekçisi olarak çalışıyor ama çok gevşek bir anlamda. Ortak alanların hafif bakımını sağlıyor, bahçıvanları organize ediyor ve eğer tamir edilmesi gereken bir şey varsa. Güvenilir ve dürüst biri."

Moss, "Bütün dairelerin anahtarı var mı?" diye sordu.

'Aman Tanrım, hayır. Söylediğim gibi bu çok gevşek bir düzenleme. Dairelerin tamamı özel konutlardır.'

'Peki ya diğer sakinler? Sadece birkaç komşumuz mu var?' diye sordu Erika.

'Beryl Wentworth üst katta kendine saklanıyor. Ray yılın büyük bölümünde uzakta, Çin'de çalışıyor, bilgisayarlarla ilgili bir şeyler yapıyor. Bulgar kızları *sevimli*. Sofia ve Maria. Çok akıllı ve kibar. Stajyer doktorlar. Yabancıların burada geçimlerini sağladıklarını görmek çok güzel.'

"Bugün evdeler mi?" diye sordu Erika, iğneyi görmezden gelerek. 'Hayır, sadece kapılarını çaldık. Çok uzun saatler çalıştıklarını biliyorum... gece vardiyalarında." Etrafına, karmakarışık bahçeye baktı. 'Onun oldukça soğuk, yukarı çıkmama yardım eder misin? Sana stüdyomu gösterebilirim," diye ekledi, Peterson'a bakıp kolunu uzatarak.

Lobi gün ışığında farklı görünüyordu. Duvarlar parlak, gök mavisiydi ve pencerelerden içeri giren ışık, boyanın üzerinde dans ediyormuş gibi görünüyordu.

Henrietta, Vicky'nin dairesinin, olay yeri bandının yapıştırılıp kapatıldığı kapalı kapısına baktı.

Peterson'a "İçerisi ne kadar kötü?" diye sordu. Ağzını açtı ve tereddüt etti. "Ah, o kadar da kötü," diye ekledi. Yüzü kül rengiydi. Charles'ın ön kapısı kapalıydı ve kapının diğer tarafında çalışan çilingirin takırtısını duyabiliyorlardı. Henrietta, Peterson'ın kolunu tutarak lobinin arka tarafındaki asansöre doğru yavaş yavaş ilerledi. Erika ve Moss da onu takip etti. Üç kata çıkmak için asansörü kullandılar ve en üst kata çıktıklarında tavanın diğer katlardan birkaç metre daha yüksek olduğunu ve sahanlıkta hafiflik hissini artıran uzun bir tavan penceresi dizisinin olduğunu gördüler. ve uzay. Koridorun her iki yanında birer kapı vardı.

Henrietta, "Stüdyom burada" dedi. Cebinden bir dizi anahtar çıkardı ve kapıyı açtı. 'İçeri gelin.'

Erika onları neden buraya getirdiğini merak etti; çalışmalarını sergilemek için miydi? Stüdyo, bir ucunda cam duvar bulunan, Londra ve Blackheath'in muhteşem manzarasına sahip, büyük, açık planlı bir odaydı. Güneş bulutların arkasında parlıyordu ve ufukta bir fırtına yaklaşıyormuş gibi görünüyordu. Arka duvarda kimyasal şişelerin ve sanat malzemelerinin bulunduğu uzun bir ahşap raf vardı. Bir dondurucu ve kamera filmi kutuları ile dolu, şeffaf cam kapılı eski bir Red Bull markalı buzdolabı vardı.

Henrietta derin dondurucunun yanındaki kapıyı işaret ederek, "Burası benim karanlık odam" dedi.

Geri kalan duvarlar dokuları, cesur renkleri ve inanılmaz derecede karmaşık şekilleri gösteren güzel fotoğraflarla doluydu. Bir fotoğrafta Erika, kristal berraklığındaki deniz tabanındaki tekdüze kum tepelerini gördü, diğerinde ise buz kristallerinin aşırı yakından çekilmiş görüntüsüne benziyordu.

'Bu nedir?' diye sordu Moss, kabaca dokulu bir gümüş diskin fotoğrafı karşısında Peterson gibi aynı derecede şaşkınlığa uğradı.

'Bu Norman döneminde basılmış bir para. Bu, madalyonun kenarının aşırı derecede büyütülmüş hali," dedi Henrietta, onlara katılmaya geldi ve fotoğrafa baktı. Bir uçurumun kayalık yüzeyine benzeyen bir fotoğrafı işaret ederek, "Burada bir tane daha bilardo topu var" dedi. 'En uç noktaya kadar büyütüldüğünde, bir dağ silsilesinde pek de tuhaf görünmeyecek zirveler ve çukurlar vardır.'

'Peki bu nedir?' diye sordu Peterson, içinde çeşitli kabarcıklar ve tüylü yapraklar bulunan kırmızımsı bir kütlenin fotoğrafını işaret ederek.

'Bir atın sindirim sistemi. Stüdyoda atın tamamı yoktu, sadece bağırsağı vardı. Vahşi hayvanların eti ve anatomisi üzerine bir dizi fotoğraf çekiyorum. Bu yüzden dondurucu," dedi, sopasını odanın arka tarafında uğultu yapan derin dondurucuya doğrultarak. Erika, Moss ve Peterson arasında bir bakışma geçti. Henrietta bunu yakaladı ve haşlanmış yumurta Midas'ın bakışlarını Erika'ya dikti.

"Ne var memurlar?"

Erika, "Fotoğraf projelerinizden herhangi biri kedileri

içeriyordu mu?" diye sordu. 'Evet.'

"Peki Charles'tan bu kedileri atmasını istedin mi?"

'Evet. Dün, içki içtikten sonra, dondurucuda sakladığım iki ölü kedinin cesedini ortak çöp kutularına atmasını istedim.'

"Ölü kedileri nerede buldun?" diye sordu Erika, zafer duygusuyla ama aynı zamanda Charles'la ilgili içgüdülerinin yanlış olduğu endişesiyle. Henrietta topallayarak pencerenin yanındaki darmadağın masaya gitti ve bir yığın kağıt arasında sayfalar açtı.

"Ah, işte burada" dedi ve bir kağıt parçası uzattı. Erika masaya doğru ilerleyerek onu aldı. 'Sanat Konseyi için resmi kayıtlar tutmam gerekiyor, çalışmalarımın bir kısmını onlar finanse ediyor. Bu, Dulwich'teki Fogle ve Harris Vets'ten gelen bir tür fatura. Ne yazık ki uyutulmak zorunda kalan iki kedinin cesedi fotoğrafta kullanılmak üzere bana bağışlandı.'

Erika faturayı inceledi.

'Hayvanları imha etmeden önce ne kadar süre bekletiyorsunuz?' 'Onları donduruyorum ve sonra fotoğraflarını çekmek için çözdürüyorum. Çürümeye karşı dikkatli olmam gerekiyor, işler kötüleşmeden önce sadece bir saatim var. Küçük kalıntıları çöp kutusundan önceki gece atıyorum, böylece ortalıkta dolaşp ortak çöp kutularını kokutmuyorlar. Bunların hepsi yasal.'

"Charles neden bize söylemedi?" dedi Erika. 'Bize çok zaman kazandırabilirdi.'

'Ondan insanlara bu özel projeden bahsetmemesini istedim. İnsanlar bu konularda çok hassas olabiliyorlar.'

'Ama o kadar ileri gitti ki. Onu tutukladık" dedi Moss.

'Charles çok sadıktır. Çok iyi bir arkadaş, kendi zararına da olsa, dedi Henrietta.

Erika, "Vicky seninle bu yerel veterinerle yaptığın anlaşma hakkında hiç konuştu mu?" diye sordu. Henrietta başını kaldırıp ona baktı ve kalın kaşları şaşkınlıkla çatılmıştı.

'Tanrı aşkına neden öyle yapsın ki?'

Erika, Vicky'nin podcast'ini ve Croydon Kedi Katili hakkında kaydettiği bölümü kısaca anlattı.

Henrietta başını salladı.

'Hayır, hayır. Bu konuda hiçbir bilgim yok, buna ne diyorsunuz?' 'Podcast.'

'Podcast nedir?'

Moss, 'Bu bir radyo programı gibi' dedi.

'Evet, benimle bu konuda hiç konuşmadı. Ve dediğim gibi, kendi işimi çok özel tutuyorum. Burası çok sessiz bir sokak. Sessiz bir bina. Bu korkunç şeyin burada yaşanması beni çok şaşırttı.'

Arabaya geri döndüklerinde Erika, "Charles neden bize çantada ölü kedilerin bulunduğunu söylemedi?" dedi. Veterinerin faturasına baktı. 'Onları meşru bir şekilde imha ediyordu.' 'Bir polis memuruna vurdu' dedi Moss.

'Ama bunun Vicky Clarke'ın cinayetiyle hiçbir ilgisi yok... Isaac, Vicky'nin ölümünün öğleden sonra 3 ile 7 arasında olduğunu tahmin ediyor. Charles beş ila altı yaşları arasında onu öldürmek ve içki içmek için Henrietta'ya gitmek için kendini temizlemek zorunda kalacaktı,' dedi Erika. Peterson dairelerden arabaya geri döndü.

"Charles az önce bana tren biletini ve Pazartesi gününe ait faturasını verdi" dedi, onları havaya kaldırarak. Biletini saat 13.55'te yolun hemen yukarısındaki Blackheath tren istasyonundan aldı. Ve öğleden sonra 2.03'teki trene binerek Londra Köprüsü'ne gitti.'

Erika ikisini de elinden aldı ve makbuzun üzerindeki zaman damgasını gördü. 'Nakit ödedi' dedi. "Ama istasyonun güvenlik kameralarını talep edebiliriz. Buraya hangi zaman treniyle döndüğünü sana söyledi mi?"

'Evet. Londra Köprüsü'nden akşam 5 trenine bindiğini söyledi. Yaklaşık on iki dakika sürer, istasyondan birkaç dakikalık yürüme mesafesi de eklenir

Peterson, "Akşam 17:20'de Honeycomb Court'a geri dönecek" dedi. Moss, "Isaac ölüm zamanını resmileştirdi mi?" diye sordu.

"Henüz değil" dedi Erika. 'Vicky Clarke'ın öğleden sonra 3 ile 7 arasında öldürüldüğüne dair tahminimizi aldık.'

Moss, 'Bunu yapabiliirdi, yarım saati vardı' dedi.

'Dairesini gördün, daha sonra neresini temizlerdi? Peki cinayet silahını imha mı ettiniz? Kanlı kıyafetler mi? Çok dar." "Peki ya Vicky'nin banyosu?" Katil orayı temizleyebilirdi' dedi Moss.

'Evet. Yine olay yerindeki DNA kanıtlarını bekliyoruz' dedi Erika.
Bir süre sessizce oturdular.

'Karşıda yaşayan Bulgar kardeşlerle konuşmak istiyorum.
Pazartesi günü gelip gelmediklerini hâlâ bilmiyoruz' dedi Erika. 'Ama
önce Vicky'nin erkek arkadaşını ziyaret etmek istiyorum.'

Erika kapı zilinin üzerindeki düğmeleri inceledi. Shawn Macavity'nin yaşadığı binada altı 'birim' vardı. Bunlardan üçü işletme gibi görünüyordu: 'BUZZY BEE CREATIVE', 'TIPPY TAPPY TOES LTD' ve 'YOGA PET'in altındaydı. 'Bay AEGEDFIST' ve 'PERRY GORDON'un üstüne küçük bir kağıt parçasının üzerine tükenmez kalemle 'SHAWN M' adı yazılmıştı.

Kapı açıldığında Moss zili çalmak için eğildi ve uzun kıvrıkcık siyah saçlı, trençkotlu genç bir kadın, Oyster kartını ve omzunun üzerinden çantasını tutarak aceleyle dışarı çıktı. Yüksek topuklu ayakkabılarıyla geçide doğru koşarken onlara ikinci kez bakmadı.

Moss'la birlikte koşan kadını izlemek için dönen Peterson, "Trene geç, senin için Londra hayatı bu" dedi. Erika zili çalmak zorunda olmadıkları için memnundu. Sürpriz unsuru oldukça işe yaradı.

Koridorun sonunda üç kapalı kapıya çıkan bir merdiven vardı. Shawn'ın dairesi son taraftaydı. Binanın tamamı kötü inşa edilmiş gibiydi, ince, tıkırdayan duvarları vardı ve yürürken ayakları yankılanıyordu.

Erika kapıyı çaldı ve bir an geçti. Tekrar kapıyı çaldı ve sonunda kapıyı sıska bir genç adam açtı. Üzerinde sadece şarap rengine bol bir külot vardı ve omuzlarına kadar uzanan uzun siyah saçları vardı. Gözleri perişan bir görünüme sahipti.

"Merhaba?" dedi. Onun ötesinde, küçük bir mutfak ve açık bir çekyatı olan modern bir yatak odasını görebiliyorlardı.

"Shawn Macavity mi?" diye sordu Erika.

"Evet" dedi şaşkınlıkla gözlerini kısarak. Sıcak bir kuzey aksanı vardı.

"Ben Dedektif Başmüfettiş Erika Foster, bunlar da Dedektif Müfettiş Moss ve Dedektif Müfettiş Peterson," dedi hepsi arama izni kartlarını gösterirken Erika. 'Seninle kız arkadaşın hakkında konuşmamız lazım.'

"Kim?" dedi. Kollarını kavuşturdu. Rüzgârlı koridordan gelen rüzgar soluk teninde tüyler diken diken olmasına neden oluyordu.

"Vicky Clarke" dedi Peterson.

"Vicky mi?" dedi. 'Biz erkek arkadaş ve kız arkadaş değiliz. Bir süreliğine değil. Artık daha çok arkadaş gibiyiz... Erika çıplak ayağını yere vurduğunu ve gergin göründüğünü fark etti. 'Vicky ne yaptı?'

'İçeri girebilir miyiz?'

Tereddüt etti, onları içeri almak için harekete geçti ve kapıyı arkalarından kapattı.

"Onun bir şey yaptığını sana düşündüren ne?" diye sordu Peterson. 'Siz işe bakın, sivil kıyafetler. Ben sadece... diye düşündüm... Vicky'nin dün gece ölü bulunduğunu söylediğim için çok üzgünüm, dedi Erika. Yüzü sarkmış gibi görünürken onu yakından izledi.

"Vicky mi?" dedi.

'Evet.'

İnanamayarak, "Vicky öldü mü?" diye tekrarladı.

'Korkarım öyle.'

Yatak yaylarının melodramatik bir vuruşuyla çekyatın üzerine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı.

'Anlamıyorum. Nerede?' dedi, Erika'ya bakarak. 'Kız kardeşi cesedini Honeycomb Court'taki dairesinde

buldu.'

Tekrar "Vicky mi?" dedi. Bir an sessiz kaldı, sonra kendine gelmiş gibi göründü. 'Dairesine zorla mı girildi? Ona kapısını kilitlemeye dikkat etmesini söyledim. Bu bölge gerçekten yokuş aşağı gitti.'

Erika, "Hâlâ araştırıyoruz" dedi. Yatak odasında etrafına baktı. Bir sürü kıyafet ve kağıt vardı. Lavaboda kirli tabaklar birikmişti ve köşede, elektrikli klavyenin yanındaki sehpanın üzerinde bir gitar duruyordu.

Peterson, "Dün öğleden sonra 3 ile 7 arasında nerede olduğunuzu sorabilir miyiz?" diye sordu.

'Sence *BEN* öyle mi?" dedi, sesi panik içinde yükseliyordu.

Erika, "Vicky'ye yakın olan herkese aynı soruyu soruyoruz" dedi.

"Akşam işteydim... Tam burada, Altın Kuzu'da" dedi pencereyi işaret ederek.

'Çalışmaya saat kaçta başladın?'

'Altıya kadar, yaklaşık on bir buçuk, ama oraya biraz daha erken vardım, belki de çeyrek... Blackheath'ten toplu taşımayla buraya gelmem yaklaşık bir saat sürer, yani o saatte orada olmam mümkün değil. dedi uzun, dağınık saçlarını dramatik bir şekilde tutarak.

'Peki öğleden sonra 3 ile beş kırk beş arasında neredeydiniz?'

'Bütün gün buradaydım, beşi yirmiye kadar dinleniyordum, kestiriyordum. Duş aldım, sandviç yedim ve beş kırk beşte işe gitmek üzere evden çıktım. Sadece yolun yukarısında.'

"Bütün gün burada olduğunuzu doğrulayan var mı?" diye sordu Peterson.

'Evet, hayır ama buradaydım.'

Erika, "Vicky'yi en son ne zaman gördün?" diye sordu.

'Bir hafta kadar önce. Biz, yani, o podcast'ini perşembe günü kaydediyor ve ben de bazen tesadüfi müzik yazıp icra ediyorum...

Durun, geçen perşembe değil, ondan önceki perşembeydi. Bu onu evinde son grşmd.”

'Peki Vicky nasıl görünüyordu?'

'İyi. Vicky öldü m? Gerçekten mi?'

'Evet.'

'İnanamıyorum. Kız kardeşı Tess'in beni arayacağını sanıyordum. O biliyor mu?'

'Evet. Vicky'yi buldu.'

'Evet. Elbette. Bok.'

'Tess'le iyi bir ilişkiniz var mı?'

Onu tanıyorum bir bakıma. O ve Vicky her zaman anlaşıyorlar.” “Neden?”

'Vicky'nin oyuncu olmasını hiçbir zaman onaylamadı. Ben de bir aktrm. Birlikte antrenman yaptık. Podcast'i... Gerçek suç hakkındaki podcast'le gerçekten iyi işler yapmaya başlamıştı... Sponsorluk almaya çalışıyordu - şu anda ortaklık bağlantılarından sadece birkaç sterlin kazanıyor.' Shawn'ın dikkati hl dağılmış ve şokta görünüyordu.

Podcast bölümleri hakkında daha fazla bilgi sahibi olmayı dileyen Erika, "Karıştığı, onu tehlikeye atabilecek bir şey var mıydı?" diye sordu.

Bir anlığına dışarı çıkılmış gibi göründü, sonra geri geldi. 'HAYIR. Sanırım esas olarak suç mağdurlarıyla konuştu. Bildiğim kadarıyla tehlikeli kimseyle konuşmadı.’

Moss, “Dairelerde dolaşan tuhaf biri hakkında bir şey söyledi mi?” diye sordu.

'Burası Londra. Konu tuhaf insanlara gelince, kabayı da yumuşakla da göğüslemek zorundasın.'

“Ne demek istiyorsun?” diye sordu Erika.

Hayır, tuhaf birinden bahsetmemiştii. Ben Burnley'liyim ve herkes çok daha iyi ve arkadaş canlısı. Londra'ya ilk geldiğimde şok olmuştum. Onun katında birkaç kız öğrenci hemşire yaşıyor; çok iyiler.' Artık gevezelik ediyordu, tek bir şeye odaklanamıyordu.

"Vicky'nin koridorun karşısındaki komşularını mı kastediyorsun?" Onlar öğrenci doktorlar,' dedi Erika.

'Evet. Onlarla yalnızca bir veya iki kez tanıştım. Binanın sahibi olan kadın biraz yaşlı bir inektir ya da olabilir ve tuhaf bir adam arkadaşı var. Charles. Biraz meraklıdır."

'Nasıl?'

'Ne zaman birisi gelse ya da ayrılrsa, o bir casus gibi oradadır. Ben orada kaldığımda kira şartlarını ihlal ettiğimizi söyleyerek hoo-ha'ya neden oldu. Tess, Henrietta'yla sorunu çözdü. Kira ödüyordum ve dairenin sahibi Tess'ti. Tess'in bana söylemediğine ve onun... Vicky'nin cesedini mi bulduğuna inanamıyorum.'

"Evet" dedi Erika.

"İnanamıyorum" dedi melodramatik bir tavrıla. 'Öldüğüne inanamıyorum.'

Moss'la birlikte Forest Hill ana caddesine park edilmiş arabaya geldiklerinde Erika, "Ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Moss, "Çok gergin görünüyor" dedi.

"Az önce ona Vicky'den bahsettik."

"Biliyorum ama bizden bunu kaç kere onaylamamızı istemesi sana tuhaf gelmiyor mu?" Sürekli "Vicky mi? Gerçekten mi?" Tekrar tekrar." "Evet ama ders kitaplarında buna dair bir tepki yok."

'Hadi. Bunu uzun zamandır yapıyoruz. Bir şeyler ters gitti, değil

mi?'

"Evet," diye onayladı Erika. Moss haklıydı, parmağını koyamadığı bir şeyler vardı. 'O bir aktör. Oyunculuk yaptığını mı düşünüyorsun?' Eğer öyleyse, o drama okulundan parasını geri alması gerekiyor. Pek ikna edici değildi' dedi Moss.

Peterson, Golden Lamb barından çıktı, trafikte bir boşluk olmasını bekledi ve yolun karşısındaki arabaya doğru koşmaya başladı.

'Tamam aşkım. Onun mazereti doğrulanıyor. Yönetici, Shawn'ın vardiyasına saat altıya on kala geldiğini söyledi. Kapanana kadar kaldı.'

Erika bir an düşündü.

Onu öldürüp zamanında geri dönebilirdi. Bol vakti vardı. Arabası yok. Eğer onu öldürdüyse bunu yapması ve ardından iş için Forest Hill'e geri dönmesi gerekecekti. Bölgedeki toplu taşıma araçlarının CCTV'lerini çekelim.'

Forest Hill'den Lewisham Row'a dönerken Moss, yolcu koltuğunda Erika'nın yanındaydı. Peterson arka koltukta oturuyordu, olay odasındaki Crane'le telefonuyla konuşuyordu ve ondan Charles Wakefield'in mazeretini kontrol edebilmeleri için Blackheath tren istasyonunun güvenlik kamera kayıtlarını bulmasını istiyordu.

Moss, 'Eğer Shawn öldürüldüğü sırada Vicky'nin dairesindeyse büyük ihtimalle o otobüs durağını geçmiştir' dedi. 'Arabası yok. Ya yürüyerek, bisikletle ya da toplu taşımayla gitmek zorunda kalacaktı.'

"Ya da Uber" dedi Erika. Arkadaki Peterson'a, "Crane'den Uber yolculuklarına ve taksilere bakmasını isteyin" diye ekledi. Başını salladı.

Erika telefonuna bakarak "Isaac'tan ses yok" dedi.

Moss, "Henüz erken günler" dedi.

'Dün gece morga döner dönmez otopsiyi yapacağını söylemişti.'

Moss, "Öğle yemeğini yeni geçti" dedi. Erika sabırsızlığının kızgınlığa dönüşmemesine çalışarak başını salladı. Isaac parlak bir patologdu ve aynı zamanda iyi bir arkadaşı. Beklenmedik bir şey olmazsa, en azından ön sonuçlarla geri döneceğini biliyordu. Bir dizi trafik ışığında onun numarasını çevirdi. Mesaj doğrudan sesli mesaja gitti ve kadın ona iyi olup olmadığını ve kendisini aramasını soran bir mesaj bıraktı.

Geri döndüklerinde olay odası meşguldü.

Crane, eliyle ahizeyi tutarak telefonu Erika'ya uzatırken, "Patron, Fiona Watson hatta" dedi.

'DSÖ?'

"O, Tess Clarke'ın Aile İrtibat Görevlisi."

Erika başını salladı ve telefonu aldı.

Fiona, "Tess'in kız kardeşinin cesedini resmi olarak ne zaman teşhis etmesini istediğinize dair bir haber var mı?" diye sordu. Hafifçe kamp yaptı, kuru teslimat yaptı. Erika, Isaac'tan gelen cevapsız bir arama veya mesaj olup olmadığını kontrol etmek için cebinden telefonunu çıkarırken, "Adli patoloğumuz genellikle çok hızlıdır ama ondan haber bekliyorum" dedi.

'Tess gidebilir mi diye bilmek istiyor.'

'Elbette. Nereye gitmek istiyor?'

"İş..." Fiona sesini alçalttı. 'Jasper, bu kocası, bütün sabah onu arayıp restoranda tek başına idare edemeyeceğini söylüyor.'

'Bugün restoranlarını mı açtılar?'

'Evet. Görünüşe göre bir sürü öğle yemeği rezervasyonları varmış,' dedi hafif bir küçümsemeyle. "Yaşadıkları yerin hemen yakınında." "Kocasıyla konuştun mu, Jasper?" diye sordu Erika.

'Evet. Onu kahvaltıda gördüm. Hepimizi büyük bir kızartma haline getirdi. Siyah muhallebi, işe yarıyor.'

Erika duvardaki olay yeri fotoğraflarına baktı. Vicky'nin bıçak yaralarının şiddeti, yüzü ve saçları kurumuş kanla kaplıydı. Erika, "Cevap alsam bile bu öğleden sonraya kadar kimlik tespiti yapamayız" dedi.

"Tamam" dedi Fiona. "Onlara hemen ulaşman gerekirse diye ben de onlarla birlikte restorana gideceğim. Beni haberdar et.'

Erika telefondan çıktığında Crane, "Her şey yolunda mı?" diye sordu. Video dosyalarıyla dolu bir bilgisayar ekranının olduğu masasında oturuyordu. Erika parmaklarını saçlarının arasından geçirdi.

'Eğer kız kardeşin korkunç bir şekilde ölseydi, ertesi gün işten izin alır mıydın?' 'Ne yaptığıma bağlı. Beyin cerrahı olsaydım ve önemli bir ameliyat geçirseydim muhtemelen girerdim' dedi. "Kayınvalidem olsaydı şampanyayı açardım." Erika güldü.

'HAYIR. Vicky'nin kız kardeşi ve kocası. Blackheath'te bir restoran işletiyorlar. Ve Salı günü öğle yemeği vakti. Saygıdan dolayı kapatabileceklerini düşündüm.'

Crane başını salladı.

'Bunu beklemek mantıklı' dedi.

Erika devam etti: "Forest Hill'de yaşadığım çamaşırhane, orada çalışan yaşlı kadınlardan biri ölürse mutlaka kapanırdı." "Belki de hayata daha fazla saygı duyan ve daha fazla değer veren yaşlı kuşaktır. Ya da paraya ihtiyaçları olduğu için restoranı kapatamıyorlar

mı?" Erika başını salladı ve kaşlarını çatı.

"Aile Sorumlusu Fiona, az önce kayınbiraderlerinin bu sabah onlara büyük bir pişmiş kahvaltı hazırladığını, işlerin ve kanlı muhallebinin hazırlandığını söyledi. Bu tuhaf mı?"

"Kanlı puding mi?"

'Kız kardeşim önceki gece bıçaklanarak öldürüldü. Tess cesedini bulur. Ertesi sabah her zamanki gibi kalkıp yağlı, pişmiş bir kahvaltının tadını çıkarıyorlar. Bu çok tuhaf. Değil mi?"

'İnsanlar tuhaftır patron. Bunu unutma. Ve tuhaf olmak mutlaka suçlu olmak anlamına gelmiyor' dedi Crane.

"Tamam, haklısın" dedi Erika. 'Rahatsız ettiğim için özür dilerim.'

"Ne zaman istersen" dedi. Bilgisayarına geri döndü ve Blackheath tren istasyonundaki yolcu salonu ve bilet gişesinin görüntüsünü gösteren bir video dosyasına tıkladı. Erika Google'da arama yapmadan önce bilgisayarına döndü ve ekrana baktı *'Restoranlar aile kaybı nedeniyle kapanıyor mu?'* Daha sonra kendisini aptal hissederek sildi.

Öğleden sonranın geri kalanı emekleyerek geçti. Olay odasına çok fazla bilgi geliyordu ve hepsinin kontrol edilmesi ve takip edilmesi gerekiyordu. Erika, Isaac'e iki mesaj daha bıraktı. Akşam 8'de herkes evine gitmişti ve Erika bunu bir gün ertelemeye karar verdi.

Otoparkın çıkışına ulaştığında kavşaktan çıkmak üzereyken Peterson'ın yakındaki yatak satışıyla ilgili söylediklerini hatırladı. Yapmak istediği son şey bir yatak mağazasını ziyaret etmektir ama çıplak döşeme tahtalarında uyuma düşüncesi onu teşvik ediyordu.

Bed World'ün dışına yanaştığında, saatin geç olmasına rağmen otopark doluydu. Pencerenin üzerinde kocaman siyah ve kırmızı baloncuk yazısıyla şunlar yazıyordu: ÇİFTE KRAL VE KRAL İNDİRİM ÇILGINLIĞI!

Erika arabasından inip içeri girdi, gördüğü ilk düzgün yatağı almaya kararlıydı ve sonra da kaçmaya başladı. Etrafta dolaşan birkaç kişi daha vardı ve Erika, güzel, modern görünümlü yatak başlığı olan bir kraliçe yatağa bakmaya gittiğinde, Peterson ve Fran'in iki yatak olduğunu gördü. O yatağın üzerinde yatıyordu ve o da ucunda oturuyordu ve 'vermeyi' test ediyordu.

Erika dönüp gitmek üzereyken ikisi de başını kaldırıp onu gördü. Peterson dondu ve sonra doğruldu. Yüzünden sanki yanlış kişiyle yatakta yakalanmış gibi garip bir bakış geçti. Fran ayağa kalktı ve eteğini düzeltti.

"Yatak mı alışveriş yapıyorsun?" diye sordu. Erika durakladı ve etrafına baktı. 'Bu kesinti yetkileriyle seni ekibimde kullanabilirim' dedi. Şaka amaçlı söylemek istemişti ama sesini duydu ve kulağa sinsi geliyordu.

Şimdi dik oturup kravatını düzelten Peterson, "Erika bana yeni evinde yatağı olmadığını söylüyordu, ben de ona buranın indirim yaptığını söyledim" dedi.

Erika, "Evet, şişme yatakta uyumak pek eğlenceli değil" dedi. *Bu gece buraya gelmeyi düşündüğünü bana söyleyebilirdin.* diye düşündü. Tuhaf bir duraklama oldu.

'Pekala, seni gördüğüme sevindim. Devam etmene izin vereceğiz, dedi Fran. Ve Erika'ya sırtını dönüp yatağın genişliğinden ve yatak odalarına sığıp sığmayacağından bahsetmeye başladı.

Peterson, Erika'ya özür dileyerek başını salladı ve arkasını döndü. Erika mağazanın diğer ucuna doğru ilerledi. Kalbi hızla atıyordu ve utanıyordu. Çılgınca etrafına baktığında, yarış arabaları ve dinozorlara benzeyen yataklarla dolu olan çocuk bölümüne rastladığını gördü, hatta dev bir ateş böceğine benzeyen bir tane bile vardı. Küçük bir kız, direksiyonu tutarak yarış arabasının yatağında

bir aşığı bir yukarı zıplıyordu.

Erika dükkânın diğerk tarafına geçti ve hepsinin çiftler, çocuklu çiftler olduğunu gördü ve aniden bekâr çocuksuzluğunun açığa çıktığını hissetti. Lurch gibi siyah takım elbiseli, uzun boylu bir genç çocuk. *Addams Ailesi*dirseğinin yanında belirdi.

"Size yardımcı olabilir miyim hanımefendi?" diye seslendi. Boynunda bir mezura vardı ve Erika'ya yatak satıcısından çok bir cenazeciye hatırlatıyordu. 'Evet. O yatağı satın almak istiyorum. Şimdi," dedi işaret ederek.

Çok hoş, hanımefendi. Bu bir çok iyi seçim. Bu özel yatak, anti-bakteriyel, organik kaynaklı pamukla emprenye edilmiş, patentli dört seviyeli bir iç yay sistemine sahiptir. Ve eğer kusura bakmazsan, senin daha uzun boylu bir kadın olduğunu görebiliyorum...'

Erika onun pıtırısını keserek, "Evet, satın alacağım" dedi. Fran ve Peterson şimdi egzotik görünümlü, şifon tenteli sayvanlı yatağın üzerinde yan yana yatıyorlardı. Fran elini tutuyordu ve yüksek sesle gülüyordu. 'Elbette hanımefendi.'

'Acelem var.'

'Evet ama gerçek gümüşle emprenye edilmiş karşı cam serimizle ilginizi çekebilir miyim? Lurch, bakterilere ve MRSA'ya karşı %100 koruma sağlıyor' dedi.

Erika öfkesini kaybederek, "Sadece o lanet yatağı satın almak istiyorum" dedi. Kaşları saç çizgisine doğru yükseldi.

'*Hanımefendi*. Biz Bed World olarak istismarcı davranışlara tolerans göstermeyiz...' demeye başladı. Erika'nın telefonu çantasında çaldı ve onu çıkardığında arayanın Isaac olduğunu görünce rahatladı. Lurch'ten uzaklaştı ve aramayı yanıtladı.

'MERHABA. Seni aramaya çalışıyordum, her şey yolunda mı?' diye sordu Erika. Telefonun ucunda yorgun bir ses tonuyla, "Kusura

bakmayın, bazı kafa karıştırıcı gelişmeler oldu ve sizi aramadan önce emin olmam gerekiyordu" dedi.

'Nedir?'

"Dün gece bulduğunuz o genç kadının cesedi." O Victoria Clarke değil."

16

Morgun girişi hastane çöp yakma fırınının yüksek bacasının yanındaydı ve Erika arabasını park edip indiğinde soğuk havada iğrenç, tatlı bir yanık kokusu yayıldı. Kazağının yakasını yukarı ve burnunun üzerine çekti ve aceleyle kapıya doğru koştu, Isaac'in kendisini beklediği, tek ışığın resepsiyondaki bilgisayar ekranından geldiği resepsiyon alanının karanlığında oturuyordu.

"Merhaba" dedi yorgun bir şekilde. 'Seni aramak için yarına kadar mı beklemeliydim?'

'HAYIR. Bilmem gerek," dedi Erika. Saatine baktı; saat neredeyse 22.00'ydi.

Ayağa kalkarken, "Karanlıkta sadece birkaç dakikaya ihtiyacım vardı" dedi. 'On altı saattir parlak ışıklar altında çalışıyorum. Aşağı inelim mi?' "Evet" dedi Erika. 'Anlamıyorum. Kız kardeşi cesedi buldu. Hepimiz ipuçlarımızı ondan aldık."

Alçak tavanlı, uzun, eğimli bir koridorda ilerlediler, ayak sesleri beton duvarlarda yankılanıyordu.

Isaac, "Victoria Clarke'ın tıbbi kayıtlarını otopsi yapmadan hemen önce çıkardım" dedi. 'Bu onun sağlıklı bir genç kadın olduğunu

gösterdi. Hiç hastaneye gitmemişti. Hiçbir ameliyat geçirmediyim ya da herhangi bir kemiğim kırılmadı, hatta dolgu bile yapılmadı ki bu yirmi yedi yaşında oldukça etkileyici.'

Uzun metal bir kapıya ulaştı ve Isaac kartının anahtarıyla kapıyı açtı. Erika'ya soğuk bir hava çarptı ve loş morga doğru ilerlediler. Uzun bir sıra halindeki uzun buzdolapları uğultu yapıyordu ve bir sıra paslanmaz çelik otopsi masasının ucunda genç kadının küçük bedeni yatıyordu.

Erika cesede doğru yürüdü, gölge havuzlarının arasından geçerek parlak ışığın altında yattığı yere gitti. Onu yatakta yatarken gördüğü önceki akşamı hatırlamaya çalıştı. Masadaki genç kadın tamamen farklı görünüyordu. Tamamen bej renkteydi. Uzun siyah saçları geriye doğru taranmış ve yıkanarak kandan arındırılmıştı. Yüzü açık bir ağızla sarktı, çenesi yüzünü uzatmak için aşağıya doğru düştü. Yanakları çukurdu ve yüzündeki kansızlık dudaklarının, yanaklarının ve göz kapaklarının derisinin birbirinden ayırt edilmesini zorlaştırıyordu. Alnında büyük bir morluk belirdi ve yüzünün simetrisi değişti. Erika başının sol tarafındaki saç çizgisinde madeni para büyüklüğünde küçük bir saç tutamının eksik olduğunu gördü.

Pratik düzeyde, cesetlerden yaşam tarzlarını, kişiliklerini gösteren kıyafetler, mücevherler ve makyaj gibi süslemeler çıkarıldı. Ölüm, derinin buruşmasına, yüzün çöküp büzülmesine neden oldu. Bazen ölü bir beden sanki kişi sadece uyuyormuş gibi görünürdü. Çoğu zaman hayatta göründüklerinden tamamen farklı görünüyorlardı.

Isaac sessizliği bozarak, "Bu genç kadının yirmilik dişlerinin tümü çekildi" dedi. "Ayrıca omurgası boyunca ince bir yara izi buldum ve bölgeyi kesip açtığımda... çocukluğunda omurga füzyon ameliyatı geçirdiğini gördüm. Sırtında üç omuru birbirine bağlayan küçük bir titanyum çubuk vardı. Bu, ergenlik döneminde omurgadaki sorunları

düzeltilmek için kullanılan bir ameliyattır.”

Erika göğüste Y şeklinde dikilmiş kesiğin olduğu cesede baktı.

Isaac, "Sana otopsi sonuçlarını anlatayım," dedi. Erika başını salladı.

'Resmi olarak ölüm saatini 17.00 ile 19.00 arasına koyabilirim, bu da pencereyi daraltır. Onun cesedini saat sekiz on beşte mi buldunuz?'

'Neredeyse tam zamanı... İşte o sırada dairelerin önünden geçtim ve kız kardeş Tess'in çığlık attığını duydum. Tamam, o onun kız kardeşi değil. Gerçekten onun Vicky olmadığını anlamadı mı?'

'Benzer bir yapıya sahipler, aynı saç ve göz rengine sahipler. Yüzlerinin şeklinde bile benzerlikler var. Ve çok kötü bir şekilde dövüldü ve kanlar içinde kaldı. Kafasına aldığı şiddetli darbe sonucu sol elmacık kemiği kırılmış. Bu, yüzündeki morlukla aynı tarafta ve yüzün şeklini değiştiriyor. Ve sol üst kesici dişi de yontulmuş.'

Isaac ona, içinde dağınık bir şekilde dolaşmış uzun bir tel bulunan bir kanıt çantası verdi.

'Bilekleri tellerle bağlanmıştı. Bakır elektrik teli" dedi. 'Tel.

Tanrım, dedi Erika çantayı alırken.

Isaac, önce sol kolunu, sonra sağ kolunu kaldırıp bileklerinin etrafındaki derideki derin kesikleri göstererek, "Telin cildini nereden kestiğini görebiliyorsun" dedi. Kollarını geriye koydu ve sonra vücudunu kaplayan çarşafı dikkatlice geriye katladı.

'Yirmi altı kez bıçaklanmış ve gördüğünüz gibi bunların hepsi vücudunu kaplamış. Kollarının üst kısmında ve sağ göğüs kafesinde küçük morluklar var. Saçları sol şakağından çekilmiş. Cinsel saldırı belirtisi yok. Ve kan dolaşımında uyuşturucu ya da alkol yoktu.'

Kollarını, bacaklarını, gövdesini, göğüslerini ve boynunu kaplayan çok sayıda bıçak yarasından tiksinti duyan Erika, "Çılgın, rastgele bir

saldırı" dedi. "Bu bıçak yaralarından ikisi sol akciğerini delmiş, diğeri ise şüphelendiğim gibi göğüs kafesinde bulunan büyük bir kan damarı olan subklavyen artere isabet etmiş." Isaac göğüs bölgesini işaret etti. 'Bu ana arter, oksijen açısından zengin kanı kalpten kollar, baş ve boyun da dahil olmak üzere vücudun üst kısımlarına taşır. Subklavyen arterler vücudun her iki yanındadır, dedi Isaac, boynunun her iki yanından göğsüne doğru olan kısmı işaret ederek. 'Orada Göğsün sağ tarafında iki bıçak yarası daha vardı ve bunlardan biri, kalbe bağlı ana arter olan superior vena cava'yı delmişti. Bu, subklavyen artere yapılan bıçaklamayla birlikte feci kan kaybına neden oldu.'

'Ölmesi ne kadar sürdü?'

Saldırgan iki büyük atardamarı vurmuştu ama kalbi kan pompalamaya devam edecekti. Eğer uzaklaşmak ve odadan çıkmak için mücadele ediyor olsaydı, kalp atış hızıyla birlikte kan kaybı oranı da artardı. Yine de birkaç dakika sürerdi."

Erika dönüp genç kadına baktı. Dakikalar ona saatler gibi gelmiş olmalıydı; korku içindeydi ve kan kaybından ölüyordu.

"Onun çekyatın şiltesine sarıldığını düşündüğünüzü mü söylediniz?"

'Evet. Her iki omuzu da çıkıktı ve boynu kırılmıştı. Sanırım saldırgan kadın yataktayken bileklerini bağlamış, sonra onu karyolayla birlikte şilteye sarmış ve ağırlığını kullanarak onu içeride hapsetmiş. Sanırım ona şilteyi saplarken üstüne çömelmişti. İçeri doğru kıvrılmış vücuduna binen ağırlığı, omuzlarının çıkmasına ve boynunun kırılmasına neden olurdu.'

Erika'nın derin bir nefes alması ve odaklanması gerekiyordu. Bu zavallı kadının ölümü korkunçtu.

Cebinden telefonunu çıkardı ve oyunculuk web sitesindeki

Vicky'nin fotoğrafını bulmak için ekranı kaydirdi. Isaac ona katılmak için masanın etrafından geldi ve Erika, Vicky'nin fotoğrafının bulunduğu telefon ekranını kadının yüzünün yanına otopsi masasına koydu.

'Burun benzer. Saç çizgisi de öyle ama dudakları daha ince ve gözleri daha bademimsi, neredeyse kedi benzeri bir şekle sahip' dedi. "Onun kim olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu Erika.

'HAYIR.'

Erika uzun bir nefes verdi. 'Artık elimde kimliği belirlenemeyen bir ceset ve kayıp bir kişi var.'

17

Morgun otoparkındayken Isaac, "Gelip biraz kahve almak ister misin?" diye sordu.

'Şu anda mükemmel olurdu ama Tess Clarke'a bu cesedin onun kız kardeşi olmadığını söylemeliyim. Sabaha kadar beklemek istemiyorum.'

"Anlıyorum" dedi Isaac. Erika telefonunu çıkardı ve yüz tanıma özelliğiyle ekranın kilidini açmak için kamera etkinleştirildi.

Erika, otoparktaki turuncu renkli projektörlerle aydınlandığında kaç yaşında görüldüğünü görünce, "Aman Tanrım, bu hiç hoş değil" dedi. 'Yaşlı görünmüyorsun. Sadece kötü aydınlatma,' dedi Isaac.

'Yalan söylediğini biliyorum ama teşekkürler.'

'Telefonumdaki yüz tanımayı devre dışı bıraktım.'

'Güvenlik açısından endişeleniyor musunuz?'

'HAYIR. Kendimi bu kadar yakından görmek hoşuma gitmiyor!'

Morga yaptığı ziyaretin olumsuzluğuna rağmen Erika güldü.

'Dinlemek. Seni o kahveye götüreceğim. Bu hafta bir gece bize gelin ve yeni evi görün, çok yakında,' dedi Erika. Isaac gülümsedi ve ona sarıldı.

'Tamam aşkım. Yapacağım. Çok fazla çalışmayın. Yakında görüşürüz.'

Erika, morgun otoparkında Isaac'e iyi geceler diledikten sonra arabasına oturdu ve uzun bir süre orta mesafeye baktı.

genç kadını ve katlandığı korkunç şiddeti anlattı ve sessizce gözyaşı döktü. İki büyük yağmur damlası ön cama çarptığında yüksek bir kırbaç sesi onu sıçrattı ve ardından bir tane daha. Bir anlık duraklama oldu, sonra gökyüzü açıldı ve arabaya yağmur yağdı. Dalgalanan ön camdan, turuncu gökyüzüne siyah duman püskürten dev bacaya baktı.

Küllerden küllere, tozlardan toza.

Erika yorgun beynindeki düşünceleri düzenlemeye çalıştı. Tess Clark'a bunun bir öncelik olduğunu söylemesi gerekiyordu. Daha sonra bu zavallı genç kadının kimliğini tespit etmeleri ve onun Vicky Clarke'ın yatağında ne yaptığını öğrenmeleri gerekecekti. Vicky artık kayıp bir kişiydi ve kimliği belirlenemeyen bu kadını öldüren kişi artık daha büyük bir avantaja sahipti. Ve elbette, Isaac artık ölüm zamanı için pencereyi daraltmıştı; bu, Charles Wakefield ya da Shawn Macavity'nin cinayeti işlemek için çok daha küçük bir zaman aralığına sahip olacağı anlamına geliyordu. Peki şimdi öldürme çerçevesindekiler tam olarak kimlerdi? Bu dava artık tam bir karmaşaydı ve Erika karışıklıktan nefret ediyordu.

Erika arabasını Blackheath'e doğru sürdü ve yüreği burkularak Tess Clarke'ın ön kapısını çaldı. Fundalığa bakan bir yol üzerinde, alçak teraslı bir evde yaşıyorlardı.

Anahtar sesleri duyuldu ve Aile İrtibat Memuru Fiona kapıyı açtı. Kraliyet mavisi bir pijamanın üstüne gri havlu bir sabahlık giymişti.

"Bu kadar geç saatte burada ne yapıyorsun?" dedi. Fiona'nın ağzında sanki tamamen limon suyundan oluşan bir diyet tüketmeye zorlanmış gibi her zaman çenesini andıran bir tatminsizlik vardı.

"Tess ve kocası evde mi?"

'Evet. Neler olduğunu bilmek faydalı olur mu?'

Erika, "Lütfen onları aşağıya indirebilir misiniz?" dedi. İçeri girip Fiona'nın yanından geçti ve ön kapıyı kapattı.

Fiona dilini ağzının etrafında yuvarlayarak, "Sanırım uyuyorlar" dedi. Alt kattaki oda mutfak ve oturma odasının birleşiminden oluşuyordu ve alçak tavan, boyutuna rağmen odaya daracık bir hava veriyordu. Fiona'nın kanepede bir uyku tulumu vardı, sehpanın üzerinde dumanı tüten bir fincan kakao vardı ve *NCIS: Miami* TV'de ses kısık bir şekilde yeni başlıyordu.

"Gidip onları uyandırmanı istiyorum lütfen."

Fiona başını salladı ve merdivenlerden yukarı çıktı. Erika yukarıdaki döşeme tahtalarının gıcırdadığını duydu ve mutfağa doğru ilerledi. Bir Aga'nın, bir sürü rustik ahşap mobilyanın ve tavandan sarkan bakır tavaların bulunduğu, onun 'lüks' bir mutfak dediği şeydi. Pencere, çıplak dalları rüzgarda hareket eden, yaşlı görünümlü bir ağacın bulunduğu, taş döşeli küçük bir avluya bakıyordu. Erika, Aga'nın üzerinde bir dizi ölümcül görünümlü bıçağın bulunduğu uzun, manyetik bir şerit olduğunu fark etti.

Uzun boylu, zayıf bir adam merdivenlerden indi, ardından da Tess

ve Fiona geldi. Adam kaslı fiziğini vurgulayan ince mavi bir tişört ve futbol şortu giyiyordu ve siyah saçları çok kısa kesilmişti. Kollarından biri renkli, kıvrımlı dövmelele doluydu ve bilekleri ile parmakları gümüş bilezikler ve yüzüklerle doluydu. Tess'in kısa siyah saçları diken diken olmuştu ve Fiona'nınkine benzer bir sabahlık giyiyordu.

'Merhaba, sizi bu kadar geç aradığım için kusura bakmayın. Sen Jasper mısın?' diye sordu Erika. "Evet" dedi kan çanağı gözlerini ovuşturarak. Tess sabahlığının yakasını boynuna sımsıkı tuttu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu. "Vicky'yi resmi olarak teşhis etmemi istemek için mi buradasın?"

"Hayır" dedi Erika. Tuhaf bir duraklama oldu. Tess, Fiona'ya döndü. Fiona kollarını kavuşturarak, "Neler olduğunu bilmiyorum" dedi. Lütfen ikiniz de oturabilir misiniz... dedi Erika.

Tess, Jasper'la birlikte kanepeye gidip uyku tulumunun üstüne otururken, "Bana şimdi söyle, bundan hoşlanmadım" dedi. Fiona bir an onlara baktı ve sonra bir koltuğun kenarına tündi.

Erika, "Honeycomb Court'taki dairede bulduğunuz cesedin Vicky olmadığını söylediğim için çok üzgünüm" dedi.

'Ne? Ne demek istiyorsun?' diye sordu Tess. 'O Vicky'ydi.' 'Korkarım değildi.'

'Ama onu orada yatarken gördüm.'

Jasper ağzı hafifçe açık bir şekilde baktı. Erika, Isaac'in otopsi sırasında keşfettiği şeyi anlattı.

"Bu kahrolası bir şaka" dedi Jasper. 'Lanet polis olarak bu hataları yapmamak sizin göreviniz değil mi?' diye bağırdı.

'Çok üzgünüm. Karınız teşhis etti...'

"Hayır, hayır, hayır" dedi ayağa kalkıp parmağını Erika'ya doğru sallayarak. 'Karımı suçlama. Bu kahrolası otoritelere özgü bir

durum... Erika ona baktı ve bunun tam olarak ne kadar tipik olduğunu merak etti. *Tess'in yanlışlıkla cinayet kurbanı olduğu belirlenen başka bir kardeşi var mıydı?* Dudağını ısırđı.

'Sadece özür dileyebilirim. Savunmamızda kadın Vicky ile benzer özellikleri paylaşıyor' dedi. Uzun bir sessizlik oldu.

'Eğer bu Vicky değilse... o zaman kimdi? O zavallı kadın mı?' diye sordu Tess, ellerini yüzüne götürerek gördüklerini yeniden yaşadı. Erika bir süre duraksadıktan sonra "Bu konuda henüz yorum yapamam" dedi. 'Otopsinin sonuçlarından sonra doğrudan size geldim.'

Yüzlerindeki inanılmaz ifadeyi görebiliyordu.

'Vicky ölmedi mi? Yaşıyor mu?" dedi Tess.

'Artık Vicky'yi kayıp kişi olarak sınıflandırıyoruz.'

'Eksik. Telefonunu takip etmeyi denedin mi? Peki ya kredi kartları?" diye sordu Tess ayağa kalkarak. Mutfağa gidip tezgahın üzerinde şarjda olan telefonunu aldı ve bir numarayı çevirdi. Oradaydı

Hepsi onun arama yapmasını izlerken bir anlık sessizlik oldu. Doğrudan sesli mesaja yönlendirildi... Vicky, ben Tess. Neredesin? Lütfen bu mesajı alır almaz beni arayabilir misiniz?' Aramayı sonlandırdı ve bundan sonra ne yapacağını bilmiyor gibi görünüyordu. Telefonu şarj aletine taktı. 'Bu konuda ne yapıyorsunuz? Orada durup bana bakıyorsun!'

Erika, "Buna elimizden geldiğince hızlı tepki veriyoruz" diye söze başladı.

'Oh iyi, *bu* Bunu duymak güzel," dedi Jasper, sesinden alaycılık damlıyordu.

'Sayın. Vicky artık kayıp bir kişi ve biz de bir kayıp davası açacağız.'

'Peki bunu ne zaman yapmayı planlıyorsun?'

Erika, "Biz konuşurken bunlar oluyor" dedi. Başını salladı ve sonra Tess'in ağlamaya başladığını gördü. Adam ayağa kalktı ve kolunu ona dolamak istedi ama kadın bunun altından çıkıp mutfığa geri döndü ve orada mutfak havlusundan bir parça koparıp gözlerini sildi.

"Vicky'nin tanıdığı kişilerin bir listesini yapsan bize gerçekten yardımcı olur." *biliyordedi* Erika. 'Arkadaşlar, iş arkadaşları, aklınıza gelebilecek herkes. Restoranınızda çalışan herhangi birinin yakını var mıydı?'

'HAYIR. Vicky vardiyalara gelmeme alışkanlığından dolayı iş yerinde pek popüler değil, dedi Jasper.

"Yapma..." diye başladı Tess, ona sert bir bakış atarak.

'Yapma. Ne değil mi? Ölülerin hakkında kötü konuşmak mı? Artık ölmedi değil mi?" Jasper yalnız olmadıklarını anlamış gibi derin bir nefes aldı. 'Vicky'ye ara sıra oyuncu olarak seçtiği hayatta her zaman yardım etmeye çalıştım.'

'Aktör diye düzeltti Tess. Ona bir kez daha baktı ve gözlerini devirdi. Erika, "Vicky sana daha önce haber vermeden mi gitti?" diye sordu. 'Nereye gidecek? Hiç parası olmadı," dedi Jasper. 'Tess onun için bir destek grubu haline geldi; onu destekliyor, besliyor, ona borç veriyor para. Çoğu zaman bir şeyler yapmıyoruz çünkü Vicky de geliyor ve onun hiç parası yok, bu yüzden hepimiz onsuz gitmek zorundayız!'

Kendini durdurdu. Tess, yüzünde yalvaran bir ifadeyle Erika'ya dönerek, "Bir gün geçti ve o orada, kayıp" dedi. 'Lütfen onu bulmak için elinizden geleni yapın... Onu bir kez kaybettiğimi sanıyordum, onu bir daha kaybetmeye dayanamazdım.'

Vicky Clarke dizlerini göğsüne çekerek yatağın üzerine çömeldi. Dışarıda şiddetli fırtına onu uyandırmıştı, korkmuştu ve kafası karışmıştı. Nerede olduğunu hatırlaması biraz zaman almıştı. Rüzgâr ılık çalıyor, inliyor ve evi sallıyormuş gibi görünüyordu. Bir gök gürültüsünün ardından parlak bir şimşek çaktı. Oda küçüktü ve perde yoktu. Şimşek yeniden çaktı ve penceredeki kalın parmaklıkların ardındaki bulutları aydınlattı. *Penceredeki çubuklardiye* düşündü ürpererek. Yatağın ayak ucunda ağır bir ahşap gardırop vardı ve Vicky aynada kendi yansımasını gördü. Korkmuş bir hayvana benziyordu; dizlerini göğsüne çekmiş, yatağın üzerine çömelmişti.

Tavan gıcırdadı ve kapının dışındaki bir şey sarsıldı. Titredi ve geceliğinin uzun kıvrımlarını soğuk bacaklarının etrafına çekti. Bir şimşek daha çakan Vicky, yatağın yanındaki yüksek arkalı sandalyenin boş olduğunu görünce dehşete kapıldı. Kürek kemiklerinin arasından soğuk bir ter boşandı. Sırt çantasını sandalyenin üzerinde bırakıp uyumuştı. Sırt çantası neredeydi? Sonra rahatlayarak kolundan düştüğünü ve şimdi sandalye ile duvar arasına düştüğünü gördü. Uzun bir gümbürtü daha oldu ve bir şimşek çaktı. Ayağa kalktı ve sırt çantasını aldı, açmak için askılarıyla uğraştı. İçini yokladı, son dakikada aldığı yedek kıyafetlerin arasında cüzdanı buldu.

pasaportu ve parasıyla, tuvalet çantasıyla birlikte, en altta da gözlük kutusu büyüklüğünde küçük bilgisayar sabit diski vardı. Elinde soğuktu ve onu görmek bile içini büyük bir korkuyla doldurdu.

Kapı çalındı ve o da atladı. Sabit sürücüyü sırt çantasının altına itti ve kayışlarını bağladı. Fırtınanın içinden yükselen bir kadın sesi, "Victoria?" Kapı tekrar geldi. 'Sevgilim, iyi misin?' Bir kez daha gök gürültüsü pencerenin camını titretti.

Evet, dedi, sesi çatallıydı. Boğazını temizledi. 'Evet. Ben iyiyim.' Ayaklarının altındaki soğuk taş zemini hissederek odanın karşı tarafına geçti ve kilidi açıp kapıyı açtı.

Arkadaşı ve eski öğretmeni Cilla Stone koridorda duruyordu. Altmışlı yaşlarının başındaydı ve gösterişli bir şekilde uzun bir vizon kürk manto ve siyah karakterli bir türban giymişti. Çevresine sıcak turuncu bir ışık saçan ve kürk mantosunun parıldamasını sağlayan eski moda bir gaz lambasını kaldırdı.

'Bu halde uyuyamam *canavarca* fırtına. Yapabilir misin?" dedi Cilla. Sesi, Vicky'nin her zaman çok sakinleştirici bulduğu yumuşak bir İskoç aksanıyla koridorda çınladı.

"Hayır" dedi Vicky, zayıfça gülümseyerek.

"Haydi tatlım, oturma odasında ateşi yakayım, bir şeyler atıştıralım." Fırtınadan birlikte kurtulun!' Cilla dramatik bir şekilde gülümsedi ve Vicky, gece yarısı olmasına rağmen taze kırmızı ruj sürdüğünü fark etti. Vicky, kitap raflarıyla kaplı koridorda Cilla'yı ve parlayan gaz lambasının ışığını takip etti. Gök gürültüsü yukarıdaki evi parçalayıp parçalıyor gibiydi ve Vicky'nin dişleri yüksek sesle takırdamaya başladı. Cilla ses üzerine döndü ve büyük, ağır bir ahşap gardırobun önünde durdu. Kapıyı açtı. Lambanın ışığı içeriden sarkan kürk mantoların üzerinde parlıyordu.

'Donmuşsun! Haydi, kendine küçük bir kürk manto al... Zaten işi çoktan bitirmişler, biliyorsun. Kaderlerini gerçekleştirmelerine yardım edin ve bırakın ısın seni!'

Vicky davetsiz bir misafirdi, Salı sabahı erken saatlerde Cilla'nın kapısına habersizce gelmişti ve itiraz edebileceğini düşünmüyordu. Cilla askıdan uzun kahverengi bir vizon ceket aldı. 'Devam et. Giy şunu. Ölümünü yakalayacaksın.'

Hayvan postu kokusu karşısında nefesini hafifçe tutan Vicky, uzun, ağır kürkü omuzlarına çekti ve aniden sıcaklıktan memnun oldu. Cilla'yı, Aladdin'in gösterişli mobilyalar ve antikalarla dolu mağarası olan oturma odasına kadar takip etti. Izgarada bir ateş parlıyordu.

'Sen ateşi besle, ben de bize biraz kakao yapayım.'

Cilla, Vicky'yi karanlıkta bırakarak lambayı alıp uzaklaştı. İki büyük cumbalı pencerenin perdeleri açıktı ve fırtına çarpıp titriyor, dalgaların kıyıya çarptığı uçsuz bucaksız boş sahili aydınlatıyordu. Vicky kürk manto ve ateşin közlerinden gelen güçlü sıcaklığın yüzüne baskı yapmasıyla rahatladığını hissetti. Tahta sepetin önünde diz çöktü, iki parça çıra buldu ve sıcağa eğilerek onları közlerin içine itti. Bir dakika sonra oda titreyen alevlerle aydınlandı ve üstüne daha büyük bir kütük koydu.

Sırtını büyük, yumuşak bir kanepeye yaslayarak yere oturdu. Cilla'nın evi tuhaftı; Vicky'nin sıklıkla kullandığı bir kelime değildi bu. Rahat bir perili köşk gibiydi. Kürk mantosunun içine sokuldu ve Londra'dan uzakta, nefes almak ve bundan sonra ne yapacağına karar vermek için bu anı geçirdiği için mutluydu. Fırtınanın şiddeti azalıyormuş gibi görünüyordu ve yumuşak uğultuların arasında, pencerelere çarpan yağmurun sesini ve çatıya vuran sesini duydu. Ateşin sıcaklığı sanki uzanıp onu sarıyordu ve uykunun güçlü çekimini hissederek başını geriye attı. Kan gölünde yatağında ölü yatan genç kadının şiddetli görüntüsü karşısında sarsılarak uyandı.

Cilla, tepsinin üzerinde dumanı tüten kupalar ve bir şişe Glenlivet

viskiyle odaya geri döndü.

Vicky doğruldu ve Cilla'nın geçebilmesi için bacaklarını hareket ettirdi ve tepsiyi kanepenin yanındaki büyük sehpanın üzerine koydu. Her bardağa bir miktar viski koyarken sessizlik vardı ve Vicky, Cilla'nın yüzünü izledi. Pürüzsüz tenli, parlak kızıl saçlı ve ateşten gelen ışığı yansıtan son derece canlı mavi gözlere sahip, güzel bir kadındı. *Meraklı gözler*Cilla onları aradı ve meraklı gözlerinin ve merakının onu genç tuttuğu konusunda kararlıydı. Artık emekli olan Cilla, Vicky'nin drama okulunda öğretmeniydi ve mezun olmasından bu yana geçen altı yıl içinde yakın bir dostluk kurmuşlardı.

Kupalardan birini Vicky'ye verdi ve o meraklı mavi gözler, eski bir öğrencinin kahvaltıdan önce neden kapısına geldiğini merakla ve endişeyle araştırdı. Vicky bakışlarını başka tarafa çevirerek kütüğün artık parlak bir şekilde yanmakta olduğu ateşe odaklandı.

"Teşekkür ederim" dedi. Bir yudum aldı ve tatlı kakaoya karşı üstünlük mücadelesini kazanan viskinin sıcaklığını hissetti. Pek bir şey yememişti -hiçbir şeyi midesinde tutamadığını hissediyordu- ama Cilla'nın ona sunduğu tabaktan kurabiyeden bir parça alıp ısırdı. Kuru ve ufalanıyordu, çözündüğünde ağızda patlayan bir tatlılık vardı.

"Seni buraya, pencerede parmaklıkların olduğu odaya bırakmak zorunda kaldığım için üzgünüm... Colin ve Ray yarın sabah kalmaya gelecekler" dedi Cilla. Colin ve Ray, Goldsmith Drama Akademisi'nden iki öğretmendi. Vicky onları Cilla'yı tanıdığı kadar iyi tanıımıyordu ama her iki dersten de keyif almıştı.

'Üzgünüm. Planlarını mahvedeceğimi düşünmemiştim, dedi Vicky. 'HAYIR! Sevgili Tanrım, istediğin kadar kalabilirsin. Sana neden evin en kötü odasını verdiğimi açıklıyorum."

'Çok minnettarım. Kalmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim."

Şimşek çakarken Vicky pencereden dışarı baktı ve uzun marmar

otlarının fırtına tarafından dümdüz edildiği kum tepelerini aydınlattı.

Cilla

İskoçya'nın batı kıyısında rüzgarlı bir köşede yaşıyordu ama birisinin onu bulması uzun sürmeyecekti. Ona yakalandım. Cilla kakaosundan bir yudum aldı.

'Vicky, canım. Merak etmek istemiyorum ama durum ciddi görünüyor. Eşyalarını koyabileceğin tek şey küçük bir çantan var... Telefonun nerede? Genellikle o lanet şeye yapışıp kalırsın. Bir şey mi oldu? Başın belada mı?'

Vicky yanağından akan gözyaşını sildi. Derin bir nefes aldı. "Buldu..." Elini ağzına kapattı, bulduğu şeyin anısıyla midesi bulanıyordu.

Cilla endişeli görünüyordu.

'Tehlikede misin?'

'Burada? Hayır. Burada kendimi güvende hissediyorum. Sadece uyumaya ihtiyacım var, dedi Vicky, yüzünden sessiz gözyaşları akıyordu.

'Tamam aşkım. Ağlama. Şu anda bu benim için yeterli. Uyumaya ihtiyacın var, perişan görünüyorsun. Şunu iç. Viski sana iyi gelecek.'" Vicky kupasını ellerinin arasına aldı. Sıcak paltoya, ateşe ve boğazındaki viskinin sıcaklığına rağmen titremeye başladı. Gördüklerinin dehşetinin onu asla terk etmeyeceğini hissetti.

Ertesi sabah altıdan hemen önce, Londra'da, Maria Ivanova tren

istasyonundan eve, Honeycomb Court'a doğru yürüyordu. Hastanedeki on altı saatlik iki uzun vardiyayı yeni bitirmişti ve önceki gece hemşire odasında uyumuş, birkaç saat uyuyabilmişti, bu yüzden iki gündür eve doğru düzgün gidememişti.

Morrison Yolu karanlık, boş ve ürkütücü derecede sessizdi. Park etmiş arabaları şiddetli bir don kaplamıştı ve o hareket ettikçe arabalar sokak lambalarının altında kayıyor ve parlıyormuş gibi görünüyordu.

Maria o kadar yorgundu ve yatağına odaklanmıştı ki ilk başta Honeycomb Court'un ön bahçesindeki karmakarışık zemini ya da lobiden ön kapısına doğru ilerlerken Vicky'nin dairesindeki olay yeri bandını fark etmedi. Kaseti ancak kart anahtarını bırakıp yukarı baktığında gördü. Bir an donup kaldı, boş lobiye baktı ve ön kapısını açtı.

Dairesinin içi çok soğuktu ve ışığı yaktığında oturma odasının boş olduğunu gördü. Maria arkadaki yatak odasına geçti ve yatak odasının da boş olduğunu görünce şaşırdı. Kız kardeşi Sophia'yı görmeyi bekliyordu. Maria çantasını karıştırdı ve on iki saat sonra ilk kez cep telefonunu açtı.

Neredeyse on üç saat önce Sophia'ya gönderdiği mesaja yanıt gelmedi. Sayfaları kaydırды ve annelerinden Sophia'nın iyi olup olmadığını soran bir mesaj olduğunu görünce gerçek bir paniğe kapıldı. Sophia'dan da haber alamamıştı ki bu çok alışılmadık bir durumdu. Her iki kız da Bulgaristan'daki anneleriyle sürekli iletişim halindeydi. Çok yakın bir aileydiler.

Maria, Sophia'yı aramaya çalıştı ama telefon çaldı ve ardından sesli mesaja geçti. Kız kardeşlerin yaşları arasında bir yaş fark vardı ve her ikisi de tıp eğitiminin dördüncü yılındaydı. Son birkaç aydır farklı hastanelerde on iki saatlik vardiyalarla çalışıyorlardı. Sophia,

Blackheath'e çok daha yakın olan Lewisham'daki St John's Hastanesi'ne yerleştirme konusunda şanslıydı. Maria'nın yerleşimi Hammersmith'teydi, dolayısıyla uzun vardiyalar halinde çalışmanın yanı sıra, Londra'nın her tarafı doksan dakikalık bir gidiş-dönüş yolculuğuna sahipti; trenler meşgulse bu süre iki saate kadar uzayabilirdi. Son üç haftadır yerleştirmeleri üzerinde çalışıyorlardı ve her ikisi de travma tıbbında çalışmanın temposunu heyecan verici ve yorucu buldular.

Gecenin karanlığında paylaştıkları dairede geçen gemiler gibi olmaları alışılmadık bir durum değildi ama çoğu zaman gemiler en azından mutfakta buluşup birkaç kelime ve bir fincan çay paylaşıyorlardı.

Belki başka bir vardiyaya çağırılmıştır Maria, kız kardeşinin not bırakıp bırakmadığını görmek için buzdolabına giderken düşündü ama hiçbir şey yoktu. Alışverişe mi çıkmıştı? Hayır, saat sabahın altısıydı. Bir erkekle tanışmış mıydı? Hayır, mesaj bırakacaktı.

Maria ürperdi ve kanepeye oturdu. Telefonunda 'telefonumu bul' uygulamasını açtı ve Sophia olarak oturum açtı. Sophia'nın telefonunun açık olduğunu gösteriyordu. Uygulama yüklenirken derin bir rahatsızlık hissetti ve pusula grafiği bir yandan diğer yana sallandı. Harita açıldığında Maria, Lewisham Hastanesi çevresindeki tanıdık yolları veya Blackheath çevresindeki bir caddeyi görmeyi bekliyordu ancak farklı bir harita görünümü ortaya çıktı ve bir an için konumu tanıyamadı. Tek görebildiği geniş sarı bir alandı.

ve kız kardeşinin telefonu ıssız bir yerdeymiş gibi görünüyordu. Ekranı sıkıştırdı, haritayı uzaklaştırdı ve tekrar yakınlaştırdı, kalbi panikle göğsünde atmaya başladı.

Kız kardeşinin telefonunun yerini temsil eden yeşil nokta, Excel Atık Yönetim Merkezi denilen bir yerdeydi. Uzaklaştığında buranın

Londra'nın çok dışında, Dartford'un ötesinde, Tilbury denen bir yerin yakınında olduğunu gördü. Haritayı, bölgenin daha fazla ayrıntısını veren uydu görüntüsüne geçirdi; geniş bir sarı kum ve çakıl alanı ve devasa bir endüstriyel bina vardı.

Aklından korkunç görüntüler geçmeye başladı ve Maria elleri titreyerek acil servisleri aradı. Sophia'nın telefonu neden Londra'nın kilometrelerce dışında çöp depolama alanında ortaya çıkıyordu?

20

Erika alarma rağmen uyudu ve sabah 9'da kulübesinin sert ahşap zemininde kaskatı ve donmuş bir halde uyandı. İnce perdelerin arasındaki aralıktan süzülen parlak beyaz ışık sanki gözlerini kesiyordu ve doğrulduğunda nefesi buhar halinde çıkıyordu ve camın içinde bir buz tabakası olduğunu görebiliyordu.

Kendine çok kızmıştı. Sabah 8'de bir brifing istemişti ve bir saat gecikmişti. O *Asla* Evin içinde koşturarak kıyafetlerini giyerken ve dağınıklığın içinde arabasının anahtarlarını bulmaya çalışırken, kendine uygun bir yatak, ısıtma ve sıcak su ayarlaması gerektiğini biliyordu.

Arabasını kalın bir buz tabakası kaplamıştı ve tabii ki buz çözücüsü de bitmişti. Telefonu çaldığında Tesco Club kartıyla ön camı fırçalıyordu. O Moss'tu.

"Her şey yolunda mı patron?" Erika, Moss'un sesindeki ihtiyat ve rahatsızlık havasını duyabiliyordu.

'Evet. Evet. Üzgünüm. İçeri giriyorum, dedi. Parmakları artık

uyuşmuştu ve buzlu ön camın yalnızca küçük bir karesini temizlemişti. 'Ne kadar yakınsın?'

'Hâlâ evdeyim.'

Vicky Clarke'ın Honeycomb Court'taki dairesinin karşısındaki dairede yaşayan iki kız kardeşten biri olan Maria Ivanova, hemen ardından acil bir arama yaptı.

bu sabah altı. Kız kardeşi Sophia'dan yirmi dört saatten fazla bir süredir haber alamıyor ve kız kardeşinin telefonunun Doğu Londra'daki bir geri dönüşüm merkezindeki takip uygulamasında görüldüğünü söylüyor. Erika'nın kalbi sıkıştı ve bir süreliğine donan ellerini unuttu.' an. Hemen sonuca varmak istemiyorum ama dün gecenin kaydını okudum. Eğer bulduğumuz ceset Vicky Clarke değilse...'

'Bok. Tamam aşkım. Honeycomb Court'un hemen köşesindeyim. Orada buluşabilir miyiz?" dedi Erika. 'Her ihtimale karşı o geri dönüşüm merkezine tek tip bir ekip gönderebilir miyiz?'

'Evet. Zaten yoldalar ve en kısa sürede orada olacağım' dedi Moss. Erika telefonu kapattığında Morrison Road'a doğru yürüdü. Yol boştu ve gri, buzlu sabah ışığında garip bir şekilde sessiz görünüyordu.

Erika, Honeycomb Court'un devasa cam kapılarından içeri baktı. İçerideki lobi kasvetli ve boştu. 'IVANOVA' yazan zili çaldı. "Evet?" dedi hafif aksanlı titrek bir ses. Erika kim olduğunu açıkladı ve bir dakika sonra Vicky'nin dairesinin karşısındaki kapıdan ufak tefek, zayıf bir kadın çıktı. Erika, Maria Ivanova'nın yirmili yaşlarının ortasında olduğunu tahmin etti ama çok genç görünüyordu, en fazla on altı yaşındaydı. Zayıftı, kaslı bir dansçının vücuduna sahipti ve dar bir kot pantolon ve bol, şarap rengi bir tişört giyiyordu. Boynunda küçük gümüş bir haç asılıydı. Kül sarısı saçları kısa bir at kuyruğu

şeklinde toplanmıştı. Cam kapıya yaklaştığında Erika arama izni kartıyla hazırды. Yakından Maria'nın cildi macun gibiydi, pürüzsüz ama kansızdı. Sade yüzlü ve kuşa benziyordu, küçük sivri burnu ve büyük yuvarlak gözleri vardı.

Erika'yı baştan aşağı süzerek, "Neden üniforman yok?" diye sordu sertçe. Erika biraz darmadağınık görüldüğünü fark etti. 'Ben sivil kıyafetli bir dedektifim. Kız kardeşinin ortadan kaybolmasıyla bağlantılı olabilecek başka bir dava üzerinde çalışıyorum, dedi Erika. 'İçeriye girebilir miyim lütfen?'

Maria başını salladı ve kapıyı açtı.

'Lütfen gelin. Lobiden geçerlerken Vicky'nin dairesini işaret ederek, "Bir numarada ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu. *Tanrım, o bilmiyordiydi* düşündü Erika.

Maria'nın dairesine girerlerken Erika, "Oturup konuşalım" dedi. Bunu nasıl oynayacağını bulmaya çalışıyordu. Vicky'nin dairesinde bulunan cesedin Sophia'ya ait olup olmadığını bilmiyordu ama bunu doğrulayabilecek birkaç soru vardı.

Daire, birleşik mutfaklı oturma alanı ve küçük bir yatak odasıyla Vicky'ninkiyle aynı yerleşim planına sahipti ama her şey tam tersiydi. Lütfen oturun, dedi Maria. Erika küçük kanepeye oturdu. Yanında, cumbalı pencerenin boşluğunda katlanmış bir yorgan, yastıklar ve içi giysilerle dolu küçük bir küpeşte vardı. Maria mutfak tezgahına yaslanarak ayakta kaldı. Erika yatak odası kapısının üstündeki duvara iliştirilmiş bir haçı fark etti. Uzun, alçak bir masanın üzerinde küçük bir düz ekran televizyon vardı ve onun yanında bir yığın Bulgar dedikodu dergisi, bazı kitaplar ve DVD'ler vardı. Bir köşedeki masa tıp ders kitaplarıyla üst üste yığılmıştı. "Kız kardeşini en son ne zaman gördün?" diye sordu Erika.

'Pazartesi sabahı. İki uzun vardiya çalıştım ve hastanede

uyudum.' 'İletişim kurmamanız alışılmadık bir durum mu?'

'Farklı hastanelerde uzun vardiyalar çalışıyoruz. Londra genelinde Hammersmith'te çalışıyorum ve işe gidip gelme uzun sürüyor.'

Erika ceketinden not defterini çıkarmaya gitti ve sonra onu evde unuttuğunu fark etti. Maria'yı şahin gibi onu izlerken yakaladı. 'Size Sophia'nın sağlığı hakkında birkaç soru sorabilir miyim?'

"Sağlığı mı?"

"Titanyum çubuk takmak için sırtından ameliyat mı oldu?" Maria gözlerini kıstı.

'Evet... o gençken. Omurgasında sorunlar vardı... torasik omurlar arasında. Bunu neden biliyorsun?'

Erika kalbinin sıkıştığını hissetti.

'Maria, lütfen otur.'

'Hayır, hayır, hayır. Söyle bana. Ne?'

Erika derin bir nefes aldı. 'Salı akşamı karşı dairenizde genç bir kadının cesedi bulundu. Vicky'nin kız kardeşi Tess, keşfi akşam 20.00'den hemen sonra yaptı ve yanlışlıkla cesedin Vicky olduğunu teşhis etti. Hata, otopsiyi yaptığımızda ortaya çıktı.'

Maria kaşlarını çatarak ve Erika'ya yaklaşıp ona dikkatle bakarak, "Hala anlamıyorum" dedi.

"Otopside, bulduğumuz genç kadının sırtında titanyum bir çubuk olduğu ve aynı zamanda yirmilik dişlerinin de çekildiği tespit edildi. Vicky Clarke hiç ameliyat olmadı ve yirmilik dişleri var. Hem kız kardeşin hem de Vicky birbirine benziyor."

"Ama hâlâ onun kız kardeşim olduğunu mu düşünüyorsun?"
Evet?' dedi, Erika'ya bakarken yüzü acıdan buruşmuştu.

"Sophia olduğunu teyit etmen gerekecek ama tıbbi..." "Nasıl öldü?" diye sözünü kesti Maria.

"Bıçaklandı" dedi Erika, ne kadar ayrıntıya girmesi gerektiğini bilmiyordu.

'Peki dairenin neresindeydi?'

'Oturma odasındaki çekyatta yatarken bulundu.'

'HAYIR. O değil. O dairede, yatakta yatarken orada olmayacaktı! Onun olduğunu doğrulayabilecek tek kişi benim ve bunu yapana kadar o değil!' diye bağırdı.

Erika, Moss'un burada yanında olmasını dileyerek bir an durakladı. Moss her zaman insanlarla nasıl konuşulacağını ve dedektiflik ile empati arasındaki o ince çizgide yürümeyi biliyordu.

"Sophia'nın Vicky'yi tanıyıp tanımadığını sorabilir miyim?"

Maria başını kaldırdı.

'Devam etmek. Orada yatanın Vicky Clarke olduğunu ve şimdi de kız kardeşimin yattığını düşündüysen Vicky nerede?'

'Bilmiyoruz.'

Maria küçük kanepeye çöktü. Erika ayağa kalktı ve bir bardağa musluktan su doldurdu. Geri döndü ve onu uzun bir içki içen Maria'ya verdi. Bardağı masaya bıraktı.

'Vicky'yi komşu olarak tanıyoruz, sosyalleşecek kadar iyi değil. Annemiz kalmaya geldiğinde nazik davrandı ve bize bir şişme yatak ve güzel bir yatak takımı ödünç verdi. Vardiyalı çalıştığımızı biliyordu ve sık sık bizim için paketler alır ve bunların evinde olduğunu belirten notlar bırakırdı. Annemiz bize sık sık evden Bulgar tatlıları ve en sevdiğimiz dergileri gönderir" dedi televizyonun yanındaki yığını göstererek.

"Siz farkında olmadan Sophia, Vicky'ye daha mı yakındı?"

"Sophia olduğunu bilmiyoruz..." Erika hiçbir şey söylemedi ve Maria'nın cebinden bir mendil çıkarıp gözlerini silmesini izledi.

'Annem ve babamla konuşmam lazım.'

Erika'nın telefonu bir kısa mesajla çaldı ve onun binanın dışında olduğunu sileyen Moss olduğunu gördü. Maria şimdi telefondaydı ve Bulgarca konuşuyordu, bu yüzden daireden dışarı ıktı. Moss, üzerinde uzun, kalın bir kışlık paltoyla camın diğer tarafında bekliyordu.

Erika, Maria'nın dairesinden sıvıştı ve Moss'un ana girişe girmesine izin verdi.

'MERHABA. Isaac'in otopsi raporunu okudun mu?' diye sordu. 'Evet. Bu sabah brifingi sizin için aldım' dedi Moss. Erika hemen Maria'nın Sophia'nın sırtında titanyum çubuk olduğunu doğruladığını açıkladı.

Erika, "Resmi bir kimlik tespiti için Maria'ya ihtiyacımız olacak" dedi. 'Ailesiyle telefonda konuşuyor. Onu morga götürebilir misin?' "Elbette," dedi Moss. Daireye geri döndüklerinde Maria'nın mutfak tezgahının üzerine eğilmiş, acı çeken bir hayvan gibi kısık, keskin, ağlama sesi çıkardığını gördüler. Moss yanına gitti ve sessizce tanıştırdı kolunu Maria'nın omuzlarına doladı. Erika, Maria'nın Moss'a nasıl anında ısındığını izledi.

'Sana bir fincan çay yapayım mı? ay içer misin?' diye sordu Moss. Maria başını salladı. Erika arka yatak odasına bakmak için ilerledi. Patchwork yorganlı, düzgünce yapılmış bir yatak ve yastıklara yaslanmış bir yığın oyuncak ayı vardı. Başka bir parmaklık kıyafetlerle doldurulmuştu ve altında bir sıra ayakkabı vardı ve oturma odasında olduğu gibi kapının üzerinde de bir ha daha vardı.

Pencerede fileli bir perde ve büyük, kalın siyah perdeler vardı. Erika pencereye yaklaştı ve ağı kaldırdı. Apartman bloğunun arkasında bir çim şeridi görebiliyordu. Beton it direkleri binanın arkası boyunca uzanıyordu,  uzunlukta tel ile gerilmiş, ancak bel

yüksekliğine kadar geliyordu. Bunun ötesinde karşıdaki evlerin arka bahçeleri arasında uzanan ara sokak vardı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Maria. Erika döndü ve onu kapı eşiğinde Moss'la birlikte gördü.

'Üzgünüm. Sadece bakıyordum. Burası senin odan mı?' diye sordu.

'Ben ve Sophia her ay bu odayı dönüşümlü olarak tutuyoruz, diğerimiz ise çekyatta uyuyoruz. Bu benim ayım" dedi.

Moss, 'Maria onu hastaneye götürmeden önce üstünü değiştirmek istiyor' dedi.

"Elbette" dedi Erika. Maria uzun siyah bir elbise ve siyah bir ceket giydi ve dışarıdaki arabasına binmesine yardım ettiler.

Maria güvenli bir şekilde arabanın arkasına bindiğinde Erika, Moss'a, "Ben burada kalıp Vicky'nin dairesine bir kez daha bakacağım" dedi. 'Seninle istasyonda görüşürüz.'

'Tamam aşkım. Kimlikten emin olduğumda seni arayacağım' dedi Moss.

Arabaya bindi ve Erika onların uzaklaşmasını izledi. Dışarıya bakarken Maria'nın solgun yüzü polis arabasının arkasında uçuyormuş gibi görünüyordu. gözlerinde hâlâ umut var gibi görünmesi, morgdaki cesedin Sophia olmaması Erika'yı üzüyordu.

Erika, Vicky'nin dairesine geri döndü ve adli tıptan aldığı anahtarı

kullanarak kapıyı açtı ve polisin yerleştirdiği bant mührünü kırdı. Işığı açtığında oturma odasındaki kana bulanmış yatak ona doğru alev alev yanıyormuş gibi göründü. Morgdan Isaac'ın sözlerini duydu: *'Kaçmak için savaşıyor olsaydı, kalp atış hızıyla birlikte kan kaybı oranı da artardı.'*

Erika kanepenin yanındaki duvardaki kısmi el izinin yanına eğildi. Bu, başparmağın ve işaret parmağının tabanındaki etli kısımdı ve işaret parmağı ile başparmak arasındaki deri kıvrımı duvara damgalanmıştı. Erika sağ elini, sonra da sol elini duvara dayadı. Baskı sol ele aitti. Derideki uzun kavisli kıvrım medyumların 'cankurtaran halatı' dediği şeydi. Erika elinin kenarını duvardaki kanlı parmak iziyle karşılaştırdı. Eli onunkiyle aynı büyüklükteydi ama Erika'nın elleri bir kadına göre oldukça büyüktü.

Kendi kendine, 'Bu kimin eli?' dedi. Not defterini yokladı ve sonra onu evde bıraktığını hatırladı. Çekyattaki çarşaf ve şilte adlı tiptaydı ve artık yatağın çerçevesini ve kanın halıya damladığı yeri görebiliyordu. Erika çerçeveyi test etti, sonra üzerine tırmandı ve yüzü yukarı bakacak şekilde uzandı. Yatar pozisyondan eliyle kapıya uzanmayı denedi. Kapı şu taraftaydı:

Çekyatın sağında. Sol eliyle uzandığında, duvardaki izi yerleştirdi.

'Bir boğuşma mı oldu ve içeriye sarılmadan önce kapıya mı ulaşmaya çalıştı? Bu onun eli mi? Yoksa bir başkasının mı?' Bir boğuşma olmuş olabilirdi; mumluklar ve Scrabble oyunu kitaplıktan yere düşmüştü. Erika bir an karyolanın üzerinde yattı ve dehşeti ve acıyı hayal etmeye çalıştı. Daha önce ne yapıyordu? Davetsiz misafir ön kapıdan girdiğinde burada mı yatıyordu? Anahtarları var mıydı? Yoksa kalkıp kapıyı mı açtı?

Erika doğrulup eski karyoladaki yayların gıcırdamasını duyunca, "Neden Vicky'nin yatağında yatıyor olsun ki?" dedi.

Yataktan tekrar kalkıp odaya baktı. Her yüzeyde kül inceliğinde, parmak izi bırakan gri toz birikintileri vardı; kapı çerçevesi ve kolu, ön pencere ve sehpa. Erika bunun yanından geçip mutfığa baktı. Bıçak bloğu çıkarılmıştı ve neredede olduklarını gösteren küçük bir plastik numara vardı. Katil bıçağı mı kaptı yoksa Sophia kendini savunmaya mı çalıştı? Erika, Vicky'nin stüdyosu olan arkadaki yatak odasına gitti ve ışığı açtı.

Masa ve sandalye siyahtı ve yüzeyde belirgin ve gümüşü renkte daha fazla ince parmak izi tozu vardı. Vicky'nin bilgisayarını adli tıp ekibi tarafından götürülmüştü ve Erika onları sabit diskteki verilerin ayrıntıları konusunda uyarmayı aklının bir köşesine not etti. Odadaki ses tuhaftı, garip bir şekilde boğuktu. Erika odanın duvarlarında yumurta kutularının sıralandığı "stüdyo" bölümüne baktı, sonra tekrar pencereye baktı. Pencere boşluğunu dolduracak şekilde sıkıştırılmış düzensiz polistiren bloklarına doğru ilerledi. Tuğlalardan biri adli tıp ekibi tarafından çıkarılmıştı. Erika onu alıp yerine kaydırды. Bildiği kadarıyla katil yatak odasının penceresinden çıkmamıştı. Birisi nasıl ayrılır ve büyük polistiren parçasını tekrar yerine çeker? Katil önce lobiden, sonra da ana kapıdan çıkmak zorunda kalacaktı.

cam kapılar vardı ama bu kapılarda hiçbir kalıntı ya da kan sıçraması yoktu. Adli tıp luminol lambasıyla kontrol etmişti, değil mi? Lanet defterinin yanında olmadığına bir kez daha küfretti.

Erika raflardaki kitaplara bakmak için geri döndü. Gerçek suç kitaplarından oluşan geniş bir seçki vardı ve parmağını dikenlerin üzerinde gezdirdi. Black Dahlia katili, Manson cinayetleri, Yorkshire Ripper, Moors katilleri Myra Hindley ve Ian Brady hakkında kitaplar ve Fred ile Rose West ve Cromwell Caddesi cinayetleri hakkında üç kitap vardı. Aralarında FBI profildcilerinin yazdığı kitaplar da vardı. *Zihin avcısı Ve Kim Canavarları Avlarsa, Janus'un Kapıları* Moors'un

katili Ian Brady tarafından yazılmış ve *Benim Oğlum Yok*, Dokuz Karaağaç Yamyam'ın annesi tarafından yazılmıştır. Bütün bunları burada görmek onu ürpertti; kötülüklerin bu kadar çok kanıtı tek bir yerdeydi.

Aşağıya baktığında mikrofon standının yanındaki halıda iki girinti olduğunu ve masanın altında iki girinti daha olduğunu gördü. Muhtemelen yatağının olduğu yer burası olmalı. *Tek yatak odalı evini dönüştürmeye istekliyse, kendisini bu suç podcast'ine adanmış olmalı.* diye düşündü Erika. Stüdyoya baktı; duvarlarda ve mikrofon standında parmak izi tozu birikintileri vardı. Vicky'nin podcast kayıtlarında kaç kişi onunla çalıştı? Shawn müzik çaldığından bahsetti. Vicky'nin editörü var mıydı?

Odanın içi sıcaktı; polistiren ve yumurta kutuları ekstra bir yalıtım katmanı sağlıyordu. Odayı ilk gördüğü zamanı düşündü. Mikrofon standı vardı ama mikrofon yoktu. Neden?

Telefonunda Vicky'nin podcast'ine baktı. Sayfaları kaydırırken Vicky'nin, podcast'in Haziran ayında başlamasından bu yana her hafta perşembe günleri düzenli olarak bölümler yüklediğini gördü. Son bölüm 11 Ekim Perşembe tarihli olduğundan ayın on sekizinde bir bölüm yüklemeyi kaçırmıştı.

Bu podcast bölümü nerede?

Erika, Honeycomb Court'tan ayrıldı ve Morrison Yolu'ndan Blackheath tren istasyonundaki küçük kooperatif süpermarketine doğru yürüdü. Yolun üst kısmında, Honeycomb Court'tan birkaç yüz metre uzakta, içinde modern bir cam otobüs durağı bulunan bir otobüs durağı vardı. İçerideki plastik bankta yaşlı bir adam ve genç bir kız oturuyordu ve Erika yanından geçerken adamın gerçek

zamanlı kalkış panosuna baktığını gördü. Turuncu dijital ekran değişti ve bir sonraki otobüsün on dakika geciktiğini gösterdi. Erika vitrinin altında durdu ve yolun yukarısına ve aşağısına baktı. Otobüs durağı Honeycomb Court'la aynı kaldırımdaydı. Kalkış panosunun altındaki dijital saate baktı ve CCTV kamerasını kaplayan küçük plastik kubbeyi gördü. Bir heyecan dalgası hissederek telefonunu çıkardı ve Crane'i aradı.

'Merhaba, benim, Blackheath tren istasyonunun CCTV görüntülerine diz boyu baktığını biliyorum ama Morrison Road'da CCTV kamerası olan bir otobüs durağı var. Pazartesi gününden itibaren görüntü talep edebilir misiniz ve Honeycomb Court'taki herhangi bir eylemi yakalayıp yakalamadığına bakabilir misiniz?'

Telefonu kapattığında peynirli sandviç ve bir şişe kola aldı ve evin dışına park ettiği arabasına doğru döndü. Dışarısı hâlâ çok soğuktu ama güneşin parladığını ve ön camdaki kalın buz tabakasının eridiğini görünce rahatladı.

Arabanın ısıtması yüksekte oturdu, sandviçini mideye indirdi, not defterini direksiyonun üzerinde dengede tuttu ve yazması gereken her şeyi hatırlamaya çalıştı. Arabanın ısıtıcısını ayaklarına ve yüzüne yönelttiğinde ve karnındaki sandviçle nihayet ısındığını hissetti. Yeni evine baktığında Erika, üst kattaki pencerelerin hâlâ gölgede olduğunu ve camdaki buzun erimediğini gördü. Bir gece daha sert döşeme tahtalarının üzerinde titreyerek geçirilme düşüncesi moral bozucuydu; Bed World'de meydan okuma düşüncesi de öyle.

Tekrar. Çevrimiçi bir Argos hesabı olduğunu hatırladı. Erika telefonunu çıkardı ve oturum açtı. Başka bir şişme yatak aramak üzereydi ama onun yerine bir yatak aramaya karar verdi. Sadece birkaç kaydırma ve tıklamayla uygun fiyatlı bir çift kişilik yatak, yastıklar, çarşaflar ve bir yorgan buldu ve kendini gösterişli ve biraz

hoşgörlü hissederek bir çamaşır kurutma makinesi de satın aldı. Daha da iyisi, hepsi aynı gün teslimat için hazırđı. Erika en son saat olan 20.00'ye yer ayırttı ve ödemeyi kredi kartıyla yaptı. Tüm egzersiz yalnızca on dakika sürmüştü. *Belki akıllı telefonlar o kadar da kötü değildirdiye düşündü.*

Yaşam durumunun biraz daha iyi olduğunu hisseden Erika, düşüncelerini yeniden olaya çevirdi, motoru çalıştırdı ve Lewisham Row istasyonuna doğru yola koyuldu.

22

Vicky yumuşak, sıcak bir yatakta uyandı ve gözlerini açtığında çok lezzetli bir hafıza kaybı yaşadı. Kalın yatak örtüsünün yumuşak pastel renklerini ve pencereden evin altına yayılan güneş benekli körfezin manzarasını gördü. Ve sonra tüm anılar aklına geldi. Sophia'nın şekilsiz yüzü. Kana bulanmış bedeni. Vicky sırtından soğuk bir terin aktığını hissetti. Panik onu sardı ve boş midesi kıpırdadı. Kapının dışındaki koridorda ayak seslerini ve Cilla'nın Labrador'u Nutmeg'in sesini duydu.

"Victoria?" dedi Cilla kapıyı yavaşça vurarak. 'Uyanık mısın? Yürüyüşe gel canım. Dışarısı çok güzel."

Körfezin genişliği Vicky için nefes kesiciydi. Cilla'nın evi plajın yukarısındaki kayalık bir uçurumun üzerine kurulmuştu ve bu sabah havanın berrak olduğu, gelgitin çok uzakta olduğu ve güneşin tepelerden parladığı sahile doğru bir dizi antik taş merdivenden indiler. binlerce ayna gibi ıslak kum.

Kumsala ulaştıklarında Nutmeg zıplayarak kumdaki martı sürüsüne doğru koşmaya başladı. Onlara ulaştığında gıklayarak havada uçmaya başladılar.

Deniz havası ve yüzündeki güneş Vicky'nin korkusunu biraz olsun hafifletmiş gibiydi.

Derinlerdeki pürüzsüz kumdan baloncukların yükseldiği ve şerit benzeri deniz yosunu yapraklarının durgun suda tembelce döndüğü bir kaya havuzunun yanından geçtiler. Vicky, kendisinin bir kaya havuzunun derinliklerinde saklanabilen ve ardından uçsuz bucaksız okyanusa kaçabilen bir deniz yaratığı olmasını diliyordu. Kısmen sahili kesen soğuk hava nedeniyle gözleri kaymaya başladı ama ağlamak istemediği için dudağını ısırđı. Zor.

Vicky gözlerini her kapattığında, Sophia'nın yatakta yatan cesedini görüyordu... Bir uyarı olarak oraya bırakılmıştı. İşte buydu. Masum komşusunu katletmek için bu kadar riske girmesi onu korkutmuştu ve... Sophia'ya güvenmişti ve bir şekilde, *o biliyordu*. Nasıl?

Kaçabileceğini düşünmesi delilikti. şimdi bile, iki gün sonra polis onun yerini biliyor olmalı. Britanya küçük bir yerdı... Vicky artık ülkenin çok sessiz bir köşesindeydi ama yolculuğu kameraya yakalanmış olmalı. Londra'da kalmalı, korkusuyla yüzleşmeli ve sesini yükseltmeliydi... Hayır, çatılardan yüksek sesle bağırdı.

Ama Vicky bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyordu. Bağıran bir kadının sesini kim dinler? Onu tehdit etmişti ve tüm bunların yanına kalabileceğini zaten kanıtlamıştı. Vicky, eski yaşamında, tüm dehşetle karşılaşmadan önce, dünyayı basit terimlerle görmüştü; Kötü insanlar hatalarının bedelini öder ve iyi insanlar günü kazanır. Eğer dürüst kalırsanız ve doğru olanı yaparsanız, o zaman her şey yoluna girecek. Cinsel saldırıya sessiz kalan kadınları yargılıyordu.

Bir yanının, bir adamı saldırıdan dolayı şikayet etmekten korkanları küçümsediğini itiraf etmekten utanıyordu ve sonra da O birlikte geldi. Bu onu korkuttu. Konuşmak tehlikeli olurdu. Başını korkuluktan yukarı kaldırıp hayatını riske atmak zorunda kalacaktı ve bunun kendisinde olmadığını kabul etmekten utanıyordu. Ve bu korku öfkeyle harmanlandı. Neden konuşmak ve her şeyi riske atmak onun işiydi? O kötü olan oydu. Hiçbir şey yapmamıştı ama bunu düzeltmek ona mı kalmıştı? Hayır. Hayır. Hayır. Bırak hayatımı yaşayayım, beni rahat bırak, diye düşündü. Sophia'yı yatağında öldürecek özgüvene sahipti... *Güzel*

Sofya...onu bulacak kişinin kendisi olacağını bilmek. Nasıl bir tepki bekliyordu? Koştı. Yemeğini aşağıda tutamadı. Terör sürekli bir yoldaştı. Başka ne yapabilirdi?

Vicky yürümeyi bırakıp eğildi. Tuzlu havanın kokusu ve bir kayanın üzerindeki sümüksü deniz yosunu yapraklarının üzerinde parıldayan güneş ışığı güçlü bir mide bulantısını tetikledi. İnleyip öğürdü, midesi acıyla kasılmıştı. Ağzından iki uzun şerit halinde sıcak safra sarkıyordu ve rüzgar onları yakaladı. Midesinde temizlenecek hiçbir şey kalmamıştı.

'Ah, Victoria, *Canım!* dedi Cilla, öğürdüğünü duyunca geri döndü. Hızla yanıma geldi ve cebinden bir paket mendil çıkardı. "Zor bir şey mi yedin?" Bir tanesini çıkardı ve Vicky ağzını silip onu aldı. Nefesini toparlamayı ve doğrulmayı başardı. Gözlerinden yaşlar akıyordu. "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu Cilla, ona endişeyle bakarak. Vicky tekrar öğürdü ve mendili ağzının üzerinde sımsıkı tuttu. Cilla gerçekten bunun tehlikeli yiyeceklerle ilgili olduğunu mu düşünüyordu? Adil olmak gerekirse henüz Cilla'ya hiçbir şey söylememişti. Ama bir fikri olmalı... Londra'da hâlâ pek çok insanla iletişim halindeydi. Elbette Sophia'nın ölümü yerel dedikoduların bir

parçası olur mu?

'Yürümeye devam etmek istiyorum' dedi.

Cilla gülümseyerek “Burası bunu yapmak için mükemmel bir yer” dedi. 'Bakmak. Kilometrelerce kumsal. Bazen sadece yürüyorum, yürüyorum ve eğer böyle devam edersem dünyanın öbür ucundan düşeceğimi düşünüyorum.” Saatine baktı. 'Ama yakında geri dönmem gerekiyor. Colin ve Ray yakında burada olacaklar.'

Vicky derin bir nefes aldı ve yutkundu; hâlâ diyaframında aniden tekrar öğürmeye dönüşebilecek bir çarpıntı hissediyordu. 'Sorun olmazsa yürümeye devam edeceğim, öyle mi?'

Cilla tereddüt etti ve rüzgâr yön değiştirerek saçlarını yüzüne savurdu.

'Evin nasıl dolaşılacağını ve yedek anahtarın nerede saklandığını biliyorlar.'

'HAYIR. Lütfen gidip misafirlerinizle ilgilenin. Temiz hava bana iyi gelecek.” “Emin misin?”

"Evet" dedi Vicky. Konukların geleceği düşüncesi durumu daha da çılgınca gösteriyordu. Colin ve Ray Londra'da yaşıyorlardı ve hâlâ Goldsmith's Drama Academy'de çalışıyorlardı. Bir şeyler duymuş olmaları çok muhtemeldi. Bununla nasıl başa çıkacaktı? Cilla'ya itiraf etmesi gerekecekti, sonra nereye kaçabilirdi ki?

Nutmeg'i de yanına al, dedi Cilla, Nutmeg'in büyük ıslak kafasını karıştırmak için eğilerek. “Daha uzun bir yürüyüşe çıkmayı çok isterdi, değil mi?” Vicky'ye, köpeğin uğursuz gözleriyle sessizce aynı fikirde olarak baktı.

Vicky, Nutmeg'in uzun adımlarla ilerlediği, plajın kenarındaki kum tepelerini kokladığı ve güneşin tadını çıkaran martı gruplarının peşinden koşmaya devam ettiği bir yürüyüşe devam etti. Artık sisli uçuşunun tepesinde bir nokta haline gelen eve doğru yürürken Cilla

küçölürken birkaç kez arkasına baktı.

Cilla neden beni daha fazla sorgulamıyor? diye düşündü Vicky. *Birisi kapıma habersiz gelse daha çok meraklanırdım... Yoksa o zaten biliyor mu?* Bu düşünceyi aklının derinliklerine itmeye çalıştı.

Sırt çantasının askıları ince ceketinin üzerinden omuzlarına sürtüyordu. Vicky suyun kenarına yürüdü ve bir süre dalgaları izledi. Deniz giderek dalgalanıyordu ve ufukta bir grup tunç grisi bulut oluşmaya başlıyordu. Geriye baktığında Cilla'yı göremedi. Nutmeg koşarak geldi ve suya bakarken sabırla yanında durdu. Sırt çantasını çıkardı ve askılarını açtı. Yaklaştı ve kafasını çantanın içine sokmaya çalıştı.

'HAYIR. Üzgünüm, burada köpek bisküvisi yok,' dedi, başını yavaşça iterek. Elbiselerin altındaki çantaya uzandı ve eli metal sabit diskin üzerine kapandı. *Tuzlu su, verileri yok etmek için hızlı bir şekilde çalışacaktır.* Vicky sırt çantasını kaldırıp tekrar taktı. Geniş kumsala bir aşağı bir yukarı baktı. Gelgit yakında gelecekti Cilla'nın evi kilometrelerce uzaktaki tek binaydı. Artık bunu düşünmemeye çalışan Vicky, topuklarının üzerinde geriye doğru eğildi ve sonra her şeyi kollarının üzerinden atmaya başladı. Sabit disk bir yay çizerek yükseklerle uçtu ve dalgalı sulara yumuşak bir sıçrayışla indi.

Erika olay odasına geri döndüğünde McGorry yazıcıların yanında duruyordu.

Erika, "Charles Wakefield'in Blackheath istasyonundaki güvenlik kamerasını buldunuz mu?" diye sordu.

"Evet ve hayır" dedi yüzünü buruşturarak.

'Bu ne anlama gelir? Ya CCTV'de var ya da yok' dedi Erika. Kahve fincanları ve boş cips paketleriyle çevrili bilgisayar ekranının başında oturan Crane, 'Kahrolası bir şapka takıyor' dedi. Erika onun yanına gitti. "Onu Blackheath İstasyonu'nun CCTV kamerasına kaydettik; biletini geçen Pazartesi günü saat 22:00'de saat 13:55'te satın alıyor."^{ve} öğleden sonra 2 trenine binerek Londra Köprüsü'ne gitti. Ayrıca Londra Köprüsü'nden 17.12 treniyle Blackheath istasyonuna geri gelmesini de sağladım. Tek sorun, tüm görüntülerde geniş kenarlı siyah fötr şapka takıyor olması ve kamburluğuyla siperliğinin yüzünü kapatması.'

Ona bir dizi çıktı verdi. Hepsinde uzun siyah bir trençkot ve siyah bir fötr şapka giyen, bilet gişesinden bir bilet alan ve ardından bir trene binmek için yolcu salonu boyunca yürüyen iri yapılı bir figür vardı. Çift çenesi parıldadı ama geniş kenarlı şapka yüzünün üst yarısını gizliyordu. Crane ayrıca bilgisayar ekranını çevirdi ve ona Charles'ın eğilerek trene doğru yürüdüğü CCTV video klibini gösterdi. omuzlar ve kambur yürüyüş. Charles'ın dairesindeki portmantoda asılı duran uzun siyah trençkotu ve siyah fötr elbiseyi gördüğünü hatırladı. 'Bok. Trendeki kameradan bir şey alabiliyor musun?' diye sordu. Crane, "Ben talep ettim" dedi. Erika görüntüleri tekrar oynatırken izledi.

'Moss'la birlikte dairesine baktığımızda uzun siyah trençkotunu ve siyah fötr şapkasını gördüm... Ama yüzünü göremiyoruz!'

Crane, "Aramaya devam edeceğim, London Bridge istasyonundan da güvenlik kameraları istendi" dedi.

Yazıcıdan dönen McGorry, "Bulduğumuz tek CCTV görüntüsü bu

değil!" dedi ve ona bir dizi büyütölmüş renkli CCTV görüntüsünün olduğı bir kağıt verdi. Yazıcıdan hâlâ sıcak olan bu görüntü, bir otobüs durağı tentesinin tavanına monte edilmiş kamerasından alınan üç CCTV görüntüsünden oluşan bir seriydi. İlk fotoğrafta Vicky, kaldırıma paralel uzanan tente camının diğer tarafında dururken görölüyordu.

"Bu nerede?" diye sordu Erika, kalbi göğsünde çarparak. McGorry, "Bu, Morrison Yolu'nun kuzey ucunda, Honeycomb Court'tan yaklaşık iki yüz metre uzakta, çekmemi istediğın otobüs durağının görüntüleri" dedi. Erika tekrar görüntölere baktı. İlk çok açıktı. Vicky beyzbol şapkasıyla kameraya bakıyordu. Sonraki iki fotoğraf birkaç dakika sonra çekilmişti; ikincisinde Vicky aşağıya bakıyordu, yüzü artık beyzbol şapkasının tepesi tarafından gizlenmişti. Ön tarafta beyaz Adidas logosu açıkça görölüyordu. Üçüncü fotoğrafta Vicky başını eğmiş ve sağa doğru uzaklaşıyordu. Üzerinde bir kot pantolon, ince bir mavi ceket vardı ve siyah bir sırt çantası taşıyordu.

"Bunlar ne zaman çekildi?" diye sordu Erika, zaman damgasına ve her resmin üstündeki çok küçük yazıya bakarak. 'Görme yeteneğim berbat.' McGorry, 'O otobüs durağındaki kamera her iki saniyede bir görüntü çekiyor' dedi. 'Zaman damgası 16.06'dır. Pazartesi. Aynı gün Sophia'nın cesedini evinde buldun."

"Bunu bu kadar hızlı yapmayı nasıl başardın?" dedi Erika.

Crane, "TfL CCTV kontrol odasında bir bağlantım var ve McGorry onunla telefonda flört etti" dedi. 'Ve belirli bir zaman çerçevesi ve tarihe sahip olmanın da faydası oldu.'

"İyi iş!" Erika, Vicky'nin fotoğraflarına baktı. 'Neden kameraya bakıyor? Sanırım beyzbol şapkasıyla saklanmaya mı çalışıyor?'

McGorry, "Londra'daki yeni otobüs duraklarında insanlar gerçek

zamanlı kalkış panosunun yanında bir CCTV kamera olduğunu pek göremiyor" dedi. 'Tamam aşkım. Otobüs saatlerine bakıyor olabilirdi" dedi Erika. "Peki biz ne düşünüyoruz, cesedi evinde buldu, kaçtı ve bir planı yoktu... Bir yere otobüse binip binemeyeceğini düşünüyordu?" o Sophia'yı öldürdü' dedi McGorry.

"Gerçekten mi?" dedi Erika ona bakarak.

McGorry ağzını açtı ve tekrar kapattı.

'Bunu göz ardı etmemeliyiz.'

Bir anlığına bu konu üzerinde düşünürken bir sessizlik oldu, buna Charles Wakefield'in kesin olmayan CCTV görüntüleri de eklendi. Fotoğrafları inceleyen Erika, "Vicky'nin otobüs durağının tentesinde bir CCTV kamera olduğunu fark edip etmediğini merak ediyorum" dedi. "Başka bir şey bulabildin mi?"

Crane, "Otobüse ya da en azından o duraktan otobüse binmedi" dedi. 'Daha büyük bir ulaşım merkezine seyahat etmek istediği temelinde çalışıyoruz, bu yüzden aynı zaman diliminde Blackheath tren istasyonundan başka bir CCTV görüntüsü talebinde bulunduk. Charles'tan bildiğimiz gibi *potansiyel* yolculuk, o otobüs durağına sadece beş dakikalık yürüme mesafesindedir. Oradan trenler güneye, Gravesend ve Kent'e, oradan da Londra'nın merkezine doğru gidiyor.'

"Evet" dedi Erika. 'Ve dörtten hemen sonra Morrison Yolu'nda olması onu Sophia için ölüm eşiğine getiriyor.'

Crane, "McGorry başka bir şey daha buldu" dedi.

"Dahası var mı?" diye sordu Erika.

"Ah evet" dedi McGorry. 'Ayrıca Shawn Macavity'nin aynı otobüs durağında çekilmiş bir fotoğrafını da bulduk.'

'Ne zaman?'

McGorry ona başka bir CCTV görüntü çıktısı verdi, bu sefer

Shawn'a aitti. Vicky ile aynı yerde duruyor ve kameraya bakıyordu. Erika gri yüzündeki tekinsiz ifadeye bakarak, "Bir hayalet görmüş gibi görünüyor" dedi. Uzun saçları gevşekçe omuzlarına dökülüyordu ve kot pantolon ve ince bir kot ceket giyyordu. 'Bu saat kaçta çekildi?'

McGorry, "Zaman damgası 16.25" dedi. Erika diğer çıktılara baktı.

"Bu, Vicky'nin aynı noktada olmasından yarım saat sonraydı" dedi. 'Eğer ikisi de istasyona doğru gidiyorlarsa karşılaşmış olmalılar. Otobüse binecek mi?'

Crane, "Hayır ama umarım tren istasyonunun CCTV'si geldiğinde bize daha fazlasını anlatır" dedi.

'Blackheath istasyonundan trenler nereye gidiyor? Londra Köprüsü dışında mı?'

'Her yerde: Beckenham, Crystal Palace, Bexley Heath, Stratford, Trafalgar Square, Kent'teki Erith.'

"Ve muhtemelen Kent'e gittiye Vicky, Manş Tüneli trenlerine erişebilirdi. Pasaport verilerini kontrol ettik mi?' diye sordu Erika.

McGorry, "Evet, pasaportunu kullanarak ülkeyi terk etmedi" dedi. Crane, "Onu ya da Shawn'ı Blackheath tren istasyonunda göremezsek, daha geniş bir CCTV kayıt havuzu için daha fazla göz talep etmem gerekecek" dedi. Erika başını salladı. 'Elbette. Ve arkadaşlar, bu gerçekten iyi bir iş. Çok hızlı iş. Tebrikler.'

Olay odasının uzak köşesinde çalışan Peterson, "Erika, Vicky'nin sabit diskindeki siber suçlarla ilgili bilgileri az önce geri aldım" dedi. Kalabalık masaların arasından Peterson'ın arkada oturduğu yere doğru ilerledi. Dün gece Bed World'den neden bu kadar aniden ayrıldığını ona bildirmeden ayrıldığını fark etti. Diğer zamanlarda yakın ekip üyelerini her zaman güncel bilgilerden haberdar ederdi. Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı.

"Ne buldular?" diye sordu.

'Hiç bir şey. Onu silmişti.'

'Hiçbir şey yok mu?'

Peterson başını salladı.

"Sabit diski silsen bile bir şeylerin kurtarılabileceğini düşündüm?" dedi Erika, kalbi acıyarak.

'Vicky'nin bir iMac bilgisayarı vardı ve görünen o ki iOS işletim sistemli bir bilgisayarı derinlemesine silmek mümkün.'

Erika, "Bu, luddite dilinde ne anlama geliyor?" diye sordu.

'Normal bir bilgisayarın sabit diskinden bir şeyi sildiğinizde, aslında onu silmiyorsunuz, sadece onu görünmez hale getiriyorsunuz ve kurtarılabılır hale getiriyorsunuz. Vicky'nin yaptığı, verileri silmek ve üzerine rastgele harf ve rakamlarla tekrar tekrar yazmaktır.'

'Peki bunu herkes yapabilir mi?'

'iMac veya MacBook ile evet.'

'Başka bir şey buldular mı? Bulutta bir şey var mıydı?' 'Ofisinde ya da dairesinde başka hiçbir şey yoktu, USB anahtarı ya da veri sürücüsü yoktu. Onun bulut hesabı üzerinde çalışıyorlar ama şifreleri yok ve sorun da bu.'

'Bok. Bulutta depolanan eşyalarına ulaşmak ne kadar kolay olacak...? Yüzünüzden cevabın pek kolay olmadığını görebiliyorum' dedi. 'Mahkeme kararı almamız gerekiyor. Uzun bir süreç olabilir ve sonrasında her zaman bazı geri itmeler olur. Bu uluslararası ya da yerel bir terör davası değil.'

Erika, Peterson'ın ekranındaki siber birimden gelen e-postaya baktı. 'Görmemizi istemediği hangi verilere sahip olabilir? Sanırım banka bilgileri ve fotoğrafları ondaydı, ayrıca bilgisayarı podcast'lerini hazırlamak için de kullanmıştı. Neden bunların hepsini silsin ki?'

Peterson, "Bundan sonra ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

Shawn Macavity pazartesi öğleden sonra Vicky'nin dairesinin

yakınında olduğu konusunda bize yalan söyledi. İŖe gitmeden önce bütün gün evde olduğunu söyledi. Onu biraz sohbet etmek için içeri alalım.'

24

Shawn Macavity, Erika ve Peterson'la istasyonda resmi olmayan bir sohbe katılmayı kabul etti ve öğle yemeğinden hemen önce geldi. Onu küçük grŖme odalarından birine götürdüklerinde ŖaŖırmıŖ görünüyordu.

'Tutuklu muyum?' diye sordu. Biraz Erika'nın hissettiği gibi görünüyordu; bitkindi, gözlerinin altında kocaman torbalar vardı. Uzun saçları yağlı ileler halinde yüzünün çevresine sarkıyordu.

Peterson, "İstediğiniz zaman gitmekte özgürsünüz" dedi. "Ama bize gerçeği söylersen senin yararına olur."

"Evet, elbette" dedi Shawn. Biraz gergin görünüyordu. Gözbebekleri bymŖt ve parmaklarıyla masanın üzerinde tempo tutuyordu. Erika'nın bunu fark ettiğini gördü ve arkasına yaslandı.

"Her Ŗeyi geçen pazartesiye götürelim" dedi. "Bize tüm öğleden sonra Forest Hill'de evde olduğunuzu ve akŖam 6'da Golden Lamb barında alıŖmaya gittiğinizi mi söylediniz?"

'Evet. Patronum bunu onayladı mı?'

"İŖe on altıya kadar geldiğinizi doğruladı." "Güzel, güzel," dedi yanaklarını ŖiŖirerek. 'Evet, yle oldu.'

'Peki bütün gün evde miydin? Forest Hill'deki dairenizde." "Evet."

Erika, “Oyunculuk kursunun sana maliyeti ne kadar oldu?” diye sordu. Kayıtsız kalan Peterson'a bakarak, "Affedersiniz?" dedi.

“Bence paranı geri istemelisin.” Erika, Shawn'ın otobüs durağındaki CCTV görüntüsünü çıkardı. Masanın üzerinden kaydırıldı. 'Bu sensin, 22'si Pazartesi günü saat dört yirmi beşte Morrison Yolu'ndaki otobüs durağında. Vicky'nin dairesinden iki yüz metre uzakta. Forest Hill'den oldukça uzakta.”

Gözlerini kapattı. Başı göğsüne düşmüş, saçları yüzüne düşmüştü.

'Hayır, hayır, hayır, hayır' dedi. Erika ikinci CCTV görüntüsünü çıkarıp masanın üzerinden kaydırıldı.

'Şuna bakar mısın lütfen Shawn? Ben Vicky, yirmi dakika önce. Aynı yerde.”

Fotoğrafa baktı ve başını salladı.

'Yemin ederim hiçbir fikrim yoktu' dedi.

'Ne hakkında hiçbir fikrin yok muydu?'

'Vicky'nin dairesine döndüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu, Sophia'yı kimin öldürdüğünü bilmiyorum. Ama ben yapmadım. Yemin ederim.'

Erika, "Pazartesi günü Vicky'nin dairesine gittin mi?" diye sordu.

Kaşlarını çattı ve dudağını ısırdı.

'Evet. Ama oraya yeni gittim. Yemin ederim.”

'Saat kaçta geldin?'

'Üç buçuk civarı.'

Erika ve Peterson bakiştılar.

'Neden oraya gittin?'

İçini çekti.

'Seks için... seks için.'

"Vicky'yle mi yoksa Sophia'yla mı?" diye sordu Peterson.

"Sophia," dedi kısık bir sesle.

"Vicky biliyor muydu?"

Omuz silkti.

'Bilmiyorum belki daha önce de söylemiştim. Artık birlikte değildik, sadece arkadaşlık, ben ve Vicky.'

Erika, "Sophia'yı nasıl tanıdın?" diye sordu.

"Vicky aracılığıyla." Bazen arkadaş oluyorlardı...' İçini çekti ve gözlerini kapattı.

'Bazen ne?'

"Bazen arkadaşlardan biraz daha fazlası" dedi masaya bakarak. Peterson öne doğru eğildi.

'Bunu açıklayın lütfen' dedi. Shawn başını kaldırıp baktı ve utançtan biraz kıvranıyordu.

'Bazen cinsel ilişkiye giriyorlardı... Sophia ve kız kardeşinin tuhaf bir ilişkisi vardı. Cinsel açıdan değil," diye ekledi hemen. 'Ama Maria çok muhafazakar. Ve paylaşıyorlar – *Paylaşıldı* – küçük bir daire. Kimin yatak odasına, kimin kanepeye sahip olacağını değiştiriyorlardı ve evde işler çok meşgulse Vicky, Sophia'nın evinde erkeklerle buluşmasına izin veriyordu.'

Erika şaşırarak arkasına yaslandı. Gerçi neden bu kadar şaşırdığını bilmiyordu. Kendi katı Doğu Avrupa Katolik yetişme tarzını Sophia'ya mı yansıtıyor, onun belli bir şekilde davranmasını mı bekliyordu?

'Bu ne sıklıkla oldu? Vicky, Sophia'nın yatağını kullanmasına izin mi verdi?' diye sordu Peterson.

'Bilmiyorum. Birkaç kez. Vicky tam olarak oturup bana söylemedi. Yakın olduklarını yeni öğrendim.'

'Nasıl öğrendin? Takip etmiyor muyum?' diye sordu Erika.

Shawn oturduğu yerde rahatsızca kıpırdandı.

'O Vicky değildi *bana söyledi* gibi. Ben ve ikimiz sonunda Sophia'yla seks yaptık. Bir kere. Podcast kaydı üzerinde çalışmayı bitirdikten bir akşam sonra bir şişe şarap açtık. Sofia geldi. Aptalca bir şey yüzünden Maria'yla bir kez daha kavga etmişti ve şirket. Birkaç içki içtik... Bir şey diğerine yol açtı... Hepimiz birlikte yatağa düştük.' Sesi azaldı ve başını kaldırıp Erika'ya baktı. 'Başım belada mı?'

'Rızaya dayalı seks yapmak için mi? Hayır. Üçünüzün rızası var mıydı?'

'Evet! Evet elbette.'

'Bu ne zamandı?'

'Bir süre önce oldu, ağustos ayının sonunda, kesin tarihini hatırlamıyorum.'

'Peki pazartesi günü ne oldu? Neden Vicky'nin dairesine gittin? Sophia'yı görmek için orada olsaydın?' diye sordu Peterson.

'Sabah Sophia'ya mesaj attım. Ona ne yaptığını sorduğumda bir gün izinli olduğunu ve gece vardiyasında işe gideceğini söyledi. Gelmek isteyip istemediğimi sordu...'

"Seks için buraya mı geleceksin?" diye bitirdi Erika.

'Evet.'

'Peki nerede seks yapmayı planlıyordun? Sophia'nın dairesinde mi yoksa Vicky'nin dairesinde mi?'

'Onun dairesinde. Ama oraya vardığımda Sophia kapısına cevap vermiyordu, bu yüzden onun Vicky'nin dairesinde olduğunu düşündüm. Koridoru geçip Vicky'nin kapısını çaldım ama cevap da gelmedi. Vicky'nin evinin anahtarı hâlâ bende olduğundan içeri girdim.'

Erika, "Neden içeri girdin?" diye sordu.

"Sophia'nın uyuyakalmış olabileceğini düşündüm. Buluşacağımızı

söylemek için mesaj atıyorduk. Ve Vicky, Sophia'nın yatağını kullanmasına izin verdi,' dedi Shawn, yüzündeki üzüntüyle.

"Peki içeride ne vardı?" diye sordu Erika. Shawn'ın alt dudağı titremeye başladı.

'Yatakta yatıyordu... Kırık görünüyordu. Çok fazla kan vardı."

"Onun Sophia olduğunu biliyordun, değil mi?"

'Evet.'

"Bu yüzden seninle konuşmak için dairene geldiğimizde ve bulunanın Vicky'nin cesedi olduğunu söylediğimizde şaşırdın."

"Birbirine benziyorlar, bir hata yaptığımı düşündüm, her şey bulanıktı. Orada birkaç dakika durdum ve sonra paniğe kapılıp oradan ayrıldım.' 'Bir şeye dokundun mu?' diye sordu Peterson.

'HAYIR. Kapıyı kapattım ve çıktım.'

'Saat kaçtı bu?'

Shawn ellerini saçlarının arasından geçirdi.

'Tam olarak hatırlamıyorum.'

Erika, "Bu yeterince iyi değil" dedi. 'Pazartesi öğleden sonra Honeycomb Court'a kimin girip çıktığına dair bir zaman çizelgesi oluşturuyoruz ve eğer hareketlerinizi tam olarak açıklayamıyorsanız...'

"Sophia ile aramda kısa mesajlar var!" diye ağzından kaçırdı, kot pantolonunun pantolonunu karıştırıyordu. Telefonunu çıkardı ve titreyen elleriyle ekranın kilidini açıp içeri girdi. Onu masanın üzerinden Erika ve Peterson'a doğru kaydırıldı.

Kısa mesaj zincirine baktılar:

09.31 SHAWN M:

Günaydın, 2'de ne yapıyorsun? X

09.33 SOPHIA (Vick'in arkadaşı)

Fazla değil, sen? X

09.34 SHAWN M:

Yatakta, başımı döndürüyorum...

09.34 SHAWN M:

başparmaklar... ????

09.55 SOPHIA (Vick'in arkadaşı)

Bunları nasıl kullanacağını biliyor musun? Bu öğleden sonra ne yapıyorsun?

09.56 SHAWN M:

Başparmaklarımı ve başka herhangi bir şeyi çevirmek serbest mi? ama saat 6'ya kadar işe dönmem gerekiyor, ben 14.30 civarında yapabilir misin?

10.58 SOPHIA (Vick'in arkadaşı)

görüşürüz o zaman

10.59 SHAWN M:

??❤️

14.42 SHAWN M:

Tren istasyonun dışında durdu. Neredeyse orada. Gecikmeler zzzzzzz. Baş parmaklarımı oynatmak istemiyorum. Senin için saklıyorum.

14.50 SHAWN M:

mesajımı aldın mı???

14.55 SHAWN M:

Taşınıyoruz. Neredeyse bitti, üzgünüm benim hatam değil.
TRENLER!

15.00 SHAWN M:

Blackheath'te yeni indim, birazdan görüşürüz.

'Görüyorsun, ileri geri mesajlaşıyorduk ve bana gelmemi istedi' dedi.

Erika kısa mesaj zincirini taradı.

'Saat 10.58'de mesajınıza cevap verdikten sonra ondan bir daha haber alamadınız mı?' diye sordu.

Shawn, "Evet, o Sophia'ydı, her zaman mesafeli olmayı severdi" dedi. "Saat üçte Blackheath istasyonuna vardınız.

Sonra ne oldu?” “Apartmanlara gittim. Hayır, önce hızlıca kooperatife gittim...” 'Neden?' diye sordu Peterson.

Shawn kıpırdandı ve Erika'ya baktı. 'Johnnie'leri satın almak için. Yani prezervatif,” dedi.

“Makbuz sende mi?” diye sordu Erika.

'Bilmiyorum, bir yerlerde yapabilirim. Bunları hiç kullanmadım çünkü dairelere gittim ve o zaman Sophia'yı buldum.'

Peterson, “Ana ön kapıdan içeri nasıl girdin?” diye sordu. "Anahtarımı ana ön kapılar için giriş anahtarı bulunan Vick'ten aldım" dedi.

Erika, "Peki sence Sophia'nın cesedini Vicky'nin dairesinde saat kaçta buldun?" diye sordu.

'Bilmiyorum, üçü çeyrek geçe... Geç kaldığımı ve trenden ona mesaj attığımı görüyorsun... Lütfen, ben yapmadım!'

'Yine de bir sorunumuz var. Honeycomb Court'a on geçe, üçü çeyrek geçe vardığınızı söylüyorsunuz. Bunu doğrulamak için tren istasyonunun güvenlik kameralarını kontrol edebiliriz. Peki kooperatifin faturası sende var mı?'

'Evet. Onu bulabilirim ve evet, CCTV. Tren istasyonunun CCTV'sinde olacağım!' 'Sophia'nın cesedini üçü çeyrek geçe bulmanız ile Morrison Road otobüs durağı CCTV'sinde saat 16:25'te yakalanmanız arasında nereye gittiniz?'

“Ben...” Sesi azaldı ve ileri baktı, gözleri biraz odak dışıydı. 'Korkmuştum, bu yüzden fundalıkta yürüyüşe çıktım.' 'Vicky'yi gördün mü?'

'HAYIR.'

Çünkü Vicky'yi aynı otobüs durağında güvenlik kameralarına senden neredeyse yirmi dakika önce yakaladık. İkiniz de bu bölgedeydiniz.” “Onu görmedim. Sağlıktaydım... Cep telefonu

kayıtlarımı kontrol edemez misin?'

'Kimseyi aradın mı? Sophia'nın cesedini bulduktan sonra Vicky'yi aradın mı?'

'HAYIR. Şok içindeydim ve suçlanacağımdan korkuyordum. Ne yapacağımı bulmaya çalışarak dolaştım.'

'Sizi gören oldu mu?'

'Bilmiyorum, sessiz ve boştu.'

Kapı çalındı ve McGorry başını kapıdan uzattı. 'Üzgünüm.

Patron, bir dakika,' dedi. 'Bu önemli.'

25

Koridora çıktıklarında Erika, McGorry'ye, "Bu iyi olsa iyi olur," dedi. Peterson onu takip etti. Gözlerinde heyecanlı bir parıltıyla başını salladı.

'Öyle. Vicky, Morrison Road otobüs durağındaki CCTV kamerasına yakalandıktan sonra Blackheath tren istasyonuna gitti ve Londra Victoria'ya giden bir trene bindi. Daha sonra Victoria otobüs terminaline yürüdü ve kuzeye giden bir otobüse bindi. Glasgow'a bir gecelik servisti...' Ona Vicky'yi Blackheath tren istasyonunda, Victoria tren istasyonundaki geniş yolcu salonunu ve ardından Victoria otobüs terminalindeki daha küçük, daha sıkışık ve karanlık caddeyi gösteren bir dizi çıktı verdi. Tüm fotoğraflarda başını aşağıda tutuyordu ama siyah Adidas şapkasıyla onu takip edebildiler.

'Yolun üzerindeki otobüs durağına bakmasaydı onun o olduğunu bilmeyecektik. İyi iş,' dedi Erika.

McGorry, "TfL'den belirli görüntüleri talep etmek için kullanabileceğimiz bir zaman ölçeğimiz vardı" dedi. Daha fazlası da var. Victoria'dan kuzeye giden otobüs gece üç kez durdu. Cairn Lodge otoyol servislerindeki üçüncü durakta, Salı sabahı saat iki buçukta otobüsten indi ve telefon kulübesinden bir telefon görüşmesi yaptı.' Vicky'nin otoyol servislerinin ön avlusunda ankesörlü telefon kullanırken çekilmiş bulanık bir fotoğrafını onlara uzattı.

Vicky'ye yaklaştıklarını gören Erika heyecanla, "Zaman damgasını ve tam yerini biliyorsan, arama takibi talebinde bulunabilir misin?" diye sordu.

'Burası yine McGorry büyüsunü kullandığım yer. Cairn Lodge hizmetlerini aradım, telefonun ucundaki eski sevgiliyle flört ettim ve çok yardımcı oldu. Ankesörlü telefonları nadiren kullanılıyor ve bu telefondan yapılan aramalar ana BT sistemi üzerinden yönlendiriliyor. Bana Vicky'nin aradığı numarayı verebildiler; Dumfries'deki Whithorn'da ve İskoçya'daki Galloway'de yaşayan Cilla Stone adında bir kadın. Glasgow'dan yaklaşık iki buçuk saat uzaklıkta, oldukça izole bir adres.'

'Yaşasın McGorry cazibesi. Yazık ki bende hiç işe yaramıyor,' dedi Erika.

Sırıttı.

Peterson, "Bu Cilla Stone'un kim olduğunu biliyor muyuz?" diye sordu.

Henüz değil ama ekip olay odasında bu konuyla ilgileniyor. Shawn'dan öğrenebileceğini düşündüm."

'Tamam aşkım. İyi düşündün,' dedi Erika. "Vicky, Cairn Hizmetleri'nden sonra nereye gitti?"

'Antrenöre geri döndü ve Glasgow'a gitti. Glasgow'un ana istasyonunda indiğini gösteren güvenlik kameraları var ve orada da iz

kayboluyor." "İyi iş çıkardın. Blackheath istasyonundan ve Morrison Road otobüs durağından gece saat 3 civarında CCTV görüntülerini incelemenizi istiyorum, bu da Shawn Macavity'nin bize trene bindiğini ve ardından Honeycomb Court'a gittiğini söylediği saattir,' dedi Erika.

'Tamam aşkım. dedi McGorry.

Erika ve Peterson görüşme odasına geri döndüler ve Erika, Shawn'la aranın bozulduğunu gördü ve Shawn kendini toparladı. Birisini gönüllü olarak getirdiğinizde risk bu, diye düşündü. *Odadan çıktığımız kısa sürede günün soğuk ışığını gördü ve başka bir şey söylemek istemiyor.*

Erika masaya onun karşısına otururken, "Sabrın ve yardımın için teşekkür ederim Shawn," dedi.

Shawn rahatsız bir tavırla, "Sanırım bir avukat tutmalıyım" dedi. 'Sophia'nın cesedini buldum ve paniğe kapıldım. Ama hiçbir şey yapmadım. Hiçbir şeye dokunmadım. Ve üzgünüm.'

Erika Peterson'a baktı. Sophia'nın cesedini bulması ile otobüs durağındaki CCTV'de yakalanması arasında açıklanmayan bir saat on dakika geçmişti ve bu rahatsız ediciydi. Eğer Shawn'ı itip ondan herhangi bir itiraf aldılarsa, bunu avukat olmadan yapmaları halinde mahkemede itiraz edilebilir. Zaten ondan çok şey öğrenmişlerdi ve Vicky'nin İskoçya'da olması büyük bir gelişmeydi. Peterson da aynı şeyi düşünüyormuş gibi görünüyordu. O da onaylayarak başını salladı.

'Tamam aşkım. Bir avukat eşliğinde geri gelip bizimle konuşmanızı istiyoruz. Yarın sabah saat 9'da senin için nasıl çalışır?' Shawn gitmesine izin vereceklerine şaşırılmış görünüyordu. Soru üzerinde düşündü.

'Gerçekten mi? Gitmeme izin mi vereceksin?'

"Evet ama yarın gelip bir avukatla tekrar bizimle görüşmenizi

bekliyoruz. Ayrıca DNA'nızın bir örneğinin alınmasına rıza gösterip göstermeyeceğinizi sormak istiyoruz.'

Shawn tereddüt etti.

'Evet, tamam' dedi.

'Harika. Avukatınız hazır olduğunda bunu yarın yapabiliriz. Onaylanmış avukatların ön masasında bir listemiz var, dedi Erika ayağa kalkarak. 'Seni eve götürecek bir arabaya ihtiyacın var mı?'

'Şey, evet.'

Peterson sandalyesinden kalktı.

'Bunu senin için organize edebilirim' dedi. 'Ve sana listeyi gösterecek birini bulacağız.'

'Ah, Shawn. Gitmenize ve gününüze devam etmenize izin vermeden önce, Cilla Stone adında bir kadını tanıyıp tanımadığınızı sorabilir miyim?" dedi Erika.

'Evet. Goldsmith Drama Akademisi'nde öğretmenimizdi' dedi. 'Emekli sanırım. Neden?'

"Nerede yaşadığını biliyor musun?"

'İskoçya'da bir yerlerde. Vicky benden daha çok onunla iletişim halindeydi' dedi. "Orada olduğunu mu düşünüyorsun?"

'Teşekkür ederim, bu çok yardımcı oldu. Yarın sabah erkenden görüşürüz, dedi Erika. Ayağa kalktılar ve Shawn'a bir polis memurunun beklediği koridora kadar eşlik ettiler. "Bay Macavity'yi dışarı çıkarabilir misin?"

Koridorun sonundaki asansöre binene kadar Shawn'ı izlediler. Peterson başını sallayarak, "O çok yağlı küçük bir fare ve yanında üçlü seks yapacak iki güzel kadın var" dedi. 'Bunu düşüneceğine güveniyorum. Daha da önemlisi onun bir katil olduğunu mu düşünüyorsun?'

'Onun nedeni ne olabilir?'

'Uyuşturucu mu? Öfkelenmek? Kıskançlık. Sizce röportaj sırasında biraz gergin mi görünüyordu?' diye sordu Erika.

Peterson omuz silkti.

'Her şeyden daha korkmuş görünüyordu. Onun gitmesine izin vererek risk mi alıyoruz?'

"Evet ama onu yakalayıp suçlayacaksak daha güçlü kanıtlara ihtiyacım var ve bunu doğru dürüst yapmak istiyorum" dedi Erika.

Olay odasına geri döndüklerinde McGorry elinde bir kağıt parçasıyla Erika'yı bekliyordu.

'Bugün gerçekten sihrimi kullanıyorum.' Sırıttı. 'Cilla Stone veya *Priscilla* Stone, Dumfries'deki Whithorn'da ve İskoçya'daki Galloway'de yaşıyor. Bölgede kayıtlı tek "Cilla" o.'

Crane başını bilgisayarından kaldırdı.

'Bölgede kayıtlı tek Cilla!' dedi. Vicky'nin o ankesörlü telefonda Liverpool numarasını aramadığı için şükretmelisin. McGorry, Cilla Black'i sorgulamak üzere evine bir ekip arabası gönderecek!'

Erika ve Peterson güldüler.

Crane, McGorry'ye "Şaka yapıyorum dostum" diye ekledi. "İyi iş." "Evi Google Haritalar'da buldum" dedi McGorry. Ekranında deniz kıyısındaki geniş bir yarımadanın uydu görüntüsü vardı. 'Sahilde altı dönümlük arazisi olan bir evi var.'

Erika yorgun gözlerini ovuşturarak "Saklanmak için iyi bir yer" dedi. Bütün bu dava çok karmaşık bir hal almaya başladı. Saatine baktı. Saat öğlen 1'e geliyordu ve yine acıkarak başka bir sandviç istiyordu. 'Tamam, yerel polisten en kısa zamanda Cilla'nın evine gelmesini ve neler olup bittiğini görmesini isteyelim.'

Zaman ileri atlıyor gibiydi. Bir an Vicky kumsalda durup denize bakarken, bir an sonra tepesine dikenli tel sarılmış uzun bir çit boyunca kumun üzerine saçılmış plastik şişelere bakıyordu.

Rüzgâr tellerin arasından ılık çalarak esiyordu ve elleri ve yüzü soğuktan uyuşmuştu. Çitin diğer tarafında bir kum bloğu ve uzakta uzun, alçak bir bina vardı ve üzerinde SAVUNMA BAKANLIĞI MÜLKLERİ - ERİŞİM YOK yazan tabelalar vardı.

Nutmeg'in havladığını duydu ve döndüğünde onun diğer yöne doğru koştuğunu gördü. Ona bakmak için başını geriye çevirdi ve tekrar havladı. Ne kadar süredir yürüyorlardı? Sahilde epeyce yol gitmişti ve artık Cilla'nın evini göremiyordu. Geldikleri yerde sadece bir sis çizgisi vardı.

Küçük hindistan cevizi tekrar havladı. Vicky ellerine baktı. Tırnakları maviydi. Ellerini ceplerine soktu ve Hindistan Cevizi'yle birlikte geri döndü. Geri dönmek bir saat sürdü ve artık üşüdüğü ve aç olduğu için bu çok yavaş bir yürüyüş gibi görünüyordu. Yavaş yavaş Cilla'nın evi sisin içinden yeniden belirdi.

Sessizlik Vicky'nin aklını kurcalıyordu. Manzaranın nefes kesen güzelliği ile çevrili, sahilde bir vaha olması gerekirdi ama sessizlik sadece korkularını ve kafasındaki sesleri güçlendirdi. Kabusların ve korkunç görüntülerin beynine yayılmasına izin verdi.

Artık tehlikeli bir yerde olduğunu, bir suçtan kaçtığını biliyordu. Herhangi bir şey yapmaktan korkuyordu ama saklandıkça işler onun için daha da kötüleşiyordu. Çılgın düşüncelere kapılmaya başlamıştı.

Kendini de işin içine katabilir. Sophia'yı öldürmekle suçlanırsa tutuklanacak ve tutuklanacaktı. Hapishanede ona ulaşamadı. Bir hapishane hücresinde güvende olurdu.

Vicky'nin başının belada olduğunu bilmesinin ötesinde, Cilla'nın kendisine çok fazla soru sormamasına minnettardı ama orada ölü bir kız olduğunu duyduğunda tepkisi ne olurdu?

Cilla'nın televizyonu yoktu ama dizüstü bilgisayarı vardı. Vicky kasıtlı olarak haberleri kontrol etmemişti.

Ev ufukta belirdi ve Nutmeg çok ileriden koşmuştu. Muhtemelen aç ve yorgundu. Geriye doğru yürümek uzun zaman alacakmış gibi görünüyordu ve eve giden merdivenlerin başına vardığında bitkin düşmüştü. Taş basamakların tepesinde, evin yanında şık siyah bir BMW'nin park ettiği küçük bir çakıl parçası vardı.

Vicky derin bir nefes aldı ve arka kapıdan mutfığa girdi.

Colin ve Ray uzun ahşap mutfak masasında oturuyorlardı ve Cilla ikinci bir şişe şarap gibi görünen şeyi açıyordu.

'Vicky! Canım! Senin için arama ekibini göndermek üzereydim,' dedi. 'Colin ve Ray'i hatırlıyorsun.'

"Merhaba" dedi. Küçük hindistan cevizi koşarak su kabına gitti ve gürültülü bir şekilde içmeye başladı.

Colin ayağa kalkıp elini uzatarak, "Victoria Clarke, o etkileyici gözleri hatırlıyorum" dedi. Vicky'nin ellili yaşlarının sonlarında olduğunu bildiği yaşına rağmen, koyu renk saçlı, yakışıklı, uzun boylu, zayıf bir adamdı. Şarap renginde bir kravatla birlikte mavi yünlü üç parçalı bir takım elbise giymişti. Onun elleri çok yumuşaktı ve yanında nefis bir tıraş losyonu kokusu taşıyordu. Vicky elini tuttu. "Yemin ederim, donmuşsun." Ray, Colin'in tam tersiydi. Kısa ve kel, gri keçi sakallı. Okulda dans öğretmeniydi. Bol bir kot pantolon ve mavi bir Adidas spor üst giymişti. Çarpık

dişleriyle gülümsüyordu ve bir şekilde hâlâ cinsel çekiciliğini korumayı başarıyordu. Vicky bunun kendisini tamamen rahatlatıp rahatlatmayacağından emin değildi.

'Merhaba. Birbirimizi pek tanımıyoruz ama seni hatırlıyorum' dedi Ray.

Vicky, "Çok fazla dans dersi almadım" dedi.

Tekrar öptü ve gülümsedi.

'Yazık sana' dedi göz kırparak.

"Erken başladık" dedi Cilla, yeni açılmış şarap şişesini havaya kaldırarak. "İçini ısıtacak bir bardağa ne dersin, Victoria?"

'Rahatsız etmek istemiyorum.'

'Anlamsız. İşte buradayız," dedi Cilla, bir bardağa büyük miktarda bir miktar doldurdu. Bir arabanın motorunun hafif sesi duyuldu ve giderek yükseldi. 'Başka birini mi bekliyorsun? Bunu beş yönlü yapmayı mı planlıyorsun?' dedi Ray, Vicky'ye tekrar göz kırparak.

Cilla, gözlerinde bir parıltıyla onu uyararak, "Raymond, uslu durmalısın" dedi. Dışarıdan garaj yoluna yanaşan bir arabanın sesi duyuldu. Colin şarabından bir yudum aldı ve gözlerini Vicky'den ayırmadan onu izledi. Kapılar çarptı ve Cilla pencereye gitti.

'Aman Tanrım, iki polis memuru' dedi. Kapı zili çaldı ve Cilla uzun hırkasını başına geçirdi.

"Ne istediklerini merak ediyorum" dedi ve odadan çıktı. Vicky'nin aklına iki polis memuru tarafından yakalanıncaya kadar düz ıslak kumda su kenarına kadar nefes nefese kovalandığı görüntüsü geldi. Görüntü çok gerçekçi geldi. Soğuk rüzgarla alnında oluşan teri ve koşma çabasıyla ciğerlerinin yandığını hissedebiliyordu.

Colin ve Ray onu yakından izliyorlardı. Sanki korkusunun kokusunu alabiliyorlardı. Colin şarabından bir yudum daha aldı ve Ray nefesini verirken arkasına yaslanarak bir sigara yaktı.

*Dünyanın sonuna koştüğunuzda sorun budur, uçtan başka kaçacak yer yoktur*Polisin Cilla'yla birlikte koridora geldiğini ve adının anıldığını duyan Vicky, diye düşündü.

O öğleden sonranın ilerleyen saatlerinde Erika, Whithorn'daki yerel polisin Vicky'yi Cilla'nın evinde bulduğunu duydu ve Vicky'yi öğleden sonra Londra'ya geri götürmek için bir plan yaptılar. Erika, Tess'e olaylarla ilgili gelişmeleri bizzat vermeye karar verdi ve Aile İrtibat memurundan Tess ile Jasper'ın restoranlarında olduklarını duydu ve o da öğleden sonra oraya gitti.

Kaz restoranı, Blackheath'teki ana caddenin sonundaki dönüştürülmüş bir konaktı. Erika arabasına bindiğinde ortalık çok sessiz görünüyordu. Dışarıdaki yolda park etmek için bolca yer vardı ve arabasını kilitleyip içeri girdi.

Restoran aydınlık ve havadardı. Güzel bir şekilde dekore edilmiş, ahşap masalar ve banklarla rustik tarzda - hayal ettiğinden çok daha şık - ama boştu ve öğle yemeği kalabalığının sonunu görmeyi bekliyordu. Erika, barın arkasında durup telefonuna bakan genç bir adama arama izni kartını gösterdi ve adam onu bir kapıdan arkadaki mutfığa yönlendirdi.

Erika, yüksek sesler duyduğunda çift kapıda tereddüt etti. "Altı acınası bir miktar!" diye bağıırıyordu Jasper. 'Ödeşmek için öğle yemeğinde on sekiz cover yapmamız gerekiyor.'

'Kız kardeşim kayıp! Buraya seni görmeye geldim ve sen bu saçmalıkları bana atıyorsun!' diye bağırdı Tess.

'Sana saçmalamıyorum ama bana katılmana ve büyük bir sorunumuz olduğunu kabul etmene ihtiyacım var. Kız kardeş olsun

ya da olmasın parayla başımız belada.'

Uzun bir sessizlik oldu. Erika derin bir nefes aldı, kapıları iterek açtı ve mutfağa girdi. Paslanmaz çelik çalışma yüzeylerinden oluşan uzun, ince bir mutfaktı ve pencere pervazına sıralanmış otlarla dolu kavanozlar renk katıyordu. Jasper tertemiz bir Şef kıyafeti giymişti ve kollarını kavuşturmuş halde ocaklardan birine yaslanmıştı. Tess ondan birkaç metre uzakta duruyordu ve sanki gitmek üzereymiş gibi görünüyordu. Dağınık bir bol kot pantolon ve yine kabarık bir polar giyiyordu ve saçları dağınık tutamlar halinde dikiliyordu.

Kapıda Erika'yı fark eden Jasper, "Seni içeri kim aldı?" dedi. "Bana bıçaklarımdan bahsetmek için mi buradasın?"

"Merhaba, rahatsız ettiğim için özür dilerim" dedi Erika. Bıçaklardan bahsedince, çelik bankların üzerinde, metal kaşık ve çatal gruplarının tutturulduğu ve büyük boşluklarla serpiştirildiği uzun, manyetik bir şerit fark etti. Erika, adli tıp ekibinin restorandaki tüm bıçakları test için götürdüğünü hatırladı. Ellerinde hâlâ bir cinayet silahı yoktu.

"Vicky'den haberin var mı?" diye sordu Tess, gözyaşlarıyla ıslanan yüzü umutluydu.

'Evet, onu sağ salim bulduk. İskoçya'daki drama okulundan bir öğretmenin yanında kalmaya gitti.'

'Ah! Gerçekten iyi mi?" Erika başını salladı. 'Onu ne zaman görebilirim?' 'Bu öğleden sonra onu Londra'ya geri uçuracağız. Onunla istasyonda konuşmak istiyorum ama bu gece onu tekrar yanınıza alabiliriz.'

'Ah. Teşekkür ederim. Bu iyi. Bu iyi, değil mi Jasper?" diye sordu ona dönerek. Tereddüt etti ve sonra ona sarıldı. Başını salladı ve rahatlamış görünüyordu.

'Evet bu çok iyi bir haber. Teşekkür ederim memur bey... Tess

ona tutunurken mutfağa baktı. Başını onun göğsüne gömdü.

Erika, "İhtiyacın olan başka bir şey ya da soru varsa Fiona'yı arayabilirsin, ben de onun sana Vicky'nin dönüş yolculuğuyla ilgili güncel bilgiler vermesini sağlarım" dedi. Onları rahat bırakmak için gittiğinde mıknatıslı bıçak rafını yeniden fark etti. 'Bıçaklarını ne zaman geri alabileceğimizi bilmiyorum. Yine de soracağım, bunların işiniz için önemli olduğunu anlıyorum.'

"Sorun değil," dedi Jasper, sesi mağlup olmuş gibi. "Teşekkür ederim." Tess'i başının üstünden öptü. Erika mutfaktan çıktı. Barmen gitmişti ve boş yemek alanı sessizdi, o kadar sessizdi ki buzdolabının uğultusunu duyabiliyordu. Restorandan çıkıp sokağa çıktığında diğer bar ve restoranların insanlarla meşgul olduğunu gördü.

Telefonu bir kısa mesajla çaldı ve polis eskortunun Vicky ile birlikte Londra'ya dönüş uçuşu için Glasgow havaalanına yeni geldiğini gördü.

Erika parmaklarının arasındaki sigaraya baktı; ucu karanlıkta kırmızı parlıyordu. Bir nefes çekti ve dumanı soluk turuncu gökyüzüne üfledi. Artık hava kararmıştı ve polis karakolunun önündeki merdivenlerde durmuş, Vicky'yi Londra Şehir Havaalanından almaya giden ekip arabasını bekliyordu. Moss ön girişten çıktı ve merdivenlerde ona katıldı.

'Tanrım. Tekrar sigaraya mı başladın?' dedi, kollarını göğsünde kavuşturup soğuğa karşı büzülerek.

'Yapma. Kendime kızıyorum. Bu durum bu,' dedi Erika. "Ve ev taşımanın ailenin ölümü kadar stresli olduğunu söylüyorlar." "Bunu Maria Ivanova'ya söylemeyi dene... Morgda durum berbattı. O öyleydi *sinirli* kız kardeşinin cesedini teşhis etmek zorunda kaldığında. Hiç buna benzer bir şey görmemiştim. Aslında bağırdı."

'Sana mı bağırdı?'

'HAYIR. Sophia'nın cesedinde."

'Ne bağırdı?'

'Bilmiyorum. Bulgarcaydı, belki bir bilinç akışıydı. Sürekli söylediği bir kelime vardı. *Çardak*. Ve sonra birdenbire vücudundaki öfke boşalmış gibi oldu ve eğildi, ağladı ve kız kardeşinin saçını okşadı...'

'*Çardak* Bulgarcada "c" kelimesidir, dedi Erika.

Moss, 'Bu işi bu kadar uzun süre yaptığım için bazı şeylere alıştığımı sanıyordum ama sonra bir şeyler oluyor' dedi Moss. Gözünden bir damla yaş sildi. Erika elini uzattı ve bir anlığına Moss'un kolunu tuttu. Gözlerini sildi. 'Aptallık ediyorum. Şu sigaralardan birini bana ver.'

'Emin misin?'

Moss başını salladı. Erika paketi uzattı, o da bir tane aldı, sonra çakmağını yakıp alevi uzattı.

'Daha düşük. Ben senin gibi bir dev değilim' dedi Moss. Erika gülümsedi ve kolunu indirdi. Moss eğildi ve sigarasının ucu parlayarak parladı. İçini çekti ve öksürdü. 'Vicky'nin uçağı saat kaçta indi?' Erika saatine baktı ve saatin neredeyse akşam 8 olduğunu gördü.

'Bir saat önce. Şehir Havaalanı uzak değil. Ona mavi ışık yakacaklarını söylediler...' Erika'nın telefonu çaldı ve cebinden çıkardı. Tanımadığı bir numaraydı. 'Tamam aşkım. Bunlar onlar olabilir... Alo?' Bir duraklama oldu ve ardından Slovak aksanlı bir

adam konuştu.

'Evinin hemen önündeyim. Kırmızı kapılı olan yirmi yedi mi?' diye sordu.

'Ne?'

'Argos teslimatı... SMS uyarısı almalıydın.'

Erika kontrol etmek için telefonunu uzattı. Kısa mesaj göremedi.

"Hayır, mesaj almadım" dedi ve telefonunu tekrar kulağına götürdü. 'Akşam 20.00'ye teslimat rezervasyonu yaptırdınız.

Evinin önündeyim' dedi. Erika'nın

kalbi sıkıştı, yatağı ve çamaşır makinesinin teslim edildiğini tamamen unutmuştu.

'Üzgünüm. Ben orada değilim.'

"Madem burada olmayacaksın neden teslimat rezervasyonu yaptırdın?" dedi adam kızgın bir sesle. Telefonu bip sesi çıkardı ve Vicky'ye eşlik eden polis memurundan bir kısa mesaj geldiğini gördü. İstasyona bir dakika uzaklıktaydılar. Erika telefonu ceketinin yanına koydu.

Moss'a "Vicky birazdan burada olacak" dedi. Telefonu tekrar kulağına koyduğunda adamın sinirlendiğini duyabiliyordu. 'Merhaba? Orada mısın?'

'Evet, merhaba. Bu gece orada olamayacağım için üzgünüm. Teslimatı yeniden planlayabilir miyim?'

'Dolu bir minibüsle kapının önündeyim... *Hadi...* diye mırıldanarak ekledi.

'Hey! Ben Slovak'ım. Bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Adınız nedir? Adam, "Teslimat işini yeniden düzenlemesi için birini bulacağım" dedi ve telefonu kapattı. Erika polis arabasının döndüğünü gördüğü için cevap verme şansı bulamadı ana yoldan çıkın ve bariyerde durun. Tam yukarı doğru dönerken

Erika, arkasındaki istasyon resepsiyonunun içinden yüksek sesler geldiğini duydu. Döndüklerinde Melanie'nin Komiser Yardımcısı Julian Wakefield ve Charles Wakefield ile birlikte resepsiyon alanına çıktığını gördüler.

“Ne oluyor?” dedi Erika alçak sesle. Komiser Yardımcısı üniformasını giymişti, şapkasını kolunun altında taşıyordu; Charles ise üzerine uymayan bir takım elbise, siyah trençkotu ve fötr şapkasıyla. Erika, Charles'ın, yüzü şapkanın siperliğinin altına gizlenmiş CCTV görüntülerini düşündü. Hareket şekli, hafif yuvarlak omuzlarıyla CCTV görüntülerindekiyle aynı görünüyordu. Yanlarında boynunda profesyonel görünümlü bir kamera asılı olan bir adam da vardı. Arkasına döndüğünde arabanın istasyonun merdivenlerinin önünde durduğunu, Vicky'nin arka koltukta sivil giyimli bir kadın memurun yanında oturduğunu gördü.

Kameralı adam istasyonun resepsiyonunda kalmıştı. Julian ve Charles şimdi resepsiyon masasının yanında Melanie ile el sıkışıyorlardı ve tam arabanın kapıları açılırken ana girişten içeri girdiler.

Arabadan indiğinde Vicky için zaman yavaşlamış gibiydi. Otopark aydınlık ve çok soğuktu, havada da duman kokusu vardı. Polis karakolu alçak, bodur bir beton binaydı ve giriş merdivenlerinin dibinde biri uzun ve zayıf, sarı saçlı, diğeri ise kısa ve tıknaz, kızıl saçlı iki kadın duruyordu. Londra'ya dönüş yolculuğu çok hızlı olmuştu. Glasgow Havalimanı'na giden arabada geçirdikleri iki saat uçup gitmiş gibiydi; koltuklarını bulur bulmaz havalanan bir uçağa bindirilmişlerdi. Ve şimdi o buradaydı ve müzikle yüzleşmek zorundaydı. Uçakta ona eşlik eden polis memuru, okunması zor ve

havadan sudan konuşma konusunda beceriksiz, hiç de saçma olmayan genç bir İskoçyalı kadındı.

Vicky arabadan inerken dondu. İki kadının arkasından merdivenlerden inen Charles Wakefield ve şık takım elbiseler giymiş kıdemli polis memuru olan kardeşiydi.

Her ikisi de merdivenlerdeki iki kadını kabul etti.

"Akşamlar," dedi Julian şapkasını tekrar takarken.

"İyi akşamlar efendim" diye yanıtladı ikisi de. Vicky yüzlerindeki gerilimi görebiliyordu. Sarışın olan paniklemiş görünüyordu ve kısa olanın kaşları endişeyle çatılmıştı. *Babaları farklı olmalı* diye düşündü. *Kardeş gibi görünmüyorlar*. Charles ona sık sık erkek kardeşinin kıdemli bir dedektif, Met polisinin en kıdemlilerinden biri olmasıyla övünürdü. Uzun zamandır Charles'ın polis bağlantısıyla onu etkilemeye çalışarak kendi beceriksizce flört edip etmediğini bilmiyordu ama şimdi onu uyardığını fark etti; benimle uğraşma. BEN *Bilmek* insanlar. İkincisiydi, bunu artık biliyordu.

Yavaş çekimde ona yaklaşıyor gibiydiler. Sonra Julian kahverengi gözleriyle Vicky'ye baktı ve ilgisi bir anlığına onun üzerinde kaldı... Sonra Charles yanından geçerken ona döndü. Siyah fötr şapkasını çıkardı ve arabanın farlarından gelen ışık kel parlak kafasının üzerinde parladı. Ve ona gerçek bir tehditle baktı. Gözleri, hafif bir gülümsemeye onunkilere dikildi. Sadece onun görmesi için yapılmış bir ipucu. Hatırlattı

onun bu karakteri *Indiana Jones ve Kayıp Ark'ın Baskıncıları*. Lastik dudaklı kel Nazi. Charles da kötü niyetli bir uşak gibi kendini aynı şekilde tutuyor gibiydi. Daha sonra kardeşler otoparkın arka tarafındaki gölgelere park edilmiş bir arabaya doğru yürüyerek gittiler.

İşte o zaman Vicky nefes alması gerektiğini hatırladı ve soğuk, kirli havayı derince içine çekti.

Erika, Vicky ile Charles'ın yollarının kesiştiği anı izledi. Göz açıp kapayınca kadar gözden kaçırsınız ve Charles ona arkasını dönmüştü ama Vicky'nin yüzündeki ifade her şeyi anlatıyordu. Ondan çok korkuyordu. Charles'tan korkuyordum.

Bu çok tuhaf bir an oldu. Erika daha sonra bir şeyler söylemesi gerektiğini fark etti ama Vicky geldiğinde Charles'ı Julian Wakefield ile Lewisham Row'da görmeyi beklemiyordu.

Vicky, bırakın Kuzey İskoçya'yı, Londra'daki sonbahar sonu havasına göre bile kötü giyimli görünüyordu. Tenis ayakkabıları, kısa ekose etek, kalın siyah tayt ve mavi yünlü, yuvarlak yakalı bir kazak giyiyordu. Koyu saçları uzun ve hafif dağınıktı ve elinde küçük bir yürüyüş çantası taşıyordu. İstasyonun resepsiyonundan yayılan ışıkta yüzü kül rengindeydi ve Erika, Charles ile Julian Wakefield'ın büyük siyah Range Rover'a binişini izlerken onun titrediğini görebiliyordu. Erika onunla Sophia arasındaki benzerliği görebiliyordu. Yüzün şekli ve uzun saç.

Arabanın yanından gelen sivil polis memuru, "Merhaba, ben DCI McGroarty" dedi. Vicky'den biraz daha yaşlı görünüyordu. 'Onu seninle bırakabilir miyim?'

Bunu söyleyişinde, savunmasız genç bir tanığa Londra'ya kadar eşlik etmek yerine köpek bakıcılığı yaptığını ima eden bir şeyler vardı.

Merhaba Vicky. Ben Erika, bu da Kate," dedi Erika elini uzatarak. Vicky ihtiyatla elini tuttu. Kendi eli dondurucu soğuktu ve titriyordu. 'Sophia Ivanova cinayetini araştırıyoruz. Başınızın hiçbir şekilde belada olmadığını ve istediğiniz zaman ayrılabileceğinizi söylemek

istiyorum... Sizi evinize götürecek bir arabamız olacak. Ama gerçekten ne olduğu hakkında sizinle konuşmamız lazım. Bu doğru mu?'

Vicky başını salladı. Şoka girecekmiş gibi görünüyordu.

Moss, "Haydi içeri girip sıcak bir içecek içelim" dedi. Vicky ilk kez konuşarak, "Kız kardeşim iyi olduğumu biliyor mu?" dedi. "Evet, öyle" dedi Erika. 'Çok yakında seni evine götürecek bir araba bulacağız.'

'Ve bana kızgın değil mi?'

'HAYIR.'

Vicky başını salladı ve onları istasyona giden merdivenlerden yukarıya doğru takip etti.

28

Karakolun ortasından geçen uzun boş koridorda yürürken Erika, Vicky'ye, "Hadi kantine gidelim" dedi. Bir kapıya geldiler ve Erika kapıyı iterek açtı ve ışıkları yaktı. Köşede rahat sandalyelerin olduğu küçük bir kanepeyi işaret etti.

Vicky, ışıklar yanıp sönerken geniş boş kantine bakarak, "Benimle burada mı konuşmak istiyorsun?" dedi.

'Başka bir yeri mi tercih ederdin?'

'HAYIR. Bir görüşme odasına gideceğimizi sanıyordum.'

"Dediğim gibi Vicky, bu sadece resmi olmayan bir sohbet. Tutuklu değilsin. Ve istediğin zaman gitmekte özgürsün ama bu konuda yardımına ihtiyacımız var," dedi Erika. Kanepeyi işaret etti ve Vicky ihtiyatla oturdu. Moss, dumanı tüten bir tepsi ve bir tabakta birkaç

bisküviyle kantine geldi. Her birine birer kupa verdi. Vicky onunkini ellerinin arasına aldı.

'Tamam aşkım. En baştan başlayalım, dedi Erika. 'Sophia Ivanova'nın cesedini dairenizde mi buldunuz?'

Vicky yutkundu ve elini ağzına götürdü.

"Evet" dedi. Sol gözünün köşesinde bir gözyaşı oluştu ve yanağından aşağı doğru aktı.

"Onu ne zaman buldun?"

'Pazartesi öğleden sonra saat dörtten hemen önce. Kendimi kapıdan içeri soktum... ve ilk başta ne olduğunu bilmiyordum. Çekyat yarı kapalı halde toplanmıştı ama bir şeye benziyordu... Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı.

'Acele etmeyin.'

'Sanki kıvrılmış yatağın içinde bir şey varmış gibi görünüyordu ve sonra yatağın yamalar halinde sıırılsıklam olmuş kanını gördüm... Yatağı açtım ve o kırık bir oyuncak bebek gibi orada yatıyordu.'

'Sophia'nın cesedine dokundun mu?'

'HAYIR.'

O öğleden sonra kız kardeşinin restoranında çalışacaktın. Neden gitmedin?" diye sordu Moss.

Vicky sandalyesine çöktü ve gözlerini kapattı.

'Sabah West End'e gittim... Mikrofon satmak için. Bir mikrofonu rehin ver.'

'Saat kaçta?'

"On otuz civarında ayrıldım."

Erika Moss'a baktı.

'Mikrofonunu neden satıyorsun? Bir podcast'in var' dedi Erika.

Vicky gözlerini yere dikerek tereddüt etti.

'Oldu A mikrofon, tek mikrofon değil. Bunun karşılığında yüz sterlin alabileceğimi düşündüm. Çok daha değerliydi ama kiramı Tess'e ödemek zorundaydım... İstenmeyen bir mikrofonu satmak, Goose'ta gündüz vardiyasında çalışmaktan daha iyiydi.' 'Orada çalışmaktan hoşlanmıyor musun?' diye sordu Moss.

'HAYIR.'

'Neden?'

Kayınbiraderim Jasper benim hayranım değil. İş acıdığım için aldım. Tess beni işe almasını sağladı.'

Moss, 'Garsonluktan nefret ediyordum' dedi.

'Aileniz restoranın sahibi olduğunda ve onların da para kaygıları varsa durum daha da kötü. Restoranın durumu pek iyi değil, dedi Vicky, koltuğunda rahatsızca kıpırdanarak.

"Mikrofonu sattın mı?" diye sordu Erika.

'Evet. Seksen sterlinim var."

Erika, "Eve gelip Sophia'yı bulduğunda bundan sonra ne yaptın?" diye sordu.

'Ne kadar süre orada durduğumu bilmiyorum ve sonra koştum.' 'Neden koştun? Neden polisi aramıyorsunuz?'

Vicky ileriye bakarak başını salladı. Sonra omuz silkti.

'Yanınıza ne aldınız?'

'Bir çanta. Bu çanta, içinde birkaç parça var,' dedi, yanında yerde duran sırt çantasını işaret ederek. 'Rehinci dükkanından aldığım para.' 'İskoçya'ya gitmeyi mi planladın?'

'Hiçbir şey planlamadım. Sadece koştum.'

Erika, "Cilla Stone yakın arkadaşın mı?" dedi.

"Evet." Cilla'dan bahsedildiğinde ilk kez yüzü aydınlanmıştı. 'Ona kız kardeşinden, Shawn'dan ya da diğer arkadaşlarından daha mı yakınsın?'

'Cilla... O tamamen farklı türde bir insan. Özgür bir ruh. Harika bir pozitif insan. Yargılamadan. Bana her zaman her şeyi yapabileceğimi, her şey olabileceğimi hissettiriyor. Beni kendi stüdyomu kurmaya ve podcast'i takip etmeye teşvik etti. Bu ifade nedir, sür ya da öl. O benim ya öleceğim ya da öleceğim,' dedi Vicky.

'Cilla drama okulunda öğretmeninizdi ve altmışlı yaşlarının başındaydı. Bu oldukça büyük bir yaş farkı,' dedi Erika.

'Bunun konuyla ne alakası var?'

'Evli mi?'

'HAYIR.'

'Çocukları var mı?'

Vicky sanki bunu düşünmesi gerekiyormuş gibi tereddüt etti.

'Evet, Amerika'da yaşayan bir oğlu var.'

'Peki babası kim? Ya Cilla evli değilse?'

'Bilmiyorum.'

'Oğlun evli mi? Çocuğu var mı?'

Vicky sabırsızca içini çekti.

'Sanırım... Birkaç çocuğu var. Evet, iki kız.'

'İsimleri neler?'

Uzun bir duraklama oldu. Vicky telaşlanmaya başlamıştı.

"Bilmiyorum" dedi. 'Bunun ne alakası var?' 'Vicky, bunu çözmeye çalışıyorum. Cilla hissettiğin biri

en yakın. Ya bineceksin ya da öl. İskoçya'nın çok yukarısındaki evine kaçtın. Ve yine de öyle görünmüyorsun *Gerçekten* Onu tanıyorum,' dedi Erika.

Vicky sesini yükselterek, "Onu tanıyorum!" dedi. 'Ve onunla arkadaşlığımı haklı çıkarmak zorunda değilim *Sen*. Belki de çok farklı olduğumuz için arkadaş olabiliyoruz. Onun yanındayken nefes alabildiğimi hissediyorum. Sınıfı, parayı ya da diğer insanların ne düşündüğünü umursamıyor ve kahrolası kız kardeşim ve benim kahrolası hayatım tamamen bunlarla ilgili gibi görünüyor!' dedi, arkasına yaslanıp öfkeden titliyordu.

'Bu yüzden mi Sophia'ya çekildin? Çünkü o farklı mı düşünüyordu?' diye sordu Erika.

'Evet. Ayrıca ondan bir şeyler bekleyen zorba bir kız kardeşi de vardı... Vicky yine bozuldu ve omuzları sarsılırken başı öne doğru eğildi. Moss yaklaştı ve ona bir mendil verdi. Kantinin kapısı gıcırdayarak açıldı ve Erika, Melanie'nin başını kapıya uzattığını

gördü.

'Kusura bakmayın, burada olduğunuzu bilmiyordum' dedi ve tekrar ayrılmak üzere yola çıktı. Erika dönüp Vicky'ye baktığında onun gözyaşlarına boğulduğunu ve hıçkırarak ağladığını gördü. Moss yaklaştı ve elini Vicky'nin omzuna koydu. Erika'ya başını salladı.

'Melanie. Biraz konuşabilir miyim?' diye sordu Erika, ayağa kalkıp aceleyle kapıya doğru yürürken. Charles Wakefield'ın istasyonda Komiser Yardımcısıyla ne yaptığını bilmek istiyordu.

Erika, Melanie'yle birlikte dar koridora çıktı ve Vicky'nin hafif hıçkırıkları üzerine kantinin kapısını kapattı.

"Charles Wakefield neden buradaydı?" diye sordu.

Melanie kollarını kavuşturdu. 'Met polisi yardım fonuna bir çek sunmak için buradaydı' dedi. Erika, sırtı şık Chanel pantolonlu takımla her zamanki kıyafetinden daha şık giyindiğini fark etti.

'Çarşamba gecesi saat 20.00'de mi?'

Melanie başını kaldırıp kaşlarını çatarak Erika'ya baktı. Rahatsız edici bir gülümseme sergiledi.

'Evet. Büyük bir bağıştı, dolayısıyla bir fotoğraf fırsatı da beraberinde geldi. Komiser Yardımcısı'nın Charles ve fotoğrafçıyla birlikte bulunabileceği tek zaman akşam altı buçuktu,' dedi.

"Parayı Charles Wakefield mi bağışladı?" diye sordu Erika, garip küçük dairesini ve içindeki eşyaların azlığını düşünerek. 'HAYIR. Polis hayırseverlik fonuna cömertçe bağış yapan yerel bir hayır kurumu olan Boulderstone Trust'ın yönetim kurulunda yer alıyor.'

Erika içini çekerek, "Henrietta Boulderstone," dedi. Charles

Wakefield'in köşesinde bazı güçlü insanlar vardı.

'Bağış ne kadar büyüktü?'

'Yüz K.'

Erika kaşlarını kaldırdı.

'Melanie. Bunun zamanlaması...'

"Evet" dedi sesinde uyarı dolu bir tonla.

"Charles Wakefield ya da kardeşi, Vicky Clarke'ın bu gece Sophia Ivanova cinayeti hakkında konuşmak için bu istasyona geleceğini biliyor muydu?" "Hayır, Erika. Ve bilmiyordum. Ekibinizden birinden öğrenmem gerekiyordu." 'Evet, bugün işler çok hızlı ilerledi.'

'Bu iyi. Ama beni gelişmelerden haberdar etmenizi rica edeceğim.'

Erika, Melanie'nin kızgın olduğunu görebiliyordu ama aynı zamanda kızgın da hissediyordu; sanki kendisi karanlıkta tutuluyormuş ve soruşturması politika ve sahte diplomasi karşısında ikinci planda kalıyormuş gibi.

"Sormamda sakınca yoksa, tüm bu hayırseverlik sunumu ne kadar süredir planlanıyor?"

'Dün, bana dün söylendi.'

'Bu sana tuhaf mı geliyor? Charles Wakefield konusunda hala büyük bir soru işareti var. O bir şüpheli olabilir."

"Onun mazeretini destekleyecek CCTV'niz olduğunu sanıyordum?"

"Elimizde Charles Wakefield olduğunu düşündüğümüz birinin mazeretini destekleyecek güvenlik kameraları var ama şapkası yüzünü gizliyor." Ve bu belirsizlik sırasında, birdenbire sizinle bir fotoğraf çekimi ayarlanıyor ve burada Met'in bir hayır kurumuna muazzam büyük bir çek veriyor. Julian Wakefield da onlara eşlik ediyor.'

"Erika, çek, hayır kurumu ve Charles'ın yönetim kurulundaki

varlığı hepsi meşru. Zamanlama zor mu? Evet. Sana işini nasıl yapacağını mı söylüyorum? HAYIR.'

Erika, "Vicky Clarke onu görünce çıldırdı" dedi.

"Peki bu neyin kanıtı?" dedi Melanie.

'Dairesinde vahşi bir cinayet keşfetti ve yanındaki daire Charles'a aitti. Ve keşfetmeye çalıştığım nedenlerden dolayı o kadar korkmuştu ki olay yerinden kaçtı. Oldukça şüpheli.'

'Peki, Erika. "Şüpheli" olmaktan daha fazlasını öğrenmeni istiyorum. Siz bana cevap verin ama hepimizin Komiser Yardımcısına hesap vereceğimizi unutmayın. Şimdi röportajınıza dönmeniz için sizi yalnız bırakıyorum.'

Melanie tekrar koridora çıktı ve Erika bir süre onu izledi. Genellikle çok sakin ve akli başındaydı. Bir şey onu sarsmıştı.

29

Erika kantine geri döndüğünde Moss, Vicky'yi tekrar konuşturdu. Kısık bir sesle, "Sophia'nın erkeklerle tanışmak için dairemi kullanmasına izin verirdim" diyordu. Erika parmaklarının ucuna basarak içeri girip oturdu. Buzdolabı arka planda mırıldanıyordu. Sessizliğin Vicky'nin etrafında yayılmasına izin verdiler, böylece kendini ayrıntıya girmek zorunda hissedecekti. 'Sophia mutlu değildi.'

"Neden mutlu değildi?" diye sordu Moss.

'Hem o hem de Maria okulda en iyisi olmaya ve çok çalışmaya zorlandılar. Aileleri onların doktor olmalarını ve İngilizce tıp eğitimi almalarını istiyordu. Maria daha muhafazakar. Mezun olmak istiyor ve

hayali, evlenebileceği, çocuk sahibi olabileceği ve bakılabileceği iyi bir doktorla tanışmak. Sophia eğlenmek istiyordu. İçine sarıldığı bağlardan kurtulmak istiyordu. Kendi sözlerini aktarıyorum.'

Erika, "Kız kardeşleri ne kadar iyi tanıyordun?" diye sordu.

'Sophia'yı çok daha iyi tanıyordum. Bir kişi olarak daha açıktı. Sık sık evdeyim, bu yüzden onlar için paketler aldım. Maria vardiyasındaiken onunla bir kadeh şarap içmek için daireye giderdim.'

Moss, "Yatağını onun kullanması için nasıl teklif ettiğini hâlâ anlamıyorum?" diye sordu. Vicky çayının üzerine eğildi ve Moss ile Erika'nın arasına, sonra da yere baktı.

Kısık bir sesle, "Seks yaptığı sadece erkek arkadaşları değildi" dedi.

'Sophia'yla cinsel ilişkiniz oldu mu?'

Vicky içini çekerek başını salladı.

'Birkaç kez oldu, ilki sakın bir hafta gecesiidi. Bir paketi almaya geldi, kahve içmek ve ardından şarap içmek için kaldı. Oldukça sarhoş olduk. Bir şey diğerine yol açtı... Daha önce hiç bir kızla birlikte olmamıştım...' 'Sophia'yla ilişkiniz var mıydı?' diye sordu Erika.

'HAYIR. Bu sadece birkaç kez olan aptalca bir şeydi ve sonra bir akşam Sophia bir paketi almaya geldi ve yanında hastanede çalışan bir adam vardı... Maria isteydi. Onları bir içki içmeye davet ettim. Ne olacağını biliyordum. Üçümüz birlikte yatağa düştük.'

"Hastanedeki bu adamın adı ne?"

Vicky çayını bıraktı ve gözlerini ovuşturdu.

'Dexter. İkinci adını bilmiyorum... Ona yatağımı teklif etme adımını işte böyle attım. Aslında bu sadece iki kez oldu. Ve çok saygılıydı, sonrasında çarşafı değiştirdi. Bana şarap ve güzel çikolata hediyeleri bıraktı. O iyi bir arkadaştı." Vicky uzun bir nefes

verdi ve bardağı masanın üzerine koydu. Elleri titriyordu.

'Sophia yatağınızı en son ne zaman kullandı?'

'Birkaç hafta önce. Kapı anahtarımın bir kopyası ondaydı. İlk seferinde onu bana geri vermişti ama bu son seferden sonra onu geri alması için zorlamadım. Ona güvenmiştim.'

'Pazartesi günü senin yatağını kullanacağını biliyor muydun?' 'Hayır.'

Erika, Vicky'ye Sophia'nın pazartesi öğleden sonra Shawn'la buluşacağını söylemesi gerektiğini biliyordu ama dikkatini büyük resimden uzaklaştırmak istemiyordu.

'Hadi geri dönelim. Pazartesi günü saat dörtten hemen önce eve geldiniz. Kapıyı açtın ve bir şeylerin ters gittiğini gördün. Sophia içeri alındı

ölü yatan çekyatınız. Çok korktuğunu anlayabiliyorum ama kaçmana ne sebep oldu?'

Vicky başını salladı ve gözlerinin altında biriken yaşları sildi. Erika devam etti: "Neden kaçasınız ki?" Sophia'nın senin evinin anahtarı vardı ve senin de bir mazeretin var. Bütün öğleden sonra dışarıdaydın. Londra'nın merkezindeki yüzlerce CCTV kamerasına kaydedilmişsiniz ve bunu doğrulayabiliriz. Dairenizde çok sayıda gerçek suç kitabı var. Podcastiniz için kapsamlı araştırma yapıyorsunuz. İstatistiksel olarak kadınların yalnızca çok küçük bir yüzdesinin şiddet içeren suçlar işlediğini bilmelisiniz. İlk şüphelimiz sen olmayacaksın. Bence korkman neden kaçtığını açıklamak için yeterli değil.'

Erika arkasına yaslandı ve hızla vites değiştirdiğini fark etti. Çok mu zorluyordu?

Vicky ağzını açtı ve tekrar kapattı.

"Hiç bir arkadaşının yatağında vahşice öldürüldüğünü gördün

mü?" dedi, gözlerinde sertlikle Erika ve Moss'a bakarak. İkisi de yapmadıklarını söyledi.

'O zaman *konsept yok* ne hissettiğimi, nasıl hissettiğimi ve ne kadar korktuğumu!'

Arkasına yaslandı ve kesinlik duygusuyla kollarını çaprazladı. Erika, Vicky'nin kapandığını ve sinirlendiğini görebiliyordu, bu yüzden risk almaya ve bu işe yönelmeye karar verdi.

"Sophia'yı kimin öldürdüğünü biliyor musun?" diye sordu.

'*HAYIR!* Hayır, yapmıyorum. Gerçekten bilmiyorum.'

Moss, "Kız kardeşinizin Sophia'nın cesedini bulduğunu ve yanlışlıkla onu siz olarak tanımladığının farkında mısınız?" dedi.

"Ne?" dedi Vicky, başını kaldırıp onlara baktı. 'Tess senin cesedini bulduğunu sandı, paniğe kapıldı ve ilk yirmi dört saat boyunca yanlışlıkla Sophia'nın cesedini sen olarak tanımladık.'

Vicky ağzı açık onlara bakmaya devam etti ve sonra başını salladı.

'Başka ne diyeceğimi bilmiyorum' dedi.

'Bize herhangi bir soru sormak ister misiniz?'

'*HAYIR.*'

Erika meraksızlığından rahatsızdı. Bir şeyler ciddi anlamda ters gidiyordu. Podcast'inde suç konusuna gerçekten ilgi duyuyordu ama olay yeri ya da herhangi bir şüpheli olup olmadığı hakkında hiçbir şey sormuyordu. Sophia'yı öldürmekle suçlanmaktan çok korkmuştu. Ve sonra onu kimin öldürdüğünü bilmediği konusunda kararlıydı. Mantıklı değildi.

Erika, "Sophia'nın dairenize getirdiği adamlardan herhangi birini tanıyor musunuz?" diye sordu.

'Dexter'ı biliyorum.'

"Peki ya Shawn?" diye sordu Moss.

"Peki ya ona?"

'Bize üçünüzün birlikte seks yaptığınızı söyledi.'

Vicky ona soğuk soğuk baktı.

'Biliyorsun burada olmama gerek yok. İstediğim zaman gidebilirim.' Erika, yaygaracı olmasına rağmen ellerinin hâlâ titrediğini görebiliyordu. "Sophia'nın senin dışarıda olduğunu bilmesi ve izin istemeden bir adamı buraya getirmesi mümkün mü?"

'Bu mümkün.'

'Komşularınız bu konuda ne düşünüyor? Oldukça küçük bir apartman bloğunda yaşıyorsunuz ve herkesin gelip giden insanları görmesi gerekiyor.' 'Ne düşündükleri umurumda değil.'

"Peki ya yan komşunuz Charles Wakefield?" Onu yeni gördün ve bize neden burada olduğunu sormadın öyle mi?"

Moss Erika'ya baktı. Vicky'nin yüzünü okumak zordu. Birçok duygu arasında geçiş yapıyormuş gibi görünüyordu: korku, tiksinti, soru sorulduğunda sabırsızlık. Bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra kapattı.

'Ne? Vicky mi? Sophia'yı onun öldürdüğünü mü düşünüyorsun? Korktuğun şey bu mu? Lütfen. Size ancak bizimle konuşursanız yardımcı olabiliriz.'*HAYIR!*dedi sandalyesini geriye itip ayağa kalktı. Bu soruya verdiği tepki o kadar güçlüydü ki, ayakları masaya çarptı ve yarı dolu çay bardağı alt üst oldu. Erika ve Moss çayın taş zemine sıçradığını duyunca bir süre sessizce oturdular. "Hayır... Hayır. Geç oldu." Çok yorgunum. Hayır. Ben ayrılmak istiyorum. İstediğim zaman gidebileceğimi söylemiştin. Bu yüzden ayrılmak istiyorum. Şimdi! Lütfen... memurlar... doğru düzgün uyuyamadım. Uyumam gerekiyor. Ben gidebilirim ve senin beni bırakman lazım *Şimdi!*

Erika saatine baktı. Saat on bir buçuktu. Olan bitenin sadece yüzeyini çizmiş olduklarını hissetti ve bu durumda pek çok şey

rahatsız ediciydi. Ama sabırlı olması gerekiyordu. Vicky'den bilgi alıp güvenini kazanmaları gerekiyordu.

'Tamam aşkım. Teşekkürler Vicky. Kız kardeşinin evine gitmeni ayarlayacağız.'

'Evet. Teşekkür ederim.'

'Bir süre dairenize dönemeyeceğinizi anlamalısınız.'

Vicky, "Asla geri dönmek istemiyorum" dedi. 'Şimdi lütfen. Gitmek gerek.'

30

Erika, Vicky'yi Lewisham Row'dan Blackheath'e geri götürdü ve Tess ile Jasper'ın evinin önünde durduklarında saat gece yarısıydı. 'Vicky. Bu gece daha fazla konuşmak istemediğini biliyorum...' "

"İstemiyorum!" dedi dişlerini gıcırdatarak. Emniyet kemerini çözmeye gitti. 'O halde senden sadece bir dakika dinlemeni isteyebilir miyim? Kendini daha iyi hissetmeni sağlayabilir.'

Vicky arkasına yaslandı ve derin bir iç çekti, bu da onu yirmi yedi yaşından daha genç gösteriyordu. Disiplinli bir genç gibi. 'Eğer bunu yapan kişiyi tanıyorsanız, size söz veriyorum, söz Bana onların kim olduğunu söyleyebilirsin ve güvende olabilirsin. Seni güvende tutacağım... Bir polis memuru olarak tüm kariyerimi yozlaşmış piçlere karşı mücadele ederek geçirdim ve onlar çoğu kez polis teşkilatındaki yozlaşmış piçlerdi. Benden daha yüksek rütbeli subaylar...'

Vicky karanlıkta Erika'ya baktı.

"Beni nasıl koruyacaksın?" dedi kısık bir sesle.

'Bana bir şey söylemek istersen polis memurlarının seni koruması için kaynakları çağırabilirim.'

'Peki yozlaşmış olanları beni korumak için göndermediğinden nasıl emin olabiliyorsun?'

Erika rüşvetçi polis memurları konusunu gündeme getirmemesi gerektiğini fark etti. Vicky tereddüt etti ve Erika bir şey söyleyeceğini düşündü ve sonra emniyet kemerini çözdü.

'Lütfen. Uyumak istiyorum. Kız kardeşimi görmek istiyorum.'

'Yarın ilk iş gelip benimle tekrar konuşur musun? Gayri resmi olarak elbette.'

'Evet.'

'Seni dokuz buçukta buradan alabilir miyim?'

'Tamam aşkım.'

Arabadan inip ön kapıya gittiler. Erika ön kapı zilini çaldığında evin içinde hiç ışık yoktu. Bir dakika sonra yukarıdaki pencerede bir ışık yandı ve Tess ön kapıyı açtı. Gösterişsiz, çiçekli bir gecelik üzerine kalın, yünlü bir hırka giymişti.

'Aman Tanrım. Vicky. Neden beni aramadın?' dedi Tess, onu yakalayıp kucakladı. Kız kardeşinin göğsüne doğru hıçkırarak ağlayan Vicky'nin yüzü bir anlığına boğuldu.

Erika Jasper'ın mutfakta ocağın başında durduğunu görebiliyordu.

Erika, "Yarın dokuz buçukta döneceğim" dedi. Yüzü kırmızı ve lekeli olan Vicky kız kardeşinden uzaklaştı ve başını salladı.

Tess net bir şekilde "İyi geceler" dedi ve kapıyı çarptı. Erika bir süre orada kaldı ama kapıdan hiçbir şey duyamadığı için arabasına geri döndü.

Erika hayal kırıklığına uğramıştı. Çok az şey biliyordu ve bu hassas bir durumdu. Teknik olarak Vicky bir cinayet mahallinden

kaçmıştı ve bu bir suçtu ama henüz o yola girmek istemiyordu. Vicky'nin kendi isteğiyle konuşmaya başlayacağını umuyordu.

Erika motoru çalıştırdı ve eve doğru olan kısa

yolculuğu sürdürdü.

"Öldüğünü sanıyordum!" diye bağırdı Tess, Vicky'ye öfke ve rahatlama karışımı bir ifadeyle bakarak. Küçük oturma odası sıcaktı ve Vicky kız kardeşinin suçlayıcı yüzüne baktı.

Jasper mutfak tezgâhının arkasında kalarak, "Neden telefon etmedin?" dedi. Sanki onu uzakta tutan bir bariyer gibiydi.

Vicky, "Anlayamazdın" dedi. Tess öne doğru ilerledi ve Vicky bir an için kız kardeşinin ona saldıracağını düşündü. Kadın irkildi ama Tess onu kucakladı. Boyu daha uzundu ve Vicky yüzünün Tess'in yününe doğru itildiğini ve kız kardeşinin onu saran kollarının daha da sıkılaştığını hissetti.

'Bir daha sakın böyle bir şey yapma, duydun mu beni? Sahip olduğum tek şey sensin, dedi Tess. Kendini daha da sıktı ve Vicky'nin yüzü malzemeye daha da bastırıldı. Tess'in göğüs kafesini boynunun altında hissedebiliyordu.

'Ah! Beni boğuyorsun," dedi, geri çekilmeye çalışarak. Tess bir süre daha dayandı ve sonra bıraktı. 'Ne yapıyorsun? Beni ölümüne sıkıştırmaya mı çalışıyorsun?'

'Ne yapıyorum? Sana sarılıyorum. Kederden ve endişeden deliriyorum!' diye bağırdı Tess, parmağını kaldırıp yüzüne doğrultarak. 'Öldüğünü sanıyordum! Bunun nasıl bir his olduğunu biliyor musun? Kayıp? Bir gün ve bir geceyi senin öldüğünü ve seni gömmek zorunda kalacağımızı düşünerek geçirdim! Şimdi de kaçtığını duyduk! Aman Tanrım, Vicky! Geçmişte birkaç numara

yaptığını sanıyordum ama bu!

Vicky kız kardeşine karşı ani bir öfke hissetti.

'Söyleyebileceğin tek şey bu mu, seni bencil kaltak? Sophia öldü ve senin yapabileceğin tek şey bana bağırarak!'

Tess saldırdı ve tokat sert ve beklenmedikti. Vicky şok içinde geriye çekilip acıyan yanağını tuttu.

Tess, "Evimde benimle böyle konuşmaya nasıl cesaret edersin!" diye bağırdı. 'Burası senin evin değil. Her şey gibi bu da bankanın elinde!' diye bağırdı Vicky ve kız kardeşinin üzerine atıldı, tırnaklarını çıkarmış, canı gönülden istiyordu.

gözlerini kazı. Tess eğilip kenara çekildi ama önce Vicky bir çiviyle yanağının köşesini oydu. Tess karşılık verdi ve Vicky'nin kafasının yan tarafına sert bir tokat daha indirdi. Sendeleyerek şömineye doğru yürürken kulağı çınladı, sırtını taş şömineye çarptı ve bir resim çerçevesini halıya düşürdü.

'Yeterli!' diye bağırdı Jasper. Kızartma tavasını büyük bir gürültüyle tezgaha vurdu. "İkiniz de yeter!" Yaklaşp aralarında durdu. Vicky şöminenin yanındaki duvara yaslanmış, başının yan tarafını tutuyordu. Tess yanağının yan tarafında kanamaya başlayan uzun bir sıyrığı siliyordu.

Vicky, Jasper'ın ikisine de bu kadar düşmanca görünmesine şaşırmişti. Tess'e yardım etmeye ya da kanamayı durdurması için ona mendil uzatmaya gitmedi. İyi olduğuna sevindim Vicky. Ama yarın konuşmamız gereken şeyler var' dedi. Tekrar Tess'e baktı ve ön kapının yanındaki portmantoya giderek paltosunu alıp evden çıktı.

Ön kapı çarpıldıktan sonra uzun bir dakika sessiz kaldılar. Vicky fotoğrafları aldı; biri Tess'in düğününe aitti. Aşağıya baktı ve ne kadar mutlu olduklarını düşündü. Tess, siyah takım elbisesiyle son derece seksi bir halde başında duran Jasper'la birlikte defteri imzalarken,

güzel elbisesiyle ışıl ışıl parlıyordu. Elini çerçevenin üzerinde gezdirdi ve bu uygunsuz düşünceyi suçluluk duygusuyla uzaklaştırdı. Düşerken camın çatlamadığını görünce rahatladı ve onu tekrar şömine rafının üzerine koydu. Tekrar aynı noktada duran, eli kanayan yanağının üzerinde haliya bakan Tess'e baktı.

Vicky, "Özür dilerim" dedi. Uzun bir duraklama daha oldu.

Tess kısık bir sesle, "Neden bana gelmedin?" dedi. 'Neden Cilla'ya gittin?'

'Karmaşık.'

"Hayır, öyle değil" dedi Tess, gözlerinde düşmanlıkla ona bakarak. 'Sadece bana söylemek istemiyorsun. Cilla'da bende olmayan ne var?'

'Beni yargılamıyor.'

'Benim yaptığının bu olduğunu mu düşünüyorsun? Seni yargılamak mı? Onu kimin öldürdüğünü biliyor musun? Sophia mı?'

Vicky kız kardeşiyle göz temasını sürdürdü ama cevap vermedi.

'Onun sizin dairenizde ne işi vardı?'

Yorgunluğunun ağırlığının üzerine çöktüğünü hisseden Vicky, "Sadece uyumak istiyorum" dedi.

'İşte bu kadar. Konuşma kapandı mı? Bu büyük dramaya siz sebep oluyorsunuz ve bu kadar. Vicky yorgun ve yatmak istiyor. Vicky istediğini yapar. Vicky, Vicky'nin istediğini alıyor.'

Vicky, "Neler yaşadığım hakkında hiçbir fikrin yok, Tess," dedi. "Hayır, istemiyorum... Kanepede uyumak zorunda kalacaksın" dedi Tess, elinin tersiyle çenesini silerken. Mutfağa gidip birkaç kağıt havlu aldı.

'Neden boş odada uyuyamıyorum?'

Tess, "Çünkü Jasper boş odada uyuyor" dedi. Vicky'ye meydan okurcasına baktı.

'Ah.'

'Bir ara vermeye karar verdik.'

"Neye biraz ara?"

Tess ona baktı.

'Aptal olma. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun.'

Vicky, "Bu benim yüzümden mi?" diye konuşmaya başladı.

'HAYIR! Her şey bununla ilgili değil *Sen!* Tess patladı, yeniden öfkeyle kabarmış gibi görünüyordu. 'Dünyanın merkezi değilsin! Sen yaşamak istediğin hayatı yaşayıp ne istersen onu yaparken, ben buradaydım, para kazanmaya ve her şeyi kontrol altında tutmaya çalışıyordum...' Mendilini çenesine sildi. 'Buna biraz antiseptik süreceğim. Allah tırnaklarınızın altında olanı bilir. Yatacağım. Salondaki dolapta battaniyeler ve yastıklar var.'

Vicky kız kardeşinin merdivenleri çıkışını izledi ve ön taraftaki boş odada kendini çok yalnız hissetti.

Erika eve geldiğinde kedi George onu koridorda bekliyordu ve ön kapıdan içeri girdiğinde mırıldanıp bacaklarının arasından döndü. Ev artık gibiydi. Koridorda yerde küçük bir kartpostal vardı. *Argos Teslimatı* bir tarafa basılmıştır. Diğer tarafta şunlar yazıyordu: *Teslimatınızı değiştirmek için bu numarayı arayın.* Birisi, muhtemelen teslimat sürücüsü, telefon numarasının altını mavi tükenmez kalemle çizmiş ve eklemişti: *çünkü sen yoktun!!!* Üç ünlem işaretini fark etti.

Erika eğilip ona kartpostalı göstererek, "Şuna bak George, öfkeli

bir teslimat şoföründen gelen ilk mesajım," dedi. George onu kokladı ve sonra zümrüt yeşili gözleri ve gürültülü bir miyavlamasıyla ona baktı. 'Benimle aynı fikirde misin?'

Tekrar miyavladı.

'Yoksa öyle mi? *beni besle?*'

Miyav.

'Kedi konuşmayı öğrenmeliyim. Acaba Rosetta Stone kaset yapıyor mu?' dedi Erika, mutfağa gidip ışığı yakarak. "Ah, kahretsin," dedi, dağınık döşeme tahtalarını ve kutuları görünce.

Erika, Vicky'yi bıraktıktan sonra dönüş yolunda benzin istasyonunda durmuş, biraz yiyecek, iki torba odun ve ateş çakısı satın almıştı. Döşeme tahtalarında bir gece daha geçireceği düşüncesi onu korkuyla dolduruyordu.

Bunları mutfağın bir köşesine koydu. George için değerli Májka ezmesinden bir kutu daha açtı, biraz kızarmış ekmek yaptı ve mikrodalgada biraz pişmiş fasulye ısıttı. George'un onu yutmasını izledi ve onun kalıp yorganının ucunda uyuyacağını umuyordu. Saate baktı. Saat gece yarısını çoktan geçmişti ve akşam yemeğini yiyordu. Erika işini seviyordu ama en azından bir ayağının gerçek dünyada olmasını istiyordu. Artık eve gelebilecek bir erkeğe sahip olmanın büyük ihtimalle hiçbir zaman olmayacağını biliyordu ama rahat bir yatağa ve düzenli bir eve razı olacaktı. Banyo yapmayı ve ısınmayı özlemişti ve *halılar*.

Erika yemeğini yedi ve bir yığın battaniye bulana kadar kutularını karıştırdı. George'un onunla gelmesine sevinmişti. Arka yatak odasındaki küçük ızgarada ateş yaktı ve battaniyeleri yorganın üzerine yığdı. George yeni yapılmış yatağa yürüdü ve yerleşmeden önce daireler çizerek döndü. Memnun bir şekilde onu izleyerek yatıyordu.

Erika küçük sıcak odaya baktı ve ne kadar şanslı olduğunu fark etti. Sonra Vicky'yi düşündü. Kız sırlarla yüklüydü. Ve Charles Wakefield ve Komiser Yardımcısı ile olan karşılaşmalarını ve Charles Wakefield'ın CCTV görüntüsünde nasıl uygun bir kimlik bilgilerine sahip olmadıklarını düşündü.

Erika saati kontrol etti. Artık çok geç olmuştu. Derin bir nefes aldı ve Marsh'ın cep telefonu numarasını çevirdi ama numara doğrudan sesli mesaja yönlendirildi. Melanie'nin ofisinde parmağını havaya kaldırıp, ne kadar küçük olursa olsun herhangi bir konuda bilgi almasını talep ettiğini hatırladı. Erika sabit hat numarasını çevirdi ve 'ara' tuşuna bastı.

"Merhaba?" diye yanıtladı bir kadının uyku sesi. Marsh'ın karısı Marcie'ydi.

"Bu kadar geç aradığım için özür dilerim, ben Erika" dedi.

Bir duraklama oldu.

'Lanet olsun, Erika. Geç değil, sabah erken.' "Evet ama acil. Paul orada mı?"

'Uyuyor!'

'Onu uyandırabilir misin?'

Marcie derin bir iç çekti, daha fazla küfür mırıldandı ve ahizeyi bir takırtıyla düşürdü. Yatak yaylarının gıcırdadığını duyduk ve Erika bir kapının açılmasını dinledi ve sanki Marcie koridora çıkıp bir kapıyı çaldı. Marsh ve Marcie farklı yataklarda mı uyuyorlardı? Bir kapı açıldı.

"Ne var?" dedi Marsh, sersemlemiş bir sesle.

Marcie, "Sabit hattın Erika" dedi.

Erika, Marsh'ın işlevsiz evliliğinin sırlarını duymaktan rahatsız oldu. Bir dakika sonra Marsh telefonu açtı. "Ne var Erika?" dedi.

Vicky, Charles Wakefield'ı istasyonda gördüğünde neler olduğunu

hızlıca özetledi ve sorunu CCTV görüntüleri ile açıkladı. 'İsa. Beni bunun için mi uyandırdın?'

'Paul, Charles Wakefield'in Sophia'nın öldürüldüğü zamana ilişkin mazeretini doğrulayamıyorum.'

"Sophia mı?"

'Evet, öldürülen Sophia Ivanova'ydı, cesedi yanlışlıkla Vicky Clarke olarak tanımlandı!' diye çıkıştı.

Marsh, "Tamam, kafamı koparma, az önce beni uyandırdın" dedi.

"Charles Wakefield'in doğruyu söylediğini ve Londra'ya gittiğini kanıtlamam gerekiyor, bu da ona Sophia'nın öldürüldüğü zaman için bir mazeret sağlıyor." "Haydi Erika, aklını kullan. O tren istasyonuna gidin ve bilet gişesindeki personelin o olduğunu doğrulamasını isteyin.'

'Ya yapamazlarsa? Onu sorgulamak için getirmem gerekiyor ama Melanie beni kurnazca uyarıyor ve Komiser Yardımcısı bu akşam o hayırseverlik gösterisini gerçekleştirdi ki bu çok açık bir mesaj gönderdi, her ne kadar herkes bunun sadece bir tesadüf olduğunda ısrar etse de!'

Marsh içini çekti.

'Charles Wakefield'in tutuklanmasından elde edilen DNA'ya sahip değil misiniz?' 'Evet.'

'Eğer suç mahallinde DNA ile eşleşirse onu tutuklayabilirsiniz ama o zamana kadar dikkatli davranmalısınız. Başka ne söylememi istediğini bilmiyorum?'

Erika aniden bu telefon görüşmesinin sabaha kadar bekleyebileceğini fark etti. Öfkesinin ve hayal kırıklığının taşmasına izin vermişti.

'Bilmiyorum, belki de birinin bana bir şeyleri hayal etmediğimi söylemesini istiyordum. İçgüdülerimin doğru olduğunu

düşünüyorum.'

Marsh, nadir görülen bir kendini küçümseme anında, 'Ben hiçbir zaman içgüdüsel bir bakır olmadım' dedi. "Toplantı odalarındaki kahverengi burunluluk konusunda çok daha iyiyim." Erika güldü.

'Bu kadar geç aradığım için özür dilerim.'

"Başka şüpheliniz var mı?"

'Erkek arkadaşı Shawn Macavity. Sophia'nın cesedini bulduktan sonra hesaba katılmayan yaklaşık bir saatimiz kaldı. Yine kendisinden DNA örneği almayı bekliyoruz. Ve bilmiyorum, onun yaptığını düşünmüyorum." "Bu yeterli değil."

'Biliyorum, yine de bu benim içgüdüüm ve nadiren yanılır.'

'Bu içgüdüye dikkat et, başını belaya sokar.'

"Ah, zaten birçok kez öyle oldu" dedi Erika.

'İyi geceler ve iyi şanslar. Bunu kısa sürede diktireceğinizden eminim, dedi Marsh. 'Ve eğer bir şeye ihtiyacınız olursa daha sosyal bir zamanda aramaktan çekinmeyin.'

Erika telefonu kapattığında onun saçma sapan konuştuğunu ve kendine olan güvenini artırmaya çalıştığını biliyordu ama yine de bu hareketi takdir etti.

Vicky, Erika'nın evinden kısa bir mesafede, kız kardeşinin karanlık oturma odasında yatıyordu. Tavanlar bir kır evininki gibi alçaktı ve ev çok eskiydi, bu yüzden tuhaf gıcırtilar ve inlemeler duyuluyordu. Ön oda ve oturma odası bir araya getirilerek çift yönlü manzaralı uzun bir

oda yaratılmıştı. Ön pencere oturma odasından ön taraftaki yola bakıyordu ve arkadaki mutfak pencereleri kocaman, yaşlı bir meşe ağacının bulunduğu küçük bir avluya bakıyordu. Bahçenin dibindeki rayların üzerinden bir tren hızla geçti ve tavan yeniden gıcırdadığında Vicky ürperdi ve küçük kanepedeki battaniyelerinin altında rahat olmaya çalıştı.

Tess'le olan kavgası berbattı ama onu suçlayabilir miydi? *Ayakkabı diğer ayağında olsaydı ve o kaybolsaydı nasıl hissederdim?* diye düşündü Vicky. Üstelik Tess'in halletmesi gereken başka sorunları da vardı. Restoranın iyi durumda olmadığını biliyordu. Kiraları çok yüksekti ve buna evlerinin tadilatı için verilen ipotek de eklenince, para konusunda endişeleri olduğu anlamına geliyordu. Ve Jasper. Onun ölümden geri dönmesi konusunda ne hissetti? Görünüşüne bakılırsa pek değil. Kız kardeşinin evliliğinin dinamiğini hiçbir zaman tam olarak anlayamamıştı. Jasper paranın içinden gelen kişiydi ama görünüşe bakılırsa bu konuda hiçbir fikri yoktu. İşleri yönetmek her zaman Tess'e kalmıştı. Eğer konu gündeme gelirse Jasper

Tess'in geçmişinden miras aldığı 'para hakkında konuşmak' konusunda her zaman sıradan ve aşağılık hissetmesine neden olurdu.

Vicky gözlerini kapattı ve yeniden titredi. Hâlâ giyinikti, üç battaniyeye ve bir yorgana sarılıydı ama ısınamadı. Aklında büyük meselenin, yani Sophia'nın etrafından dolaştığını biliyordu.

Dışarıdaki yoldan bir araba hızla geçti, sonra bütün sesler kesilmiş gibi oldu ve oturma odasına ürkütücü bir sessizlik çöktü. Arka taraftaki avluda kuru yaprakların hışırtısını duydu ve ardından yumuşak bir vuruş duyuldu. Nefesini tuttu. *Hayır. Bu eski ev seslerinden biriydi. Yerleşen bir ahşap döşeme tahtası veya kiriş.*

Arka kapıdan biraz daha yüksek bir vuruş sesi tekrar geldi.

Vicky battaniyeyi etrafına çekerek doğruldu. Hem ön hem de arka camların perdeleri kapalıydı ve yoldaki sokak lambalarından gelen ince bir ışık şeridi odayı yumuşak turuncu bir ışıltıyla aydınlatıyordu.

Arka kapı tekrar çalındı. *Dokunun dokunun.* Ve mutfak penceresindeki perdenin gölgesi geçerken kalbi küt küt atıyordu. 'Vicky, orada mısın?' diye bir ses geldi. Bir adamdı. Jasper. Fırtınayla uzaklaşmış ve anahtarlarını unutmuştu. Ayağa kalktı, parmaklarının ucunda odanın öbür ucuna, mutfak penceresine doğru yürüdü ve perdeleri araladı. Camdan görebildiği tek şey karanlık avlu ve çevredeki gökyüzünden gelen ışık kirliliğiyle aydınlanan meşe ağacının devasa dallarıydı.

'Vicky, orada mısın?' sesi tekrar geldi. Jasper'dı, diye düşündü. Vuruş üçüncü kez yumuşak ve zararsız bir şekilde geldi ve kapıya gidip sürgüyü kaydırıp kilidi çevirdi. Bir titremeye açıldı. Bu Jasper değildi; tanıdık, beklenmedik bir yüzdü. Gülümsedi.

"Merhaba" dedi.

Vicky, "Merhaba" diye yanıtladı ve neden burada, kız kardeşinin arka kapısında olduğunu sordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, her şeyden çok kafası karışmıştı.

'Bunun tuhaf görüldüğünü biliyorum ama bir dakikalığına içeri girebilir miyim?' diye sordu. 'Soğuktan yeni çıktım. Bir sözümüz olmalı. Konuş ve işleri yoluna koy. Vicky bir adım geri atıp battaniyeyi omuzlarına çekti. Işığı açmaya gitti ama adam elini onun koluna koydu.

'HAYIR. Açmayın."

"Neden olmasın?" diye yanıtladı, şimdi bu karışıklığın arasında huzursuzluğun da arttığını hissediyordu. Öne çıkıp elini onun

omzuna koydu. Vicky ondan uzaklaştı. Işığı yakıp yüzünü düzgün bir şekilde görmek istiyordu. Tekrar anahtara uzandı ve adam onun elini tutup sıkıca tuttu.

'*HAYIR*' dedi. Aniden onu kendine doğru çekti ve kadın direndi. Vücudu onunkine karşı sıcaktı ve tutuşu güçlüydü. Bağırmaya gitti ama eli ağzını kapattı. Adam çok hızlı bir şekilde ayağa kalkıp ikisini de mutfağın derinliklerine doğru itiyormuş gibi göründü ve sonra sırtında, kürek kemiklerinin arasında içi boş bir vuruş hissetti. Sol kolunun kendisine dolandığını, onu kendine doğru çektiğini hissetti. Eli hâlâ ağzının üzerindeydi ama nefesini tutamıyordu. Sonra sol omzundan keskin bir acı yayılmaya başladı ve sert bir şey derisine baskı yapıyordu.

'Şşşt, *sus*, yakında bitecek,' dedi, sesi yatıştırıcıydı ve nefesi onun kulağına doğru sıcaktı. Vicky'nin nefesi kesildi ve göğsünün takırdadığını ve guruldadığını duydu. Elini ağzından çekti ama çıkarabildiği tek ses boğuk bir hırıltıydı. Acı hafifliyor ve omzundan yayılıyor. Onu yakınına çekti ve uyarıldığını hissedebiliyordu. Sırtının alt kısmında bir ıslaklık yayılıyordu ve bunu bacaklarının üst kısmında hissetti. Arkasını hissetmek için kolunu yukarı kaldırdığında omuz eklemine bir ağrı yayıldı. Bütün bu zaman boyunca tuhaf bir matine idolü pozuyla ona baktı. Farkında olmayan gözlemci için sanki onu kollarına almış gibiydi. Eli bıçağın soğuk plastik kabzasını kavradı. Terör onu sardı ve o da kurtulmaya çalıştı.

"Kavga etme!" diye tısladı, dudakları onun kulağına değiyordu. Boştaki koluyla onu daha da yakınlaştırdı ve diğer eliyle bıçağın kabzasını yakaladı ve artık kabzasına kadar sırtında gömülü olduğunu bildiği bıçağı çevirdi. Artık ona karşı kaya gibi sertti, kendini onun vücuduna doğru itiyor, onu daha da içine çekiyordu. Sıkma. Vicky, heyecan verici derecede yakın olan merdivenleri görebiliyordu.

Tess üst katta uyuyordu. Seslenmek için ağzını açtığında, sıcak ve ıslak kan boğazından yukarıya çıkmaya başladı ve çenesinin üzerine dökülmeye başladı. Kötü bir sıçrayışla taş zemine çarptı.

"İşte bu kadar, bir dakika daha, her şey bitecek," diye yumuşadı sesi hâlâ yumuşak ve şuruplu bir şekilde kulağına geliyordu. O sıktıkça, vücudundan kanın aktığını, bacaklarından aşağıya damladığını ve hala omzunun etrafına yarı örtülü olan battaniyeyi ıslattığını, kalbinin attığını hissetti. Dünya kararmaya başladığında, onun vücudunu eğdiğini ve onu soğuk fayans zemine yatırdığını hissetti.

'Yanlış anladım, o sendin' demeye çalıştı ama sadece bir kan hışırtısı olarak çıktı.

Bıçağın kabzasının taş zemine temas etmesiyle oluşan tıngırdamayı duydu ve vücut ağırlığı bıçağı daha derine bastırırken bir acı patlaması daha yaşandı.

Gördüğü son şey, onun içini yakan, hayat bedeninden ayrılırken son anların tadını çıkaran gözleriydi.

Erika sabah 9'da Tess'in ön kapısını çaldı ama cevap gelmedi. Ön pencereye gitti. Perdeler kapalıydı, üst kattaki odaların perdeleri de öyle. Geri dönüp zili tekrar çaldı. Battaniyelerle dolu yuvasından çıkıp soğuk bir duş almak zorunda kaldıktan sonra kendini sersemlemiş hissediyordu. Bir dakika geçti, sonra bir dakika daha. Zili üçüncü kez çaldı, uzatmak için hafifçe zile yaslandı. Sonunda sürgülerin

çekildiğini duydu ve Tess kapıyı açtığında saçları dağınık ve darmadağın görünüyordu.

"Günaydın... Vicky'ye dokuzda onunla konuşmak için döneceğimi söyledim" dedi Erika.

Özür dilerim, dedi Tess gözlerini ovuşturarak. Kocaman bir esneme yaptı. 'Sanırım elektrik kesintisi yaşadık. Alarmım çalmadı... Sanırım Vicky hâlâ uyuyor." Erika aralıktan arkasındaki oturma odasının kasvetli olduğunu gördü. Tess kapı eşiğinde kaldı.

'Lütfen onu uyandırır mısın? Onunla konuşmam önemli." Tess içini çekti, geri çekildi ve Erika'nın içeri girmesi için kapıyı açtı. Oda yakın ve küflüydü, havada Erika'yı alarma geçiren bakır rengi bir koku vardı. Tess ön pencereye gidip perdeleri açtı. Odayı ışık doldurdu ve Erika kanepenin üzerinde birkaç yastık ve atılmış bir battaniye olduğunu gördü.

Tess, "Tuvalete gitmiş olmalı" dedi.

'Tamam aşkım. Bekleyebilirim, dedi Erika, odanın mutfak tarafındaki karanlığa bakarak.

Tess mutfak perdelerini açmak için karşıya geçti ve sonra sustu. Erika onun hareketsiz durduğunu, olduğu yerde donup yere baktığını gördü. Sessizliğin içinde saat işliyor ve dışarıdaki yolda bir arabanın motoru rölantide çalışıyordu. Bakırımsı koku aniden öne çıktı ve Erika aşağıya baktığında büyük mutfak adasının arkasından çıkan bir çift ayağı gördü.

Tess çığlık attı ve Erika koşarak geldi. Parlak sabah ışığında Vicky mutfak zemininde sırt üstü uzanmış, gözleri açık, tavana bakıyordu. Altında büyük bir kan birikintisi vardı.

Erika zeminin düştüğünü hissetti. Tess gözlerini kocaman açarak aşağıya bakıyordu ve ağzı artık sessiz bir çığlıkla açıktı. Erika öne çıktı ve nabzını ölçmek için eğildi ama Vicky'nin öldüğünü biliyordu.

Kan gölü genişti, soluk taş zemini kaplıyordu ve Vicky'nin bir süredir ölü olduğunu görebiliyordu. Kan karanlıktı ve ayna gibi parlıyordu. Yüzünde ve mavi pijamasının ön kısmında kan vardı ama Erika herhangi bir yara ya da iz göremiyordu. Ön kapının çalınmasıyla ikisi de yerinden sıçradı.

'Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır...' diyordu Tess başını sallayarak. "Kim o?" diye bağırdı Erika, Tess'in elinden nazikçe tutarak onu cesetten uzaklaştırıp kanepeye yönlendirdi.

Dışarıdan "Bu Peterson!" diye bağırdı.

"Kapı açık" dedi Erika. Odaya geldiğinde Erika'yı Tess'le birlikte kanepede gördü. Erika başını mutfığa doğru eğdi. Peterson gidip Vicky'nin ayaklarının dibinde durdu.

'Lütfen onu arayabilir misiniz?' dedi Erika alçak sesle, gözlerini ne yapacağını bilemeden telaşla odaya bakan Tess'ten ayırmadan. Peterson telefonuna uzandı ve gözlerini Vicky'nin vücudundan ayırmadı.

'Tess. Jasper nerede?' diye sordu Erika nazikçe. Tess kaşlarını çattı ve cesedin başında duran ve telefonuyla konuşan Peterson'a baktı. 'Bir tartışma yaşadık. Ona söylediğim son şey burada, kanepede uyuması gerektiği idi... Havanın soğuk olacağını biliyordum. Ona çok kızgındım.'

'Tess, Jasper nerede, uyuyor mu?'

'Ne? Bunu bana neden soruyorsun? Bilmiyorum.'

"Onu uyandırmamız ve evi terk etmemiz gerekiyor." "Jasper mı? O burada değil, diye yanıtladı Tess, bu soruyu ilk kez duyan. Peterson şöminenin yanındaydı, telefonda Lewisham Row kontrol merkeziyle konuşuyor, destek ve adli tıp istiyordu.

"Lokantada mı?" diye sordu Erika.

'Hayır... bilmiyorum. Nerede olduğunu bilmiyorum. Dün gece geri

dönmedi.”

Oda yakın ve yapışkandı. Ve Erika'nın burnuna ve ağzına kan ve ter kokusu sinmiş gibiydi.

Tess, yukarı çıkıp giyinmeni istiyorum. Bunu benim için yapabilir misin?’

‘Neden?’

‘Ekibimin Vicky ile ilgilenebilmesi için evden çıkmamız gerekiyor.’ ‘Vicky. O öldü, değil mi?’

‘Evet. Üzgünüm. Lütfen Tess, hazırlanır mısınız?’

Tess kendini kaybedecekmiş gibi görünüyordu, alt dudağı titredi ve sonra başını salladı. Erika onun merdivenlere çıkmasına yardım etti. Peterson telefonu kapattı ve Tess'in yukarıda hareket ettiğini duyduklarında odaya karanlık bir sessizlik çökmüş gibi oldu, küçük gıcırtilar ve gümbürtülerle noktalandı. Erika odaya baktı; herhangi bir kanıt ele geçirilmiş miydi? Arka kapının yanında kanlı bir ayakkabı izi vardı. Yaklaştı ve bunun ağır bir çizmeden geldiğini gördü.

Vicky sırtüstü yatıyordu ve gözleri açık tavana bakıyordu. Dudakları hafifçe aralanmıştı ve uzun siyah saçları dağılmıştı, sırtı donmakta olan kanla ıslanmıştı. Erika bir çift lateks eldiven giydi. Peterson da aynısını yaptı.

Erika, Vicky'nin başına doğru yürürken, "Kana dikkat et" dedi. Yavaşça omuzlarından birini tuttu ve bedeni hafifçe kaldırdı. Peterson diz çöktü ve aşağıya baktı.

‘Sırtından büyük bir bıçak çıkıyor’ dedi. Erika altına baktı ve sonra yavaşça cesedi yerine koydu. Ayağa kalkıp arka kapıya gitti ve onu inceledi.

"Birinin içeri girdiğine dair bir iz yok. Kapı sağlam." "Pencere de öyle," dedi Peterson, yerdeki kan aynasının çevresinden dolaşıp pencereden arkadaki avluya bakarken. 'Onu güvenli bir eve

koymalıydım. Aile İrtibat Ekibinin onlarla kalmasını sağlamalıydım, dedi Erika, olup bitenlerin dehşeti bir kez daha içini kapladı. ‘Ailesinin yanında kalmanın güvenli bir seçenek olduğunu düşündüm.’

Peterson onun koluna dokunmak için uzanarak, "O yola girmenin hiçbir anlamı yok, Erika," dedi. ‘Sen işini yapıyordun. Risk değerlendirmesi yaptınız. Ne olacağını tahmin edemezsin.’

Telefonu çaldı ve cevapladı. Erika mutfığa baktı. Lavaboda hazır bir yemeğin boş ambalajı ve kirli bir tabak vardı.

"Kısa terasın sonundaki sekiz numara." Evet, sokağın en üstünde, diyordu Peterson. Telefonu kapattı. ‘Üniforma bir dakika içinde burada olacak.’

Tess'in etrafta dolaşan gıcırtilarının durduğunu fark eden Erika, "Yukarı sana da sessiz gelmiyor mu?" dedi.

Cesetten uzaklaştı ve aceleyle üst kata çıktı. İki küçük yatak odası ve sahanlığa giden bir banyo vardı. Tess'i orada buldu. Yatak odasının arka bahçeye bakan penceresi bulunmaktadır. Yatak yapılmamıştı ve açık gardırop kapılarının önündeki halının üzerine çömelmişti. Erika içeride otellerde gördüğünüz türden küçük, yerleşik bir metal kasa olduğunu görebiliyordu.

Tess hâlâ sabahlığının üzerindeydi ve kasvetli, donuk bakışlarla Erika'ya döndü.

"Hepsi gitti" dedi.

"Ne oldu?" diye sordu Erika, ona katılmak için yatağın etrafında dolaşarak. Yatağın yanındaki pis mavi halının üzerinde kirli bulaşıklar ve kupalarla dolu bir havuz vardı ve kasanın üzerindeki gardıropta, askılara asılmış, tikiş tikiş dolu giysiler vardı.

'Para. Burada paramız vardı. Üç bin pound ve Jasper'ın bir miktar altın takısı vardı. Yanıma biraz nakit almak için kasayı açtım ve hepsi gitti... Erika bir polis sireninin sesini ve dışarıda bir arabanın

yaklaştığını duydu. 'O aldı. O olmalı. Kasanın şifresini bilen tek kişi Jasper.'

Erika'nın kafası karışmıştı. Tess kız kardeşinin cesedini yeni keşfetmişti ve şimdi kasasında ne olduğu konusunda endişeleniyordu.

Olabildiğince nazikçe, "Tess, evi terk etmemiz gerekiyor, burası artık bir suç mahalli," dedi. Üstü kıyafetlerle dolu köşedeki bir sandalyeye oturdu; temiz mi yoksa kirli mi olduklarını belirleyemedi. Kolunda bir el çantası vardı. 'Bu senin çantan mı?'

Tess hâlâ boş kasanın önünde çömeliyordu.

'Evet.'

Erika yatağın yanında şarj cihazına bağlı bir cep telefonu gördü ve onu alıp çantasına koydu. Lütfen Tess. Bunun senin için çok kötü olduğunu biliyorum ama üzerine bir şeyler giymen gerekiyor. Gitmemiz gerekiyor."

Erika ve Peterson, artık giyinmiş olmasına rağmen hala sersemlemiş ve şokta olan Tess'le birlikte evden çıkarken iki polis memuru geldi. Gümüş renkli bir Ford Focus köşeden geldiğinde kaldırımda duruyorlardı ve yaklaşırken yavaşladı. Erika Jasper'ın arabayı kullandığını gördü. Polis arabasıyla birlikte evin önünde durduklarını görünce ayağını yere basıp hızla geçip gitti.

'Ne yapıyor? Neler olduğunu gördü,'" dedi Erika. Arabanın yolun sonunda gıcırdayarak durmasını, sonra da büyük bir gürültüyle ana

yola giden kavşağa doğru geri dönmesini izlediler. Başka bir lastik gıcirtısı ile ona doğru döndü ve araba ortadan kayboldu. Peterson Erika'ya baktı.

'Bu hoşuma gitmedi' dedi.

"Ben de istemiyorum, hadi," dedi Erika. Tess'i üniformalılardan birine bakması için hızla teslim ettikten sonra Erika'nın arabasına atladılar. Erika motoru çalıştırıp arabayı vitese takarken Peterson, "Güney Genelgesine doğru gidiyor" dedi. Jasper'ın peşinden kavşağa doğru yola çıktılar ve Erika gaza basıp mavi ışıkları ve sirenleri açarken Peterson kapıyı tuttu. Bir lastik sesiyle sola döndü ve ileride Blackheath Common'u gördü, çimler kirli kahverengi renkteydi.

"İşte" dedi Peterson. Jasper'ın Ford Focus'u çoktan Common'ın yarısına ulaşmış, bir dizi trafik ışığının önünde bekliyordu.

'Ne yapıyor? Neden kaçıyor?' Erika neredeyse nefesinin altında tekrarlamaya devam etti.

Yaşlı bir kadın, alışveriş torbalarıyla dolu bir şekilde karşıdan karşıya geçmek üzereydi ama Erika kornaya bastı ve geri çekilip kalın bir çitin içine düştü.

Peterson, çitin içinde yarı ayakta, yarı yatarken, etrafında alışveriş çantaları toplanmış ve portakallar yola yuvarlanmış yaşlı kadına baktı. Trafik ışıkları yeşile döndü ve Jasper hızla uzaklaşarak aralarındaki boşluğu açtı. Erika ön paneldeki radyoyu aldı.

'Ben DCI Erika Foster 34568, Blackheath Common imzalı gümüş Ford Focus'un peşindeyim. Güneye, A20'ye doğru gidiyoruz. Arabayı kullanan şüpheli Jasper Clark, "e" harfi yok, otuzlu yaşların ortasında beyaz bir erkek...'

Kavşağı geçip başka bir trafik ışığına doğru hızla ilerlediler. Işıklar kırmızıya döndüğünde Jasper'ın arabası kavşağın üzerinden geçti.

Yolun her iki yanında da ortak alanlar vardı ama bazı yerlerde yapılaşma vardı ve çimenler düzensizdi.

Erika desteğin devreye girmesini beklemeyecekti. Direksiyon simidini sağa çarptı ve asfaltla ortak yol arasındaki trafik hattını geçerken araba çarptı ve motor çığlık attı ve bir tümsekle yola yeniden katıldı. Kavşakta dik bir şekilde ilerleyen bir kamyon çığlıklar atarak durdu ve diğer yönden gelen başka bir arabayı kıl payı kaçırıp kavşağın üzerinden geçip Jasper'ın peşine düştüler; Jasper artık yeşil olan üçüncü trafik ışıklarına yakındı. .

Kontroldeki ses, "Greenwich'te bir ekip arabası var, yolda" dedi.

Erika, "Tutuklanmaktan kaçmaya çalışsaydın nereye giderdin?" diye sordu. İlerideki ışıklar kehribar rengine döndü. Peterson'ın iğneye baktığını gördü.

arabayı kavşağın üzerinden iterken hız göstergesi saatte yüz mil hızına ulaştı. Diğer tarafa vardıklarında asfaltın engebeli ve aşağı doğru eğimli olduğunu gördüler. Tekerlekler bir anlığına yoldan ayrıldı ve Erika midesinin guruldadığını hissetti. Peterson ayaklarını yere bastırdı ve kollarını da kapıya dayayarak yere indiler. Jasper'a üstünlük sağlıyorlardı; arabası artık yirmi metre uzaktaydı.

'M20'ye ve güney sahiline doğru yola çıkacağım. Sizce bir planı var mı?" dedi Erika'nın arabayı sürmesinden biraz korkmuş görünen Peterson. Radyo gösterge panelinde çıtırdadı. Peterson onu yakaladı.

"Burası 34568'in kontrolü. Gümüş renkli Ford Focus'un plakası var mı?"

'Hayır, kirle kaplı. Sadece ilk iki harfi çıkarabiliyorum, Bravo için B, David için D...' dedi.

Hâlâ yüzde yüze yakın bir iğneyle yol boyunca hızla ilerliyorlardı ve yüzünde, sert çenesinde Peterson'a bu arabayı yakalamak için

her şeyi yapacağını düşündüren bir şey vardı.

“Yavaşlıyor, dikkat edin!” diye bağırdı Peterson. Ford'un arkası hızla onlara doğru geliyormuş gibi oldu ve Erika frene bastı. Jasper sola dönüp ince bir ara sokağa girdi ve orayı aştılar. Sağlarında bir grup mağaza vardı ve başka bir yaşlı kadın kaldırımdan inip Erika'nın çığlık atarak durmasıyla geri atladı. Erika arabayı geri vitesine takarken sirenleri çalıyordu ve kaldırımdaki yayalar arkalarına bakıyordu. Geriye doğru sendelediler ve birbirine yaslanan iki sıra evin arasından geçen ince sokağa saptılar.

Erika, Ford'un artık sokağın aşağısında olduğunu görebiliyordu. Dişlileri toprakladı, küfretti ve onlar da onun peşinden başladılar. Her iki taraftaki yüksek duvarlar hızla geçip gitti.

"Sakin, sakın" dedi Peterson, ellerini pencereye ve sandalyesine yaslayarak. Erika kürek kemiklerinin arasında ter hissetti. Araba kovalamacaları yaşandı

Oturma odanızın rahatlığında izlemek çok daha eğlenceliydi ama Jasper'ı gözden kaçırmamaya kararlıydı.

Neden koşuyor? Ne yaptı? Erika, Peterson'ın yan tarafındaki yan aynanın açık bir kapının içinde duran tekerlekli çöp kutusuna çarptığını ve o da uzaklaşırken yan tarafındaki yan aynanın tuğla duvara çarparak büyük bir gürültüyle ve kıvılcımlar saçarak kırıldığını düşündü.

Ara sokaktan fırladılar ve belediye dairelerinin blokları arasındaki geniş yaya yoluna geldiler.

Peterson radyoyu eline aldı ve Forbes Toplu Konut Bölgesi'nde hareket eden konumlarının kontrolünü güncelledi. Jasper'ın Ford'u patikanın sonundaydı; arazi aşağıya doğru eğilmiş gibi görünüyordu ve aşağısı bir çocuk oyun parkıydı. Onun ötesinde çift şeritli ana yol vardı.

Erika, kafasını arabanın camından dışarı uzatan Jasper Clark'ı ilk kez yakından gördü. Adamın dışarı bakmak için neden pencereyi açtığını ancak onlar yaklaşıncaya kadar anladı. Yaya yolunun sonunda, çimlerin ve salıncakların yanından ilerleyen yolun devam ettiği oyun parkına ve diğer taraftaki ikili yola giden bir dizi dik basamak vardı.

Jasper'ın yüzü, meraklı bir ifadeyle kızarmıştı; gözleri korkuyla irileşti ve dişleri ortaya çıktı. Arkasında ne kadar yakın olduklarını görünce kafası arabanın içinde kayboldu.

"Hayır, o gitmeyecek..." demeye başladı Peterson, Ford'un on metre yakınına geldiklerinde, Ford uzaklaşıp merdivenlerin kenarından inmeden önce. Araba öne doğru eğilip dik basamaklardan yavaş bir hızla inerken Erika bir an Jasper'ın bunu başaracağını düşündü, ama aşağıya ulaştığında eğim çok büyük olmalıydı çünkü araba kaldırırma çarptı. aşağıdaki yola girdi ve motorunun kükremesiyle takla attı. Çimlerin üzerinde iki kez takla atarak oyun parkının kenarında durdu.

"Hayır!" diye bağırdı Peterson, merdivenlerin kenarına vardıklarında kapıyı tutarak. Erika aniden fren yaptı ve düşüşün ne kadar dik olduğunu gördü. aşağıdaki adımlar.

"Onun peşinden gitmeyecektim!" diye bağırdı Erika, el frenini çekip emniyet kemerini çözerek.

Peterson, "Bir anlığına merak ettim" dedi. Kapıyı açtı ve merdivenlerden aşağı koştu. Emniyet kemerini çözdü ve takip etti.

Jasper'ın arabası, arka tekerlekleri hâlâ dönerken ve egzozdan siyah duman çıkarken çatının üzerinde yatıyordu. Oyun parkının yanındaki patika boyunca bir sıra ince ağaç vardı ve o bunlardan birine çarpmıştı. Ağaç eğilmişti ama kırılmamıştı ve arabanın ön

kısmını tutuyordu.

Ters dönmüş arabaya doğru koşarken Erika apartman bloklarından balkonlara çıkan insanları görebiliyordu. Takiple ilgili bir güncelleme için kontrole çağırırken Peterson'un sesini duydu. Daha sonra Jasper'ın sürücü camından dışarı çıkarken alnından kanlar aktığını gördü. Hızlanarak topallayarak uzaklaşmaya başladı ama Erika ona ulaşıp gömleğini tuttu. Dışarı çıktı ve oyun parkına doğru koşmaya devam etti. Elinde gömleğiyle tökezledi ve bir an için Jasper'ın bir şekilde kaçacağını düşündü. Salıncaklardan geçerken kolu zincirlerden birine takıldı ve yere düştü. Bir dakika sonra Erika onun üzerindeydi ve Peterson da elinde kelepçeyle onun yanındaydı.

'HAYIR! Bunu yapamazsın!' diye bağırdı Jasper. Kafasındaki kesikten kan akıp sağ gözüne doğru akıyordu.

'Ne yapıyorsun? Neden koşuyorsun?' dedi Erika, nefesini toparlamaya çalışarak.

'Sadece gitmek istedim. Ben sadece... Burayı ve içindeki her şeyi terk etmek istiyorum.'

"Neden evinde olduğumuzu biliyor musun?"

Dövüşmeyi bıraktı ve tekrar çimlerin üzerine çöktü.

'Tess iyi, onu kaldırımda seninle birlikte dururken gördüm...' 'Vicky'nin cesedini bu sabah evinizde bulduk.'

Nefesini toparlamaya çalışarak nefesini tuttu.

'Ne?'

Erika Peterson'a baktı.

'Dün gece neredeydin? Tess, gittiğini ve yanına para ve değerli eşyalarını aldığını söyledi.'

'Restorandaydım. Restoranda uyudum' dedi. 'Ah, Tanrım. Vicky öldü mü?'

"Evet" dedi Erika. "O öldü."

Ters çevrilmiş araba apartman bloğunun dışına bir kalabalık çekiyordu ve insanlar yukarıdaki balkonlardan izliyor ve fotoğraf çekiyorlardı. Olay yerine hızla bir ambulans geldi ve Jasper, beyin sarsıntısı olup olmadığını kontrol etmek ve kafasındaki kesiği diktirmek için hastaneye götürüldü. Merdivenlerin tepesinde Erika'nın arabasının yanına bir polis arabası park edilmişti ve üç üniformalı polis Jasper'ın arabasını bir çember polis bandıyla kordon altına almıştı ve şimdi nöbet tutuyor ve balkonlarından izleyen insanlara kaşlarını çatarak bakıyorlardı. Erika bunun değerinden daha fazla soruna yol açıp açmadığından emin değildi. Burası tehlikeli bir arazideki kaba bir apartman blokuydu ve polisin varlığı her zamanki palyaçoları ortaya çıkarıyordu.

Yukarıdan bir ses, "Hey, Luther" dedi. Erika ve Peterson başını kaldırıp baktılar. Yüzünde sivilceler olan ve kirli sakallı genç bir delikanlı, yukarıdaki üçüncü katın balkonundan onlara bakıyordu. Dizinde, parmaklıkların arasından başını uzatan, kabarık mavi bir sabahlık giymiş, elf benzeri minik bir çocuk vardı. Onu görmezden geldiler ve Erika tekrar arabaya baktı. Çekicinin gelmesini beklemek istemedi. Hatchback'in bagajı yiyecek torbalarıyla doluydu ve çarpışma sırasında kendilerini arabanın içine boşaltıp, patlayan bir torbadan çıkan portakalları, elmaları, konserve fasulyeleri, meyveleri ve pirinçleri arabanın içine saçmışlardı. Yiyeceklerin arasında şunlar da vardı:

arka koltukta üç büyük sırt çantası. Erika yukarıdan bir ısıklık sesi duydu ve bir şey çimlere sıçrayarak yağmur yağmaya başladı. Peterson yoldan çekildi.

Yukarıdaki balkondaki genç delikanlı, 'Kusura bakmayın, çayımı döktüm' dedi. Yanındaki küçük çocuk kıkırdadı ve kahkahalarla çığlık attı.

Peterson onlara bakarak, "Geceyi hücrede mi geçirmek istiyorsunuz?" diye bağırdı.

'Sakin ol Luther... Bunun polis kaynaklarını en iyi şekilde kullanmayacağını söyleyebilirim, sadece biraz soğuk çay döktüm' diye bağırdı delikanlı.

Erika, Peterson'ın yanına doğru yürürken, "Lütfen dairenize döner misiniz?" diye bağırdı.

"Bu senin kız arkadaşın mı, Luther?" diye bağırdı delikanlı.

Küçük çocuk "İngiliz misiniz?" diye sordu. "Polonyalı gibi mi konuşuyorsun?" Erika, Peterson'a baktı ve gözlerini devirdi.

'Hey, bu geçerli bir soru. Kimliğinizi görmedik" dedi delikanlı, küçük çocuğun kafasını okşayarak. 'Adın ne senin sarışın? Eğer 'teyp kurdu varsa' biraz Brigitte Nielsen'e benziyorsun.

Yukarıdaki ve aşağıdaki balkonlarda diğer sakinlerden birkaç kahkaha yükseldi.

Bir kadın sesi, "Brigitte Nielsen'in kim olduğunu nereden biliyorsun?" diye bağırdı. "Büyükbabam 'şey'i sever," diye bağırdı delikanlı. 'En son onu görmeye gittiğimde onu mastürbasyon yaparken yakaladım. *Kızıl Sonja*. Başka biri ısıklık çaldı ve yanan bir sigara izmariti onlara doğru uçu. Erika onun yolundan çekilmek zorunda kaldı.

Erika yukarıdaki balkonlardan, "Bir şey daha ters giderse destek

çağırırım ve burası polislerle dolup taşar" diye bağırdı. 'Hey, onlara bir bok verme. Luther ve Brigitte sadece işlerini yapıyorlar, dedi delikanlı, yukarıdaki dairelere bakmak için kenardan dışarı doğru eğilerek. Başını geriye çevirdi. "Gördün mü Brigitte, sana göz kulak oluyorum... Bence polis iyi iş çıkarıyor," diye ekledi alaycı bir tavırla.

Peterson, "Hadi Jasper'ın arabasındaki eşyaları çıkaralım ve buradan çikalım" dedi. 'Üniformalar çekiciyi bekleyebilir.' Yukarıdan gelen bağırırları ve çağrıları görmezden geldiler ve her biri birer çift lateks eldiven giydiler. Erika ve Peterson arka yolcu kapısını açmayı başardılar; bu, araba küçük bir ağaç gövdesi üzerinde ters çevrilmiş ve dengedeyken göründüğünden daha zordu. Arabanın arkası açılydı ve Erika tavanın iç kısmına adım atıp üç sırt çantasını aldı.

Ayrılmaya gittiler ve bir ses duydular.

"Jasper şimdi ne yaptı?"

Erika sesin geldiğı yere döndü. Çirkin sakallı çocuk şimdi apartmanların ana girişinde çimenlerin üzerinde duruyordu. Sırt çantasını bıraktı ve lateks eldivenlerini çıkardı. Polis bandının altına girip onun yanına gittiler. Yakından daha yaşlı görünüyordu ve otuzlu yaşlarının sonlarında, solgun ve şişkin olduğunu görebiliyordu.

"Jasper hakkında bağıran sen miydin?" dedi Erika. Yakın çekimde nefesinde korkunç bir bayat içki kokusu vardı. Solmuş bir Man United futbol forması ve ince bir ceket giyyordu. Göğüs cebinden bir paket sigara ve bir çakmak çıktı.

'Hala narkotiklere bilgi karşılığında para veriyor musun?' dedi.

Peterson, "Narkasçı mısın?" diye sordu.

Sesini alçaltıp üstlerindeki balkona bakarak, "Olabilirim, Luther," dedi. 'Senin şerit solucanlı Brigitte Nielsen'e benzediğın konusunda söylediklerimde sadece şaka yapıyordum. Yakından oldukça iyi görünüyorsun.'

Erika, "Bir şerit solucanıyla da yapabilirsin gibi görünüyor" diye yanıtladı. Şakayı fazla ileri götürmüş olabileceğini düşündü ama adam sararmış dişleriyle sırıttı.

"Touché kaplumbağa" dedi yere tükürerek. Erika ve Peterson'a baktı ve üst cebinden sigaraları çıkardı. Tırnakları nikotinden sarıya boyanmıştı. '2004'te ceza almıştım. Belmarsh.'

Belmarsh, yüksek profilli ciddi suçluların barındırıldığı bir Kategori A hapisanesiydi.

"Jasper hakkında ne biliyorsun?" diye sordu. Adam sigarasını yaktı ve tüylü dilinin ucundan bir parça tütün alarak nefesini verdi. 'Tecavüze uğradı. *Jaspaaar. Jaspaaar Claaark*, "e" yok, dedi Jasper'ın ismi için gösterişli bir ses tonuyla. 'O da kötü, küçük, gösterişli bir çocuktü. Toplamda sekiz yıl görev yaptı. Cezası beşti ama içeride iş yaptığı için fazladan ceza aldı. Oldukça büyük bir operasyon sürüyordu. Cep telefonları, eroin, kokain getiriliyor. Vidalar bunu nasıl yaptığını bilmiyordu. Biz de yapmadık." "Bunu nasıl yapıyordu?" diye sordu Erika. Jasper hakkındaki bu bilgiyi Forbes Toplu Konut Sitesindeki rastgele birinden öğreniyor olmalarından dolayı biraz ilgi duydu ve dehşete düştü, eğer bu doğruysa. Delikanlı sırıttı ve daha da yaklaştı.

"Geçiş yerinin karşısındaki binadan çelik halatla geçmeyi başarmıştı." İnce, şeffaf olta. Kimse göremedi. Dışarıda çalışan biri vardı."

'Dışarda kimleri çalıştırıyordu?'

'Bilmiyorum. Onu tutukladıklarında cezasına fazladan süre eklendi.'

"Peki onu beş kat yukarıdan mı tanıdın?" dedi Peterson. Elbette onu tanıdım. Birkaç ay önce restoranına gittim. Eski dostunu içeriden görmek hoşuna gitmemişti. Bir bira sipariş etmeye çalıştığımda beni

dışarı attı. Bütün bunlarla birlikte şimdi ne yaptı?' dedi, yanan sigarasıyla ters dönmüş arabayı ve bu sırada etrafta dönen dumanları işaret ederek.

Erika, "Sana söyleyemeyiz" dedi. 'Sana başka bir şey sormak istersem adın ne?'

'Bana Johnny deyin. Ve bu da yirmi sterlin olacak, dedi elini uzatarak. Erika cebini karıştırıp cüzdanını çıkardı. Ona bir yirmilik verdi. Cebine koydu.

"Seninle iş yapmak çok güzeldi Bridge ve seninle Luther. Gösterinizi seviyorum. Ne zaman yeni bir dizi yapacaksın?'

"Hadi, gidelim" dedi Peterson. Çimlerin üzerinden Erika'nın arabasına doğru ilerlemeye başladılar. "Ona para verdiğine inanamıyorum." "Yararlı olabilir, asla bilemezsin" dedi Erika geriye bakarak. Johnny gözlerini kısarak onlara bakıyor ve bir sigara daha yakıyordu.

'*Jaspaaar. Jaspaaar Claaark*, "e" yok, diye bağırdı arkalarından. Erika, "Jasper'ın sabıkası var mı diye kontrol et" dedi. "Ve dün gece için bir mazereti olup olmadığını öğrenmemiz gerekiyor."

Erika ve Peterson, Tess'in evine vardıklarında polis yolu kapatmıştı ve artık dışarıda bir adli tıp minibüsü ve bir polis destek minibüsü park edilmişti. Jasper'ın mazereti hakkında Tess'le konuşmak üzereyken Moss onlarla kaldırımında buluştu, elinde büyük, şeffaf bir plastik kanıt çantası vardı.

"Bir söze ihtiyacım var, Vicky'nin sırt çantasında ilginç bir şey buldum" dedi çantayı havaya kaldırarak.

Erika, polis destek minibüsünü işaret ederek, "Hadi biraz yalnız kalalım" dedi. İçeri girip küçük masaya oturdular.

Moss çantayı havaya kaldırarak, "Vicky Londra'dan sadece bu çantayla ayrıldı" dedi. Tess'in evinin oturma odasıındaydı. İlk baktığımda hiçbir şey bulamadım; sadece birkaç kıyafet, biraz para, banyo malzemeleri ve makyaj malzemesi. Ancak onu daha küçük plastik delil torbasına koymak için ezerken bu küçük USB anahtarının ceplerden birinin astarına sıkıştığını hissettim.' Moss cebinden küçük bir kanıt çantası çıkardı ve onu karşıya kaydırđı. Masayı Erika ve Peterson'a. USB anahtarı bir santimetre kareden küçüktü. Erika bunu gördüğünde büyük bir heyecan duydu.

'Orada saklanmış gibi mi görünüyordu? Cebinde mi saklanmış?" Moss, "Küçük bir cep ve astarın içine sıkışmıştı, yani gizlenmiş ya da unutulmuş olabilir" dedi.

"Üzerinde ne olduğuna baktın mı?"

'HAYIR. Güvenli bir dizüstü bilgisayara ihtiyacımız var.' Peterson ayağa kalktı ve destek minibüsünün teknik tarafındaki dolaplara baktı; burada birden fazla telefon hattına, faks makinesine ve HOLMES polis veri tabanına erişimleri vardı. Dijital kanıtlara bakmak için güvenli olan bir dizüstü bilgisayar çıkardı ve onu aralarındaki masaya koydu.

Erika bilgisayarı açtı ve USB anahtarını taktı. Acı dolu bir an beklediler ve ardından masaüstünde ROUGH CUTS adında bir dosya belirdi. Erika ona tıkladığında içeride 1'den 5'e kadar isimlendirilen beş ses dosyası vardı.

'Tanrım, umarım bu bir podcast meselesidir, Shawn'ın müziğı değil, görünüşe göre müzik yazıyor. Peki ya bu öfkeli bir ev stüdyosu

EP'si için bir demoysa?' dedi Moss.

Peterson gözlerini devirdi. 'Sadece ilk dosyaya tıklayın' dedi. Erika "1" işaretli dosyaya tıklayıp ses seviyesini ayarladı. Bir çatırtı ve bir miktar müdahale oldu ve sonra Vicky'nin sesini duydular.

ses. Kalabalık bir bar ya da kafedeymiş gibi geliyordu. Arka planda anlaşılmas sesler, çatal bıçak ve tabak sesleri mırıldanıyordu.

'Tamam aşkım. Bu on sekizinci bölüm için, dedi Vicky. 'Daha önce yaptığım röportajın çılgın arka planı...' Bir not defterindeki sayfaların kaydırılma sesi duyuldu. 'Becky Wayland. Kaydı yapmak için Covent Garden'daki Henry's'teyim. Bu kahveyi ve kruvasanı iş masraflarına koymak için herhangi bir bahane var mı?" diye gülerek ekledi.

'Tamam aşkım. Şimdi çenemi kapatacağım.' Daha fazla parazit oldu ve ardından dijital kayıt cihazı, ortamdaki uğultu ve gevezelik sesleriyle birlikte birkaç dakika çalıştı. Bir noktada yüksek sesli bir kahkaha bunu noktaladı.

Erika oynatmayı duraklattı.

'Kayıta az önce bir not defterine atıfta bulundu. Bütün defterleri nerede? Onun dairesinde hiçbir şey bulamadık."

İkinci ses dosyası daha fazla parazit ve arka planda gevezelikle başladı.

Vicky, "Bu benim Becky Wayland ile röportajım" dedi. 'Tamam Becky. O yüzden telefonumu görmezden gel. Her şeyi kaydediyorum. Konuyu düzenleyeceğim, o yüzden konuşmaktan çekinmeyin. Tamam aşkım?'

"Tamam, doğru" dedi Becky. Kalın bir Norfolk aksanıyla, yumuşak bir sesle konuşuyordu. 'Londra'ya ilk ne zaman geldiniz ve neden?'

Becky içini çekti.

'2014 yılındaydı ve Londra'daki birkaç drama okuluna, toplamda beş drama okuluna başvurmuştum ve GDA ve RADA ile röportaj yapmıştım.' 'Burası Goldsmith'in Drama Akademisi mi? Peki ya Kraliyet Dramatik Sanat Akademisi?' diye sordu Vicky.

'Evet. Aynı gün iki röportajım vardı; ilki sabah Londra'nın merkezindeki RADA'daydı, ikincisi ise tüm öğleden sonra altıya kadar sürecek bir atölye çalışması olan GDA'ydı. Annem Londra'ya tek başıma gitmem ve eve bu kadar geç gelmem konusunda pek istekli değildi ama daha sonra GDA öğrenci yurtlarındaki konaklama ayrıntılarını gönderdi. Bu yüzden kalmayı ve ertesi sabah erkenden trenle eve dönmeyi ayarladım.'

'Ev numarasını ve öğrenci yurtlarının bulunduğu yolu hatırlıyor musun?'

'HAYIR. Üzgünüm.'

'Sorun değil. Bana ne olduğunu anlat.'

'Benimle birlikte GDS'de seçmelere katılan ve geceyi orada geçiren üç kız daha vardı. Öğrenci yurtları New Cross Gate istasyonunun yakınındaki büyük, eski teraslı bir evdi, hatırlayabildiğim tek şey bu. Üç katı vardı ve her katta bir ortak banyo vardı. Köşede bir chippy bulduk ve bir süre mutfakta durup konuştuk. On buçuk civarında odama gittim. Zemin kattaydı. Biraz basit ama temizdi. Şubat ayıydı ama oda sauna gibiydi. Odadaki eski radyatörün düğmesi eksikti, kapanmıyordu ama pencerede parmaklıklar vardı, ben de

Üstteki küçük pencereyi açarken kendimi güvende hissettim. Garip olan diğer şey ise ana ışık ve başucu lambasındaki ampullerin eksik olmasıydı. Karşı taraftan hafif bir ışık geliyordu. Telefonumda bir meşale vardı ve geç olmuştu ve bu konuda hiçbir şey yapma zahmetine giremedim. Neredeyse hemen uyuyarak uykuya daldım.

Sonra saat bir buçukta uyandım çünkü penceremin dışında bir ses duydum...'

Vicky, "Ne tür bir gürültü?" diye sordu.

'Ayaklar betona sürtüyor. Odamın penceresi binanın arkasındaki avluya bakıyordu. Perdeler çok inceydi ve düzgün kapanmıyordu. İşte o zaman dışarıdaki bir kişinin gölgesinin aralıktan geçtiğini gördüm.'

'Ne yaptın?'

'Avluda sigara içen başka bir öğrenci olduğunu sanıyordum. Orada kalan birkaç kızıdan, insanların burada sigara içtiklerini söylediklerini duymuştum... Sonra titreyen bir ışık gördüm ve sigara dumanı kokusu aldım, böylece rahatladım ve tekrar uykuya daldım... Daha sonra tekrar uyandım ve Bu sefer oda çok soğuktu. Isıtma kapatılmış olmalı. Bu yüksek perdeden sesi duydum. *Eee, eee, eee...*'

'Neydi o?'

'Küçük açık pencereden içeri uzanan, tornavidayla çalışan, penceredeki parmaklıkları söken bir çift el vardı.' 'Çubuklar pencerenin iç kısmına mı bağlıydı?'

'Evet. Birinin içeri girip vidalarını söktüğünü görene kadar bunun tuhaf olduğunu düşünmemiştim. Her şey çok hızlı oldu. Vücudunun üst yarısına ulaştı ve çubukları duvardan kaldırıp yere indirdi.'

"Parmaklıkların altındaki vidaları sökmek için aşağıya nasıl uzandı?"

"Bu konuya birazdan değineceğim," dedi, sesi titreyerek. 'Barlar açıkken içeri tırmandı, böylece omuzları ve gövdesi artık dar üst pencere. Rüya gördüğümü sanıyordum. Onu izlerken o kadar küstah ve kendinden emindi ki."

"Onu görebildiğini biliyor muydu?"

'Bilmiyorum. Her şey gölgedeydi. Yüzünü göremedim... Tepedeki

yüksek pencereden içeri girdi ve başı önde olacak şekilde, ellerini baş sehпасı gibi pencere pervazına dayayarak aşağıya, odaya girdi. Bir gümbürtüyle yere çarptı ve sonra yavaşça ayağa kalktı. Gölgesi yatağımın dibinde büyüüp uzuyor gibiydi. Korkunçtu. İşte o zaman koşmaya çalıştım... Benden önce kapıya ulaştı.” Ses kaydında sesinin yoğun duygulu olduğunu duydular. 'Ve beni tekrar yatağa itti.'

'Sorun değil. Acele etme, dedi Vicky.

'O yanımda dururken ben orada yatıyordum. Çığlık atmalıydım. Savaşmam gerekirdi ama orada öylece yattım. Oda çok küçük görünüyordu ve o da burayı dolduruyor gibiydi. Kapıya gidip kilitli olup olmadığını kontrol etti ve sonra geri geldi.'

'Yüzünü görebiliyor musun?'

'HAYIR. Çok karanlıktı. Ampuller sönmüştü ve gece yarısı dışarıdan pek ışık gelmiyordu... Ağır bir sessizlik oldu ve bir şeyin, belki de mendilin hışırtısını duydular.

Vicky, "Acele etmeyin" dedi.

'Kendini üzerime itti. Sadece kokusunu hatırlıyorum, üzerinde gerçekten berbat, güçlü bir tıraş losyonu vardı. Sanki çok fazlaydı ve buna karıştığında korkunç bir nefesi vardı... Dedi ki, "*Çeneni kapalı tut, kaltak, sana zarar vermeyeceğim...*Kollarımdan tutup beni yere sabitledi... dizini bacaklarımın arasına koydu... Sürekli "*sus, sus, sus*Sanki kötü bir rüyadan uyanmış küçük bir çocukmuşum gibi. Nefesiyle üzerime geldiğinde salyaları akmaya başladı. İğrençti. Bir köpek gibi salyaları akıyordu ve bunu boynumda ve yanağımda hissettim... Ve o... o sertti. yapabilirdim

hisset... Sonra, *tanrıya şükür*, Dışarıdaki koridorda birinin sesini duydum, diğer kızlardan biri koridorun sonundaki banyoyu kullanmaya gitmişti. Tuvaletin sifonu bir anlığına dikkatini dağıttı. Bir anda hayatımın bu şekilde sonlanmayacağını düşündüm. Elimi

serbest bırakmayı başardım. Bize bu hareketi gösterdikleri öz savunma dersine gitmiştim, birine elinizin düz kısmı yukarıda ve burnunun altından vuruyorsunuz... Nasıl cesaret ettiğimi bilmiyorum ama ona sert bir şekilde vurdum... Hedefi yakalamış olmalıyım çünkü o çığlık attı, ben de çığlık attım ve sonra o da koştu. Kapıyı açtı ve gitti. Dışarısı koridor karanlıktı... Kapı ardına kadar açıkken bir süre şok içinde orada yattım. Sonra korktum, kapattım, kilitledim ve önüne bir sandalye koydum...'

Vicky, "Sonra ne yaptın?" diye sordu.

'Pencereyi kapattım. Saat gecenin 3'üydü ve geri döneceğinden çok korkuyordum... Ve hava aydınlanıncaya kadar orada kaldım.'

'Bunu rapor ettiniz mi?'

'Gitmeyecektim. Hava aydınlanmaya başlayınca altıya kadar bekledim ve oradan ayrılıp trene binmek istedim... Çıkarken kızlardan birini gördüm. Beni gördü ve her şeyin yolunda olup olmadığını sordu, ben de ona şunu söyledim... Beni polise gitmeye ikna eden oydu. Ben de bunu bildirdim.'

'Bunu bildirdikten sonra ne oldu?'

"Hiçbir şey" dedi. 'Bir daha ne polisten ne de GDA'dan kimseden haber alamadım. Drama okulunda yer alamadım. Geri dönmek istemedim. Sanki hiç olmamış gibiydi."

Kayıt bittiğinde Erika, "Vicky'nin geçen hafta podcast'inin on sekizinci bölümünü yüklemesi gerekiyordu ama yüklemedi" dedi.

'Eğer bu bir seks saldırganıyla ilgili bir bölüm olsaydı bundan haberimiz olur muydu? Eğer Becky Wayland bunu rapor ettiyse, sistemde bir şeyler olabilir' dedi Peterson.

Moss, "Fakat bunun ne zaman gerçekleştiğine dair kesin bir tarihimiz yok" dedi. 'Ama bir yerimiz var. GDA'nın öğrenci konaklaması olarak kaç tane ev işlettiğini bulmamız gerekiyor. Kasette New Cross Gate istasyonunun hemen yakınında olduğunu söylüyor" dedi Erika. 'Bir kez daha Vicky'nin notlarını nerede sakladığını bulmamız gerekiyor.'

Moss, "Üç dosya daha var" dedi. Üçüncüye tıkladı. Vicky'nin boğazını temizlediğini duydular ve o, dramatik bir yoğunlukla konuştu.

'Bu on sekizinci bölümün birinci çekimi, ikinci perdesinin girişi... Ampul lambası ses efektiyle...' Boğazını temizledi ve ardından daha ciddi bir ses tonuyla konuştu. 'Konuştuğum üç öğrencinin hepsi benzer bir hikaye anlatıyor. New Cross Gate ve çevresindeki öğrenci yurtlarının zemin kat odalarında kalırken, radyatörün kırıldığını ve bunaltıcı bir oda olduğunu bildirdiler...' Metalin metale çarptığı, ritmik bir gıcırtı sesi duyuldu. 'Işıklarda eski moda vidalı ampuller yoktu...' gıcırtı sesi devam ediyordu. 'Birisi bu odaları kasıtlı olarak mı düzenlemişti? Ampulleri söküp ısıtmayı yükseğe mi ayarlıyorsunuz? Başka bir kadınla konuştum...' Bir duraklama oldu, sonra not defterindeki sayfaların hışırtısını duydular ve kadının sesi normal ses tonuna döndü. 'Kahretsin, adı ne?'

Burada kayıt aniden sona erdi. Moss dört numaralı ses dosyasına tıkladı. Bu aynı şeyin ikinci kez 'çekimi'ydi ve Vicky'nin kestiği noktaya ulaştıklarında kadının adının Kathleen Barber olduğunu gördüler.

'Kathleen, herhangi bir şey yapamadan adamı korkutmayı

başardı... Başka bir kadın, Grace Leith, odasında bir adamın bulunduğunu bildirdi ama adam, Grace'in erkek arkadaşının banyodan dönmesinden korkmuştu.' Ampul kırıldığında bir patlama ve bir parçalanma sesi duyuldu. Ses dosyası sona erdi.

Moss son ses dosyasına tıkladığında Erika, "Üç isim" dedi. Bu bir telefon görüşmesinin kaydıydı. Telefon hoparlörden hafif tiz bir sesle çalıyordu. Telefona GDA Öğrenci Refahı ofisinde çalıştığını açıklayan bir kadın cevap verdi. Vicky kadına adının Becky Wayland olduğunu ve Şubat 2014'te bildirdiği Jubilee Yolu'ndaki öğrenci konaklama yerindeki saldırı girişimi olayını takip ettiğini söyledi. Telefonun ucunda uzun bir sessizlik oldu. .

'Üzgünüm. Sesi artık ihtiyatlı görünen kadın, neden arıyorsun?' diye sordu.

'Görüyorsunuz, bunu polise ve GDA'daki Öğrenci Refahı ofisine bildirdim ve bu dört yıl önceydi. Hiçbir yanıt alamadım... Uzun bir sessizlik daha oldu.

Kadın sonunda, "Suç numaranız var mı?" dedi.

'HAYIR. Bilmiyorum ama bu ciddi bir olay olduğu için bana söyleyebileceğin bir şeyler olacağını umuyorum.'

'Bu kesinlikle polisin meselesi mi?'

"Evet ama birisi odama girdiğinde Jubilee Yolu binasında kalıyordum. Bunun bir kaydı ve polis takibi olmalı mı? Diğer iki ismi burada buldum. Kathleen Barber, Ocak 2012'de aynı binada ve Grace Leith, Şubat 2012'de New Cross Gate istasyonu yakınındaki Hartwood Road'daki başka bir öğrenci yurtları binasında benzer bir deneyim yaşadı. Başka olay raporlarınız var mı?'

Telefonun ucundaki kadının sesi artık çok telaşlı geliyordu. Korkarım seni geri arayacak birini bulmam gerekecek ve eğer suç numaran varsa aramanı ben yönlendirebilirim... Vicky numaralarını

verdi ve kadın telefonu kapattı.

Vicky, görüşme bittikten sonra, "Çağrıyı yönlendirmek için daha iyi bir yer" dedi. 'Ben neyim? Sipariş ettiği perdelerle ilgili telefon eden biri mi var?!' Ses dosyası aniden sona erdi.

Erika, "Randevularımız var" dedi. "Ve öğrenci yurtlarının iki adresi." "Ampul olayı beni ürpertiyor" dedi Moss. 'Işığın açamayacağınız bir yerde olduğunuzu hayal edin.'

Peterson, "Ocak ve Şubat aylarında hava çok erken kararıyor" dedi.

Erika, "Bütün bunları sistem üzerinden incelememiz ve Becky Wayland'in polis raporuna ne olduğunu görmemiz gerekiyor" dedi. "Ve kayıtlara geçmiş benzer olaylar var mı bir bakın; Kathleen ya da Grace olanları rapor etti mi?"

38

O öğleden sonra Jasper hastaneden taburcu edildi ve Lewisham Row istasyonunda röportaj yapmayı kabul etti.

Erika, görüşme odasında Peterson ve Jasper'ın avukatının yanında, onun karşısında oturuyordu. Jasper'ın alnında bir bandaj ve başının yan tarafında olgunlaşan bir morluk vardı.

Erika, "Neden bizden kaçtın?" diye sordu.

Masaya bakarak oturdu ve derin bir nefes aldı. 'Zaman aşımına çalışıyordum' dedi.

'Bu ne anlama gelir?'

'Ayrılmak. Ben ayrılmak istiyorum. Ben tutunuyorum. Ve artık bunu yapamam. Gelecek ay restoranda kira vermeyeceğiz. Evin

beşinci ipotek ödemesini kaçıracağız. Arabayla uzaklaşırken Vicky'den haberim yoktu... Başını salladı ve gerçekten dehşete düşmüş görünüyordu. 'Tess cesedini mi buldu?'

'Evet.'

'Kardeş olarak rekabetleri vardı ama İsa. Bu Tess'i yok edecek.'
Başını salladı ve masaya baktı.

"Hala gitmek istiyor musun?" diye sordu Erika.

'Şimdi yapamam, değil mi?'

"Dün gece yarısı Vicky'yi bıraktığım andan bu sabah seni arabanın yanından geçerken gördüğümüze kadar neredeydin?"

"Restoranda uyudum. Üst katta bazen uyuduğum bir oda var."

'Bunu doğrulayan var mı?'

Hayır ama Goose'ta güvenlik kameraları var. Sana gelip gittiğimi gösteren kasetler verebilirim. Ve ana cadde üzerinde."

Erika Peterson'a baktı. CCTV'sinin olması her zaman orada olduğu anlamına gelmiyordu. Masasının üzerindeki dosyayı karıştırdı ve aradığı sayfaya ulaştı.

"Sabıka kaydınız olduğunu biliyoruz, Jasper."

'Sana kim söyledi?'

Erika ona Forbes Malikanesi'ndeki bir pislikten öğrenmeleri gerektiğini söylemek istemiyordu.

'Veritabanımızda hepsi var. Bir kadını takip edip taciz etmekten, bir başkasına tecavüz etmekten sekiz yıl hapis yattınız. Ve sen de içeride bir uyuşturucu şebekesi işletiyordun, bu da cezana ekstra süre kazandırıyordu.'

"Tess'e söyledin mi?" dedi Jasper, sesi kısıktı. Artık kırmızıya dönüyor ve titriyordu.

Erika şaşkınlıkla arkasına yaslanarak, "Tess senin hapiste olduğunu bilmiyor mu?" diye sordu.

'İçeride olduğumu biliyor ama nedenini tam olarak bilmiyor.'

Peterson, "Neden senin içeride olduğunu düşündü?" diye sordu.

Bir süre sonra 'Vergi kaçakçılığı' dedi.

İsadiye düşündü Erika. Tess'in kiminle evli olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ve Vicky'yi o eve ben koydum.

'HAYIR. Ona söylemedik," dedi Erika. Jasper arkasına yaslandı ve sandalyesine çökmüş gibi görünüyordu.

'Çok güzel. Artık hepimiz müvekkilimin önceki suçlarının farkındayız' dedi avukat. Sesinde bunu istediğini belirten bir ton vardı.

bundan devam et. Erika üst sınıf aksanı olan ince çizgili takım elbiseye döndüğünde onun polise karşı beslediği bariz küçümsemeyi gördü.

"Adın nedir yine?" diye sordu.

"Martin Semple" dedi.

Erika önündeki dosyayı açtı.

'Bay Semple. 14 Ağustos 2004'te ilk kadın, on sekiz yaşındaki Kelly Chalk, Brixton'da geçirdiği bir geceden sonra eve yürüyordu. Müvekkiliniz evini ve yaşadığı ortak koridora kadar takip etti. Onu tecavüz ettiği daireye itti. İkinci kadın Tina Rogers daha şanslıydı. Müvekkiliniz zemin kattaki dairesinin açık penceresinden içeri girdi ve yatak odasına giden yolu buldu, ancak daha sonra ev arkadaşı onu korkuttu.'

Avukat biraz bağırıp kalemiyle oynadı ve masaya baktı.

'Dediğim gibi hepimiz farkındayız.'

"Kızınız var mı Bay Semple?"

"Bunun gerçekten uygun olduğunu düşünmüyorum... Dedektif Müfettiş." şef Müfettiş," dedi Erika. 'Ve bunu bir nedenden dolayı gündeme getiriyorum.'

Onaylayarak başını salladı ama düzeltmedi. 'Bana kişisel olarak hitap etmek profesyonelliğe aykırı ve en kötü ihtimalle tatsız. Ve size müvekkilimin burada olduğunu hatırlatacağım. *gönüllü olarak.*'

"İğrenç" diye tekrarladı Erika. 'Masanın hangi tarafında oturduğunuzu kontrol etmek isteyebilirsiniz.'

'Bu bu mu? *Taraf oyunu mu?*'

Jasper şimdi hastalıklı bir hayranlıkla Erika ile avukatının arasına bakıyordu.

'Erika. Bir şey söyleyebilir miyim? Dışarıda mı?' diye sordu Peterson. Yüzündeki endişeli ifadeyi gördü. Başını salladı.

Koridora çıktıklarında, "Ne yapıyorsun?" diye sordu. Erika duvara yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

'Dava dosyasını okudunuz mu?'

'Hepsi değil. Çok yoğun bir gündü' dedi Peterson savunmada.

Tamam, tecavüz ettiği genç kadın Kelly Chalk henüz on sekiz yaşındaydı. Bir öğrenci. Evden yalnızca üç hafta önce ayrılmıştı...

İkinci kadın Tina Rogers bakım altında büyümüşü. Orada ona destek olacak bir ailesi yoktu o sırada veya daha sonra. *Jasper* Ücretleri çok iyi olan bir okulda eğitim gördü, bir ailesi var, onu önemseyen insanlar var. Psikolojik raporunda sadist eğilimlere sahip olduğu belirtiliyor. James, Vicky'yi soruları yanıtlaması için Londra'ya getirdim, güvende olacağına söz verdim ve sonra gidip onu kahrolası bir tecavüzcüyle aynı eve tıkacağım!'

Onun hüküm giymiş bir tecavüzcü olduğunu bilmiyordun. Ve bize evde kalmadığını söylüyor.'

'Hadi James! Bu, Goose'daki bazı berbat CCTV kameralarının sonuçlarını bekliyor. Aileyi daha önce kontrol etmeliydim. Ya Vicky öğrenci yurtlarındaki seri saldırganın kim olduğunu bulmaya

yaklaşmışsa ya da onun Jasper olduğunu öğrenmişse?'

'Bu, başka hiçbir kanıt olmadan büyük bir sıçrama.'

'Ama bu sormamız gereken bir soru.'

'Evet ama aynı zamanda çekip gitmesine de bir soru kaldı. Erika, o burada gönüllü olarak gösterişli ve dolandırıcı bir avukatla birlikte, dedi Peterson. Elini onun kolunun üzerine koydu. 'Umarım burada sıra dışı konuşmuyorumdur.'

Erika yüzünü ellerinin arasına alıp gözlerini ovuşturdu.

'Hayır, elbette değil. Haklısın, daha fazla kanıta ihtiyacım var. Avukatının, Jasper'ın kadına yönelik şiddete ilişkin geçmişteki mahkumiyetlerini gündeme getirmeye hakkım olmadığını düşünmesi çok sinir bozucu!'

Peterson, "Bu konuyla alakalı ama Jasper bunun için elinden geleni yaptı" dedi. Ellerini havaya kaldırdı. 'Bahane üretmiyorum, sadece onun bu yanına kalmadığını söylüyorum.'

'Altı yıl yedi! Yetmiş beş yıllık yaşam beklentisinde bu hiçbir şey değil. Evimi satın almak için kahrolası bir depozito biriktirmem daha uzun sürdü,' dedi Erika.

"Peki amacın ne?"

'Elbette ipotek depozitosu için para biriktirmek, tecavüz suçundan dolayı hapis cezası almaktan daha uzun sürmemeli.'

Peterson başını salladı ve gülümsedi.

"Sanırım bu son yorumu "beyaz ayrıcalığı" başlığı altında dosyalamalıyız.' Erika başını kaldırıp ona baktı ve utandığını hissetti. "Şaka yapıyorum." diye ekledi gülümseyerek. 'Her zaman biraz kara mizaha yer olmalı, yoksa delirirdik.'

Erika başını salladı. "Bu konuda şaka yapamazsın" dedi hafif bir gülümsemeyle.

'Yapabilirim. Artık arkadaşız, değil mi?'

Erika içini çekerek ona baktı. Şimdi böyle mi oldular? Arkadaşlar. Öyle umuyordu. Onun bir Şekilde hayatında olmaması düşüncesi onu korkuyla doldurdu. Yeni yataklarında yatan Fran'le birlikte onun bir anlığına aklına geldi. Onu silkeledi.

"Elbette" diye yanıtladı Erika. 'Beni geri çektiğin için teşekkürler.'

"Dostum Leon'un her zaman söylediği gibi, bazen kendini mahvetmeden önce kendini kontrol etmelisin" dedi sırtarak.

'Senin Leon adında bir arkadaşın yok.'

'Yapabilirdim. Eğer bilseydim o bilge sözleri hatırlardım.'

Aralarında bir anlık sessizlik oldu.

'Cidden James, Vicky'nin üzerinde çalıştığı podcast bölümü ile amacı arasındaki benzerliklerden hoşlanmıyorum. Vicky birinden korkuyordu... Jasper da meteliksiz olduğunu ve ülkeyi terk edeceğini ama burada çok pahalı bir avukatla sıkışıp kaldığını söylüyor. Her Şey çok şüpheli.'

Peterson, "Bıkıp gitmeden önce içeri dönüp onun üzerinde çalıőalım" dedi. 'Yumuşak bir Şekilde.'

Erika, "Vicky ile ilişkiniz hakkında konuşabilir miyiz lütfen?" dedi. Tekrar görüşme odasına dönmüőlerdi ve Erika duygularının kontrolünü yeniden ele geçirdiğini hissetti. Jasper kambur oturuyordu, avucunun düz kısmı başının yan tarafındaydı, bandajın hemen altında artık kan lekesi vardı. Hala sabahki olayların őokunda görünüyordu.

'O benim görümcemdi' dedi.

'Ve o senin kiracındı. Honeycomb Court'ta eşinizle birlikte daireniz mi var?'

'Evet.'

'Her zaman restoran işinde mi çalıştın?'

'Ben her zaman bir *lokantacı*. Geçmişte West End civarında üç tane sahibim vardı.'

Erika, "Neden artık onlara sahip değilsin?" diye sordu.

'Biri battı, diğer ikisini de mahkûm olup ihraç edilince sattım. Gelirimi 2013 yılında Goose'u kurmak için kullandım.'

"Honeycomb Court'taki daireyi ne zaman satın aldın?"

'Aynı sıralarda. Sahibi ailemin eski bir tanıdığı.'

"Henrietta Boulderstone mu?"

'Evet. Yıllardır binanın sahibiydi ve dairelerden biri satışa çıktı. Tess beni Vicky'nin kiracımız olması konusunda ikna etti. Drama okulunu yeni bırakmıştı ve Londra'da kendine ait bir yere ihtiyacı vardı.'

Erika durakladı. Henrietta Boulderstone'la olan bağlantısı onu biraz sarsmıştı; Bu davaya dahil olan herkes çok yakından iç içe geçmiş görünüyordu. 'Vicky mali sıkıntılarınızın farkında mıydı?'

'İki yıl öncesine kadar maddi sıkıntım yoktu.... Ama sorunuza yanıt vermek gerekirse evet, Tess'in ona söylediğine eminim.'

Peterson, "Neden para konusunda endişeleniyorsun?"

diye sordu. Jasper içini çekti ve avukatına baktı.

Bay Semple, "Bütün bunların müvekkilimin görümcenin ani ve yıkıcı kaybıyla ne kadar bağlantılı olduğunu gerçekten anlamıyorum?" dedi. Erika, "Sadece ailenin bir resmini oluşturmaya çalışıyoruz" dedi. Avukat başını salladı ve sandalyesine oturdu.

Jasper boğazını temizledi. 'İki yıl önce Goose'u genişletmeye

karar verdim. Yan taraftaki dükkânı satın almak için evimizi yeniden ipotek ettirdim. Sekiz ay kapatmayı planladık. İlk inşaatçılar grubu bizi kandırdı ve sonra istifa etti. Başka bir tane bulduğumuzda, yeniden açılma süreci altı ay gecikti ve bu da ölüme yol açtı... bu da gelirimizi etkiledi.'

"Vicky geçen yılın kaç ayında dairenin kirasını ödedi?" "Üç ya da dört diyebilirim" dedi Jasper.

Peterson, "Sana borçlu olduğu kira borcu hâlâ ödenmemiş mi?" diye sordu. 'Evet.'

Peterson, "Vicky'nin bir podcast hazırladığını biliyor muydunuz?" diye sordu. Jasper sorgulama yönündeki değişikliğe şaşırarak arkasına yaslandı. 'Evet. Seslendirme işine girmeye çalıştığını biliyordum. Birkaç oyunculuk işi almıştı ama sonra işi kurudu. Yatak odasını bir stüdyoya dönüştürmesi için ona bir sürü yumurta kutusu verdik.'

'Hiç onun podcast'ini dinlediniz mi?'

'HAYIR.'

'İşini hiç restoranda bıraktı mı? Üzerinde çalıştığı şeylerin olduğu defterler mi? USB anahtarları mı yoksa üzerinde kayıt bulunan CD'ler mi? Jasper kaşını kaldırdı.

'HAYIR. Neden?'

'Yakın zamanda bir seri saldırganla ilgili bir bölüm üzerinde çalışıyordu. Goldsmith Drama Akademisi'nde genç kadınları ve genç öğrencileri taciz ediyordu. Vicky'nin mahkumiyetini biliyor muydu?'

Hayır, dedi başını sallayarak. Yüzü yeniden öfkelenmeye başlamıştı. 'Üzerinde çalıştığı podcast bölümüne hayır mı, yoksa Vicky'nin tecavüzden hüküm giydiğini bilmesine mi hayır?'

'İkisine de hayır. Tess ve Vicky'ye, restoranlarımdan birinde parayla oynadığım, para akladığım için vergi memurunun beni

bitirdiğini söyledim, anlıyor musun?' dedi.

'Belmarsh'ta sekiz yıl görev yaptın. Bu çok zorlu bir hapisane.'

Jasper başını kaldırdı ve başındaki acıyla yüzünü buruşturdu.

'Görmek? İşte bu kadar sertti,' dedi, parmağını uzun bir süre boyunca gezdirerek,

Çene kemiğinin uzunluğunun altına sıkışmış ince, beyaz bir yara izi vardı. 'Bu neredeyse beni öldürüyordu. Yirmi altı dikişe ve altı litre kan nakline ihtiyacım vardı. Doktor, bıçak beni bir santim daha derinden kesseydi büyük atardamarlardan birine çarpacağını ve kan kaybından öleceğimi söyledi.'

Erika, saldırganın doğruluk konusunda bir sorunu olduğunu söylemek istedi ama bu dürtüye direndi.

'Neden saldırıya uğradınız?'

'Uyuşturucu. Dışarıdan birine borcum vardı. İçeriden bununla ilgilenecek birini bulmuşlar. İçeride çok şey oluyor.'

"İçeride uyuşturucu sattığını sanıyordum?"

Başını salladı.

'Yaptım. Maymun olmaktan sıkıldım, organ öğütücü olmaya karar verdim.' "Hala uyuşturucu kullanıyor musun?" diye sordu Erika.

Avukat öne doğru eğilip itiraz etmeye çalıştı ama Jasper elini kaldırdı. 'Sorun değil. Hayır. Artık o saçmalığı yapmıyorum.'

Erika, "Vicky'nin erkek arkadaşı Shawn'ı ne kadar iyi tanıyorsun?" diye sordu. Jasper bu soruyu düşünmek zorunda kaldığı için yanaklarını şişirdi. 'Onu bir bira içebilecek kadar iyi tanıyorum ama onun ve Vicky'nin artık yakın olduklarını düşünmüyorum.'

"Peki ya Vicky'nin komşusu Sophia?"

Jasper başını salladı.

'Hayır, onu gerçekten tanıımıyordum. Vicky, diğer kız kardeşiyle birlikte bir ya da iki kez ondan bahsetmişti ama hepsi bu. Henrietta'yı

belli belirsiz tanımam dışında hiçbirini tanıımıyordum. Dürüst olmak gerekirse oraya hiç gitmedim.”

Erika, "Peki ya Vicky'nin komşusu Charles Wakefield?" diye sordu. Jasper'a yakından baktı. Arkasına yaslanıp ellerini ovuşturdu. Erika ilk kez kollarının ne kadar ince ve ince olduğunu fark etti. Kaslı değildi ama gerçek bir vücut gücüne sahip görünüyordu.

'DSÖ? Ben orada kimseyi tanıımıyorum dedim, dedi gözlerini kısarak. 'Honeycomb Court'ta resmi olmayan bekçi olarak çalışıyor. Kendisi Henrietta'nın yakın arkadaşıdır.'

'Ah, bekçi. Evet, onu tanıyorum. Daireyi satın aldığımızda kazancıyı içeri almak için yıllar önce onunla uğraşmak zorunda kalmıştım. O biraz tuhaf. Her zaman onun biraz ibne olduğunu, eşcinsel olduğunu düşünmüşümdür.'

Peterson, "Sana bunu düşündüren ne?" diye sordu.

Jasper omuz silkti. 'Giyinme şekli. Ona anahtarı verdiğimde elinde bir fötr şapka vardı ve etrafta dolanıyordu.' Elini dikkatli bir şekilde bandajına götürdü ve ardından herhangi bir kan belirtisi olup olmadığını görmek için avucunu inceledi. "Bütün bunlarla ne ilgisi var?" diye sordu. Erika onun yorgun ve huzursuz olmaya başladığını görebiliyordu.

'Vicky drama okulundaki hocasının yanında kalmak için olay yerinden kaçtı. Cilla Stone. Onu tanıyor musun?' diye sordu.

'HAYIR. Onun hakkında yeterince şey duydum. Cilla şunu, Cilla şunu. Vicky onun büyük bir hayranıydı.”

"Sen ya da Tess, Cilla'yla iletişime geçmeyi düşündün mü?" Orada olup olmadığını kontrol ettin mi?' 'Hayır. Vicky'nin öldüğünü sanıyorduk, sonra ölmedi ve şimdi... Erika ilk kez Jasper'ın gerçekten üzgün olduğunu görebiliyordu. 'İsa. Tess'in bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyorum. Bir zamanlar Vicky'nin öldüğünü düşünmesi

ve onu bulduktan sonra tekrar gitmiş olması yeterince kötü.” Arkasına yaslanıp alnını ovuşturdu. 'Bana sormak istediğiniz başka sorularınız var mı memurlar? Kendi isteğimle buradayım ama artık buradan ayrılıp gidip eşimi teselli etmek istiyorum.'

Erika, "Mümkün olan en kısa sürede gönderilmesini sağlayabilerseniz, restorandaki güvenlik kameralarına ihtiyacımız var" dedi.

40

Jasper'ın otoparkta avukatının Jaguar'ına binmesini pencereden izlerken Erika, "Onun kaçma riski olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu Peterson'a.

'Borçlarından kaçmak için ayrılmak istedi. Hâlâ deneyebilir ama Tess'i terk eder mi?'

'O pek Bay Morals değil...'

Erika, "Şu anda pasaportuna el koymak için makul bir gerekçem yok" dedi.

'Peki ya gözetim?'

Erika Peterson'a baktı.

'Vicky'yi öldürme nedeni nedir? Kira borcu mu vardı? Sophia'nın cinayet mahalline ilişkin elimizde henüz DNA kanıtı yok. Henüz Sophia'yı tanıdığını bile kanıtlayamıyorum... Ve iki cinayet arasında bir bağlantı olup olmadığını da henüz kanıtlayamıyoruz.” Dışarıdaki Jaguar uzaklaştı ve Erika bir kez daha Jasper'ın havalı avukatı için parayı nereden aldığını merak etti. eğer meteliksiz olsaydı. Bir karar

verdi. 'Boşver şunu. Üzerine bir araba koyalım, yirmi dört saat gözetim altında olsun. Melanie'nin gazabıyla ben ilgileneceğim.'

"İyi karar" dedi Peterson. "Bundan sonra ne yapmak istiyorsun?" Erika'nın bir an düşünmesi gerekti.

"Goldsmith Drama Akademisi'ni ziyaret etmek ve o ses dosyalarındaki saldırı raporları hakkında bir şeyler bilen birini bulup bulamayacağımıza bakmak istiyorum." Artık Vicky'nin görüştüğü kadınların üç ismini biliyoruz ve ayrıca öğrenci konaklama yerlerinin bir listesini de almamız gerekiyor. Vicky'nin podcast için araştırma yaparken orada başka biriyle konuşup konuşmadığını öğrenmeye çalışabiliriz.'

Lewisham Row'dan New Cross'a arabayla on beş dakika sürüyordu. Erika'nın telefonu kullanabilmesi için Peterson'un arabasını aldılar. Olay odasını aradı ve Crane'den, Ocak 2012'de Kathleen Barber, Şubat 2014'te Jubilee Road'da Becky Wayland veya Şubat 2012'de Hartwood Road'da Grace Leith tarafından bildirilen herhangi bir saldırı ve zorla girme kaydı olup olmadığını kontrol etmesini istedi.

Bekledi ve Crane'in arka planda yazı yazdığını duydu.

Sonunda, "Jubilee Yolu yaklaşıyor" dedi. 'Seksen dört numara Jubilee Yolu... 24 Ocak 2012 tarihli bir ihbar var, davetsiz misafirin geceleyin içeri girmeye çalıştığına dair. Çok az bilgi var, sadece genç kadın Kathleen Barber'ın davetsiz misafirin kimliğini tespit edemediğini ve kişinin korktuğunu söylüyor. Polis binayı ziyaret etti, parmak izi almak için toz aldı... Ama devam edecek bir şey yoktu... Ah, evet, ayrıca Becky Wayland adına da bir rapor var. 18 Şubat 2014'te yine seksen dört Jubilee Yolu'nda davetsiz misafir olduğunu

bildirdi. Polis geldi ve parmak izi almak için tekrar toz aldı ama zorla girme belirtisi yoktu.'

'Zorunlu girme belirtisi yok mu? Raporlarda Becky veya Kathleen'in kaldığı odanın penceresindeki parmaklıkların kaldırıldığına dair bir şey belirtiliyor mu? Yoksa ampullerin mi eksik?' diye sordu Erika.

"Hayır," dedi Crane bir duraklamanın ardından.

'Peki sistemde Şubat 2012'de Grace Leith'e ait hiçbir şey yok mu? Adres gelmezse raporda Goldsmith Drama Akademisi'nden bahsedilebilir' dedi Erika. Crane yazarken bir duraklama oldu. "Hayır" dedi Crane. 'Hiç bir şey.'

"Tamam, teşekkür ederim" dedi Erika, Crane'e. 'Bütün bunları e-posta adresime gönderebilir misin?' Daha sonra Melanie'yi arayarak Jasper Clark'ın yirmi dört saat gözetim altında tutulmasını talep etti ve Melanie bunu fazla itiraz etmeden onayladı.

Erika telefonu kapattığında, "Bunun olduğundan daha zor olacağını düşünmüştüm" dedi.

Peterson, "Muhtemelen Charles Wakefield'in gözetlenmesini onaylamaya bu kadar istekli olmazdı" dedi. Erika kuru bir kahkaha attı. Melanie'nin sesi rahatlamıştı ve odak noktalarının değiştiğini varsaymış olmalıydı. Peterson, "Anlamadığım şey, Vicky'nin zorla girmelerle ilgili bu bilgiyi nasıl takip ettiği," diye devam etti. 'Kathleen Barber, Becky Wayland ve Grace Leith'i nasıl buldu? Bir polis memurunu tanıyor muydu, yoksa GDA'nın eline geçen kayıtları var mıydı?'

"Bilmiyorum" dedi Erika. Yansımasını kontrol etmek için yolcu koltuğunun önündeki aynayı indirdi. Yıpranmış, yorgun yüzüne baktı. 'Lanet olsun. Biraz uykuya ihtiyacım var.'

Erika'nın Londra'ya taşındığında ilk dairesinin bulunduğu yerin

yakınında, Forest Hill istasyonunun yanındaki bir dizi trafik ışığının önünde durdular. Bu dört yıl önceydi. Oradayken içeri davetsiz bir misafir girmişti ve bu çok korkutucuydu. Bu kişi öğrenci salonlarına girdiğinde hepsi ergenlik çağında olan kadınları düşündü. Bu onların evden ilk kez ayrı kalışlarıydı. İlk defa Londra'da yalnızım. Korkunç bir şey olsa gerek.

“Sonunda bir yatak bulabildin mi?” diye sordu Peterson, onu düşüncelerinden kurtararak.

'Ne? Hayır. Bed World'den değil, o zaman Isaac tarafından morga çağrıldım. Öyle mi yaptın?'

'Evet. Dün gece teslim ettik.’

'Nasıl oluyor? Uyumak için mi?’ dedi Erika. Peterson ve Fran'in ev içi düzenlemelerini duyduğunda deli değildi.

'İyi. Güzel ve büyük bir yatak, dolayısıyla Kyle elbette bizimle yatmak istiyor.’ “Hâlâ gece terörü yaşıyor mu?”

'Evet. Çocukların seninle aynı yatakta uyumasına izin vermek kötü bir alışkanlık ama Fran geceleri onlardan uyanırsa korkmasını istemiyor.'

Erika, “Çocuklarınızın aynı yatağı paylaşmasına izin vermek kötü bir alışkanlık mı?” diye sordu. Peterson, "Anneme göre öyle" dedi. 'Bu konuda Fran'e saldırmaya devam ediyor. Biraz gerginliğe neden oluyor... Erika başını salladı ve pencereden dışarı baktı. Annesi oldukça korkutucu bir varlık olabilirdi ve Peterson'la kısa bir süre birlikte olduklarında Erika'ya oğlu için uygun bir kız arkadaş malzemesi olmadığını, daha yaşlı ve kariyer takıntılı olduğunu açıkça belirtmişti. Fran'in büyük Bayan Peterson'dan kolay kolay vazgeçememesi Erika'ya biraz suçluluk duygusu verdi.

Peterson, “Yani yatağın yoksa hâlâ lilo da mısın?” dedi. 'Bu bir patlama lilo. Bir battaniye yığınının üzerindeyim... Bu bana şunu

hatırlattı...' Işıklar değişip uzaklaşırken Peterson, "Ne?" diye sordu. "Teslimatı yeniden ayarlamam gerekiyor." Erika başını kaldırıp baktı ve birkaç tane olduğunu gördü.

New Cross'a varmalarına dakikalar vardı. Teslimat yardım hattını aradı ve beklemek zorunda kalmamasına şaşırdı. Sonraki birkaç gün boyunca sahip oldukları tek yer o akşam altı buçuktu.

Erika saatine bakarak, "Altı buçukta yapabilir miyim bilmiyorum" dedi. Saat üç buçuktu ve GDA'ya gitmeleri gerekiyordu, sonra istasyonun olay odasında yüzünü göstermek istedi.

Konuşmaya kulak misafiri olan Peterson, "Bu gece yapman gerekeni yapabilirim" dedi. 'Bir yatağa ihtiyacın var.'

Erika telefonu kapattı.

'Olay odasına geri dönüp gözetleme ekibini kontrol etmem gerekiyor.'

'Bunu yapabilirim. Teslimat yuvasını alın. Çalışmak için uykuya ihtiyacınız var. Hepimizin sana ihtiyacı var' dedi Peterson. Erika ona yardım etmeyi teklif ettiğinde gerçek bir sıcaklık ve sevgi hissetti ve teslimat yerini aldı.

Telefonunu kapatırken New Cross Gate istasyonunun yanından geçip Goldsmiths Üniversitesi'nin büyük kampüsünün yanından geçiyorlardı. Goldsmith Drama Akademisi bunun yarım mil ötesindeydi; birbirine yıkılmış sıra sıra altı teraslı evden oluşuyordu.

Tayt ve dans kıyafetleri giymiş bir grup genç erkek ve kadın ön girişten çıktığında ön girişe yanaştılar. Ve iki tanesinin neon sarısı saç bantları vardı. Sohbet ediyor, kahkahalarla çığlık atıyorlardı ve soğuğa pek aldırmış etmiyorlardı. Çocuklar arabanın yanından geçip teras sıralarındaki diğer kapılardan birine doğru ilerlediler.

Erika ve Peterson bir park yerine park ederken, parlak sarı bir VW Beetle karşıdaki park yerine yanaştı ve Cilla Stone dışarı çıktı.

Gösterişli ana renkler giymişti: limon yeşili tayt, kırmızı Dr. Martens botları ve beline kadar uzanan, mavi ve kırmızı renkte tuhaf bir ekose pelerin.

"Ne giyiyor bu?" dedi Peterson, daha sade giyimli, şık mavi takım elbiseli bir adamın arabayı kilitleyip onu ana girişe kadar takip etmesini izlerken.

'Yapabildiği her renk. Bu Cilla Stone, dedi Erika.

"Vicky'nin İskoçya'da birlikte kaldığı Cilla Stone mu?"

'Evet. Fotoğrafını üniversitenin internet sitesinden tanıyorum."

'Peki yanındaki kim?'

'Bilmiyorum.'

Cilla merdivenlerden yukarı çıktı ve adama bir şeyler söyledi; komplo kurarcasına eğilerek neredeyse flört ediyordu. O güldü ve adam da ona sırıttı

o. Peterson arabadan inmek istedi ama Erika elini uzattı. 'Bekle, biraz geride duralım. Ona otoparkta Vicky'den bahsetmek istemiyorum.'

Adamın kapıdaki zile basmasını izlediler. Kapı açıldı ve onun içeri girmesine izin vermek için bir kenarda durdu.

Peterson, "GDA'dan mı emekli oldu?" dedi.

'Evet. Vicky, Cilla'nın artık İskoçya'da yaşadığını söyledi. Burada, Londra'da ne yapıyor?'

Dışarı çıktılar, ana girişe doğru yürüdüler ve zili çaldılar. Bir dakika

geçti ve sonra ince hoparlörden tiz bir kadın sesi geldi ve kim olduklarını sordu. Erika arama izni kartını kameraya doğrulttu ve Öğrenci Sosyal Yardım Memuru ile konuşmak istediklerini söyledi. Uzun bir duraklama daha oldu.

"Bu neyle ilgili?" dedi.

Erika, "Seninle konuşması gereken iki polis memuruyla ilgili" dedi. Bir vuruş sesi duyuldu ve ardından kapı çalındı ve birkaç santim açıldı.

Parlak şerit ışıklara ve aşınmış ahşap zemine sahip, kurumsallaşmış teraslı bir eve benzeyen koridora adım attılar. Uzun bir koridor vardı ve ana kapının yanında bir ilan panosu ve üzerinde isimlerin yazılı olduğu sıra sıra güvercinlikler vardı. Koridorun sonunda dans kıyafetleri giymiş genç bir kadının ahırın kapısında ikiye bölünmüş halde durduğunu görebiliyorlardı. Üst yarısı açıktı. Genç kadının sırtından aşağı sarkan kızıl kıvrıkcık saçları ve kalın siyah göz kalemi vardı.

'Yazımı zamanında e-postayla gönderdim' diyordu. "Bak." Pembe örgü sırt çantasını karıştırdı ve bir kağıt parçası çıkardı. 'Bu, son teslim tarihinden beş dakika önce e-postayla gönderdiğim zaman damgası.'

Yaklaştıklarında, açık planlı bir ofisin kapısının içini gördüler. Kısa kesilmiş gri saçlı, oldukça kirli mavi balıkçı yaka bir kazak giyen ve küçük yarım ay gözlüklü küçük, zayıf, şüpheli görünümlü bir kadın, kollarını kavuşturmuş, soğuk bir tavırla genç kadına bakıyordu. Üç kadın onun arkasındaki masalarda çalışıyor, yukarı bakıyor ve dinlemiyormuş gibi davranıyorlardı.

"Bunu yapmadığımı nereden bileyim?" dedi kadın, kağıt parçasını alarak

'Hiçbir zaman makale son teslim tarihini kaçırmadım ve bilgisayar

sistemi bunu kaçırdığımı söylüyor *bir saniye!*"

Kadın mektubu geri verirken, "Yeterli zaman bırakarak makaleleri e-postayla göndermek öğrencilerin sorumluluğundadır" dedi. Bir dakika daha ileri geri gittiler ve yaşlı kadın kıpırdamayı reddetti.

Genç kadın, "Öğretmenimle konuşacağım" dedi.

'Bunu sen yap.'

Genç kadın gözyaşları içinde yanlarından geçti.

'Merhaba. Öğrenci Refahı Memuru ile mi konuşmak istiyoruz?' dedi Erika, kapıya doğru yürürken.

Kadın, genç kıza duyduğu düşmanlığın aynısıyla, "Benim" dedi.

"Peki adın ne?"

'Bayan Sheila Wright.'

Onlara kapıyı açmadı.

'GDA'nın öğrenci yurtlarında kız öğrencilere yönelik tarihi saldırıları araştırıyoruz. Sizinle bunun hakkında konuşmak istiyoruz biraz daha özel bir yerde,' dedi Erika. Arama izni kartını tekrar uzattı ve kendisini ve Peterson'ı tanıttı. Sheila eğilip kartlarına baktı ve içeri girmeleri için kapının sürgüsünü açtı. Diğer üç kadın da onlara ilgiyle baktı.

'Lütfen. Beni takip edin, dedi. Kapıların ona açıldığı başka bir koridora geçtiler. Ofisi koridorun sonundaydı ve ortasında bir avlu, ağaçlar ve boş çiçek tarhlarının bulunduğu küçük bir bahçeye bakıyordu.

"Bugün geleceğin bana söylenmemiştir" dedi.

"Jubilee Road ve Hartwood Road öğrenci dairenize izinsiz giren ve genç kadınları tehdit eden ve onlara saldıran bir davetsiz misafirin kayıtlarının olup olmadığını bilmemiz gerekiyor." Bu bilgi üzerine Sheila'nın gözleri büyüdü. 'İsimler: Kathleen Barber, Ocak 2012'de Jubilee Yolu'nda meydana gelen olay, Grace Leith ve olay Şubat

2012'de Hartwood Yolu'nda meydana geldi ve Şubat 2014'te Jubilee Yolu'nda saldırıya uğrayan Becky Wayland.'

Sheila bir an Erika ve Peterson'a baktı, sonra oturdu ve bilgisayar ekranını kendisine bakacak şekilde döndürdü. 'Polis olarak bu bilgiye zaten sahip olmaz mıydınız?'

Erika, "Bütün olaylar bize bildirilmiyor" dedi.

'Peki bu genç kadınlar burada öğrenci miydi?'

'Buradaki Drama kursundaki yerler için seçmelere katıldılar.'

'Kabul edilmezlerse hiçbir zaman tam zamanlı öğrenci olamazlardı. Geçici konaklamalar veya öğrenci olmayanlar için kayıt tutmuyoruz' dedi Sheila. 'Ama eğer bir gece kalacak öğrenci adayı saldırıya uğrasa ya da odasına zorla girilse buna dair bir kayıt olmaz mıydı elinizde? Bir ev sahibi olarak okulun bir sigorta poliçesi olması gerekir' dedi Peterson. Sheila yazarken parmakları bulanık bir şekilde hareket ediyordu.

'Mezun veri tabanımızda bu kadınların hiçbir kaydı yok. Biz sadece öğrencilerin kayıtlarını tutuyoruz.'

'Ya cam kırılırsa? Veya bir konaklama birimi birden fazla kez bölündü mü? Jubilee Yolu binasının kaydı var mı?' diye sordu Erika.

'Evet. Öğrenci konaklamalarıyla ilgili bazı kayıtlar tutuyoruz. Eğer onarım ya da bir sorun varsa... Erika, Sheila'nın sanki sinirini tuşlardan çıkarıyormuşçasına klavyeye sert bir dokunuş yaptığını fark etti. 'Ama burada hiçbir şey göremiyorum. Kişi erişim sağladığında ciddi bir hasar olup olmadığını biliyor musunuz? Bir pencere mi kırıldı, yoksa bir kapı mı kırıldı?'

Erişim elde edildiyse düşündü Erika. Bu, zorla girmeyi tanımlamanın tuhaf bir yoluydu. Erika, "Herhangi bir hasar olup olmadığını bilmiyoruz" dedi. "Yani bize öğrenci yurduna izinsiz giren biri olursa bu konuda hiçbir şey yapılmayacağını mı söylüyorsunuz?"

Sheila arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

'Hayır, öyle bir şey söylemiyorum. Öğrenciler için pastoral bakım yüksek bir önceliktir, memurlar. Güçlü güvenlik önlemlerimiz var. 2017 yılından bu yana tüm öğrenci salonlarımızın girişlerinde video kamera bulunmaktadır. 2000 yılından bu yana salonların tüm giriş ve çıkışlarında kartlı anahtarlı giriş sistemimiz var. Ve pencerelerin üzerinde parmaklıklar var' dedi.

Erika, "İçeriye giren bu kişi parmaklıkları sökmüş" dedi. 'Bundan haberim yok.'

Peterson, "Kartlı anahtar giriş sistemi nasıl çalışıyor?" diye sordu. 'Her öğrencinin bir manyetik kart anahtarı var ve bunu kapıyı açmak için kullanıyorlar. Kart anahtarı olmadan kimse içeri giremez.'

"Ama biri kart anahtarını ödünç alabilir ya da çalabilir mi?" dedi Erika. 'Teknik olarak evet. Ancak güvenlik konusunda çok dikkatliyiz ve 2017'de güvenliği kamera sistemi içerecek şekilde yükselttik.' "Sadece geçen yıl mı?" diye sordu Erika.

'Evet.'

'Neden geçen yıla kadar beklediniz?'

'Memur bey, politika yapmıyorum. Ben sadece öğrenci refahının yöneticisiyim. Bütçeleri kontrol etmiyorum.'

'2012 yılında öğrenci refahından sorumlu yönetici miydiniz?' 'Evet.'

Erika, "Öğrenci yurduna zorla girme ve saldırılara ilişkin elinizdeki tüm kayıtları bize verebilir misiniz?" diye sordu.

'Sana söyledim. Belirttiğiniz tarihler için elimde hiçbir şey yok' dedi Sheila. Artık savunmaya geçmiş görünüyordu.

"Ama öğrencilerle ilgili kayıt tutuyorsunuz. Arama izniyle geri gelebiliriz, büyük bir yaygara koparabiliriz ve sosyal yardım memuru Sheila'nın bir polis memurunu engellediğini söyleyebiliriz,' dedi Erika.

'Seni engellemiyorum.'

Erika artık bu işin değerinden derinden rahatsız olmuştu.

'İyi. Bu yüzden bir polis memuru olarak isteğimi yerine getirecek ve tüm dosyalarınızı teslim edeceksiniz.'

'Oldukça fazla veriye bakmam gerekecek. Bu bilgiye sahip olup olmayacağımızı bile bilmiyorum.'

Erika cebini karıştırıp kartını çıkardı.

'Bu benim numaram. Dosyalar hazır olduğunda benimle iletişime geçin, güvenli bir aktarım ayarlayalım. Derhal aramanızı bekliyorum.'

"Evet," dedi Sheila azarlanarak.

'Bu saldırılarla ilgili eski bir öğrenciniz sizinle temasa geçti mi? Vicky Clarke adında bir kadın.'

Sheila bir an bunu düşünüyormuş gibi göründü.

'Hayır, hatırladığımdan değil.'

'Tamam, teşekkür ederim. Binaya girmeden hemen önce, Cilla Stone'la birlikte bir adamın içeri girdiğini gördük. O kimdi?'

Sheila bilgisayarına geri döndüğünde Erika ön kapıdaki CCTV görüntülerini aldığını gördü.

'Bu Colin McCabe.'

"Burada ofisi var mı?"

'Ofisi en üst katta. Dördüncü kat.'

'Onun burada ne işi var?'

'Klasik Drama'da kıdemli bir öğretim görevlisi ve okul yönetim kurulunda yer alıyor. Eğer beni takip edersen sana haber veririm,' dedi.

Onları kapıdan içeri soktuğunda Erika ve Peterson bozuk bir merdivenden yukarı çıkmaya başladılar. Her katta, koridora açılan şeffaf güvenlik camlı bir yangın kapısı vardı.

Peterson, nefes almak için ikinci sahanlıkta durup, "Ne kadar da

değerli bir iş" dedi.

Erika onun yanında durdu. "Makalesi son teslim tarihinden bir saniye sonra teslim edilen o genç öğrenciyle nasıl konuştuğunu gördün mü?" Sizce onun bir şey bildiğini mi düşünüyorsunuz, yoksa bu onun genel tavrının engelleyici olması mıydı?'

'Bilmiyorum. Jobsworth'lar yaptıkları işin özüne pek önem vermiyorlar. Sadece size bilgi vermeyi reddetmekten keyif alıyorlar.'

42

Colin McCabe'nin ofisi, pencereleri kalabalık ana yola bakan uzun bir koridorun sonundaydı. İçeriden gelen mırıltı seslerini duydular. Erika kapıyı çaldı. Sesler kesildi ve ardından Colin kapıyı açtı. Yüzünde en ufak bir sakal vardı ve yanında güçlü bir tıraş losyonu kokusu taşıyordu. Ağaçsı ve pahalı bir şey. Cilla'nın masasında oturduğu ofisi görebiliyorlardı. Ekose pelerininin altından çıkan limon yeşili külotlu çoraplarla kaplı uzun ince bacakları, Erika'ya o anları hatırlattı. *Muppet'lar*Kurbağa Kermit gitar çalmak ve şarkı söylemek için duvara oturduğunda.

Erika ve Peterson'a geniş bir gülümsemeyle, "İyi günler, size yardımcı olabilir miyim?" diye sordu. Kendilerini tanıttılar ve arama izni kartlarını gösterdiler. Erika, "Eski öğrencimiz Vicky Clarke için buradayız" dedi. "Ah, evet" dedi Cilla masadan kalkarken. Yüzü artık son derece ciddiydi. 'Kendimi senin için kullanılabilir hale getirecektim. Bildiğiniz gibi Vicky benimle kalmaya geldi.'

Colin kapıyı daha da açtı.

'Lütfen memurlar içeri girin.' Ofise girdiler. Kitaplıklarla dolu geniş bir odaydı. Tozlu, yıpranmış balıksırtı ahşap zemin ve demir şöminenin önünde büyük, yıpranmış yeşil deri bir kanepesi vardı. Masanın yanındaki cumbalı pencere bahçeye bakıyordu.

Colin büyük deri kanepesi göstererek "Lütfen oturun" dedi. Erika, duvarlardan birindeki mantar panoda öğrencilerin çok sayıda Polaroid fotoğrafının olduğunu gördü; hepsi kameraya yoğun bir özgüvenle bakıyorlardı. Altında isimleri yazıyordu. Bir an öğrencilerden herhangi birinin ofisteki bu deri kanepesi ziyaret edip etmediğini merak etti.

Erika, "Seninle İskoçya'da iletişime geçmeyi bekliyordum" dedi. Cilla tereddüt etti. 'Evet... Londra'ya geri dönmek istedim. Vicky'ye destek olup olamayacağımı görmek için,' dedi ve sanki onu ne kadar önemseydiğini vurgulamak istercesine konuşurken bir elini göğsüne bastırdı. 'Ve dediğim gibi polise teslim olmak için.'

Erika, "Londra'ya ne zaman geldin?" diye sordu.

'Dün gece geç saatlerde. Vicky'den kısa bir süre sonra uçağa bindik.'

'Biz?'

Colin, "Başka bir meslektaşımız olan Ray ile birlikte Cilla'nın yanında kalıyordum" dedi.

'Ray nerede?'

Cilla, "Köpeğime bakmak için İskoçya'da kaldı" dedi. 'Londra'nın merkezindeki Pineapple Stüdyolarında dans dersleri veriyor.'

Peterson, "Polise başvurmak için Londra'ya döndüğünüzü söylediniz ama sizden haber alamadık" dedi.

"Umarım bir sorun yoktur?" dedi Colin. Bana söylediği kadarıyla Cilla, Vicky'nin olay yerinden kaçtığından habersizdi. İskoçya'da kalabilirdi ama geri dönmeyi seçti. Bu yasa dışı değil.'

“Aman Tanrım, umarım öyle değildir!” dedi Cilla. 'Vicky'yi ve olanları bilseydim ona doğrudan Londra'ya dönmesini söylerdim. Felaket verici bir aşk ilişkisinden kaçtığını sanıyordum.” Boynundaki ağır gümüş kolyeyle gergin bir şekilde oynuyordu. Karşılaştırıldığında Colin oldukça rahattı; kolları çaprazlanmamış ve elleri kalçalarında duruyordu.

Erika, "Vicky'nin neden İskoçya'ya, senin evine gitmeyi seçtiğini biliyor musun?" diye sordu.

“Hayır... Ve evet, yakındık” dedi Cilla, hâlâ gergin bir şekilde kolyeyle oynuyordu. ‘Her zaman iletişim halinde kaldık.’

'Yakın arkadaşlar mı?'

'Evet. Çok fazla öğrenciyle yakınlaşamıyorum ama Vicky benim için çok özel. Geçtiğimiz yıl İskoçya'ya daha yeni taşındım. Ondan beni görmesini istedim, daha doğrusu ona ne zaman olursa olsun hoş karşılanacağını söyledim.'

"Altı yıl önce GDA'dan mezun olduğundan beri Vicky ile düzenli olarak sosyalleştiniz mi?"

'Evet. En az ayda bir kez akşam yemeğinde buluşurduk. Sydenham'da bir dairem vardı ve onu İskoçya'daki yeni yerimi almak için yakın zamanda sattım.' Kolyeyle oynamayı bıraktı ve başını kaldırıp Erika'ya baktı. 'Durun, az önce dediniz ki *yakın mıydın* Garip bir duraklama oldu. Cilla aralarına baktı. Colin'in kaşları çatıldı.

“Ne var memurlar?” diye sordu.

Erika, "Vicky'nin dün gece öldürüldüğünü söylediğim için çok üzgünüm" dedi.

Cilla uzun bir süre onlara baktı. Sonra parmaklarını şakaklarına koydu, bir an sendeliyormuş gibi göründü, sonra yavaşça masadan kayarak yere düştü. Colin ona doğru koştu.

“Cilla!” dedi. ‘Cilla! Beni duyabiliyor musun?’ Yüzüne oldukça hızlı

bir tokat attı. Omuzlarını salladı ve başı geriye düştü. Ona tekrar tokat attı.

"Tamam, tamam, yeter" dedi Peterson içeri girerek. "Hadi onu iyileşme pozisyonuna alalım."

Colin, Peterson'ın yardım etmesine izin vermek için geri çekilirken, "Bu sabah pek fazla yiyeceği yoktu" dedi. Cilla'yı yavaşça yana yatırdı ve başını geriye eğdi.

'Nefes alıyor mu? Nabız var mı?' diye sordu Colin, meyvemsi bariton sesi duyguyla yükseliyordu. Erika durduğu yerden görebiliyordu

Cilla'nın nefes aldığını. Ekose pelerinin altında göğsü yükselip alçalıyordu ve sıska bacakları limon yeşili külotlu çoraplarının içinden dışarı çıkıyordu. Peterson, yanına diz çökerken boynunu yoklayarak, "Nabızı güçlü" dedi. Bir süre durup izlediler ve sonra Cilla'nın gözleri teatral bir şekilde titredi, dudakları aralandı ve başı bir yandan diğer yana salladı. Gözlerini açtı.

Miyop bakışlarıyla onlara bakarken, "Ben neredeyim?" diye bağırdı. Durumun ciddiyetine rağmen Erika'nın içinden aniden gülme isteği geldi ve dudağını ısırarak zorunda kaldı.

"Sevgilim!" diye bağırdı Colin, Peterson'ı dirseğiyle kenara çekerek onun yanında diz çökmesini sağladı. "Komik bir hal aldın" dedi, yüzüne uyguladığı sert tokatlarla çelişen yumuşak bir sesle.

'Vicky. Öldürölmüş?dedi gözlerini kısarak önce ikisine, sonra da Colin'e baktı.

"Evet" dedi Erika.

'Ama ben, o, evimdeydi... Ne? Nasıl?'

Cilla kollarıyla havayı yokladı ve Colin onun doğrulmasına yardım etti ve iffetini korumak için pelerinin düzeltti. Parmaklarını kırmızı el izinin göröndüğü yanağına götürdü ve Erika yüzünde kısa bir

kızgınlık belirtisi gördüğünü sandı. Colin onun kanepeye oturmasına yardım etti.

Peterson odanın köşesindeki su soğutucusuna doğru giderek, "Biraz su ister misin?" diye sordu.

Cilla, "Sanırım daha güçlü bir şeye ihtiyacım var" dedi. Colin başını salladı ve raflardan birine gidip deri ciltli birkaç kitap çıkardı. Kitap sırasının arkasından bir şişe Glenlivet viski çıkardı. "Sanırım ikiniz de görevdesiniz" dedi.

"Öyleyiz" dedi Erika. Colin su soğutucusundan birkaç plastik bardağı viskiyle doldurdu ve geri geldi. Birini Cilla'ya verdi ve titreyen ellerle aldı. Erika, Colin'in de biraz titrediğini fark etti. İkisi de bir yudum aldı.

"Nasıl oldu?" diye sordu Cilla alçak sesle.

Erika durumu kısaca açıkladı.

Tess onu kendi mutfağında mı buldu? Aman Tanrım, bu çok kötü. Ve bıçaklandı! Ah, Vicky. Bunu kim yapabilir?" dedi Cilla. Alt dudağı titremeye başladı ve Colin üst cebinden katlanmış beyaz bir mendil çıkarıp ona verdi. Cilla ağlamaya başladı. Erika Peterson'a baktı ve Peter tek kaşını kaldırdı.

'Kimin yaptığına dair bir fikrin var mı? Herhangi bir şüpheli var mı?' diye sordu Colin, Cilla kendini ceketinin içine gömüp mendili yüzüne bastırırken kafasının üstünden konuşarak. Artık Cilla'nın yüzünde canlı kırmızı bir el izi vardı.

"Hayır, yapmıyoruz" dedi Erika. 'Cilla, eğer istersen birkaç soruyu yanıtlamaktan memnuniyet duyar mısın?'

"Şimdi mi?" dedi Cilla, gözlerini kurulayarak. "Az önce bana yakın bir arkadaşının kaybından bahsettin."

'Lütfen. Yardımcı olabilir.'

Derin bir nefes aldı ve kendini merkeze almış gibi göründü. Colin

onun yanında kaldı.

'Bu başlangıçta garip bir konu gibi görünebilir ama Vicky'nin podcast'i hakkında ne biliyordun?'

'Podcast'i mi? Çok iyi olduğunu biliyorum" dedi Cilla. "İkimiz de dinliyoruz, değil mi?" Colin'e baktı ve Colin başını salladı.

"Onu gerçek suçlarla ilgili bir podcast yapmaya iten şey neydi?" Cilla kafası karışmış bir yüz ifadesine büründü. "Lütfen anlayın, bununla bir yere varacağım." "Vicky mezun olduğunda iş bulmakta gerçekten çok zorlandı" dedi Cilla, plastik bardağına bakarak. 'Bir menajeri vardı ama pek iyi bir menajeri değildi. Onun... *vardı* çok iyi bir yayın sesi, bu yüzden seslendirme yapmayı denemesini önerdim. Yaptığım tek şey buydu.'

"GDA'da Vicky'ye yardım eden başka kimse var mıydı?"

'Sanırım GDA'da tiyatronun teknik ekibini yöneten Vince ona ses ekipmanı konusunda bazı tavsiyeler verdi.'

Colin, 'Ve tabii ki GDA olarak kadroya katılmaktan ve oyuncu seçimine yardımcı olmaktan mutluyduk' dedi.

"Ah, evet, oyuncu seçimi" dedi Cilla.

'Ne demek istiyorsun, *dökümd* diye sordu Erika, yanlış duyduğunu düşünerek. 'Karakterler için. Dinlendin mi? Her bölümde ek karakterler var' dedi Colin.

Erika ve Peterson şaşkınlıklarını gizleyemeden birbirlerine baktılar. 'Sevgililer, Vicky'nin podcast'inin kurgu olduğunu bilmiyor muydunuz?' dedi Cilla. Sesinde iğrenç bir tatlılık vardı.

Erika aniden ayaklarının arka tarafında olduklarını hissedebiliyordu. Podcast kısmen kurguysa Vicky öldürülmeden önce ne üzerinde çalışıyordu? Bir soruşturma mı, yoksa bir hikaye mi?

Colin, "Vicky'nin senaryo üzerinde kendisinin çalıştığını biliyoruz" dedi. "Öyleydi ve çok güzel yazıyordu" dedi Cilla, hâlâ mendiliyle gözlerini siliyordu. 'Fakat tüm ek karakterler için seslendirme sanatçılarına ihtiyacı vardı ve biz de bu konuda yardımcı olduk.'

'Hatta beklemek. Croydon Kedisi Katili hakkındaki bölümü dinledik' dedi Erika. 'Bu gerçek bir vaka ve bunu biliyoruz çünkü polis birkaç yıldır bununla ilgileniyor.'

Cilla, "Elbette onun podcast'i gerçek suçlara dayanıyor" dedi. 'Ama kamusal alanda olanı alıyordu ve *dramatize etme* BT. Bu, belgesel yapımcıları ve bazı podcast yaratıcıları tarafından kullanılan meşru bir teknik.' Ofiste uzun bir sessizlik oldu.

Colin, "Memurlar, birdenbire biraz yeşil görünüyorsunuz" dedi. 'Seni bir içki içmeye ikna edemeyeceğime emin misin? Eğer yapmazsan söylemeyeceğim.'

Erika'nın biraz zamana ihtiyacı vardı. Şöminenin önünde durmak için hareketlendi.

"Vicky'nin yeni bir podcast bölümü üzerinde çalıştığını ve muhtemelen geçmişte yaşanan bir dizi suçla ilgili bir şeyler ortaya çıkardığını inanıyoruz."

Erika aniden ayaklarının arka tarafında olduklarını hissedebiliyordu. Podcast kısmen kurguysa Vicky öldürülmeden önce ne üzerinde çalışıyordu? Bir soruşturma mı, yoksa bir hikaye mi?

Colin, "Vicky'nin senaryo üzerinde kendisinin çalıştığını biliyoruz" dedi. "Öyleydi ve çok güzel yazıyordu" dedi Cilla, hâlâ mendiliyle gözlerini siliyordu. 'Fakat tüm ek karakterler için seslendirme sanatçılarına ihtiyacı vardı ve biz de bu konuda yardımcı olduk.'

'Hatta beklemek. Croydon Kedisi Katili hakkındaki bölümü dinledik' dedi Erika. 'Bu gerçek bir vaka ve bunu biliyoruz çünkü polis birkaç yıldır bununla ilgileniyor.'

Cilla, "Elbette onun podcast'i gerçek suçlara dayanıyor" dedi. 'Ama kamusal alanda olanı alıyordu ve *dramatize etme* BT. Bu, belgesel yapımcıları ve bazı podcast yaratıcıları tarafından kullanılan meşru bir teknik.' Ofiste uzun bir sessizlik oldu.

Colin, "Memurlar, birdenbire biraz yeşil görünüyorsunuz" dedi. 'Seni bir içki içmeye ikna edemeyeceğime emin misin? Eğer yapmazsan söylemeyeceğim.'

Erika'nın biraz zamana ihtiyacı vardı. Şöminenin önünde durmak için hareketlendi.

"Vicky'nin yeni bir podcast bölümü üzerinde çalıştığını ve muhtemelen geçmişte yaşanan bir dizi suçla ilgili bir şeyler ortaya çıkardığını inanıyoruz."

Burada GDA'daki öğrenci yurduna yerleştirin' dedi.

“Ne?” diye sordu Cilla, Colin'e bakarak. Kaşları saç çizgisine doğru kalktı ve başını salladı.

'Burada GDA'da suçlar var. Herhangi bir suçtan haberim yok. Nedir bu suçlar sayın memurlar?' diye sordu.

'New Cross yakınlarındaki öğrenci konaklama yerinize bir dizi hırsızlık olayı. Üç genç kadın tehdit edildi ve bildiğimiz bir vakada saldırgan kadına saldırdı.'

Cilla ve Colin şok içinde sessizliğe gömüldüler. Erika onları dikkatle izledi. Yaşadıkları şok çok gerçek görünüyordu.

“Bunun kanıtı var mı?” diye sordu Colin.

'Evet. Vicky bu genç kadınlarla röportaj yaptı ve polis kayıtları ona söyledikleriyle örtüşüyor' dedi Erika.

'Bunu nereden biliyorsun? Vicky sana söyledi mi?' diye sordu Cilla. Erika, "Bu aşamada daha fazla ayrıntıya giremeyiz" dedi. Çünkü kalmaya geldiğinde bana bu konuda hiçbir şey söylemedi. Sana bir şey söyledi mi Colin?'

'HAYIR. Hiç bir şey. Bu ne zamandı? Bu saldırılar ne zaman oldu?' diye sordu Colin.

Peterson, '2012 ve 2014'ün başlarında' dedi.

Colin “Bunun farkında değildim” dedi. 'Bu şaşırtıcı. Buradaki öğrenciler konuşmayı severler. Bu büyük bir konu olurdu.’

‘Bu kadınlar öğrenci değildi. GDA seçmelerine başarısız oldular ve öğrenci evinde yalnızca bir gece kaldılar' dedi Erika. “O zaman bunu duymamış olabiliriz” dedi Cilla. ‘Her yıl seçmelere katıldım. Seçmelere katılanlarla yalnızca yarım gün buluşuyoruz ve çoğunu bir daha hiç göremiyoruz.'

Colin kaşlarını çatı.

'Bu genç kadınların adlarını biliyor musun? Onları hatırlamamız durumunda? Veya yardımcı olabilir misiniz?'

"Evet ama dediğim gibi bu bilgiyi seninle paylaşamayız" dedi Erika. "Öğrenci ofisi yöneticimiz Sheila ile konuştunuz mu?" diye sordu, sesi artık temkinli geliyordu.

Hayır ama bunu yapacağımızdan emin olacağım. Sanırım okul, öğrenci yurtlarındaki saldırı olaylarına ilişkin kendi kayıtlarını tutuyor?"

"Evet ama şunu söyleyeyim, GDA'da sıfır tolerans prosedürümüz var, öyle değil mi Cilla?" dedi Colin.

"Evet" dedi.

Colin, 'Burada geçirdiğim yıllar boyunca öğrencilerin eğlenceyi seven ve nazik olduklarını biliyordum ve kız öğrencilerin saldırıya uğraması duyulmamış bir şey' dedi. 'Evet. Erkek öğrencilerin çoğu eşcinsel,' diye bitirdi Cilla. Tuhaf bir duraklama oldu.

Erika, "Nerede kaldığınızı ve Londra'da ne kadar kalmayı planladığınızı sorabilir miyim?" dedi.

Cilla, "Ben Colin'le birlikte yolun yukarısındaki Telegraph Hill'deki evinde kalıyorum" dedi.

Peterson, "Dün gece saat kaçta indin?" diye sordu.

Cilla, "Saat sekiz, sekiz otuz" dedi. 'Glasgow'dan Heathrow'a uçtuk. Ve saat ondan epey sonraya kadar sizinkine geri dönemeyiz."

Colin başını salladı.

Erika, "İkiniz de geceyi Telegraph Hill'deki evinizde mi geçirdiniz?" diye sordu.

"Bizden bir mazeret mi istiyorsun?" dedi Cilla aniden öfkeyle.

Peterson kararlı bir şekilde, "Sadece tüm detayları belirlemeye çalışıyoruz" dedi. Plastik bardağını masanın üzerine koydu. 'Bu tür sorgulamaları takdir etmediğimi bilmeni isterim. Az önce duydum ki çok canım, canım, *Sayın* arkadaş öldü. Ben şoktayım ve sen buraya gelip bana bu saçma soruları soruyorsun ve bunu ima etme

küstahlığını gösteriyorsun...'

'Cilla, sevgilim. Colin onun elini tutarak sadece işlerini yapıyorlar" dedi. Elini serbest bıraktı. Erika ve Peterson'a baktı. 'Evet ikimiz de benim evimde kaldık. Sanırım on buçuk civarında havaalanından döndük ve bundan kısa bir süre sonra da yatmaya gittik. Geç kalktık ve bu sabah toparlanmak için biraz zaman harcadık; Sadece birkaç saat önce buraya gelmek için evden çıktık. Cilla çok yorgundu. Uçuş ne kadar kısa olursa olsun uçmak onu rahatlatıyor.'

"Bugün neden buraya geldin?" diye sordu Erika. "Sanırım planlarınız İskoçya'da Cilla ile kalmaktı?"

'Ben drama bölümünün başkanıyım, her zaman yapacak işlerim, imzalayacak kağıtlarım var' dedi.

Cilla hâlâ derin derin nefes alıyordu ve öfkesini kontrol altına almaya çalışıyordu.

Sonunda, "Sorularınızın tümü bu mu memur bey?" dedi. "Evet, öyle düşünüyorum" dedi Erika.

'Pekala, eğer izin verirsiniz yapmam gereken şeyler var. Tess'i aramam lazım... Bana söylediklerinizi sindirmek için zamana ihtiyacım var. Burada olmak istemiyorum. Eve, senin evine gitmek istiyorum Colin, dedi. Başını salladı. 'Evet tatlım. Neye ihtiyacın varsa.'

Erika, Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim dedi.

Dışarıya çıktıklarında hava neredeyse karanlıktı ve sağanak yağmur yağıyordu; ana girişin altındaki basamaklarda bir an durdular, hemen koşmak mı yoksa yağmurun dinmesini mi beklemek gerektiğini tartıştılar.

Erika, "Vicky'nin kaynaklarının nereden geldiğini hâlâ çözemedim" dedi. 'Ve şimdi Cilla ve Colin bize onun oyuncuları işe aldığını ve senaryo yazdığını söylüyor!' 'Bu onun podcast'inin tamamının kurgu olduğu anlamına gelmiyor.'

"O kadınları bulmam lazım" dedi Erika, bir kez daha Vicky'nin evinden yapacak bir şeyleri olmasını dileyerek; dizüstü bilgisayarlar veya bilgisayar dosyaları. 'Onları nasıl buldu ya da izinsiz girişleri nasıl öğrendi? Seçmelere gelen insanlar ortalıkta kalmıyorlar, öğleden sonra geliyorlar, sonra bir gece öğrenci evinde kalıyorlar ve gidiyorlar.'

Peterson, "Vicky altı yıl önce mezun oldu" dedi. 'Onları tanıyor ya da duymuş olabilir. Buradaki son eğitimi 2012'de olacaktı ve o yılın Ocak ve Şubat aylarında Kathleen Barber ve Grace Leith, Jubilee Yolu'ndaki hırsızlık olaylarını bildirdiler.'

Erika, "Fakat Vicky'nin podcast'i bir kurgu eseriye, o zaman bu, onun bu kadınlara saldıran kişiyi ortaya çıkarmaya yaklaştığı yönündeki teorimizi boşa çıkarabilir" dedi. 'Ya cinayetin nedeni bu değilse?'

"Tess neden bir şey söylemedi?"

'Tess podcast'le pek ilgilenmedi.'

'Peki Shawn'a ne dersin? Vicky'nin podcast'teki tüm işi kendisinin yaptığını ve yalnızca müzikle katkıda bulunduğunu söyledi...'

Erika yüzünü ovuşturdu. "Peki Cilla'nın Londra'ya bu kadar çabuk dönmesi sizce de tuhaf değil mi?" Vicky ayrılır ayrılmaz bir uçak bileti satın almak zorunda kalmış olmalı."

"Ve Colin ve diğer öğretmen Ray, onun evinde kalmak için yeni gelmişlerdi. İkisi de beni ürpertiyor, Cilla ve Colin. Bütün o bayılma performansı," dedi Peterson.

'Evet, biraz teatraldı. Ama kim söyleyebilir? Bu işte pek çok tuhaf

adamla karşılaşıyoruz.' Erika saatine baktı; saat henüz beş buçuktu. Peterson, "Teslimatı yakalamak istiyorsanız biraz hareket etmelisiniz" dedi.

"Her şeyi unutmuştum." Erika telefonuna baktı ve Crane'den ve Lewisham Row'daki ekipten e-postalar aldığını gördü. 'İptal etmeliyim. Jasper Clark'ı gözetleme ekibiyle görüşmem gerekiyor. Ve Maria Ivanova'nın bıraktığı iki mesaj var... Ne zaman gideceğimizi soruyor

kız kardeşinin cesedini serbest bırakmak için. Bir cenaze töreni planlayabilmeleri için onu Bulgaristan'a geri göndermek istiyor. Goldsmith Drama Akademisi'nde bu saldırılarla ilgili herhangi bir kayıt olup olmadığını öğrenmek için yönetici departmanındaki Sheila ile iletişime geçmemiz gerekiyor.'

'Bunları yapabilirim.'

Erika sayfalara göz atmaya devam etti ve gelen kutusunda daha fazlasını gördü. "Ve Sophia'nın hastanedeki meslektaşlarından biri olan Olivia Moreno adında öğrenci doktordan bir mesaj daha aldım. Kendisi hakkında bizimle konuşmak istiyor; yarın sabah müsait.'

'Erika. Bırak bunları ben yapayım,' dedi Peterson. 'Korkunç olmak istemem ama berbat görünüyorsun. Günlerdir doğru düzgün uyumadın. Eve git, yatağı teslim ettir. Düzgün bir yemek yiyin ve iyi bir gece uykusu çekin.'

Erika protestoya gitti ama kendini perişan ve bitkin hissediyordu. Peterson'ın yumuşak kahverengi gözlerine baktı, ona güvenebildiği için minnettardı. Neredeyse onun için hâlâ ne kadar önemli olduğunu söylüyordu... Ama dudağını ısırdı ve kendini tuttu. Tekrar e-postalara baktı. Düzgün düşünemiyordu ve düzgün bir yatakta iyi bir gece uykusu, işini iyi yapmasının ayrılmaz bir parçasıydı.

'Tamam aşkım. Teşekkürler. Şimdi bunları size ileteceğim' dedi.

"Ve bu gece halledebileceğim başka bir şey olursa..."

"Onları da ileteceğim," diye bitirdi.

"Benden demonte mobilyaları bir araya getirmene yardım etmemi isteme," dedi. 'Tecavüzcüler ve katillerle başa çıkabiliyorum ama demonte mobilya talimatları düşüncesi beni korkutuyor.'

Erika güldü.

'Muhtemelen yeni yatağımın üzerine çökeceğim ve yatağın çerçevesini bir gece daha bırakacağım' dedi. Yağmur hafifledi ve Erika'nın arabasına doğru koştu.

44

Yağmur sadece birkaç dakika sürdü ve Erika eve yaklaşırken yağmur yeniden başladı ve arabanın tavanına çarpmaya başladı. Telefonu bilinmeyen bir numarayla çaldı. Telefonu açtı ve Slovak aksanlı bir adamın sesini duydu.

'Kurye. Çamaşır makinen bende" dedi. 'Bu sefer orada mısınız?'

Erika gözlerini devirdi. Bu, daha önce tartıştığı adamın aynısıydı. Yoluna döndüğünde evinin önünde büyük beyaz bir teslimat minibüsünün durduğunu gördü, ışıkları yağmurda parlıyordu. "Ben buradayım" dedi. 'Arkanızdaki arabada.'

Beyzbol şapkalı, uzun boylu, kaslı bir adam yağmurun içine adım attığında Erika minibüsün arkasına yanaştı. Otuzlu yaşlarının sonlarında görünüyordu ve soğuk havaya rağmen kot pantolon ve Corgoň bira markalı bir tişört giyiyordu. Erika arabasından indi ve minibüsün arkasındaki kapıdan yukarı kayarken ona doğru koştu.

Yağmur yoğunlaşırken eğildi ve ceketinin yakasını yukarı çekti.

Üst üste yığılmış kutularla dolu minibüsün içine atlayarak, "Hepsini önden mi yoksa arkadan mı yapmamı istiyorsunuz?" diye bağırdı. Erika'nın bir an düşünmesi gerekti. Bir arka bahçesi vardı ama oraya gitmek için en iyi yol hangisiydi? Kapının ne kadar geniş olduğunu kontrol etmemişti.

Koridorun yeterince geniş olmasını umarak, "Ön kapı iyi" dedi. Yakasını kaldırdı. 'Buradaki kırmızı kapı.'

Hidrolik bir rampa dışarı fırladığında bir uğultu duyuldu ve kutusundaki çamaşır makinesini küçük bir arabanın üzerine yatırdı. Erika patikada koşarak kapının kilidini açtı. İçeri girdiğinde soğuğu hissetti ve nemi kokladı. Kedi George koridorda onu bekliyordu ve miyavlayarak ve ayak bileklerine sürtünerek ona doğru koştu. Ona hızlıca hafifçe vurdu ve çamaşır makinesini nereye koyacağını kontrol etmek üzereyken teslimatçı, büyük kutuyu arabanın üzerinde dengede tutarak kapının eşiğinde belirdi.

"Gel," dedi. Sadece ön kapıdan tramvaydaki kutuyu sıkıştırmayı başardı. George öfkeli küçük bir miyavlama yaptı ve koridordan mutfığa doğru koştu. Adamın ceketinde Igor yazan bir rozet vardı. Bu, Slovak markalı Corgoň bira tişörtüyle birleştiğinde onun hemşehrisi olduğu açıkça görülüyordu. Nedense bu durum onu evinin durumu konusunda utandırdı.

"Nerede istiyorsun?" diye sordu.

'Mutfak, arka tarafta.' George miyavlıyor ve ayaklarının dibinde mekik dokuyordu, o yüzden tramvay tıngırdayıp çıplak döşeme tahtalarının üzerinde onu mutfığa kadar takip ederken onu kucağına aldı. Kutuyu yere koydu. Erika, "Ben de bir yatak sipariş ettim" dedi.

'Evet var' dedi. Boş arabayı geri çıkardı ve birkaç dakika sonra plastik kaplı bir şilte ve daha büyük bir arabanın üzerinde uzun, ince

bir kutuyla geri döndü.

"Üst katta" dedi Erika. George'u hâlâ kollarında taşıyarak aceleyle merdivenlerden yukarı çıktı ve hangi odada uyuyacağını bulmaya çalıştı. Daha küçük olan ama güzel bir şöminesi ve bahçe manzarası olan orta odaya yerleşti.

Igor önce yatağı, sonra da uzun kutuyu odaya taşıdı. Ayrıca yatak takımlarının bulunduğu büyük bir plastik torba daha vardı ve onu da yatağın üzerine bıraktı.

zemin. Evrakları bıraktığı mutfığa geri döndüler. Erika onun sırlıslık olduğunu gördü. Temiz bir yığın kurulama bezi almıştı ve bir tanesini ona uzattı.

"Teşekkürler" dedi ve alıp yüzünü sildi.

"Nerelisin?" diye sordu ve Slovakça konuşmaya başladı. 'Nitra' dedi. 'Eh, hemen dışarıda. Lehota köyünde.' "Ben de Nitalıyım" dedi. Şapkasını çıkarıp alnını sildi. Erika ona baktı.

"Kaç yaşındasın?" diye sordu.

'Kırk dört.'

Tanıdık görünüyordu ve sonra her şey yerli yerine oturdu.

'Igor Mak?'

"Evet" dedi.

Uzun bir süre birbirlerine baktılar.

"Erika Boledisova mı?" dedi.

"Evet!" Ve Erika aniden onu yirmi altı yıl önceki haliyle gördü. O zamanlar çok inceydi, şimdi tıknaz ve sağlamdı ve ağırlık kaldırıyormuş gibi görünüyordu. Onu sıska ve kıvrak haliyle, kahverengi okul mezuniyet kıyafeti ve kalın kipper kravatıyla hatırlıyordu. Seksi ve biraz aptal. Adam onun ilk erkek arkadaşıydı, ciddi değildi ama yine de. Hayatının büyük bir parçasıydı ve on sekiz yaşında Birleşik Krallık'a taşındığında aralarındaki bağ kopmuştu.

'İsa, *Erikasırttı*.

'Daha önce sana çok kaba davrandım. Üzgünüm," dedi.

Elini sallayarak uzaklaştırdı. 'Sorun değil, hepimizin kötü günleri oluyor.'

Bir süre birbirlerine gülümsediler ve sonra kendisi de kendisine baktı. Tişörtü sıırıslıklamdı ve ahşap zemine damlıyordu. Çay havlusuyla sildi. Erika başka ne diyeceğini bilmiyordu. Çamaşır makinesi kutusunun üstündeki panoyu aldı. Kağıt ıslaktı. 'Bunun tesisata takılmasını sen mi emrettin?'

'HAYIR.'

"Tamam, sadece bir imzaya ihtiyacım var" dedi, cebini karıştırıp bir kalem çıkardı.

Erika, "Su tesisatının maliyeti ne kadar olur?" diye sordu. Bir tesisatçı bulup işe alma düşüncesi çok fazlaydı ve bunca yıldan sonra onu görmenin harika bir yanı vardı.

'Makineyi satın aldığınızda rezervasyon yaptırmanız gerekiyor. Seksen pound, dedi.

'Ya sana seksen pound nakit verirsem? Şimdi vaktin var mı?" Bir anlığına tartıyormuş gibi göründü.

'Elbette. Bu benim son teslimatımdı.'

'Aç mısın? Çok geç. Çok garip değilse paket servisi olan restoran sipariş edebilir miyim? Bu kadar kaba davrandığım için kendimi çok kötü hissediyorum ve seni görmek çok güzel." Erika bir an için fazla ileri gidip gitmediğini merak etti. Muhtemelen yıllardır onu düşünmemişti.

"Çinli mi?" dedi.

"Çince, geçen gün kapıdan bir menü getirdim." Erika uzun zamandan beri ilk kez göğsünde küçük bir heyecan dalgası hissetti ve çalışmayı tamamen unuttu.

Igor, Erika'nın çamaşır makinesinin kutusunu açıp tesisatını yaptı ve ardından kendisine sorulmadan, onun karyolasının çerçevesini birleştirmeye koyuldu. Bitirdiği anda Çin yemeği paketi geldi. Sonunda oturma odasında yemek yediler, plastik kaplı şiltenin iki ucuna oturdular, bira içtiler ve son yirmi altı yılda başlarına gelenleri anlattılar.

Erika, "Ben İngiltere'ye gelirken, otobüs terminalinde bana veda etmeye geldiğin günü hatırlıyorum" dedi. Igor bira şişesinin üzerindeki etiketi seçerek başını salladı. 'Bu çok korkutucu ve heyecan verici bir şeydi, sanki bir uçurumdan bilinmeyene doğru atlamak gibiydi. Yaklaşık altı kelime İngilizce biliyordum.'

Igor gülümsedi.

'Birbirimize yazdık değil mi?' dedi.

"Yaptık" dedi Erika, bira etiketini seçerek.

"Neden durduğumuzu hatırlamaya çalışıyorum?"

Erika kendini tuhaf hissederek tereddüt etti. Aniden anılar ve duygular aklına geldi.

'Benim yüzümden durduk. Başka biriyle tanıştım'

dedi. 'Evet. İngiliz bir adam. *Mike*?'

'İşaret.'

Bunu söylediğinde adı uğursuz bir şekilde havada asılı kaldı. Bunu bu kadar sık yüksek sesle söylemediğini fark etti.

"Manchester'da o adli tıp profesörünün yanında bakıcı olarak

alışıyordun, değil mi?"

'Profesör Portnoy. Çok tuhaf, büyük, eski bir evdi. Kalın halılar. Uğursuz sessizlikler. Saatler tik tak ediyor. En mutlu yer değildi.' Birkaç dakika çatıdaki yağmurun sesini dinlediler.

'Mark'a ne oldu? O nerede? Seni benden çaldığı için ona sert sözler söylemek isterim, dedi sırtarak. Sonra Erika'nın yüzünü gördü. 'Ah. Az önce ayağımı koydum.'

Erika akaklarını ovuşturdu. Dul olduğunu açıklama zorunluluğunun stresi hiç bitmiyor gibiydi.

'Kısa versiyon şu ki, evlendik. İkimiz de polis memuru olmak için eğitim aldık ve sonra o görev başında öldürüldü. Bir uyuşturucu satıcısı tarafından vuruldu. Bu neredeyse beş yıl önceydi.'

'zgnm. Bilmiyordum.'

"Neden biliyorsun?"

'Bunu yapan adamı hiç yakaladılar mı?'

'HAYIR.'

'*HAYIR*? Kim olduğunu biliyor musun?'

Erika tereddüt etti.

'Evet. Onu uzun bir süre gözetim altında tuttuk. Ahşap işçiliğinin içinde kayboldu... Omuz silkti. "Polis kayıtlarında bir yerde ortaya çıkıp çıkmadığını görmek için hl ara sıra kontrol ediyorum. Yurt dışında bir yerde kaybolduğunu düşünüyoruz. Peki ya sen?" dedi konuyu değiştirerek. Mark'ın başına gelenlerin onu aşağıya çektiğini hissedebiliyordu. Yeni evinde yaşamak istemediği bir duyguydu bu.

'Bratislava'da İngiliz edebiyatı okudum. 1999 yılında bir finans şirketinde tercüman olarak Londra'ya geldim. Evli Denise, küçük bir oğlumuz vardı. 2009 yılında işimi kaybettim. 2012 yılında boşandık. Son altı yıl ise...'

omuz silkti. 'Başımı suyun üstünde tutmaya çalışmaktan

bahsediyorum. Kiralama. Çocuk nafakası ödüyorum.'

'Oğlunuz kaç yaşında?'

"On iki." Bira şişesini bıraktı, yatağın üzerine oturdu ve arka cebinden cüzdanını çıkardı. Küçük bir fotoğraf çıkarıp Erika'ya uzattı. Igor'un omuzlarında oturan kahverengi saçlı bir çocuğa aitti. İkisi de güneş gözlüğü takıyordu ve kameraya sırtlıyorlardı. Güneş arka planda parlıyor, mercekten yansıyor, Igor ile oğlunu sarı ve beyaz bir taçla yıkıyordu.

"Çok tatlı" dedi Erika ve bunu söylediğine memnun oldu. "Thomas."

'*Thomas*. Olumsuz *Tomas* dedi. Igor başını salladı ve gülümsedi. Erika fotoğrafı geri verdi.

'Beni başlatma. Adı konusunda Denise'le pek çok tartıştım. Ben Tomaš'ı istiyordum ama o "Mak"ın İngiliz bir çocuğun sahip olabileceği kadar tuhaf bir soyadı olduğunu düşünüyor.'

Erika güldü. İngilizceye çevrilen Mak, 'haşhaş tohumu' idi. Resme tekrar baktığında, resmi tekrar cüzdanına koyarken gülümsemesinin üzüntüyle karışık olduğunu gördü.

'Tommy Poppy-Seed. Kulağa çok sevimli küçük bir rapçiye benziyor' dedi. Igor güldü. 'Kimse telaffuz edemez' *Boledisova*. Foster çok daha kolay."

Birasından bir yudum daha aldı.

'Sen nasıl bir polis memurusun?'

'Biraz orospunun tekiyim ama her zaman adilim.'

Güldü.

'HAYIR. Rütbeniz nedir?'

"Dedektif Başmüfettiş" dedi Erika. Ayağa kalktı ve arama izni kartını ceketinin içinde şezlonglardan birinin üzerinde asılı buldu ve ona sık sık tanımadığı bir gurur duyarak uzattı.

'Vay. Tebrikler," dedi fotoğraflı kimliğini inceleyerek.

'Benim hiç çocuğum yok, sana gösterecek çocuk fotoğrafım yok...' Uzun bir sessizlik oldu. Çatıda şakırdayan yağmurun sesini dinlediler. Igor arama izni kartını geri verdi. George esnedi ve şiltenin üzerine uzanıp plastiği çtırdattı. "Şu şömine çalışıyor mu?" dedi ve onu işaret etti.

'HAYIR. Beş şöminem var ve sadece biri çalışıyor. Ve ısıtma da yok.' 'Eğer şöminelerinizin tıkalı olup temizlenmesini istiyorsanız, bunu sizin için yapabilirim. Bütün niteliklerimi kazandım. Taşındığımda birkaç yıl boyunca bunu yaptım. Serbest meslek sahibiydim ve... Neyse, ekipmanı birkaç saatliğine kiralamam gerekecekti...'

'Şömineleri düşünmemiştim. Evin geri kalanına bakın. Yapılması gereken çok şey var.'

Ona baskı yapmadan, dostane bir tavırla, "Bir sorayım dedim" dedi. Igor kolay biriydi. Etrafta olmak sakinleştirici. Onun hakkındaki bunu unutmuştu. Mark çok sakin ve uyumlu davranmıştı. Mark'ın düşüncesi zihninde alevlendi ve onu hemen söndürdü. Biralarını yudumladılar ve yatağın üzerinden birbirlerine baktılar. Erika onun son yirmi altı yılda ne kadar değiştiğini merak etti. Ve ne kadar değiştiğini düşündü.

Rahat sessizliği bozarak, "Londra'yı bırakıp Slovakya'ya dönmeye şu kadar yaklaştım" dedi. 'Bu teslimat işi berbat, çalışma saatleri ve maaş. Peki Brexit ve yaşam pahalılığı ne olacak bilmiyorum. Ama bir de oğlum var...'

Erika'nın telefonu çaldı ve arayanın Isaac olduğunu gördü.

"Merhaba, her şey yolunda mı?" diye sordu.

'Ben de senin evine doğru yola çıkıyorum, sakıncası yoksa? Yeni eve taşınma partisine birisinin yardım etmesini isteyebileceğini

düşündüm ve Vicky Clarke hakkında bazı haberlerim var' dedi.

"Otopsi sonuçları elinizde mi?"

'Evet. Birkaç dakika içinde orada olacağım' dedi Isaac ve telefonu kapattı.

"Bu bir arkadaş mı?" diye sordu Igor.

'Evet ve hayır. O bir meslektaşım.'

"Gitmem lazım," dedi Igor ayağa kalkarak. Birasının geri kalanını içti. "Yemek için teşekkür ederim."

Tişörtünün kuruduğu elektrikli ısıtıcının yanına gitti. Erika'dan ödünç aldığı kuru tişörtü çıkarıp giydi. Onun güzel gövdesine bir göz attı. *Gerçekten kendine bakıyordiyey düşündü.* Halen altılı pakete sahip olan kırk yaşında pek fazla Slovak erkeği tanımıyordu.

'Dinlemek. Numaranı aldım. Burada işleri hallettiğimde seni bacalarla ilgili olarak arayacağım,' dedi, hâlâ bunu kastetdiğinden emin değildi. 'Bu harika olurdu.'

"Ve yatak ve çamaşır makinesi konusunda yardım ettiğin için teşekkürler." Koridora çıktılar ve Erika ön kapının buzlu camından Isaac'in ön yola doğru geldiğini gördü. Zili çaldı ve Erika aniden Igor ile onun buluşmasından dolayı tuhaf hissetti. Kapıyı açtığında Isaac'in elinde bir şişe şarap ve selofan kaplı küçük bir bitki vardı. "Merhaba" dedi Isaac, Igor'a takdirle bakarak. 'Üzgünüm, misafiriniz olduğunu bilmiyordum.'

'Ben şimdi çıkıyorum. Ben Igor'um dedi ve elini uzattı. Isaac bir an bitkiyle hokkabazlık yaptı ve Erika'ya şampanya şişesini uzattı. 'Ben Isaac Strong'um. Erika'nın arkadaşı... GBF,' dedi gergin bir şekilde gülerek. "GBF mi?" diye tekrarlardı Erika, şaşırmıştı. Isaac'in bu cümleyi kullandığını daha önce hiç duymamıştı.

"Biliyor musun Gay'in En İyi Arkadaşı" dedi Isaac kızarak. Erika ona baktı ve Isaac'in her zamanki soğukkanlı tavrının bozulduğunu

görünce şaşırdı. “Ah, doğru,” dedi Igor kararsızca gülümseyerek. Bir elini başına koydu. ‘Şapkamı mutfağınızda bıraktım.’

Erika koridorda ilerlemeye başlayarak "Ben hallederim" dedi.

"Ve su tesisatı için de seksen sterlin," diye ekledi Igor, arkasından seslenerek. Erika mutfak masasının üzerinden çantasını ve şapkasını aldı. O ne zaman

Geri döndüklerinde Isaac ve Igor tuhaf bir sessizlik içinde duruyorlardı. Igor'a şapkasını verdi ve ona dört tane yirmilik banknot ve fazladan bir onluk verdi. 'Ah. Teşekkürler" dedi. 'Peki beni arayacak mısın?'

'Evet. Yapacağım. Bacaların süpürülmesi hakkında," dedi Erika. Igor, Erika'yı Avrupa usulü yanağından öpmek için eğildi. Ama yanlış yöne hareket etti ve sonunda onu dudaklarından öptü.

"Üzgünüm!" dedi.

'Benim hatam. Neyse, seni gördüğüme ve tanıştığıma memnun oldum Isaac.' O gittikten sonra Erika kapıyı kapattı ve Isaac'e döndü. 'Çamaşır makinemi ve yatağımı teslim ediyordu ve bana teklifte bulundu'

Meğerse o benim evden eski erkek arkadaşımış. Çok tuhaf bir tesadüf."

'İlginç. Yakışıklı, dedi Isaac gülümseyerek. Bitkiyi ona uzatarak, "Yeni eve taşınma kutlamanız kutlu olsun" dedi. "Ve işte onu sulayacak bir şey." Şampanya şişesini havaya kaldırdı.

'Teşekkür ederim. İçeri gelin. Bu sadece oturma odasında yerdeki bir şilte ya da bir şezlong,' dedi. 'Bundan bir bardak ister misin?'

"Evet... Vicky Clarke'ın otopsi sonuçları da elimde. Eğer konuşmaktan memnunsan."

'Siz yapıyorsunuz? Çok hızlıydı,' dedi Erika, ilgisini çekmişti ve konuşmayı yeniden daha güvenli bir zeminde yapmaktan

memnundu. 'Gelin.'

46

Oturma odasına yerleştiklerinde Isaac, "Vicky Clarke kalbine aldığı tek bir bıçak darbesiyle öldü" dedi. 'Vücudunda uyuşturucu ya da alkol yoktu.' 'Başka şiddet belirtisi var mıydı?' diye sordu Erika.

'Hiçbiri. Kalbin kendisini bıçaklamak zordur çünkü göğüs kemiğinin arkasında yer alır," dedi Isaac, bardağını bıraktı ve göğüs kasları arasındaki sert kemiğe işaret etmek için doğruldu. 'Göğüs kemiği kısmen kaburgalarla kaplıdır ve kalp, perikardı kaplayan kendi lifli tabakasına sahiptir; bu, kalbinizi çevreleyen kalın koruyucu kesedir.'

'Kişinin çok keskin, çok uzun bir bıçak kullanması mı gerekecek? Ve iyi bir amacınız olsun.'

'Evet. Kalbe bıçakla vurmak çok zordur. Bıçaklamayı yapan kişinin üst vücut kuvvetinin normalden daha yüksek olması gerekir. Ve kişinin kendine güveni vardı. Tek bıçak yarası vardı. Sophia Ivanova'ya göre çok farklı bir olay yeriydi. Bu çok az kontrole sahip çılgın bir saldırıydı. Adli tıpta geçirdiğim yıllar boyunca çok şey gördüm ve kalbe gelen bıçak yarası çok ama çok nadirdir. Tutku ya da öfke suçunda boyuna, karaciğere yakın hepatik artere, gövdedeki aorta, arkadan böbreklere ya da her iki üst bacağın femoral arterlerine gitmek daha kolay ve daha emindir.'

Erika, "Yani iki cinayetin birbiriyle bağlantılı olduğunu düşünmüyorsunuz?" diye sordu. 'Katilin Sophia'yı Vicky sanıp onu

öldürdüğüne ve Vicky bulununca işi bitirmek için geri döndüğüne dair varsayımımızın ötesinde bir bağlantı bulmakta zorlanıyordum.'

'Buna cevap veremem. Sophia ve Vicky için kullanılan cinayet silahlarının çok farklı olduğunu söyleyebilirim. Sophia Ivanova'yı öldüren bıçak ortalama bir mutfak bıçağı gibi geniş ve yaklaşık yirmi santimetre uzunluğundaydı. Katil, Vicky'ye göre uzun ve dar bir bıçak kullanmış; bu bıçak, kalbe bu şekilde vurmak için gerekliydi.'

Isaac sağ elini kaldırdı.

'Bir yumruk yap' dedi. Erika bardağını bıraktı ve sağ eliyle yumruk yaptı. 'Elinizde bir bıçak olduğunu hayal edin ve bıçaklama hareketini deneyin.'

İkisi de havaya bıçakladılar ve Erika bu şekilde çok fazla güç uygulayabileceğini gördü. Fazladan havayla dolu plastik kaplı şilteye sapladı ve basınç, plastiğin yumuşak bir patlama sesiyle kırılmasına neden oldu.

'Tamam, bıçaklıyorum. Ne demek istiyorsun?' diye sordu Erika.

'Gösterebilmem için gerçek bir mutfak bıçağın var mı?' 'Bekle.' Ayağa kalktı, mutfaka gitti ve üzerinde ÇATAL BIÇAK yazan kutuyu buldu. "İşte başlıyoruz" dedi ve oturma odasına geri döndü. İçinde çeşitli boyutlarda sekiz bıçağın bulunduğu karton kutuyu bıraktı.

Kocaman, gümüş bir et satırını havaya kaldırarak, "Bunu ne için kullanıyorsun?" dedi.

'Hepsi Mark'ındı. Yemek yapmayı seven oydu.' "Tamam. Beni kalbimden bıçaklamak istediğini ve o normal görünümlü mutfak bıçağını aldığını hayal et" dedi.

Erika, kalın uçlu ve tırtıklı bir kenarı olan bir mutfak bıçağı aldı. Ağırlığını hissederek onu tuttu.

Isaac, 'Ortalama bir mutfak bıçağı bıçaklamak için tasarlanmamıştır' dedi. 'Bıçağın uzunluğu boyunca baskı

uygulayarak dilimlemek için yapılmışlar. Ve Eğer beni kaburgalarımın bıçaklamak isteseydin, bıçağı aralarına sığacak şekilde yatay çevirmen gerekirdi. Ve bıçağın kontrol edilmesi daha az kolay hale gelecektir. Bu bıçak bu amaca daha uygun olur.” Uzun, tırtıklı ekmek bıçağını aldı. Daha eskiydi ve yıpranmış pürüzsüz ahşap sapı vardı. Bu, Mark'ın ince dilimlenmiş ekmeği konusunda titiz olan büyükbabasına aitti. Isaac onu ona verdi.

“Beni bununla bıçaklamaya çalıştığını hayal et.” Arkasını dönüp ona dönük oldu. Omuzlarına baktı ve sonra bıçağı eline aldı, pürüzsüz ahşap sapın avucuna ne kadar iyi oturduğunu hissetti. Bıçağı başının üzerine kaldırdı. Çok uzundu ve o ve Isaac aynı boyda olsalar bile, sırtındaki kalın kaslara nüfuz edecek hızı ve ağırlığı elde etmek için bıçağı ne kadar yükseğe kaldırması gerektiğini görebiliyordu.

'Bıçağı bu kadar yükseğe kaldırmak zorunda kaldığınızda nişan almak zor olurdu.' 'Ve kolunuz doğal olarak saplama hareketine bir yay verecektir' dedi Isaac, bıçağı yavaşça aşağıya doğru hareket ettirirken ucu da ona yaklaştı. kazağının malzemesi.

Erika, ekmek bıçağını bırakıp sedef saplı küçük bir soyma bıçağı seçerek, "Daha kısa bir bıçağın kontrolü daha kolay olur" dedi. Son derece keskindi ve Mark'ın annesine aitti. Bunu 1970'lerde, hatıra bıçaklarının uçağa geri getirilebildiği Tayland tatilinde satın almıştı.

"Bunun gibi keskin bir soyma bıçağı kolaylıkla delip geçebilir," dedi Isaac bıçağı ondan alarak, "ama kalbe ulaşamayacak kadar kısa olurdu." Vicky'yi öldürmek için özel bir tür uzun ince bıçak veya hançerin kullanıldığını söylüyorum. Ve bunu yapan kişi büyük bir hassasiyet kullanıyordu ve üst vücut kuvvetine sahipti.'

Erika, sedef bıçağı tekrar kutuya koyarak, “Bu kişinin Sophia'yı öldürmek için aynı niteliklere ihtiyacı var mıydı?” diye sordu.

'Mutlaka değil ama dediğim gibi bir hipotez sunmuyorum. Sana sadece gerçekleri veriyorum...'

Erika yeniden yatağa çökerken, "Ama Sophia ile Vicky'yi öldürenler iki farklı kişi olabilir" dedi. Kadehini alıp şampanyasından bir yudum aldı.

"Başka bir şey daha var" dedi Isaac.

"Ne?" dedi Erika bitkin bir tavırla.

'Olay yerinde çok az DNA bulundu. Jasper ve Tess Clarke'ın evlerinde olması beklenen DNA'sını ve veritabanında incelediğimiz diğer bazı iyi huylu örnekleri bulduk. Bunlar teslimat yapan kişiler, çiftin arkadaşları vb. olabilirdi. Ayrıca Vicky'nin sol omzundan gizli bir tükürük örneğini de almayı başardık' dedi.

'Ne kadar tükürük?'

'Bu bir damla değildi. Oldukça fazlaydı. Cesedi bulunduğunda üzerinde pijama ve kolsuz bir üst vardı ve bu kişinin ağzı omzuna temas etmiş olabilir. Derisinin yüzeyinden alınan bir mililitre kurumuş tükürük vardı.'

Erika, "Meslekten olmayan birinin tabiriyle bu nedir?" diye sordu.

"Biraz saçmalık" dedi Isaac.

"Tükürükte DNA eşleşmesi var mı?" diye sordu. Erika kalbinin attığını hissedebiliyordu.

'HAYIR. Bunu bize verilen tüm örneklerle ve Ulusal DNA Veri Tabanıyla karşılaştırdık. Tess'in DNA'sını olay mahallinden çıkarmak için DNA örneklerini de aldık. Ve Jasper'a ait değil. Vicky'nin kendi tükürüğü de değil ki bu da göz ardı etmek istediğim bir şey. Kim olursa olsun sabıkası yok. Hiç örnek vermediler.'

"Ve Charles Wakefield'ı da hesaba katıyor çünkü Pazartesi günü tutuklandığında DNA'sı alınmıştı. Ve Shawn. Bize gönüllü olarak DNA örneği verdi. Örnekten başka ne söyleyebilirsiniz?'

"Kafkasyalı bir erkeğe ait" dedi Isaac.

Erika, "Elbette o akşam Vicky öldürülmeden önce evde başka biri daha olabilirdi" dedi. "Sizce Vicky'yi öldüren Sophia'yı aynı kişi mi öldürdü?"

"Bunu söylemek imkansız" dedi Isaac. 'İki cinayetin de yöntemi çok farklı. Vicky'yi hesaplı ve kontrollü bir şekilde öldürmeye karşı Sophia'yı öldüren kişinin çılgınca şiddetli bir patlaması.'

47

Ertesi sabah erkenden Erika ve Peterson, Sophia Ivanova'nın yanında eğitim almış öğrenci doktor Olivia Moreno ile buluştu. Lewisham hastanesinde sakin bir sabah gibi görünüyordu ve boş kafeteryanın köşesinde bir yer buldular.

Olivia, "Sophia'ya zarar vermek isteyebilecek birini düşünemiyorum" dedi. Çarpıcı bir kadındı ve Erika'ya biraz kitap meraklısı Penélope Cruz'u hatırlattı. 'Çok popülerdi.'

Erika, "Sophia'yla iş dışında sosyalleştiniz mi?" diye sordu. 'Çok değil. Bara pek sık gelmezdi. Sanırım alkol içmeyi kötü bir şey olarak görüyordu. Kahve içmeyi severdi ve bazen kahve içerdik ama ders çalışmak onun için önemliydi.'

'Hiç iş dışında sahip olduğu arkadaşlarından bahsetti mi?'

'HAYIR. Kız kardeşinden bahsetti... Peki, *inledi* kız kardeşi hakkında *çok fazla*. Her ikisi de tek yatak odalı bir dairede okumaya çalıştığı için yaşam düzenlemelerinden pek memnun değildi.'

Erika, "Hiç Vicky Clarke adında bir arkadaşından bahsetti

mi?" diye sordu. Olivia bir an bunu düşündü. 'HAYIR. Üzgünüm.'

"Peki ya erkek arkadaşlar?" diye sordu Peterson.

Olivia bir anlığına arkasına yaslandı.

'Onu yalnızca bir buçuk yıldır tanıyorum. Buraya yerleştığımızdan beri burada çalışan adamlardan biriyle bir ilişkisi vardı, vardı ve buna oldukça şaşırdım.'

'Neden?'

'Hamal görevlisi olarak çalışıyor.'

'Bu neden şaşırtıcı?'

Olivia tereddüt etti ve sonra gülümsedi.

'Bir hastanenin dinamikleri. Hepsi çok ayrılmış. Doktorlar hemşirelerle pek sosyalleşmiyor, hemşireler de hamallarla veya idari personelle sosyalleşmiyor. Ve NHS yöneticilerinden herkes nefret ediyor, bu yüzden Sophia'nın bir kapıcıyla ilişkiye girmesi...'

'Garip?'

'Evet. Kötü çocuk anlamında oldukça seksi ama bu tür bir karışım olağandışı.'

"Adı ne?" diye sordu Peterson.

'Reece. Reece Robinson. Bodrumda çalışıyor.'

Erika, "Peki çıkıyorlar mıydı?" diye sordu.

'İçeriye bir fincan kahve atılarak sevişiyorlardı.'

Olivia'yı kafeteryada bıraktıktan sonra Erika ve Peterson, Reece'i bulmaya gittiler. Endüstriyel büyüklükte devasa bir asansöre bindiler ve bodrum katına giden düğmeye bastılar. Aşağı yolculuk yıllar sürecekmış gibi görünüyordu. Uzaklardan gelen tangırtılar, gıcırıltılar

ve inlemeler duyduklar ve sonra durdular. Kapılar, az aydınlatılmış, penceresiz, uzun bir koridora açılıyordu. İleride, çatlak muşambanın üzerinde kare şeklinde bir ışık parlıyordu. Duvardaki YAKMA MAKİNASI yazan aşınmış tabelayı takip ettiler. Çarpma seslerinin yankılanmasına doğru ilerlerken ayakkabıları yerde yüksek sesle takırdıyordu. Koridorun sonunda metal bir çift kapı açıktı. Onlar hissettiler

Fırından ısı geliyordu ve betondan yapılmış devasa, yuvarlak bir alana açılıyordu. Tavana birkaç loş ışık yerleştirilmişti ve geniş odanın bir ucunda devasa bir metal fırın vardı. Tulum giyen bir adam, birkaç atık torbasını atmak için fırının kapısını açtı. Kapıyı tekrar çarpmadan önce, fırının iç kısmının beyaz-sıcak parıltısını bir anlığına gördüler.

Onları fark etti, kalın eldivenlerini çıkardı ve yanıma geldi. Çok uzun boylu ve zayıftı. Erika ve Peterson'un boyu bir buçuk metrenin üzerindeydi ama Peterson ikisinden de birkaç santim daha uzundu. Yüzünde saat beş yönünde mavi bir gölge ve neredeyse siyah olan koyu, delici gözleri vardı. Güçlü bir burnu ve belirgin dudakları vardı. Onda Erika'nın çekici olabileceğini kabul ettiği bir yoğunluk vardı.

"Size yardım edebilir miyim?" dedi. Güçlü bir Cockney aksanı vardı. 'Merhaba, siz Reece Robinson musunuz?'

'Evet. Kim soruyor?'

Erika ve Peterson kendilerini tanıttılar ve arama izni kartlarını gösterdiler. Erika, "Size Sophia Ivanova hakkında birkaç soru sormak istiyoruz" dedi. Durdukları yerden sıcaklığı hissedebiliyordu ve sıcak bir çürüme kokusu etrafa yayılıyordu. 'Seninle dışarıda daha fazla konuşabilir miyiz?'

"Evet" dedi. 'Sigara içmek için dışarı çıkacaktım.' Onları bir

yangın merdivenine götürdü ve kapıyı açtı. Dışarıdan gelen ışık içeri doldu ve otoparkın serin ve temiz havasına adım attılar. Reece bir bankı işaret etti ve oturdular. Bir sigara yaktı ve sabah ışığında gözlerini kısarak baktı.

'Sophia'yı duydum. Korkunç," dedi, dumanını üfleyerek ve dudağından bir tutam tütünü alarak. Erika onun dilinde gümüş bir piercing olduğunu görebiliyordu.

Peterson, "Sen ve Sophia bir ilişki içinde miydiniz?" diye sordu.

'Ne demek istediğimi anlıyorsan, bundan daha sıradan olduğumuzu söyleyebilirim' dedi. Sesinde Erika'nın nahoş bulduğu bir övünme vardı.

'Onu tanıyan herkese birkaç soru soruyoruz. Geçen 22 Ekim Pazartesi günü saat 16:00 ile 20:00 arasında nerede olduğunuzu bize söyleyebilir misiniz?' diye sordu Peterson.

"Bir düşüneyim..." Sigarasından bir nefes çekti.

Erika, "Bu basit bir soru" dedi.

'Evet. Anladım. Vardiyalı çalışıyorum ve saatlerim her yerde. Pazartesi... 22'si Pazartesi öğleden sonra şehirde bu kızla tanıştım, sonra onun evine gittik ve sonra seks yaptık.'

"Adı neydi?"

'Bunu kontrol etmem gerekecek' dedi.

'Şimdi bizi kontrol edebilir misiniz?'

'Telefonumu unuttum. İşe geç kaldım ve tüm mesajlarım orada,' dedi, dilinden bir parça tütün daha aldı. Erika, "Sophia'yı hiç evinde ziyaret ettin mi?" diye sordu.

'Evet. Kız kardeşi dışarıdayken."

'En son ne zaman ziyaret ettiniz?'

Yanaklarını şişirdi.

'İki hafta önce sanırım. Kontrol etmem gerekiyor.'

Peterson, “Günlük tutar mısın?” diye sordu.

Reece nefesini verdi ve yere tükürdü. 'HAYIR.

Telefonumda olacak.” “Sophia'nın komşusu Vicky ile hiç tanıştın mı?” diye sordu Erika. Gözlerinde bir şeylerin parıltısı vardı.

"Saçları koyu renk mi?"

Erika, "Gerçekten koyu renk saçları vardı" dedi.

'Ne? Onu o mu boyadı?'

'HAYIR. O öldü. Cesedi dün sabah bulundu...” Reece doğruldu ve rengi soldu. 'Vicky ile cinsel ilişkiye girdin mi?' 'Dinle. Bunu bilmiyordum, Vicky...'

Erika, "Vicky ile cinsel ilişkiye girdin mi?" diye tekrarladı.

'Evet. Ve Sophia. Aynı zamanda. Ama bu rızaya dayalıydı ve...'

'Ne zaman?'

'Yine telefonumu kontrol etmem gerekiyor ve sana kısa mesajlarımı gösterebilirim ama bunun birkaç ay önce olduğunu söyleyebilirim.' Davranışı artık kaybolmuştu ve tedirgin görünüyordu.

Erika, “Bize DNA örneği vermek ister misiniz?” diye sordu.

Reece tereddüt etti. 'Zorunda mıyım?'

'HAYIR. Ancak reddetmenizi şüpheli olarak değerlendireceğiz ve tutuklama emri çıkarabiliriz.'

'Tamam aşkım. Sana örneği vereceğim, dedi Reece.

Zaman ayırdığınız için teşekkürler. İşte kartım,” dedi ve bir tanesini çıkarıp ona verdi. 'Geçen Pazartesi randevunuzun adını ve ayrıntılarını bana gönderebilir ve DNA örneği almamızı sağlayabilir misiniz?'

Arabaya geri döndüklerinde Peterson, “Ne düşünüyorsun?” dedi. Reece'in hâlâ bankta oturup şok içinde ileriye baktığını görebiliyorlardı. Erika, "Herhangi bir alarm zili çalmıyor ama DNA örneğini aldığımızda kendimi daha mutlu hissedeceğim" dedi Erika, kemerini bağlayıp motoru çalıştırırken. 'Ve bunu Maria Ivanova'ya sormayı sabırsızlıkla bekliyorum.'

Honeycomb Court'un devasa cam giriş kapısına vardıklarında Maria'nın bir kuryeden büyük bir karton kutu teslim aldığını gördüler. Yüzü kansızdı ve siyah bir pantolon ve şekilsiz siyah bir üst giymişti. İçeri girerken kuryenin yanından geçtiler.

Peterson onun bodur kare kutuyu ön kapıdan içeri itmeye çalıştığını görünce, "Bunun için yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu. Maria kutuyu bırakıp doğruldu. Gümüş haçı üstünün altına sıkıştırdı, tekrar çıkardı ve saçını düzeltti.

“Sophia'yı öldüren adamı yakaladınız mı?” dedi. "Vicky'nin öldürüldüğünü duydum." Bana bunu söylemek için mi buradasın?' Öfkeden titriyordu.

Erika, “Sizinle içeride konuşabilir miyiz lütfen?” diye sordu.

Peterson, "Bu kutuyu taşımana da yardımcı olabilirim" dedi. Maria tereddüt etti ve sonra başını salladı. Oturma odası Erika'nın ilk

ziyaretindekiyle aynı görünüyordu. Acı verici derecede düzgün ve sade. Maria, Peterson'un kutuyu getirebilmesi için sehpayı kenara çekti. Onu yere bıraktı.

Peterson "Ağır" dedi.

"Teşekkür ederim" dedi Maria. 'Bu katlanabilir bir yatak... Yarın ailem geliyor. Bu ülkeye ilk defa gelecekler... Sophia'nın naaşı Bulgaristan'a götürmek istiyorlar ki ona doğru düzgün bir şekilde davranabilelim.

cenaze. Aile İrtibat Görevlisi Fiona'ya kız kardeşimin cesedini ne zaman serbest bırakacağınızı soruyorum.'

Erika, "Bunu kontrol edebilirim" dedi.

'*Şunu kontrol etdiye* tekrarladı Maria homurdanarak. 'Senden hamburgerimin pişip pişmediğini kontrol etmeni istemiyorum. Bu kız kardeşimin cesedi!'

Erika onun bu sözcükleri kullanması karşısında utandı.

'Üzgünüm. Soruşturma yapacağıma sizi temin ederim.'

Maria derin bir nefes aldı ve kendini toparladı.

'Annem ve babam bir restoran işletiyor. İşten ayrılmaları uzun sürmeyecek, cesedinin ülkesine geri gönderilmesini ne zaman ayarlayabileceğimizi bilmek istiyoruz.' 'Size söz veriyorum, bu konuyu adli tabip ile kontrol edebilirim ve sizin durumunuz hakkında bilgi sahibi olmalarını sağlayabilirim' dedi Erika. Davanın karmaşıklığı nedeniyle cesedi yakın zamanda serbest bırakıp bırakmayacaklarını bilmiyordu. 'Maria, seninle birkaç şey hakkında konuşmamız gerekiyor. Lütfen oturabilir miyiz?'

Maria başını salladı ve küçük kanepenin ucuna tünedi. Peterson diğer uca oturdu ve Erika mutfak tezgahına yaslandı. Maria'ya Vicky'nin ölümünü ve olanları anlattı. Maria gözlerini kapattı ve başını iki yana sallayarak eğdi.

"Sizce Sophia'yı öldürenin aynı kişi olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

'Henüz bilmiyoruz. Hala bazı adli delillerin sonuçlarının ortaya çıkmasını bekliyoruz. Sana birkaç soru daha sorabilir miyim?" diye sordu Erika.

'Başka ne bilmek istiyorsun? Sana ve meslektaşlarına bildiğim her şeyi defalarca anlattım. Yapmam gereken şeyler var' dedi. Erika mutfak tezgahında yemek pişirmek için gerekli malzemelerin bulunduğunu ve eski bir yemek tarifi kitabının açık olduğunu ve üzerinde örgülü bir ekmek resminin bulunduğunu fark etti.

'Bu çok önemli.'

Maria ellerini havaya kaldırdı ve teslim olmuş bir şekilde başını salladı. "Sophia'nın Londra'daki dostlukları hakkında ne biliyordun?"

'Tıp kursumuzdan aynı insanları tanıyoruz ama sosyalleşemiyoruz. Çalışıyoruz."

'İkinizin de farklı hastanelerde çalıştığınızı biliyoruz. Sophia tanıştığı başka kimseden bahsetti mi? Yeni arkadaşlar...' Erika onu dikkatle izlemeden önce ekledi: 'Bir erkek arkadaş olabilir mi?' Bundan bahsedildiğinde Maria'nın kafası hızla kalktı.

'Sophia'nın buna vakti yoktu. Bir burs karşılığında Londra'dayız. Yemek ve seyahat dışında herhangi bir şey için çok az paramız var." Peterson Erika'ya baktı ve belli belirsiz başını salladı. Erika yönünü değiştirdi.

'Vicky Clarke'ın bir iş için ne yaptığını biliyor muydun?'

'O bir oyuncuydu, değil mi?'

'Evet. Ayrıca radyo programı gibi bir podcast'i de vardı.'

Maria, donuk bir bakışla, "Podcast'in ne olduğunu biliyorum" dedi. 'Sophia'nın bu podcast'te yer alıp

almadığını biliyor musun?'

'Katıldım. Nasıl?'

'Vicky bazen kayıta insanları canlandırmak için aktörler tutuyordu. Sophia hiç onun için kayıt yapmaktan bahsetti mi?'

Maria başını salladı.

'HAYIR. Stajyer tıp öğrencisiydi. O bir aktris değildi.'

'Vicky bize hem seni hem de Sophia'yı tanıdığını söyledi.'

'Onu komşumuz olarak tanıyorduk, evet.'

'Hiç yanına gidip onunla sosyalleştin mi?'

'Yapmadım. HAYIR.'

Erika derin bir nefes aldı.

'Maria. Vicky ile konuştuğumuzda bize kendisinin ve Sophia'nın arkadaş olarak çok yakınlaştıklarını söyledi... Ve birkaç kez ilişkileri... cinsel bir hal aldı.'

Maria ona baktı. 'Ne? Daireme gelip kendini savunmak için burada olmayan kız kardeşim hakkında mı böyle diyorsun? Hayır. Hayır. Sizlerin nasıl olduğunu gördüm.

iş. Benden tepki almak için şok edici şeyler söylemeye çalışıyorsun!'

'Hayır Maria, bunu tepki uyandırmak için söylemiyorum. Vicky, Sophia'nın ölümüne çok üzüldü ve bize bu bilgiyi verdi çünkü bunun, bunu yapan kişinin bulunmasına yardımcı olacağını düşündü..."

Vicky, Sophia'nın öldürülmesiyle ilgili ne biliyordu? Kız kardeşimin cesedini bırakıp kaçtı!'

"Ayrıca Sophia'nın neden Vicky'nin dairesinde olduğunu da bilmemiz gerekiyor." Bize, yatmak istediği bir adamla tanıştığında Sophia'nın evindeki yatağı kullanmasına izin verdiğini söyledi.'

'Bu yeterli!' diye bağırdı Maria ayağa kalkarak. Yumrukları sıkılmıştı ve kuş gibi gözlerinde öfke vardı.

'Maria, lütfen. Sana bu soruları sormamız gerekiyor,' dedi Erika, Maria'nın kız kardeşinin seks hayatı olmasına verdiği tepki karşısında şok oldu. 'Hastanede hademe olarak çalışan bir adam vardı ve Sophia ile cinsel ilişki yaşıyordu. Adı Reece Robinson.'

'Yeterli! Onun bir fahişe olduğunu biliyorum! diye bağırdı Maria. Erika'ya doğru hamle yaptı ve yüzüne sert bir tokat attı. Peterson ayağa fırladı ve Maria'yı dizginleyerek kollarını arkasında sabitledi. Sert bir tokattı ve Erika bir an için yıldızları gördü. Maria'nın Peterson'ın tutuşuna karşı savaştığını ve kan donduran bir çığlık atmasını izledi. 'Siktir git! Bırak beni! Bu Erika'nın şu soruyu sormasını sağladı: Bu acı mı yoksa öfke mi Maria'dan geliyordu? İkisi sık sık bağlantılıydı ama Sophia'ya fahişe demek ve bir polis memuruna vurmak aşırı bir tepkiydi, özellikle de zarar vermemeye yemin etmek üzere olan biri için.

Maria'nın çığlıkları karşısında sesini yükseltmek zorunda kalan Peterson, "Gitmene izin vereceğim ama sakınleşmen gerekiyor" dedi. Tutuşunu bıraktı ve sonra kadın yıkıldı, göğsüne doğru döndü ve ona yaslandı.

'O iyiydi! Neden kendini bu adamların eline attığını bilmiyorum! Sana söz veriyorum o iyiydi!' dedi hıçkırıkların arasından.

Peterson, Maria'nın tekrar kanepeye oturmasına yardım etti. Erika hâlâ darbe aldığı yerin etkisi altındaydı. Ön kapı çalındı. Erika kapıyı açmaya gitti. Zincir açıktı ve sadece bir çatlak açtı. Henrietta Boulderstone'un yüzü aralıktan görünüyordu.

"Orada neler oluyor?" dedi sertçe. Erika kapıyı kapattı, zinciri çözdü ve tekrar açtı.

"Maria'ya bazı sorular soruyoruz" dedi.

"Bana sanki onu taciz ediyormuşsun gibi geldi!" dedi Henrietta. Erika'nın yanından geçip daireye doğru ilerledi ve şimdi Maria'nın

yanında oturan Peterson'u fark etti. 'Maria canım, iyi misin? Bu polis memurlarının burada olmasını istiyor musun?' Maria, Henrietta'ya baktı ve başını salladı. 'Tamam aşkım. Şimdi, arama izniniz olmadığına göre, hemen buradan gitmenizi öneririm!'

Erika koltukta kanun ve düzen havasında değildi. Ön kapının bip sesini duydu ve Maria'nın açık ön kapısından Tess'in binaya girdiği koridoru gördü.

Erika, "Maria, Sophia'nın cesedinin serbest bırakılması konusunda sizinle iletişime geçeceğiz" dedi. Onu Henrietta'ya bırakıp Tess'le konuşmak için dışarı çıktılar.

49

Erika, "Tess, biraz konuşabilir miyiz?" dedi. Tess gözlerinin altında kocaman torbalar oluşmuş, bitkin görünüyordu. Elinde büyük bir sırt çantasıyla cam ön kapılardan içeri girdi ve Erika ile Peterson'ın önünde durdu.

'Memurlar. Tüm sorularınızı yanıtladım.'

Erika, "Korkarım bunu yapmadın" dedi. "Dairenin içinde konuşabilir miyiz?" Tess ikisine de baktı.

"Yüzüne ne oldu?" diye sordu. Erika koridordaki küçük aynada yüzünü gördü. Yanağının sağ tarafında kızgın, kırmızı bir el izi vardı.

'Hiçbir şey, içeri girebilir miyiz lütfen?'

Tess kapıya gidip anahtarı kilide soktu.

Erika'nın arkasından bir ses, "Seni rahatsız etmelerine izin verme canım," dedi. Döndüklerinde Henrietta Boulderstone'un Maria'nın

dairelerinden çıktığını gördüler. Kapıyı arkasından kapattı ve Tess'in yanına gelip elini tuttu. 'Vicky'nin başına gelenleri duyduğuma çok üzıldüm.'

Teşekkür ederim dedi Tess.

"Çok kötü..." Erika ve Peterson'a baktı. 'Sen polissin. Ben genç bir kızken polise saygı duyulması gerekirdi. Şimdi tek okuduğum, insanları sosyal medyada saçma sapan paylaşımlar yaptıkları için nasıl taciz ettiğiniz ve şimdi burnunuzun dibinde iki, *iki* genç kadınlar bundan dolayı öldürüldü bina. Utanmalısın!' Tess'e döndü. 'Bir şey yapabilir miyim?'

Tess daireyi işaret ederek, "İçeri girip ortalığı temizlemem gerekiyor" dedi. 'Ah, evet. Charles'ın temizlik ürünleriyle dolu olduğunu biliyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa yardım edebilir, dedi Henrietta, bastonunu kolunun altına sıkıştırıp Tess'in elini okşayarak.

'Teşekkür ederim.'

"Cenazenin ne zaman olduğunu biliyor musun?" Henrietta saygısından dolayı sesini alçaltarak devam etti. Tess başını salladı. 'Sanırım bunu bilmek için çok erken. Lütfen randevunuz olur olmaz bize bildirin. Hepimiz katılacağız. Burası Victoria'nın eviydi ve hepimiz için yıkıcı bir kayıp.'

Erika, Tess'le sanki Petek Sarayı'nı ziyaret eden Kraliçeymiş gibi konuşarak konuyu biraz abarttığını düşünüyordu.

'Tess. Lütfen sizinle özel olarak konuşabilir miyiz?' diye sordu Peterson. Daireye girmeleri gerektiğini belirtti.

"Onları içeri almana gerek yok, biliyorsun." Arama izinleri yok!' diye papağan gibi tekrarladı Henrietta.

*Tanrı aşkına, siktir git seni ihtiyar*Erika demek istedi ama yüzünü nötr tuttu. Şans eseri Tess, Peterson'a biraz daha ısınmış gibi göründü ve o da başını salladı.

Tess, Erika ve Peterson, Vicky'nin dairesine girdiler ve Erika, Henrietta'nın soldurucu bakışlarına kapıyı kapattı.

Tess odanın ortasında durdu ve sırt çantasını yere koydu. Daire hâlâ bir suç mahalli gibiydi; kanepenin çerçevesinin altındaki halının üzerine kurumuş kan sıçramıştı. Tess çömelip sırt çantasının kancasını açtı ve endüstriyel boyutta siyah plastik poşetler ile çeşitli temizlik ürünleri ve bezlerden oluşan bir rulo çıkardı.

“Bunu yapmaya başlamadan önce seninle konuşabilir miyiz lütfen?”

dedi Erika. 'Ne? Bana ne söylemek isteyebilirsin? Kocamın tecavüzden sabıkası olduğunu mu? Bunca yıldır bana yalan söylediğini mi? O öyleydi

Kız kardeşimin öldürüldüğü sabah beni bırakmayı mı planlıyorsun?' dedi ayağa kalkıp Erika'ya yaklaşarak. Jasper, avukatına, Vicky'nin evimize gelmesinden kısa bir süre sonra Goose'a gittiğini ve ertesi sabah dokuzu ona kadar binada kaldığını gösteren bir CCTV kaseti verdi. CCTV her iki girişi de kapsıyor.” Peterson Erika'ya baktı. CCTV görüntüleri kontrol edilirse potansiyel şüpheli sayısı azalacaktı.

Erika, "Eğer bu CCTV görüntüleri kontrol edilirse eminim bu sizi rahatlatacaktır" dedi. Tess gözlerini kapatıp tekrar açtı. 'Rahatlık mı? Kız kardeşim öldü. Evim hâlâ adli tıp görevlileriyle dolu, az önce kocama boşanmak istediğimi söyledim ve her şeyi bir arada tutan tek kişi ben kaldım,' dedi dişlerini gıcırdatarak. 'Restoranımız ve evimiz yeniden ele geçirilme tehlikesiyle karşı karşıya ve bu daire, *eğer* Onu kiraya verebilirim, belki bankayı sırtımızdan uzak tutabilirim ama ben bu lanet kanı ve vahşeti temizleyene kadar kimse onu kiralamayacak!' Sesi sonunda bir kreşendoya yükseldi.

Erika, "Çok üzgünüm Tess," dedi. 'Araştırmalarımıza gerçekten yardımcı olabilecek birkaç kısa sorumuz var.'

'Devam et.'

'Bunu Jasper'a sorduk—'

'Tecavüz suçundan mahkumiyeti hakkında konuşmak istemiyorum.'

'Onunla ilgili değil. Vicky hiç evinizde veya Goose'ta herhangi bir dizüstü bilgisayar, veri sürücüsü veya USB anahtarı bıraktı mı? Ve bununla podcast'inde yaptığı çalışmalarla ilgili olarak mı demek istiyorum? Bunu sormamın nedeni onun bir podcast bölümünü araştırdığını ve eski drama okulunda öğrencilere saldıran bir adamın kimliğini ortaya çıkardığını düşünmemizdir.'

Tess bir an orada durup düşündü.

'HAYIR. İşyerindeki eşyaları asla bırakmazdı. Ben de her zaman buraya gelip onu ziyaret ederdim, o da nadiren evimize gelirdi... Tess kaşlarını çatı. "Bu saldırılardan bahsederken, bunları yapan kişinin Jasper olduğunu mu düşünüyorsunuz?" Sesi alçak ve yenilgiye uğramış gibiydi.

Erika, "Polis kayıtlarına geçen saldırılardan ikisi Ocak ve Şubat 2012'de gerçekleşti. Jasper, Mayıs 2012'ye kadar hapis cezasından serbest bırakılmadı. Bunu yapmış olamaz" dedi. Tess rahatlayarak nefes verdi.

'Vicky podcast'inden hiç bahsetmedi ya da muhtemelen ilgilenmediğimi biliyordu.'

'Oyunculara para ödemesi gerektiğini söyleyerek sizden hiç borç aldı mı?'

'Onlara ne için para ödeyeceksiniz?'

'Podcast'i üzerinde çalışmak için.'

'Hayır... Özür dilerim.' Tess'in duyguları seksenine dönmüş gibiydi ve sesi artık uysal ve ezik görünüyordu. 'O kadar çok rastgele oyunculuk işi yaptı ki sonunda vazgeçtim.'

Erika ve Peterson, Vicky'nin evinden çıktıklarında Charles Wakefield girişteydi ve anahtarla kutusunu açıyordu. Omzunun üzerinden onlara baktı ve bir yığın mektup çıkardı.

"Günaydın" dedi Erika. Başını salladı, kutuyu kapattı ve tekrar kilitledi. "Geçen akşam hakkında seninle konuşma şansım olmadı." "Peki geçen akşam ne oldu?" dedi dönüp. Çeneli yüzü, vücudunun geri kalanından bir milisaniye sonra dönüyor gibiydi. 'Seni Lewisham Row polis karakolunda gördüğümde...'

'Kardeşimle birlikte hayır amaçlı bir bağışta bulunmak için oradaydım, eminim onun farkındasınızdır...'

"Evet onun kim olduğunu biliyoruz" dedi Erika. Vicky Clarke seni orada görünce çok tuhaf bir tepki verdi. Nedenini biliyor musun?'

'Hayır, yapmıyorum. Çok stresli bir deneyim yaşadığını ve gece geç saatlerde polis karakoluna götürüldüğünü anlıyorum. Sanırım ben de benzer bir tepki verirdim...'

Erika başını salladı. Tokadı yedikten sonra bu duygu yüzünün yan tarafına geri dönmeye başlamıştı ve acı veriyordu. Olayla ilgili ani bir umutsuzluk dalgası hissetti. Her iki kadın da ölmüştü ve konuştukları herkes hiçbir şey bilmiyormuş ya da bilgiyi saklama konusunda çok yetenekliymiş gibi görünüyordu.

Charles, "Zavallı kızın dün sabah öldürüldüğü haberini yeni duydum" diye ekledi. "Ve sen sormadan önce perşembe gecesi için bir tanışım var." Kardeşimin evinde kaldım. Lewisham Row'daki sunumun ardından geç saatlerde Ivy'de akşam yemeği yedik ve ardından Londra'nın merkezindeki evinde kalmak için geri döndüm ve ertesi sabah oradan ayrıldım. Grosvenor Meydanı'nda bir evi var.

Eminim bunu doğrulamaktan mutluluk duyacaktır.'

Elbette yapardı diye düşündü Erika.

'Şimdi hepsi bu kadar, memurlar' dedi. Ön kapısına doğru ilerledi ve mektuplarını karıştırdı. Hafif bir ciyaklama sesi çıkardı; tuhaf bir ses, Erika ile Peterson'ın ona doğru dönmesine neden oldu.

Peterson, "Her şey yolunda mı?" diye sordu. Charles'ın titreyen eliyle bir zarf tuttuğunu gördüler. Döndü ve mektup yığınına göğsüne tuttu.

"Evet" dedi, yüzünde aceleci bir gülümseme belirdi. 'Evet iyiyim. Eski bir dosttan mektup aldığıma şaşırdım.'

Kapısına gidip kendisini içeri alırken onu izlediler ve ardından Erika ile Peterson Lewisham Row istasyonuna geri döndüler.

50

Bir hafta geçti, sonra bir tane daha. Dava yavaşlamış gibi görünüyordu ve şüphelilerin listesi azaldıkça ve onların iki cinayet arasında bağlantı kurma konusundaki yetersizlikleri nedeniyle, iş daha çok bir zorluğa dönüştü. Hem Sophia Ivanova hem de Vicky Clarke'ın cesetleri patologdan serbest bırakıldı ve Maria Ivanova, Sophia'nın cesedini ülkesine geri göndererek Bulgaristan'a geri uçtu.

Lewisham Hastanesi'ndeki Reece Robinson'dan DNA örneği alındı ve her iki olay yerinde de bir eşleşme bulunamadı ve tek gecelik ilişkisi, Sophia'nın Kuzey Londra'da öldürüldüğü öğleden sonra onunla birlikte olduğunu doğruladı. Shawn Macavity'nin DNA örneği alındı ve Vicky'nin dairesindeki kayıt stüdyosunda bir miktar

DNA kalıntısı bulundu, ancak Vicky onun podcast'i üzerinde çalışmasına yardım etmiş olsaydı bu beklenen bir şeydi. Sophia'nın cesedini bulduktan sonra bir saatin hesaba katılmaması ve o saati fundalıkta yürüyerek geçirdiğini ya da geçirmediğini kanıtlayacak hiçbir tanığın olmaması Erika'yı hâlâ rahatsız ediyordu.

Goldsmith Drama Akademisi'nin yöneticisi Sheila, mezunlar arasında bildirilen cinsel saldırıların ayrıntılarını gönderdi. Ancak bu eski püsküydü ve yalnızca GDA'da okuyan öğrencilere uygulanıyordu. Kayıtların çok az bir kısmı tutulmuştu ve bu da Erika ve ekibin daha da şüphelenmesine neden olmuştu. Kathleen Barber, Becky Wayland ve Grace Leith'in de izini sürmenin zor olduğu ortaya çıktı. Artık tanınmıyorlardı

Polis dosyalarındaki adresler. Hala büyük bir bilmece vardı: Vicky onları nasıl bulmuştu? Sadece GDA seçmelerine katılmışlardı ve hiçbir zaman fakültenin bir parçası olmamıştılar.

İkinci haftanın sonlarında Erika küçük bir ilerleme kaydetti. GDA'nın eski öğrencilerinin Facebook sayfasını incelerken Becky Church-Wayland adında bir takipçi buldu. Profil fotoğrafı yoktu ve çok az bilgi vardı. Erika, hesaba kim olduğunu ve Vicky Clarke'ın podcast'iyle ilgili olarak onunla konuşması gerektiğini açıklayan bir mesaj gönderdi. Bir hafta boyunca hiçbir şey duymadı, ardından Pazartesi gecesi geç saatlerde bir e-posta geldi.

Artık Becky Church-Wayland olan Becky Wayland, Vicky'nin ertesi gün Worthing'deki cenazesine katılacağını doğruluyordu. Telefon numarasını eklemedi ama Erika kendisinininkiyle yanıt verdi ve cenazeye Moss'la birlikte katılacağını söyledi.

Ertesi sabah, yani 13 Kasım Salı, Erika ve Moss Kent'teki Worthing'e doğru yola çıktılar. Vicky'nin dileği cenazesinin memleketinde yapılmasıydı. Londra'dan arabayla iki saat uzaktaydı,

bu yüzden sabah saat 11'deki cenaze töreni için sabah yedi buçukta yola çıktılar.

Erika ve Moss'un Worthing'e geri dönmesi tuhaf geldi. Kasabayla tuhaf bir bağları vardı. İki yıl önce gözetleme yaptıkları ve Gece Avcısı davasındaki katilin izini sürdükleri yer burasıydı.

Arabayla kasabaya girip sahil boyunca yola çıktıklarında, alçak, gümüş rengi bulutların önünde gökyüzü güzel bir altın sarısı ve mavi renkteydi. Deniz tamamen sakin ve dümdüzdü ve gökyüzünü yansıtıyordu. Plaj temiz ve boştu. Neredeyse cennet gibi görünüyordu. Her ikisinin de başı Viktorya döneminden kalma teraslara döndü.

Moss hızla geçip giderken yatak odasının yeşil ön kapısını işaret ederek, "Otuz dört numaraydı" dedi. Burası Erika'nın Gece Avcısı katiliyle yüzleştiği yerd; Moss ve Peterson ise olup bitenlerden habersiz iki kapı ötede oturuyorlardı. Erika baktı.

"Worthing'in bizim için yeniden büyüsunü yaratmasını umalım" dedi. 'Büyü? Ne demek istiyorsun?' Moss sırtıttı. 'Otuz dört numarada neredeyse ölüyordun!'

'Ama katili buldum.'

Moss, "Eğer bir ilerleme kaydedersen bunun daha az dramatik olmasını umalım" dedi. Deniz kıyısını geçtiler ve iskelenin ucunda yüksek yaylı kocaman bir bebek arabası gibi duran Worthing Tiyatrosu vardı.

Kilise, gezinti yolunun gerisindeydi; bakır çatılı ve sivri uçlu, uzun zaman önce yumuşak turkuaz rengine dönüşen, tereyağı renginde küçük bir tuğla binaydı. Üç yol ötede bir park yeri buldular ve sonra tekrar geri döndüler. Hava berrak ve berraktı ve Erika burun deliklerinde denizin keskin kokusunu alabiliyordu. Kasaba bir Salı sabahı için çok uykulu görünüyordu, ta ki kiliseye yaklaştıklarında

yirmili yaşlarının ortasında görünen şık giyimli genç erkek ve kadınlardan oluşan büyük bir grupla karşılaştılar. Shawn grupla birlikteydi, siyah bir takım elbise ve cilalı ayakkabılar giymişti. Uzun saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı.

Erika ve Moss, grubun kiliseye girmesine izin vermek için biraz yavaşladılar ve ardından ana girişten içeri girdiler. Kilisedeki sıralar neredeyse arkalarına kadar doluydu. Yüz kişi olmalı diye düşündü Erika. Shawn koridorun diğer tarafında başka bir genç adamla birlikte servis sırasını veriyordu. İçeri girerken Moss ve Erika'ya sert bir şekilde merhaba dedi. Her biri birer hizmet siparişi aldılar ve arkadaki sıra sırasının sonunda ikişer koltuk buldular.

Kilisenin ön kısmında sunağın sağ tarafına pirinç kulplu cilalı meşe tabut yerleştirildi. Kapağında küçük bir demet kırmızı gül vardı ve Erika, ailenin Amerikan tarzı cenaze törenini tercih ettiğini fark etti; Tabutun arkasındaki sehpanın üzerinde Vicky'nin çerçeveli büyük bir fotoğrafı vardı. *Lewisham Row istasyonundaki kantinde Vicky ile konuşmasının üzerinden yalnızca üç hafta mı geçmişti?* diye düşündü Erika. *Onu kurtarmak için daha fazlasını yapabilir miydi?* Tess'in evinin önüne bir polis arabası koymalıydı.

gece. Erika bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Bunu her kim yaptıysa içeri girmemişti, Vicky onları içeri almıştı ve üç hafta geçmesine rağmen hâlâ kimin olduğunu bulmaya yaklaşamamaları Erika'yı çok üzmüştü.

Ayrıca Becky Church Wayland veya Kathleen Barber'ın fotoğrafının olmaması da Erika'yı hayal kırıklığına uğrattı. Ayağa kalktı ve yas tutanları inceledi. Cemaatte yirmili ve otuzlu yaşlarında pek çok genç kadın varmış gibi görünüyordu.

Tess önde, sol tarafta oturuyordu ve büyük siyah bir şapka takıyordu. Berbat görünüyordu: zayıf ve bitkin, sanki günlerdir

uyumamış gibi. Cilla Stone kilisenin karşı tarafındaki ön sırada oturuyordu ve kıyafeti siyah denizin arasında göze çarpıyordu. Parlak yeşil bir pantolon takımı, sarı bir eşarp ve yeşil bir hap kutusu şapkası giymişti.

Yanına çömelen Moss, “Ne giyiyor?” diye fısıldadı. “Wily Wonka ile Umpa-Loompa karışımı bir şeye benziyor.” Cilla'nın yanında sağında Colin ve solunda başka bir beyefendi vardı. Her iki adam da şık siyah takım elbiseleri tercih etmişti.

“Colin ve onun yanındaki diğer adam kim?” diye sordu Moss, onun düşüncelerini yansıtarak.

"Bilmiyorum, belki de Ray'dir" diye fısıldadı Erika. Adam siyah bir takım elbise giyiyordu ve Colin'le aynı yaşta görünüyordu, ellili yaşların başındaydı ama daha zayıftı ve yırtık pırtık bir esmerliği vardı. Kafası kazınmıştı ve kulağına gümüş bir çivi takıyordu. Üçü baş başa derin bir sohbe daldılar. Cilla da başını salladı ve söylediklerinden büyülenmiş görünüyordu. Erika onları izlemeye devam ederken elini Colin'in koluna koydu ve elini ceketinin manşetinin altına kaydırды. Diğer adam kolunu Cilla'nın omuzlarına attı ve parmaklarıyla Colin'in ensesini ovuşturdu. Vücut dillerinde hepsinin çok yakın olduğunu gösteren bir şeyler vardı. 'Üçü bir şeye benziyor' *üçlüdiye* ekledi.

İki sıra arkalarında Charles Wakefield ve Henrietta Boulderstone oturuyordu. Charles şık bir takım elbise giyiyordu ama takım elbiseye pek uymuyordu ve öyle görünüyordu ki ona bol bol. Henrietta, siyah bantlı şık siyah bir fötr elbise giyiyordu ve omuzlarının etrafında bir pelerin gibi sarkan uzun siyah bir palto vardı. Charles onların kendisine baktığını hissetmişti çünkü dönüp ikisine de baktı ve bakışlarının etkisiyle Henrietta da ona döndü. İkisi de Erika ve Moss'a sert bir bakış attılar ve sonra aceleyle kiliseye

gelen yaşı bir bayan dikkatlerini dağıttı. Shawn'dan bir hizmet siparişi aldı ve nefes nefese kalmış ve özür diler gibi görünüyordu. Kadın ufak tefek ve dik yüzlüydü, siyah bir pantolon takım ve rugan ayakkabılar giyyordu. Ayakları şişmiş görünüyordu ve derisi ayakkabının köprü kısmına dökülmüştü. Hemen arkasından bir adam geldi. Uzun boylu ve zayıftı, hava şartlarından yıpranmış bir yüzü vardı ve çok iyi bir takım elbise giyyordu. Yanakları çökmüştü ve kömür parçaları gibi siyah gözleri vardı. Erika, adamın hizmet siparişi alırken hafifçe sallandığını görebiliyordu ve sanki sarhoş görünmemeye özen gösteriyormuş gibi gözlerinde o donuk, odaklanmış bakış vardı.

Kilisenin önüne vardığında kadının yüksek sesle, 'Üzgünüm Jasper,' dediğini duydular, 'Baban park yeri bulamadı.'

Tess'in yanağını öptü, sonra Jasper'a doğru eğilip başını ellerinin arasına aldı ve yanağına kalıcı bir öpücük vererek yüzünü gereğinden biraz daha uzun süre onunkine bastırdı. Jasper ondan uzaklaştı ve o da takımının yakalarına dokundu.

'Çok akıllı görünüyorsun. Hepiniz öyle yapıyorsunuz,' dedi sıradaki insanlara. 'Conrad, *Conrad!* Buradayız," diye tısladı ve tabutun yanında duran, başı öne eğik, eli cilalı ahşap yüzeye dayalı duran yaşlı adama dönerek.

Conrad'ın ön sıraya doğru ilerlemesini izlerken Moss, Erika'ya, "Sizce daha çok barda durmuşlar gibi mi oldu?" diye mırıldandı.

'Conrad. Burada yanımdasın,' diye fısıldadı kadın, sanki bir gösteriyi izlemeye gelmişler ve perde kalkmak üzereymiş gibi. Onun aracılığıyla bile sahne fısıltısı, kasvetli atmosferi kesen sert Cockney aksanını duyabiliyorlardı.

Erika, Henrietta'nın kadını tiksintiyle izlediğini gördü; Charles'a bir

şey söylemek için eğildi ve Charles da onaylayarak başını salladı.

İnsanlar içeri girerken melankolik bir melodi çalan org durdu ve sanki kiliseye bir sessizlik çöktü. Shawn kapıdaki yerini bıraktı, koridordan öne doğru yürüdü ve Erika ile Moss'un birkaç sıra önünde oturan arkadaş grubuna katıldı.

Bir süre sonra yumuşak bir ses şöyle dedi:*Herkes yükselsin'* ve sessiz sessizlikte rahip kürsüde durdu. Okumaya başladı:*'Cennetteki babamız...'*

Kilise ayinleri garip bir şekilde yapmacıktı. Erika bunu bekliyordu. Deneyimlerinden, bir Katolik cenazesinin, ölen kişinin kutlanmasından çok, Katolik inancı açısından bir ticari amaç olduğunu biliyordu. Rahip (ağzında kötü bir tat bırakmış gibi görünüyordu) kilise ayininden sonra saat 15.00'te krematoryumda başka bir tören yapılacağını duyurmuştu. Ayinden sonra ilk olarak Erika ve Moss kiliseden ayrıldılar ve yas tutanların dağılışı izlemek için etrafta dolandılar. Becky'nin arayacağını umarak telefonunu kontrol etmeye devam etti.

Yas tutanlardan birinin, bazılarının ana caddedeki Brewer's Arms barına bir içki ve arada bir şeyler yemek için gitmeleri yönünde resmi olmayan bir plan olduğunu söylediğine kulak misafiri oldular. Avlunun kenarında yolda bekleyen dört siyah taksi vardı. Erika, Tess ve Jasper'ın kiliseden çıkıp onlara doğru ilerlemesini izledi. Eski görünümlü yaşlı bir adam ve kadın, çok daha yavaş bir hızla

arkalarından takip ediyordu. Kadın koltuk değneklerine dayanıyordu ve adamın yürüme çerçevesi vardı. Kırklı yaşlarında görünen ve bakıcıların pasif ayrılığına sahip başka bir erkek ve kadın onlara yardım etti.

Tess, Jasper'a, onlara doğru yavaş ilerlemelerini izlerken, "Annemle babamın barla başa çıkabileceğini sanmıyorum" dedi. "Ana caddede sakın bir kahve dükkanı var" dedi. Jasper'ın ailesi ortaya çıktı

Conrad, Jasper'ın kulağına bir şeyler mırıldandı, konuşurken kırıksık dudakları büzüldü.

Jasper, Tess'e, "Annemle babam bir şeyler içmeye gitmek istiyorlar" dedi. "Bar çok kalabalık" dedi.

'Tanrım, Tess. Bir içkiye ihtiyacımız var!' dedi Jasper. İlginç bir tabloydu. Tess'in ebeveynleri, kumsaldaki esinti incecik saçlarına ve şık kıyafetlerine çarparken boş gözlerle siyah taksinin kapılarına bakıyor, bundan sonra ne yapacaklarının söylenmesini bekliyorlardı. Jasper ve ailesi birkaç adım ötede toplaşmış halde duruyorlardı ve Tess aralarında, kimsenin olmadığı bir yerde, bir kaldırım parçasında tek başına tokat gibi konuşuyordu. Erika ve Moss'un daha uzakta durduklarını fark etti.

"Bundan keyif alıyorsun, öyle mi?" diye bağırdı. 'Seni kim davet etti?' Bir süre sonra Moss, 'Kaybınız için çok üzgünüz' dedi. 'Sadece saygılarımızı sunmak istedik.'

Jasper'ın ailesi, Tess'in Erika ve Moss'a seslenmesiyle cesaretlenmiş görünüyordu. Yanlarına geldiler ve ikisi de düşünceli düşünceden öfkeye geçiş yapmış gibi görünüyordu.

Annesi, hizmet emrinin rulo haline getirilmiş bir kopyasını Erika'nın yüzüne doğrultarak, "Bizim Jasper'ın bununla hiçbir ilgisi yok!" dedi. Cockney aksanı sert ve tizdi. 'Hiç bir şey! Vicky'yi kız

kardeşi gibi seviyordu!'

Conrad yaklaşıp Erika ve Moss'un yanına geldi ve ikisi de bir adım geri çekildi. Erika onun saldırgan davranışı karşısında paniğe kapılmıştı. Alkol ve sigara kokuyordu. Çok uzun boyluydu, Moss'un üzerinde yükseliyordu ve Erika bile onun gözlerinin iğini görebilmek için hafifçe yukarı bakmak zorunda kaldı.

'Polisin burada olmasına gerek yok. Bence kendinizi kıt hale getirseniz daha iyi olur,' dedi. Siyah gözleri gerçek bir nefretle yanıyordu. Erika'nın öfkesi alevlendi ama ona arama izni kartını gösterip neden orada olduklarını hatırlatma dürtüsüne direndi.

'Siz Conrad mısınız efendim? Karınızın adı ne?' diye sordu Moss, ona bakıp onu sakinleştirmeye çalışarak. Erika, Henrietta ile Charles'ın

Shawn ve arkadaşlarıyla birlikte ayakta izliyorlardı. '*Siktir git*

Bugün benim tek cevabım bu' dedi.

Jasper'ın annesi "Conrad, gel buradan" dedi. Aniden topuklarının üzerinde döndü ve kiliseden uzaklaşmaya başladı.

'Bizi yalnız bırakamaz mısın? Yas tutuyoruz" dedi. Jasper'a arkasını döndü, kumsaldan gelen sert esintiye karşı paltosunun yakasını düzeltti ve rüzgar başının tepesindeki ince gri saçlarını uçuşturarak deniz kıyısında ilerlemekte olan Conrad'ın peşinden koştu.

Erika dönüp taksiye baktığında Tess ve Jasper'ın, Tess'in ebeveynleriyle birlikte taksiye bindiklerini gördüler. Onlar uzaklaşırken Jasper onlara ters ters baktı. Moss, "Ailesi Jasper'ı bir haftanın büyük bölümünde gözetim altında tuttuğumuzu biliyor" dedi.

Erika, "Ayrıca pahalı bir hafta değil miydi?" dedi. Jasper ve Tess, Vicky'nin öldürölmesinden sonraki ilk haftayı Catford'daki evlerinde Jasper'ın ebeveynleriyle birlikte geçirmişlerdi ve altıncı günde

Conrad polis arabasına doğru yürümüş ve McGorry ile Amir'e kötü davranmış ve onlara yapabilecekleri tek şeyin bu olduğunu söylemişti. Yapmaya çalıştığı şey yas tutmaktı ve sokakta sinsice dolaşan bir polis arabası karısını üzüyordu.

Henrietta ve Charles arabalardan birine bindiler ve Erika, Shawn ile arkadaşlarının çoktan yolun yarısına vardıklarını ve avlunun neredeyse boş olduğunu gördü.

"Gelmedi" dedi Moss, sesindeki öfkeyi zorlukla gizleyebildi. Erika tekrar telefonunu ve Facebook messenger'ını kontrol etti. Hiçbir şey yoktu.

"Hadi fırsat buldukça o bara gidelim" dedi.

Erika ve Moss, Brewer's Arms'a giden kısa yolculuğu yürüdüler. Geldiklerinde saat öğleni yeni geçmişti ve sadece dörtte biri doluydu ve bu çeyrekte çoğunlukla yas tutanlar vardı. Sahile bakan iki büyük cumbalı penceresi olan, salon tarzı devasa bir bardı. Ufukta bir fırtına yaklaşıyordu ve Pavilion Tiyatrosu, devasa bir martı sürüsünün geniş kavisli çatıya tündüğü iskelenin ucundaki suyun üzerine çökmüş gibi görünüyordu. Yas tutanlar alana yayılmıştı ve radyo arka planda yumuşak bir müzik çalıyordu. Yirmili yaşlarındaki birkaç genç köşede bilardo oynuyordu ve yaşlı bir beyefendi de meyve makinesine bozuk para atıyordu. Bira bardağı makinenin üstünde duruyordu ve plastik alışveriş poşetleri ayaklarının dibinde toplanmıştı.

Bara gittiler ve Moss onlara iki kola ısmarladı. Erika bara göz attı. Cilla, Colin ve diğer beyefendiyle birlikte cumbalı pencerenin yanındaki büyük bir masanın etrafındaki koltuklarda oturuyordu. Işık kızıl saçlarından yansıyor. Masada oturmuş Colin ve diğer adamlarla sohbet eden iki genç erkek ve iki genç kadından oluşan dört

öğrenciden oluşan bir grup daha vardı. Cilla ve diğer adam kalkıp bara geldiler.

"Merhaba memurlar" dedi. 'Bu benim meslektaşım Ray. GDA'da dans öğretiyor.'

"Merhaba, iyi misin?" dedi kalın bir Cockney aksanıyla. Cilla öne eğildi ve barmenden iki votka, kola ve yarım Guinness ısmarladı.

Moss, "Ne tür bir dansın koreografisini yapıyorsunuz?" diye sordu. Her ikisine de yukarıdan aşağıya bakarak, "Her türden," dedi. Erika'nın tanımlayamadığı bir cinselliği vardı. Erkeklerden mi, kadınlardan mı, yoksa her ikisinden mi hoşlanıyordu?

"Dansçı mıydın?" diye sordu Erika.

"Eskiden." Sırıttı. Oldukça gösterişli mezar taşı dişleri ve eksik bir sağ kesici dişi vardı ki bu çekici değildi ama Gülümsediğinde yüzü uğursuzdan biraz şapşaha döndü. Barmen Moss'a iki kola verdi ve Moss ödeme yapmak için döndü. "Vicky Clarke'ı iyi tanıyor muydun?"

Dudaklarını büzdü ve başını salladı.

'GDA'da hiç dans dersi almadı. Onu Cil ve Col aracılığıyla tanıyordum," dedi, konuşurken gözünün üstünü kaşıyarak. Erika onun sağ bileğine birkaç gümüş bilezik taktığını gördü.

Cilla içkilerin parasını ödedi ve ardından Ray'e Guinness'in yarısını verdi. Kalan içecekleri alarak masaya geri döndü ve Ray ayrılmak üzere döndü.

'Sana birkaç soru daha sorabilir miyim?'

İçkisinden bir yudum aldı ve üst dudağında oluşan köpüğü yaladı. 'Bu bir cenaze törenidir memur bey.'

Erika bunun henüz cenaze töreni olmadığını söylemek istedi ama yüzüne zorla bir gülümseme yerleştirdi.

'Çok çabuk. 24 Ekim'de Colin ve Cilla'yla birlikte Londra'ya geri

döndünüz mü?' diye sordu Erika.

'Bunun cevabını biliyor olmalısın. Birkaç hafta önce memurlarınızdan biriyle telefonda konuştum."

"İskoçya'da kaldığınızı biliyoruz."

İçkisinden bir yudum daha aldı ve başını salladı.

'Neden?'

'Köpek oturuyor. Cil'in bir köpeği var, Nutmeg, Cil'in komşusu tatilden dönene kadar bir hafta ben baktım. Başka etkileyici sorularınız var mı?' Gülümsedi.

Erika, "Hepsi bu kadar, teşekkür ederim" dedi.

Bileklikleri şingırdayarak ona alaycı bir selam verdi ve masaya geri döndü.

Moss ona bir bardak uzatıp bir yudum alırken, "İşte kolan" dedi.

"Teşekkürler," dedi Erika, uzun bir nefes alıp o güzel, soğuk, tatlı köpüğün tadını çıkararak.

'Biraz kendini beğenmiş biriydi.'

Evet ama Vicky'nin cinayetiyle ilgili bir tanığı var. Ve Sophia'yı öldürmek için bildiğimiz bir neden yok, dedi Erika alçak sesle. Barın ana kapısı renkli camdan bir perdeyle ayrılmıştı ve Henrietta ile Charles biraz rüzgarlı görünerek geldiklerinde kapı gıcırdadı ve odayı ışık doldurdu. Charles'ın üzerinde artık Henrietta'ninkine benzeyen siyah bir fötr şapka vardı ve altmışlı yaşların üzerinde tatile çıkmış gizli ajanlara benziyorlardı biraz, diye düşündü Erika.

Odayı tarayan Moss, "Ne yapmak istiyorsun?" diye sordu.

'Buradaki durumumuz kimin kim olduğu gibi.'

Erika karşı köşede kilisede görmediği iki genç kadını fark etti. İkisi de küçük ve inceydi, uzun siyah saçlılardı. Paltoları kollarında ve Budweiser şişelerini kucaklarında bir müzik kutusunun yanında duruyorlardı. Colin ve Cilla'nın etrafındaki öğrenci grubu büyüyordu,

oldukça gürültülü olmaya başlıyor ve odanın oksijenini çekiyorlardı. Kızlar birbirlerine baktılar ve saçları arkadan bağlı olan cep telefonunu çıkarıp bir arama yaptı.

Erika'nın telefonu çaldı ve bilinmeyen bir numara olduğunu gördü. Cevap verdi.

'MERHABA. Siz Vicky Clarke'ın davası üzerinde çalışan polis memurları mısınız?' diye sordu kadın. Sakin bir sesi vardı ve acı verici derecede utangaç görünüyordu. "Evet" dedi Erika, telefonla konuşurken büyük bir zafer duygusu hissediyordu. Genç kadına gülümsedi.

Diğer kadını işaret ederek, "Ben Kathleen Barber, bu da Becky" dedi. 'Seninle Vicky'nin podcast'i hakkında konuşmaya hazırız.'

Köşede hâlâ boş olan küçük bir masa vardı ve Moss hemen oraya doğru ilerledi. Kathleen ve Becky aynı anda masaya geldiler. Kathleen'in uzun saçları dümdüzdü, küt bir kakülleri vardı ve saçlarını sürekli gözlerinin önünden çekerken sinirli bir tikleri vardı. Erika ve Moss kendilerini tanıttılar ve hep birlikte oturdular.

'Mesajını aldım. Gelip gelmeyeceğimizden emin değildik' dedi Becky. Erika, "Facebook mesajlarımı alıp almadığını bilmiyorduk" dedi. Becky, "Yaptım ve Kathleen'e söyledim" dedi.

Kathleen başını salladı ve endişeyle etrafına baktı. Cilla, Colin ve Ray'in etrafındaki grup kısık sesle konuşuyordu ve Henrietta ile Charles da yanlarındaydı ve yoğun bir şekilde konuşuyorlardı.

Erika, "Vicky'yi nasıl öğrendin?" diye sordu.

Kathleen, "Podcast'i yüklemeyen önce bize podcast'in son versiyonunu gönderecekti" dedi. 'Sadece dahil olmak istediğimizden hâlâ emin olup olmadığımızı kontrol etmek için.'

Erika not defterini çıkararak "Bu ne zamandı?" diye sordu.

"On iki Ekim'e kadar göndereceğini söyledi." O zaman ayın on yedinci günü yüklemesine gerek kalmadan önce dinlemek için birkaç günümüz olacaktı,' dedi Becky.

Ayın on ikisinde hiçbir şey duymadık ve sonra on sekizinde, yüklenmesi gerekirken gerçekten sinirlendim, bu yüzden ona telefon ettim ama telefonu kapalıydı. Vicky bana Becky'nin numarasını vermişti. O da hiçbir şey duymadığını söyledi' dedi Kathleen.

Erika, "Vicky'nin öldüğünü ne zaman öğrendin?" diye sordu. 'Geçen hafta. Küçük bir parça gördük *Günlük Posta* Kathleen, bir aktrisin ölü bulunmasıyla ilgili hikayenin yazıldığı web sitesinde bir fotoğraf bulunduğunu söyledi. "Becky'yi aradım ve sana söyledim, değil mi?" diye sordu saçaklarını bir kez daha hareket ettirerek. Becky başını salladı. İkisi de dehşete düşmüş görünüyorlardı, başları öne eğikti ve sanki bu konu hakkında konuşmak büyük bir çaba gerektiriyormuş gibi masaya bakıyorlardı.

'Vicky'nin tüm notları, bilgisayarının sabit disk ve ses dosyaları silindi. Adlarınızı Vicky'nin çantasında bulduğumuz bir USB bellekteki ses dosyalarından aldık' dedi Moss. 'Vicky seni nasıl buldu?'

'Üniversitede çalışan ve podcast'teki ses konusunda ona yardım eden bir adamın olduğunu söyledi. Birbirlerini biraz tanımaları gerekiyordu ve gerçek suçlarla ilgili kaydettiği podcast'leri dinlemeye başladığında ona Jubilee Yolu öğrenci yurtlarından ve duyduğu hırsızlık ve saldırılardan bahsetti. dedi Kathleen.

'Ama ikinizi de nasıl buldu? İsimlerinizi nasıl ele geçirdi?' diye

sordu Erika.

Becky, "Vicky bize çok fazla araştırma yapması gerektiğini söyledi" dedi. 'Halka açık bir internet sitesi mi var, bir polis internet sitesi mi, Police.uk? Eğer bir bölgeniz ve tarihiniz varsa, o bölgede bildirilen suçların tam adresini arayabileceğinizi söyledi. Üniversitedeki bu adamın, Kathleen'le benim başımıza ne zaman geldiğine dair belirsiz bir tarih bildiğini söyledi. Ocak ve Şubat 2012. Vicky, Jubilee Yolu posta koduna ilişkin suç verilerini aradığını ve o zaman için bildirilen izinsiz girişleri ve saldırıları gördüğünü söyledi.'

Becky, "Seksen dört Jubilee Yolu için yalnızca iki vaka olduğunu söyledi" diye ekledi.

"Sonra GDA'yı arayıp bir hikaye uydurduğunu, kendisinin Britanya Sanat Konseyi'nden olduğunu, seçme tekniğiyle ilgili bir makale için okulu seçtiklerini ve drama okulları için seçmelere katılan insanları bulmak istediğini söyledi. . Bunun gibi hoş bir şey. Her neyse, onlara saldırıların olduğu gün seçmelere katılan kişilerin bir listesini verdi ve onlarla seçmeler ve nasıl bir şey olduğu hakkında röportaj yapmak istediğini söyledi. Listede yalnızca altı erkek ve altı kız vardı. Bizi bu şekilde takip etti. İkimiz de birkaç kez ev değiştirmiştik ama cep telefonu numaralarımız değişmemişti.' Kathleen sözünü bitirince uzun bir sessizlik oldu. Moss Erika'ya baktı ve tek kaşını kaldırdı. 'Ne? Bir sorun mu var?'

'HAYIR. Biraz şaşkınlık içindeyim. Bu iyi bir dedektiflik işi, dedi Erika. Moss başını salladı.

'Tamam aşkım. Bu yüzden. Vicky sizinle iletişime geçti ve podcast'te ne yaptığını açıkladı. Sonra ne oldu?'

Becky, "Benim açımdan bunun aktif olarak bir şeyi araştırdığı ilk podcast bölümü olduğunu açıkladı" dedi. 'Bana geçmişte gerçek suç podcast bölümlerini kamuya açık bilgilere dayanarak hazırladığını ve

bunu sadece dramatize ettiğini söyledi, ancak bu daha gerçektir...'

"Benimle zaten konuşmuştu," dedi Kathleen, "ve sanırım diğer kız Becky Wayland ile de konuşmuştu ve bir seri yırtıcının varlığı karşısında oldukça şaşırılmıştı..."

'Evet, yani beni bulduğunda yapbozun başka bir parçasıydım. Londra'ya gelip gelmeyeceğimi ya da gelip benimle konuşup söyleyeceklerimi kaydedip kaydedemeyeceğini sordu. O günkü tren yolculuğu ve öğle yemeği masraflarını ödemeyi teklif etti. Ben de Londra'ya bir gezi yapmayı hayal ettim, bu yüzden onunla Covent Garden'da tanıştım.'

"Nerede?" diye sordu Erika.

Becky, "Kapalı pazardaki güzel bir restoran" dedi. 'Bunun faydası olur mu bilmiyorum? Çok nazikti ve uzun süre konuştuktan sonra bir kafeye, boş bir Starbucks'a gittik ve röportajımı orada kaydettik. Yemek yediğimiz restoranın önünde bir opera sanatçısı vardı ve Vicky arka planda şarkı söylemenin kasette yer alamayacağını söyledi,' dedi Becky. 'Tren ücretimi ödedi, bana öğle yemeği ısmarladı ve röportaj konusunda çok heyecanlıydı. Bunun gerçekten podcast'ini bir sonraki seviyeye taşıyacağını düşündü.'

"Seninle nerede konuştu?" dedi Moss, Kathleen'e.

'Çocuklarım var. Ben kendi başımayım. Suffolk'ta, Beccles denen yerin yakınında, sopalarda yaşıyorum' dedi. 'Vicky yanıma geldi. Anneme birkaç saatliğine çocuklara bakmasını sağladım ve civardaki bir kafede buluştuk. Ben de Becky ile aynı şeyi düşündüm. Çok hoştu. Öğle yemeğini ve otobüs ücretimi ödedim.'

"İkinizden biri Becky Wayland'i tanıyor mu?" diye sordu Erika.

Becky, "Hayır, bize kendisini sordu ama farklı bir zamanda, bizden birkaç yıl sonra seçmelere katılmıştı" dedi.

Erika bu bilgiyi özümsemeye çalışırken bir süre sessizce

oturdular. Zaman ilerliyordu ve bazı öğrencilerin bardan çıkmak için çoktan kalktığını görebiliyordu. Kathleen içkisinden bir yudum aldı ve saçlarını seğirtti.

Vicky sana herhangi bir kayıt materyali gönderdi mi? Sana herhangi bir ses dosyası gönderdi mi? Ne öğrendiğinin ayrıntılarını içeren e-postalar mı?' diye sordu Moss. Her iki genç kadın da başlarını salladı.

Erika, "Vicky sana araştırmaları hakkında başka bir şey anlattı mı?" diye sordu. Bir duraklama daha oldu. Kathleen saçaklarını salladı ve Becky'ye baktı.

"Komşu hakkında sana söylediği şey neydi?" diye sordu.

"Hangi komşu?" dedi Erika.

Vicky, tuhaf bir komşusunun olduğunu, yaşlı bir adamın yan tarafta yaşadığını ve öğrenci yurtlarındaki saldırıları araştırmaya başladığını söyledi.

Jubilee Yolu ve Hartwood Yolu, 2007 ile 2012 yılları arasında Goldsmith's Drama Akademisi'nde onun ve diğer birkaç binanın bekçisi olduğunu öğrendi. Saldırıya uğradığımız tarihlerle aynı tarihler... Saldırıya uğradığını söyledi. Bekçi olarak geçirdiği zamanı sormak için dairesinde dolaşıyordu, biliyorsunuz, saldırıları ve zorla girmeleri duymuş olmalı çünkü o binalardan kendisi sorumluydu... Gittiğini söyledi. *kızgın* ve ona bununla hiçbir ilgisinin olmadığını söyledi ve onu tacizden şikayet etmekle tehdit etti. Onu dairesinden çıkardı ve kolundan sürükledi. Becky, tepkisinin o kadar tuhaf olduğunu ve bu durumun onu daha da şüphelendirdiğini söyledi' dedi.

Erika bir an şokta kaldı. Etrafına baktığında insanların gitmeye hazırlandıklarını gördü. Henrietta ve Charles çoktan gitmişler, masalarında iki boş bardak ve iki boş cips paketi bırakmışlardı.

Erika, “Bu adamın komşusu olduğunu söylediğinden kesinlikle emin misin?” diye sordu.

"Evet" dedi Becky. ‘Ona Charlie, Charlie-Oğlan derdi.’

Erika aniden Charles ile Henrietta'nın birbirine benzeyen siyah saçlarıyla bara girerkenki görüntüsüyle sarsıldı.

'Bok. Charles Wakefield, dedi Moss'a bakarak.

53

'Bu doğru. GDA idari ofisinde Sheila ile telefonda görüşen Erika, "Charles Wakefield 2007 ve 2012 yılları arasında bekçiydi" dedi. Kathleen ve Becky, Becky'nin arabasıyla krematoryuma gitmişlerdi ama Erika ve Moss barda kalmıştı.

“Peki konuştuğumuz hiç kimse bundan bahsetmeyi düşünmedi mi?” dedi Moss. Erika olay odasındaki Peterson'ı aradı. Telefonu çaldı. Birkaç numara daha denedi ve sonunda Crane cevap verdi. 'Orada neler oluyor, hepiniz öğle yemeğinde misiniz?' dedi.

'Üzgünüm patron. Crane, "Burada biraz gelişme yaşadık" dedi. 'Ne tür bir gelişme?'

"Davayla ilgili tüm evrakları ve dosyaları tekrar gözden geçirdik ve McGorry bir şey buldu, *endişe verici* En hafif tabirle.” “Ne?”

“Charles Wakefield üç hafta önce tutuklandığında, Lewisham Row'daki nezarethaneye alınırken DNA örneği alınmamıştı.” “Ne demek istiyorsun? Tutuklandı. Tutuklanan herkesin DNA'sı gözaltı odasında alınıyor.'

"Bu durumda değil" dedi Crane. 'Ulusal DNA veritabanında

Charles Wakefield'e ait bir kayıt yok. Tutuklama raporu da eksik.”

“Tanrım! Nasıl?”

'Evet. Ben de aynı tepkiyi verdim. Tutuklanıp getirildiği gece gözaltı odasında kimin çalıştığının izini sürmek için şu ana kadar kaydedilen her şeyin üzerinden geçiyoruz.” “Melanie'ye söyledin mi?” diye sordu Erika.

'HAYIR. İlk önce seni aramak üzereydim.'

"Yani son iki haftadır veri tabanında incelediğimiz DNA'lar Charles Wakefield'e karşı bir çek içermiyor mu?" "Doğrudan değil."

Erika, saldırıların meydana geldiği sırada Charles Wakefield'in GDA'da bekçi olduğunu ve Vicky'nin podcast'ini hazırlarken bu konuda onunla yüzleştiğini ona anlattı.

'Bir şey daha vardı. Charles ve Henrietta cenazeye siyah trençkotlar ve siyah fötr şapkalarla geldiler. İkisi de aynı boyda. Charles'ın Sophia'nın öldürüldüğü gün Londra'ya gittiğini söylediği sırada Blackheath tren istasyonundan çekilen bu CCTV'yi düşünüyorum. Bu onun mazereti ama CCTV görüntülerinde yüzü gizlendiği için *Olumsuz* bir mazeret. Ve bugün onları bir arada gördüm ve şu korkunç düşünceye kapıldım: Peki ya CCTV'de Londra'nın merkezine giden kişi Henrietta ise? O gün Charles Wakefield'in Londra'nın merkezine gittiğini gösteren başka bir CCTV'nin izini sürmeyi başardınız mı?'

"Hayır" dedi Crane. 'Ve bilet gişesinde çalışan kişiyle konuştuk. O gün Charles'ı gördüklerini hatırlamıyorlardı ama kişi çok meşgul olduğunu ve her gün çok fazla bilet satıp birçok yolcuyla konuştuklarını ekledi.'

Telefonun ucunda Crane uzun bir sessizlik yaşadı. Moss Erika'ya baktı ve tek kaşını kaldırdı.

'Tamam aşkım. Şimdi neredesin patron?" diye sordu Crane.

'Ben hala Moss'la birlikte Worthing'deki bardayım. Charles Wakefield dahil herkes krematoryuma gitti. Bana biraz izin ver, Crane. Seni geri arayacağım.'

Erika, Moss'a olanları anlatırken artık terliyordu. 'Ya GDA'da bu kadınlara saldıran Charles ise? Sonra Vicky'nin saldırıları araştırdığını öğrendi ve onu tehdit etti ama Vicky devam etti ve Becky ile Kathleen'in izini sürdü ve onlarla röportaj yaptı. Sonra tekrar Charles'la konuşuyor ve bu iki kadının kayıtlarında olduğunu söylüyor.'

"Bekle" dedi Moss. 'Bu, Sophia'nın neden öldürüldüğünü açıklamıyor.' 'Ya ilk düşündüğümüz gibi, yanlış kimlikse? Sophia, Vicky'nin dairesindeydi. Birbirlerine benziyorlardı. Charles, Vicky olduğunu düşünerek çılgınca içeri girer. Onu dövüyor, çekyat yatağına yuvarlıyor ve bıçaklıyor... Odak noktası, Vicky'nin davayla ilgili biriktirdiği kanıtları temizleyip yok etmek olurdu: tüm not defterleri, USB bellekler, bilgisayarının sabit diski. '

'Tekrar. Ama durun," dedi Moss. "Etrafa baktığımızda dairesinin nasıl olduğunu gördün. O bir luddite. Sahip olduğu tek elektronik eşya eski bir plak çalar ve bir VHS'ydi.'

'Bu onun masum olduğu anlamına mı geliyor? İş yerinde bilgisayar kullanmayı öğrenmiş olabilir' dedi Erika.

Tamam, Charles Vicky'nin dairesine giriyor, Vicky olduğunu sandığı kişiyi öldürüyor ama aslında Sophia... Ortalığı temizliyor ve ardından Henrietta'yla kokteyl saatine devam ediyor. O halde bu, biz olay yerine vardığımızda ve onu donmuş ölü kedilerle birlikte tutukladığımızda bu kadar gergin olmasını açıklıyor ki bunun alakası yok. Kardeşi Komiser Yardımcısı... Tutuklandığında DNA'sı alınmıyor. Peki ya Henrietta? O da bu işin içinde mi?'

Erika şakaklarını ovuşturdu.

'Bilmiyorum. Bilmiyorum. Julian Wakefield kardeşi için kariyerini tehlikeye atar mıydı? Peki Julian Wakefield'ın bununla ne ilgisi var?'

Moss ellerini kaldırdı.

'Bir süreliğine bundan devam edelim. İlk cinayete dönelim... Tess Ayrıca yanlışlıkla Sophia'yı Vicky olarak tanımlar. Birbirlerine benziyorlar ve onun hırpalanmış haliyle...'

"Neredeyse Tess cesedi görür görmez olay yerine vardım, bu da yanlış tanımlamanın bizde de olduğu anlamına geliyordu. Erika, "Yirmi dört saat sonrasına kadar onun Vicky olmadığını anlamadık" dedi.

'Yirmi dört saat ileri sar. Vicky'yi bulduk, sonra İskoçya'dan geri döndü ve Charles Wakefield o gece Lewisham Row istasyonundan çıkarken onu gördü,' dedi Moss. 'Onu gördüğüne şaşırmış gibi mi göründü?'

Erika tekrar düşündü ve hatırlamaya çalıştı. Odaklandığı nokta daha çok Vicky'nin tepkisiydi.

Erika, "Buna şok diyebilir miyim bilmiyorum ama aralarında çok tuhaf bir an yaşandı" dedi.

"Yani Charles Wakefield, Vicky'yi gördüğünde artık onu öldürmediğini biliyor ve bizimle konuşmak üzere... Vicky'nin, her şeyi hemen anlatmayacak kadar korktuğunu umuyor mu?" Tess'in evine dönene kadar bekler. Daha sonra gece geç saatte kapıyı çalıyor ve elinde bir bıçakla onu sırtından bıçaklıyor" dedi Moss.

Erika bunu iyice düşündü.

'Saçmalık. Mahkemede ayağa kalkar mı? Bilmiyorum ama olmuş olabilir. Charles'ın Vicky'nin öldürüldüğü geceye dair bir tanığı yok. Onun mazereti Julian Wakefield. Bu sonuçsuz CCTV'ye göre, Vicky'nin ne zaman öldürüldüğüne dair kesinlikle bir mazereti yok. Yanlış kimliği açıklayacak olan Sophia'yı öldürmesi için hiçbir neden

yoktu. Ama Şimdi, Vicky'nin öğrencilere yönelik saldırıları araştırdığı sırada onun GDA'nın bekçisi olduğunu  ğrendik...'

“Ve Becky ile Kathleen'den Vicky'nin oldukça ciddi bir operatör ve çok iyi bir araştırmacı olduğunu  ğrendik. Başka ne bilebilirdi ve ya Charles'ın karşısına ciddi bir Şey çıkarsa?’ diye sordu Moss.

Erika arkasına yaslanıp boş bara baktı.

'Ve Charles'ın DNA'sı olmadan, Vicky'nin omzunda bulunan tükürük adli tıp yeniden devreye giriyor. Bunu zaten Charles Wakefield'in DNA'sıyla eŐleŐtirdiđimizi sanıyorduk ama eŐleŐtirmedik.'

Parmaklarıyla masanın üzerinde davul çaldı. Charles'tan DNA örneğine ihtiyaçları vardı ve artık onu tutuklayıp DNA  rneği almak için gerekçeleri vardı. Tek sorun cesedin yakılmasıydı; ailenin geri kalanı için bu kadar hassas bir dönemde sallanıp tutuklamayı haklı gösterebilirler miydi?

“Sen de benim düŐündüđümü m  düşünüyorsun?” diye sordu Moss.

Erika başını salladı. 'Ya Charles Wakefield, Becky ve Kathleen'le konuşurken onları tanısaydı? Bunun için kaçabilirdi. Onu gözaltına almamız, DNA  rneği almamız ve sorgulamamız gerekiyor.” “Peki ya onun...” diye başladı Moss.

Erika, "Bırak Komiser Yardımcısının kardeşi olmayı, İngiltere Kralı bile olsa umurumda bile olamaz" dedi. “Adamımız o olabilir.” Erika telefonunu çıkarıp Crane'i aradı.

'Vinç. Charles Wakefield'ı tutuklayıp içeri almak istiyorum. Sana krematoryumun adresini göndereceğim. Törenden sonra yapacağız ve aileyi rahatsız etmeden sessizce yapmaya çalıŐacađız. Yerel polisten destek ayarlamayı istiyorum.'

"Peki Melanie?" diye sordu.

'Ben bu davanın baş memuruyum. *Hasta* Melanie için endişelen. Bana sadece iki üniformalı polis memuru ve bir yedek araba bulun, dedi Erika.

54

Worthing krematoryumu şehrin dışındaydı ve güzel arazilerin arasında yer alıyordu. Uzun garaj yolunda uzun ağaçların ve açık tarlaların yanından geçerlerken Erika sessizce tutuklamanın zor olabileceğini gördü. Krematoryumun daha yerleşimli bir alanda olmasını umuyordu.

Moss, "Burası, yıkılıp krematoryuma dönüştürülmeden önce görkemli bir evdi" dedi. Gökyüzü artık açıktı ve uzun araba yolu sağa döndüğünde ağaçlar aralandı ve düz beyaz çatılı uzun, alçak krematoryum binasını gördüler. Sollarında ve sağlarında sıra sıra mezar taşları, yalnız bir yas tutan kişi ve kalın bej bir ceket giymiş yaşlı bir kadın, küçük kare bir mezarın üzerine bir demet çiçek koyuyordu. Dört taş ötedeki tüneğinden bir karga onu izliyordu. O kadar huzurlu görünüyordu ki, bu cennet gibi manzara, fırının gökyüzüne koyu renkli bir duman pompaladığı krematoryumdan yükselen uzun bacanın görüntüsüyle bozuluyordu.

Moss, "Bu yerlerden ve zıtlıklardan nefret ediyorum" dedi. 'Büyükanneimin cenazesini hatırlıyorum. Ayinden sonra hepimiz güzel bahçede bir araya gelip onun hakkında konuşuyorduk ama kimse bacadan dökülen siyahın ve yanık kokusunun o olduğundan bahsetmek istemiyordu.'

Erika Moss'a baktı, bu kadar olumsuz bir şeyden bahsetmesine şaşırmıştı. Moss genellikle soğukkanlı biriydi.

'İyi misin?'

'Ben? Elbette," dedi Moss, oturup derin bir nefes alarak. Erika köşeyi döndüğünde çakıl taşlı bir avluya çıktılar. Zaten ana girişin yanında bir polis arabası park edilmişti ve iki genç üniformalı polis memuru da önlerinde kollarını kavuşturmuş halde duruyordu. 'Hayır, hayır, hayır. Sade kıyafetler istiyordum, incelikli!' dedi Erika, arabayı ana girişten uzakta bir noktaya yönlendirerek. İki adamın sanki harekete geçmeye hazırmış gibi bir duruşu vardı. 'Bu palyaçolar kargaşaya neden olacak.'

Moss, Cilla, Colin ve Ray'in merdivenlerin başında durduğu ana girişi işaret ederek "Dikkat edin, herkes dışarı çıkıyor" dedi. Cilla aralarındaydı, elleri kollarına kenetlenmişti. Gözlerini silmek için cebinden bir mendil çıkardı. Bir dakika sonra, yas tutanlardan daha fazlası arkalarında sıraya girerek otoparka inen geniş taş basamakları doldurmaya başladı.

Erika iki polisin kafasında alarm zilleri çalan kavgacı erkek polis memurları olduğunu görebiliyordu. Kendisi saldırganlığa yabancı değildi ama bu adamlar bir çatışmaya hazır görünüyorlardı. İkisinden uzun olanı, kalçasını dayadığı arabanın yan tarafından kendini aşağı itti ve şapkasını düzeltti. Kelepçesinin ve copunun olup olmadığını görmek için kemerini kontrol etti.

Erika emniyet kemerini çıkararak, "Şimdi gidip onlarla konuşmamız lazım" dedi. Moss da aynısını yaptı ve arabadan inip ekip arabasına doğru koşular. Erika, Jasper ve Tess'in Shawn ve bir grup arkadaşıyla birlikte merdivenlere çıktığını görünce arama izni kartını çıkarmaya çalıştı.

'Ben DCI Erika Foster'ım. Ben Dedektif Moss, dedi Erika, bir

gözünü yas tutanlardan ayırmadan. Becky ve Kathleen, Jasper'ın babası Conrad'ın hemen önünde, karısının kolunu tutarak girişten çıktılar.

"Ben Polis Memuru John Fryatt," dedi koyu saçlı polis memuru. 'Ben Memur Murray Frazer.'

Murray sıradan bir selam vermek için elini şapkasına götürdü ve bu da Erika'yı rahatsız etti.

Güçlü çenesi ve birbirine biraz yakın parlak yeşil gözleri olan kızıl saçlı Murray, "Şüpheli bu mu?" dedi. Charles Wakefield'in bir çıktısını eline aldı. Talihsiz bir seçimdi; Bu önceki tutuklanmasının sabıka fotoğrafıydı; vahşi gözleri ve yüzünde kanlı bir bandaj vardı.

'Dinlemek. Sessiz bir tutuklamaya ihtiyacımız var. Yas tutanlar dağılıncaya kadar beklemeye hazırlıklı olmanızı istiyorum, sonra Charles Wakefield'e yaklaşıcağız." "Cinsel saldırıyla mı suçlanıyor?" Peki ya cinayet?" diye sordu Polis Memuru Fryatt. "Evet..." diye söze başladı Erika. Sonra her iki adamın da saldırmak üzere olan köpekler gibi doğrulduklarını gördü. Charles Wakefield, Henrietta'yla birlikte girişten en son çıkarken Memur Frazer fotoğrafı kaldırdı. Henrietta bastonuna yaslanırken parlak gökyüzüne gözlerini kırıştırdılar. Charles fötr şapkasını taktı ve sonra ona kolunu uzattı. Her ne kadar Henrietta'yı destekliyor olsa da, ona tutunma biçiminde hassas bir şeyler vardı; tıpkı bir çocuğun anaokuluna ilk gününde bırakılması gibi.

Tess onları fark etmiş olmalıydı, bunu yapmak zor olmadı ve iki üniformalı polis memuruyla birlikte Erika ve Moss'a doğru merdivenlerden aşağı indi. Gözyaşlarından gözleri şişmişti.

'Bu ne? Neler oluyor?' dedi, sesi duygu doluydu. Erika bir an paniğe kapılarak, "Hiçbir şey lütfen, sizi rahatsız etmek istemiyoruz" dedi.

'Kız kardeşimin yakılması sırasında ana girişin altına işaretli bir polis arabası mı park ettiniz?' diye bağırdı. Yas tutanların hepsi polis arabasına bakmaya başlamıştı. Jasper endişeli görünen anne ve babasının yanında kaldı. Charles ve Henrietta merdivenlerin sonuna vardıklarında durup baktılar. Erika, Henrietta'nın onu dürttüğünü gördü.

Erika, gözünü Charles'tan ayırmadan ve Tess'i sakinleştirmeye çalışarak, "Lütfen, bu arabayı çekeceğiz, bu zamanlama için çok üzgünüm" dedi.

"Amirimize şikayette bulunacağım Erika." Bu tacizdir. sen *Olumsuz* bugün buraya davet edildim!"

Charles, Tess'in yanına gitmek için merdivenlerden indi.

'Tess, canım. Hemen uzaklaşın, bu yeni nesil üniformalı polis memurlarını çok kaba buldum ve dürüst olmak gerekirse, polislik konusunda hiçbir fikirleri yok...' Erika, Charles'ın, kardeşinin olay yerinde olduğu perspektifinden konuştuğunu biliyordu. polis, ama iki genç polis memuru için bu kabalık boğaya kırmızı bir paçavra gibiydi. Bundan sonra olanlar o kadar hızlı oldu ki Erika şokta kaldı. Fryatt ve Frazer, içgüdüsel olarak topuklarının üzerinde dönen ve şaşırtıcı bir enerji patlamasıyla otoparkta koşmaya başlayan Charles'a saldırdı.

Henrietta'nın yüksek sesle "Ah hayır!" diye bağırması, merdivenlerdeki herkesin kafalarını çevirip iki polis memurunun otoparkta Charles'ı takip etmesini izlemesine neden oldu. Ona çakılların kenarında, bir dizi çalının bulunduğu yerde yetiştiler. Diğer tarafta dik bir şekilde aşağıya doğru uzanan çimenler vardı ve çimenli tepe, küçük bir tabelanın onu müjdelediği yerde bitiyordu. *Yas Bahçesi*. Frazer, Charles'ın ceketini yakaladı ama o oradan dışarı kaydı ve sanki dengesini kaybederek çitlerin altına düştü, iki polis memurundan kaçıp çimenli kıyıdan aşağı yuvarlandı.

“Yakalayın onu!” diye bağırdı Frazer. 'Kaçmasına izin vermeyin!' Artık sessiz bir tutuklama umudu buharlaşmıştı. Jasper krematoryumun merdivenlerinde Tess'e katılmıştı ve Erika ile Moss'a bağıırıyordu. 'Ne yapıyorsun? O yaşlı bir adam! Sizi kahrolası haydutlar!' Erika ve Moss çakılların üzerinden koşarak seyrek çit sırasına ulaştıklarında *Matem Bahçesi*, Frazer'ın Charles'ı dizini sırtına sıkıştırdığı diğer taraftaki çimenlik kıyıyı görebiliyorlardı. Diğer memur Charles'ın başının üzerinde diz çökmüş, ona haklarını okuyordu. Ve tüm bu süre boyunca Charles, tıpkı bir domuz yavrusunun kurtulmaya çalışması gibi tiz sesler çıkarıyordu.

Erika döndüğünde yas tutanların hepsinin ağızları açık ayakta durduğunu gördü. Şaşırmış ya da özellikle sıkıntılı görünmeyen tek kişi, Jasper'ın babası Conrad ve kolunun kıvrımında çantasıyla merdivenlerin dibinde düzgünce duran annesiydi.

Erika ve Moss, çalılıkların etrafından hızla polis memurlarının Charles'ı yerde tuttuğu yere doğru koştu.

“Onun üstünden çekilin!” diye bağırdı Erika. ‘Şimdi!’ Tüm bunların bu kadar kısa sürede nasıl gerçekleştiğini görünce dehşete düştü.

Frazer dizini Charles'ın sırtından kaldırdı ve Fryatt arkasına yaslandı. İkisi de çabadan dolayı nefes nefese kalmışlardı. İşte o zaman Erika, Charles'ın ciyaklamayı bıraktığını ve onun yüzüstü çimenlerin üzerinde hareketsiz yattığını gördü. Hızla onun yanına gitti ve onu yavaşça yuvarladı. Mırıldanıyor ve gözlerini deviriyordu.

'Kolum! Kolumu kırdı!' diye bağırdı sesinde düzensiz bir öfkeyle. "Bir ambulans çağırın" dedi Erika. Charles Wakefield'e haklarını okumaya başladı ama sonra göz kapakları titredi ve başı yana doğru düştü. Bilinci yerinde değildi.

O akşam Erika ile Moss Lewisham Row'a vardıklarında polis karakolu sessizdi ve koridorlara bir sessizlik çökmüştü. 'Seninle yukarı gelmemi ister misin? Onlara olanları doğrudan anlatacağım' dedi Moss.

'HAYIR. Evinize, Celia'nın ve çocuklarınızın yanına dönün. Ben bununla ilgileneceğim,' dedi Erika. Desteğini gösterdiği için Moss'a minnettardı ve meslektaşının bunu kastettiğini biliyordu ama Erika kıdemli polis memuruydu ve Charles Wakefield'in tutuklanması için çağrı yapmıştı.

'İyi şanslar. Ve bana nasıl gittiğini haber ver,' dedi Moss, Erika'nın kolunu sıkarak.

Kendini yorgun hissederek merdivenleri çıkmaya başladı. Merdiven boşluğunun tepesinde durdu ve uzaklara uzanan Londra'nın parıldayan halısına baktı. Açık bir geceydi ve Thames Nehri kıyısındaki London Eye'ın renkli ışıklarını görebiliyordu.

Erika masasının önüne oturduğunda Melanie, "Görünüşe göre güzel bir gün geçirmişsin?" dedi. Yüzü hiçbir şeyi ele vermiyordu. Yorgun görüldüğünü düşündü Erika ve masasının üzerindeki ve ofisinin etrafındaki zemindeki yığınlar halindeki evrak ve dosya yığınları arasında bunalmış görünüyordu.

'Charles Wakefield'i tutuklamaktan başka seçeneğim yoktu. Tutuklanma şekli talihsizlikti' dedi Erika. Daha sonra ne yaptıklarını açıklamaya devam etti.

Becky ve Kathleen'den öğrendim. Ve Crane, Charles Wakefield'in ilk

tutuklanmasında DNA örneğinin alınmadığını keşfetmişti.

'Neden örnek alınmadığına dair kapsamlı bir araştırma yürüteceğim. BT *sahip olmak* Daha önce de olmuştu,' dedi Melanie, yüzü endişeyle kırışmıştı. Erika kaşını kaldırarak, "Ama sizce de bu komik bir tesadüf değil mi?" dedi. 'Kardeşinin kim olduğunu tekrarlamama gerek var mı?'

'Bunu halının altına süpürmeyeceğimi söylediğimde bana güven.' 'Marsh temasa geçti mi?'

'HAYIR. Bunun Komutan Marsh'la alakası yok. Bu sizin soruşturmanız ve burası da benim istasyonum,' dedi Melanie.

"Teşekkür ederim" dedi Erika rahatlayarak. Şu anda ikisiyle de uğraşamazdı.

Melanie, "Charles Wakefield'in bu gece tıbbi durumu nedir?" diye sordu.

'Onu tutukladığımızda baygın numarası yapıp yapmadığını bilmiyorum... Hakları okundu ama sağlık görevlisi DNA örneği almama izin vermedi.'

'Bir sağlık görevlisinin yoluna giremezsiniz.'

"Biliyorum ama ya yine kıvranarak bu durumdan kurtulursa?" dedi Erika gözlerini ovuşturarak. 'Gerçekten tam bir karmaşaydı. Ve iki üniformalı polis memuru da aptaldı. Basit olması gereken bir durumu tırmandırdılar.' "Yas tutanlardan oluşan bir topluluğun önünde mi?"

"Evet" dedi Erika. 'Fakat Charles Wakefield artık benim asıl şüphelim. Eğer DNA'sı, adli tıp ekibinin Vicky Clarke'ın omzundan aldığı tükürükle eşleşiyorsa, bu onun öldürüldüğü sırada odada olduğu anlamına gelir. Ayrıca Sophia Ivanova olay yerinden de DNA aldık ve örneklerden biri eşleşmedi. Brighton ve Hove A&E'nin onu ne zaman taburcu edeceğini bilmiyorum.'

'Yaralı mı?'

'Memurların kolunu kırdığını iddia etti ama röntgen çektiler ve bu sadece bir burkulmaydı. Hastane onu bir gece gözlem altında tutmak istiyor.

yaşı nedeniyle. Brighton ve Hove polisi çok muğlak davrandı ve ben de yetki alanlarımız arasında çalışmak zorunda kalıyorum.'

Erika arkasına yaslandı ve aniden kendini bitkin hissetti.

Melanie kalemini masasına vurdu. 'Dinlemek. Brighton ve Hove'daki Baş Müfettişi tanıyorum. Şimdi telefona geçeceğim ve bu gece A&E'de bulunan memura Charles Wakefield'e haklarını hatırlatmasını ve hemşirenin huzurunda DNA örneği almasını önereceğim. Bu şekilde işleri kitabına uygun yapıyoruz.'

'Bulsak bile kırk sekiz saat daha DNA sonucu alamayacağız.'

Melanie arkasına yaslanıp ona baktı.

'Erika, sabırsızlanma. Gerçekten kıdemli bir polis memurunun kardeşinin kaçacağını mı düşünüyorsunuz? Ve Julian Wakefield'in, kardeşi bile olsa, olup bitenleri kabul etmek zorunda kalacağı bir nokta gelecek.' 'Hiç kimseyi göz ardı etmiyorum,' dedi Erika.

'Dinle, geç oldu. Eve git. Telefonunuzu açık tutun, bu gece elimden geleni yapacağım.'

"Teşekkür ederim" dedi Erika.

Otoparka geri döndüğünde saat akşam 9'du. Bugünkü açıklamalar davayı ileriye taşımıştı ama Charles Wakefield'in tekrar ellerinin arasından kayıp gitmesinden derin bir rahatsızlık duyuyordu. Telefonu çaldı ve bunun Igor'un numarası olduğunu görünce şaşırdı.

'*MERHABA*' dedi Slovakça cevap vererek.

'*MERHABA*. Umarım seni aramamın bir sakıncası yoktur?'

'Hiç de bile. Araman gerektiğini söyledim ama baca olayını düşünecek vaktim olmadı. Üzerinde çalıştığım dava nedeniyle son iki hafta çılgınca geçti.'

Telefonun ucunda onun tereddüt ettiğini duydu.

'Dinle, unut gitsin... Bunu sana söylesem ne derdin...' Gergin bir kahkaha attı. "Seni düşünmeden duramadığımı mı?" "Bunun kitaptaki en tatlı satırlardan biri olduğunu söyleyebilirim," diye şaka yaptı.

Sessizdi.

'Ciddiyim.'

Erika ağzını açtı ve tekrar kapattı. Her zaman olmasa da o da onu düşünmüştü ama geçmişlerine ve yeniden bağ kurmanın ne kadar harika olduğuna dair pek çok anısı vardı.

"Şu anda ne yapıyorsun?" dedi.

'Şu anda? Evinin önüne park ettim.'

'Tamam aşkım. Sevimsiz sohbet hatları olan bir sapık mısın?'

Güldü.

'HAYIR. Son teslimatım senin bölgede idi... çünkü öyle olduğundan emin oldum.' "Sana ne diyeceğim. Evimin iki sokak ilerisinde harika bir balık ve patates kızartması dükkanı var. Git ve bana akşam yemeği, morina balığı ve patates kızartması getir, yarım saat sonra seninle evimde buluşuruz. Ne düşünüyorsun?' 'Kulağa hoş geliyor' dedi ve sesindeki heyecanı duyabiliyordu. Erika telefonu kapattı. Kucağına düştüğünü bildiği biriyle randevuya çıkmak tuhaf ve tamamen beklenmedik bir duyguydu. Kendini neredeyse suçlu hissetti. Ama eski bir arkadaşıyla geç bir akşam yemeği yese dünya yıkılmazdı ve yemekten sonra çalışabilmek için ondan kurtulurdu. *Bu bir randevu değildi*, dedi kendi kendine, *o sadece bir arkadaştı*.

Erika irkilerek uyandı. Yeni komodinin üzerindeki dijital saat sabahın üçünde parlıyordu. Etrafına baktı ve yanında mışıl mışıl uyuyan Igor'u gördü. *Ne yapıyorum?* diye düşündü. Paket servis balık ve cipslerini yemişler, birkaç bira içmişlerdi ve davayla ilgili her şeye rağmen Erika birkaç saatliğine her şeyi unutmuştu ve çok eğlenmişti. Igor onu güldürüyordu ve biriyle kendi dilinde konuşmak güzeldi. Ve sonra olaylar birbirini takip etti ve birlikte yatağa düştüler Ve geceyi burada geçirmesine izin verdi.

Erika doğrulup yorganın ucunu yokladı. George gitmişti. Her zaman gecenin bir vakti ayrılıyormuş gibi görünüyordu. Erika arkasına yaslandı ve sonra sesi duydu. Bir hışırtı ve bir gümbürtü. Sertleşti. Bir an sessizlik oldu, sonra tekrar geldi.

Erika ayağa kalktı ve yavaşça yerde hareket etti. Kalın bir pijama giymişti ve yalınayaktı. Sahanlığa ve merdivenlerin tepesine ulaştığında, ön taraftaki yoldaki sokak lambası cam ön kapıdan parlıyor, sahanlık ve koridor boyunca çamurlu turuncu bir ışık saçıyordu. Alt kattaki mutfakta bir kez daha yumuşak bir hışırtı duyuldu ve gıcırta sesi yeniden duyuldu. Erika merdivenlerden aşağı inerken hafifçe gıcırda ve mutfaktaki gürültünün durduğunu duydu.

Georgediye düşündü. *George'du*. Erika merdivenlerin sonuna ulaştı ve koridora adım atarken tereddüt etti. Çıplak döşeme tahtalarının üzerindeki turuncu ışıktan oluşan dikdörtgenin etrafından dolaştı. Koridorun aşağısındaki mutfığa giden kısa kısmı görene kadar tırabzanın kavisli kenarının etrafından dolaştı.

Yumuşak ses yeniden duyuldu ve loş ışıkta küçük bir şeyin esneyip mutfak tezgahından aşağı atladığını ve yumuşak bir gümbürtüyle döşeme tahtalarının üzerine indiğini gördü. Koridorda parlayan ışık karanlıkta yeşil bir parıltıyla George'un gözlerine çarptı.

Erika davetsiz misafir olmadığını görünce rahatladı ve gülümsedi.

'Ne yapıyorsun küçük pislik? Saat sabahın üçü, diye fısıldadı.

George yüksek sesle miyavladı, sonra patileriyle yere vurup tekrar tezgahın üzerine sıçradı. Erika bir gıcirtı ve hışirtı duydu, ardından büyük bir çarpma sesi ve camın çınlaması duyuldu. O *küçük maymunun getirdiği bir fareydidiye* düşündü. George'u seviyordu ama yarı ölü bir farenin ya da çok canlı bir farenin döşeme tahtalarının arasında kaybolduğu düşüncesi onu ürpertiyordu.

Koridordan mutfağa doğru hızla koştu ve ışığı açmak üzereyken ayaklarının altında kırık camı hissetti. Durmak için artık çok geçti ve kırık kırık yığının içine doğru sendeledi, bir parça sağ ayağının altına battığında ıstırap verici bir acı hissetti.

Erika bağırdı ve geri adım attı ama başka bir taşın üzerinde durdu. ışığı buldu ve açtı. George kaz adımlarıyla çılgınca tezgâhın üzerindeydi, patileriyle bir fareye saldırıyor, daha fazla paket kağıdı ve bir kupanın yere düşmesine neden oluyordu. Üst kattan bir gıcirtı sesi geldi ve ardından Igor'un ayak sesleri üst kata çarptı.

"Erika!" diye bağırdı. 'İyi misin?'

George farenin üzerine atladı, pençesiyle karnını deşti ve aynı zamanda onu havaya fırlattı. Kan pencereye sıçradı ve Erika, onun için alışılmadık bir şekilde çığlık attı. Igor hızla aşağı indi ve tırabzanların yanından çıplak bir şekilde ona doğru koşarak çıktı. Telefonunun fenerini yakmıştı.

'Nedir? İyi misin?' dedi.

'Durmak! Dikkatli olmak! Yerde kırık bir bira şişesi var!" dedi Erika,

yeşil kırıklardan oluşan havuzdan topallayarak çıkmaya çalışırken. George artık ölü fareyle işini bitirmişti ve aşağıya atlayıp ikisine de baktı ve sanki şöyle der gibi miyavladı: *ikiniz de neye bakıyorsunuz?*

Igor meşalesini yere doğru tuttu ve Erika, cam kırıkları arasında oldukça büyük miktardaki kanın ayağının altında biriktiğini gördü. Elini uzattı.

'Hadi seni buradan çıkaralım, camı temizleyeceğim' dedi. Erika döndü ve kesik ayağını yerden keserek kırık yeşil cam kırıklarının arasından atladı. Igor'un koluna yaslanıp geriye bakarak, "George'a dikkat edin, patilerini kesebilir" dedi.

'O iyi. George camın üzerinden atlayıp koridorda peşlerinden yürürken Igor, "O akıllı bir korkak" dedi. Erika'nın ayağındaki ağrı yakıcıydı ama o güldü.

"Ne?" dedi Igor.

'Üzgünüm. Ben olgunlaşmamış gibi davranıyorum.'

'Dediğim için mi gülüyorsun? *kedi?*'

Koridorda atlamasına yardım ederken, "Yaşlı bir kadın dışında bir kediye böyle seslenen kimseyi tanımıyorum" dedi.

"Beni komik bulmana sevindim." dedi gülümseyerek.

Erika daha da gülerek, "Ve sen de çıplak koşuyorsun," dedi. Merdivenlere doğru topalladı ve Igor onun alt basamağa oturmasına yardım etti. Ona baktı, yüzünde meraklı bir bakışla histeriye dönüşmesini izledi, bu onu daha da güldürdü. 'Çıplakken bir kadının sana gülmesi çok zor' dedi.

'Sana gülmüyorum... Bu sadece komik bir durum.'

George ve Igor sabırla beklediler, o biraz daha güldü ve sonra ayağını gördü. Ayağının alt kısmında, yaklaşık on inç uzunluğunda, ıslak kanla açılmış, iğrenç, kavisli bir kesik vardı. Artık bunu görebiliyordu, gülmeyi bıraktı ve acı daha da kötüleşti. Kolunu

yakaladı.

"Bu çok kötü bir kesik" dedi çömelip onu inceleyerek. 'Gerçekten hastaneye gitmelisin.'

'HAYIR. Lütfen hastane olmasın. Sorun değil. Onu bandajlayacağım.'

'Erika. Bu ayağınızın alt kısmıdır. Orada büyük arterler var ve derin bir kesik. Kontrol ettirmeliyiz. Seni alacağım. Önce üzerime bir şeyler giymeliyim."

Erika ayağının altındaki esneyen kesiğe baktı. Yerde kan birikintisi büyüyordu. İgor bir süre sonra giyinmiş ve kıyafetlerini taşıyarak yeniden ortaya çıktı.

"Beni gerçekten hastaneye götürmek istiyor musun?" diye sordu.

"Elbette" dedi. Erika'nın pantolonunu giymesine yardım ederken, Erika onun yanında kendini o kadar rahat hissetti ki, sanki birdenbire artık dünyada yalnız değilmiş gibi hissetti. Bu korkunç bir düşünceydi ve onu aklından uzaklaştırdı.

Peterson ertesi sabah gözleri yaşlı bir halde Lewisham Row'a geldi. Hava çok soğuktu ve sabah 8'de bile gün ışığını almakta zorlanıyor gibiydi, sisli havada mavi bir alacakaranlık tonu asılıydı.

İyi uyuyamamıştı ve işe giderken çantasını ve Greggs'ten aldığı sıcak sosisli sandviçleri alırken, Fran'le birlikte rahat yeni yatağına dönmekten başka bir şey istemiyordu. Otoparktan ana girişe doğru hızla ilerlerken devasa bir Argos teslimat kamyonu bariyere yanaştı

ve sonra gürleyerek içeri girdi. Kamyonun yan tarafındaki Argos logosunun yanında, başparmakları yukarıda, gülümseyen bir Noel Baba'nın kocaman cafcacflı bir fotoğrafı vardı.

Ana girişte durdu ve fit görünüşlü, sakallı genç bir adam taksiden inip yolcu tarafına doğru koştu. Kapıyı açtı ve Peterson, Erika'nın yolcu koltuğunda oturduğunu görünce şaşırdı. Adam onu yarıya kadar kaldırdı ve o da dikkatli bir şekilde asfalta adım attı. Sağ ayağı, tam oturmayan bir terlik içinde bandajlıydı. Adam taksiye uzanıp bir çift metal koltuk değneğı çıkarıp Erika'ya verdi.

Peterson baktı ve adam onu onaylayarak başını salladı. Erika'nın utandığını görebiliyordu.

"Günaydın" dedi Peterson. 'Her şey yolunda mı?'

Adam Erika'ya anlayamadığı bir şey söyledi ve Peterson onların Slovakça konuştuklarını fark etti. Erika ona teşekkür ediyormuş gibi bir şeyler mırıldandı.

'Bu Igor, Igor bu James' dedi. Teslimat minibüsünün arkasından bir korna sesi duyuldu ve Peterson, Moss'un bariyeri aştığını ve otoparka girmeye çalıştığını ancak Argos kamyonunun onu engellediğini gördü.

Igor İngilizce olarak Peterson'a, "Gitmem gerekiyor, içeri girmesine yardım edebilir misin?" dedi. 'Elbette.'

'Güle güle. Beni ara ve şu ağrı kesicileri al, dedi Igor Erika'ya. "Evet" dedi Erika.

'Ve eğer duş alacaksan ayağına bir torba koy' dedi ve onu yanağından öpmek için eğildi. Peterson, Erika'nın öpücükten pek memnun görünmediğini fark etti ama o da bundan çekinmedi.

"Güle güle, iyi günler ve tekrar teşekkürler" dedi Igor'a. Igor kamyona binip yavaşça otoparktan çıkarken Erika topallayarak koltuk değneklerine yaslandı ve el sallayarak uzaklaştı. Moss otoparka girdi

ve yanlarında durup camını indirdi.

Koltuk değneklerindeki Erika'ya bakarak, "Sana ne oldu patron?" dedi. "Peki neden bir Argos kamyonuyla çalışmaya götürülüydünüz?" diye ekledi. Peterson Erika'ya baktı; Argoslu teslimatçıya açıklama yapmak istemediğini görebiliyordu.

'Evde kırık bir şişenin üzerinde duruyordum' dedi. 'Aptal bir kaza. Kedi şişeyi kırdı.'

"Dinlenmen gerekmiyor mu?" diye sordu Moss, pencereden Erika'nın bandajlı ayağına bakarak.

'Ben iyiyim. Onu diktiler ve bende güçlü ağrı kesiciler var... Seninle olay odasında görüşürüz.'

Koltuk değneklerinin üzerinde topallıyordu ve Moss, Peterson'a kaşını kaldırdı.

"O adamın kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu sessizce. Peterson başını salladı. 'Boş ver. Torpido gözünde bir Argos kataloğum var. Bakalım onu orada bulabilecek miyim,' diye ekledi bir gülümsemeyle. "Peki ne zamandan beri bir kedisi var?"

'Hiçbir fikrim yok.'

"Aferin ona" dedi Moss. Ve arabasını park etmek için yola çıktı. Peterson, Erika'nın ana girişe giden ön basamakları çıkmakta zorlandığını gördü ve ona yardım etmek için koştu.

*

Erika az önce dışarıda yaşadığı karşılaşmadan dolayı ürküyordu ama resepsiyon alanına girip resepsiyona geldiğinde rahatsızlığını çok geçmeden unuttu. Görevli memur ona Charles Wakefield'ın Hove'daki hastaneden taburcu edildiğini ve gözaltı odasındaki bir hücreye yerleştirildiğini söyledi. Moss ve Peterson kapıdan geçerek resepsiyon alanına girdiler ve masada oturan Erika'nın yanına geldiler.

"Peki ya avukatı?" diye sordu Erika.

'Onu az önce aradık. Bir saat içinde burada olur, dedi masa çavuşu.

"Teşekkür ederim" dedi Erika. Arabasının anahtarlarını çıkardı.

"Peki arabamı evimin dışından istasyona getirecek birini ayarlayabilir misiniz?" "Evet hanımefendi," dedi resepsiyon çavuşu.

Moss, "Kimin avukatı?" diye sordu.

'Charles Wakefield alt katta bir hücrede.'

'Lanet olsun. İyi iş. Ona ne zaman bir göz atmayı düşünüyorsun?' 'Avukatı buraya gelir gelmez' dedi Erika.

Moss kapıya doğru ilerledi ve istasyonun içinde onlara seslendi. Erika topallayarak onun peşinden geldi, Peterson da onu takip ediyordu.

"İyi olduğundan emin misin patron?" diye sordu Moss.

'Solungaçların etrafında biraz yeşil görünüyorsun.'

"İyiyim" diye çıkıştı Erika, yaralandığınızda insanların size farklı davranmasından nefret ediyordu. 'Üzgünüm. Siz devam edin, devam edin,' diye ekledi. İkisi de başlarını salladılar ve koridor boyunca olay odasına doğru giderken Erika da topallayarak onların peşinden gitti.

Ayağına dikiş atılmadan önce Igor'la birlikte acil serviste üç saat beklemek zorunda kalmıştı ve bekleme sırasında onun arkadaşlığından memnundu. Bu ona birinin onu önemseydiğini hissettirmişti. Olay odasına vardıklarında Moss ve Peterson geriye baktılar ve o da iyi olduğunu belirtmek için el salladı.

Koridorun sonundaki Moss, "Kahve ister misin?" diye seslendi.

Erika, "Lütfen, kaşığınızı kaldırabileceğiniz kadar güçlü bir tane" dedi. Tuvaletin yanında olduğunu gördü ve topallayarak içeri girdi. Lavabo sırasının önünde durdu ve aynada kendine baktı. Çok kötü görünmüyordu ama Igor'la geçirdiği gece ve ardından hastanedeki

maceraları aklını bu davadan uzaklaştırmıştı. Bırakın Charles Wakefield'ı, bugün şüphelileri sorgulamayı bile beklemiyordu ve kendini hazır hissetmiyordu.

Metal koltuk değneklerini lavabonun kenarında dengeledi ve yüzüne soğuk su çarpmak için eğildi. Ağırlığını ayağının ön kısmına vermek bile dikişlerinde yeni bir acı patlamasına neden oldu. Kendisine bir haftalık güçlü bir ağrı kesici olan co-codamol reçetesi verilmişti ama dört saat önce aldığı hapın etkisini çoktan hissedebiliyordu. Bir sonraki dozunun iki saat daha sürmesi gerekmiyordu ama Charles Wakefield karşısında performansının zirvesinde olması gerektiğini biliyordu. Erika cebinden paketi çıkardı ve musluktan aldığı suyla bir tablet daha aldı. Daha sonra saçlarını biraz suyla düzeltti ve içinde sakladığı az miktarda makyaj malzemesi için çantasını karıştırdı. Biraz baz ve hafif bir rujla daha kontrollü görünüyordu. Parmağını yaladı ve siyah ceketinin kolundaki küçük çikolata lekesini ovaladı. İşe yarayacağından emin olarak metal koltuk değneklerini kavradı ve yavaşça yürümeye başladı. olay odasına gidiyor, süper güçlü ağrı kesicilere ek olarak bir doz kafein almayı sabırsızlıkla bekliyorum.

Bir saat sonra görüşme odasına gitmek üzereyken Moss, “Hazır mısın patron?” diye sordu. Erika derin bir nefes aldı. Birdenbire zamanı geri alıp polis karakolunda sigara içmeye devam edebilmeyi diledi. Görüşme odalarında çoktandır taşan kül tablalarını hatırladı.

Saçlarını düzeltip başını salladı.

Charles Wakefield cenazede giydiği takımın aynısıyla oturuyordu. Ellerini düzgün bir şekilde kucağında kavuşturmuştu ve duvara bakıyordu. Avukatı, kendisine küçük gelen bir takım elbise giymiş, parlak kel bir noktayı çevreleyen kalın bir saç halkası olan, esmer görünümlü bir adamdı.

Charles sakın bir sesle, "Ah, dedektifler, işte buradasınız" dedi, sanki operadaki koltuklarını saklıyormuş gibi konuşuyordu ve gösteri başlamak üzereydi. 'Ah, canım...' diye ekledi Erika'nın metal koltuk değneklerine yaslandığını görünce. 'Kendimize ne yaptık?'

Erika onu görmezden geldi ve Moss'un yanına, karşısındaki koltuğa oturdu. 'Bay Wakefield, günaydın.'

Kimlik kartlarına bakarak, "Size de günaydın" dedi. "Sadece isimlerinizi ve numaralarınızı ezberliyorum." Onlara kötü bir gülümsemeyle baktı ve Erika onun ağzının arkasında birkaç siyah dişi olduğunu fark etti. Ayrıca korkunç bir nefesi vardı.

Erika, "2007 ile 2012 yılları arasında Goldsmith Drama Akademisi'nin bekçisi miydiniz?" diye sordu.

'Evet öyleydim' dedi.

'Bu bilgiyi GDA'dan almakta oldukça zorlandık. Görünüşe göre kayıtları oldukça düzensiz.'

'Ah, öyle mi? Bu çok talihsiz bir durum. Ama evet, bakıcı olduğumu doğrulayabilirim.'

'Neden ayrıldığınızı sorabilir miyim?'

'Elbette. Emekli oldum.'

'Bekçi olarak görevleriniz nelerdi?'

'Ben esas olarak bakımı yönetiyordum.'

'Tablo? Bir şeyleri tamir etmek mi, ampulleri mi?' diye sordu Erika.

Charles yüzünü buruşturdu. 'Bu daha çok benim esnafı

ayarlamamla ilgiliydi ama evet.'

'Senin pasaportun yok. Son pasaportunuzun süresinin olduğu 2012 yılından beri pasaportunuz yok, dedi Erika dosyasına bakarak. 'Evet.'

'Son pasaportunuzun süresi olduğundan bu yana bunca zamandır Birleşik Krallık'ta olduğunuzu varsayabiliriz.'

'Kesinlikle İngiltere'deydim' dedi. Avukat dudaklarını büzdü ve Charles'a baktı.

Erika, "Neden pasaportun yok?" diye sordu.

Avukat, "Müfettiş, bunun konuyla ne alakası var?" diye sordu.

"Bay Wakefield?"

'Gitmeyi sevmiyorum' dedi. 'Kendi yatağımı tercih ederim.'

"Yani nadiren evden uzaklaşır mısın?" Londra'dan ayrılmak mı istiyorsunuz?' 'Bu doğru.'

'Ve sen otorite konusunda gerçek bir paranoyaya sahipsin...'

"Dedektif, gerçekten!" dedi avukat.

'Senin pasaportun ya da ehliyetin yok. Telefonunuz eski dizindir. Cep telefonunuz, e-posta adresiniz yok, televizyon lisansınız yok. Kredi veya banka kartınız bile yok ve her fatura ve dairenizin mülkiyeti kardeşinizin adına. Bir banka hesabınız bile yok. Bir şeylerin parasını nasıl ödüyorsun?'

Avukat, "Bu özel bir konu ve bununla hiçbir ilgisi yok" dedi. "Bir doktor ya da dışçıye kayıtlı değil misiniz Bay Wakefield?" Sizce de oldukça tuhaf değil mi?'

'Bana her zaman sağlıklı olma bahşedildi.'

'Aslında bürokrasi açısından 2012'de ortadan kaybolmuş gibiydiniz. Nedenmiş?'

"Yorum yok" dedi Charles.

'Neden yorum yok?'

'Çünkü kanunen istediğim her şeyi yapmama izin veriliyor. Ve bunlardan herhangi birine sahip olmam gerektiğini söyleyen bir yasa yok!' diye çıkıştı. 22 Ekim Pazartesi günü bir polis memuruna saldırmaktan tutuklandığınızın kayıtlarını tekrar inceledik. Komiser Yardımcısı olan kardeşiniz devreye girdi ve gözaltı çavuşuna sizden DNA örneği almamasını emretti. Bunu neden yapsın ki?'

'Onlara örnek almamalarını emretmiyordu. Odontarrupofobi hastasıyım... Diş fırçalarının ve diğer nesnelerin ağızıma kaçması fobisi.'

Erika, Moss'un gülümsemesini bastırmaya çalıştığını görebiliyordu.

"Beni yukarı göndermeye cüret etme!" dedi Charles, elinin düz kısmını masaya vurup hepsinin zıplamasına neden oldu. 'Bu meşru ve zayıflatıcı bir fobidir.'

Bu yüzden mi nefesin bir köpeğin poposu gibi kokuyor? Erika şunu söylemek istedi.

'Bunu bir doktorun doğrulamasını istiyoruz, ancak pratisyen hekiminiz ya da diş hekiminiz olmadığı için...'

'Benim bir doktorum var. Özel bir doktor. Ve bir teşhisim var. DNA örneğine gelince, sürüntüyü istemedim ve bu benim hakkımdı. Ancak kan örneği vermek istedim ama ertesi sabah işler çok hızlı ilerledi...'

Erika, "Ve sen buradan hızla çıkarıldın," diye tamamladı. 'Ancak artık DNA örneğiniz elimizde ve bunu her iki suç mahallinde bulunan DNA ile karşılaştırıyoruz. Görünüşe göre Hove'daki hemşire bunu karşılayabildi.'

'Bu son derece üzücüydü! Her neyse. DNA'mın her iki olay mahalline de uymadığını göreceksiniz çünkü ben orada hiç bulunmadım' dedi. *O kadar kendinden emin görünüyor kidiye* düşündü Erika. Crane'in bir gecede derleyip kendisine e-postayla

gönderdiği araştırma dosyasının sayfalarını çevirdi. 'Vicky Clarke sana podcast'i hakkında konuşmak için mi geldi?' 'Hayır. Neden yapsın ki?'

'Vicky, GDA'daki öğrenci salonlarına izinsiz giren ve üç genç kadına saldıran bir davetsiz misafir hakkında bir podcast bölümü üzerinde çalışıyordu. Bu sıralarda GDA'nın bekçisi olduğunu duyduğunda seninle konuşmak istedi.'

'Yanılıyorsun. Benimle konuşmadı.'

'Bunu söyleyen iki kişi var.'

'Senin için zorbalık. Gerçek bir kanıt buldun mu? Bıraktığı notlar ya da konuştuğumuz herhangi bir kayıt var mı?'

Erika, "Bazı kayıtları kurtardık" dedi.

"Onları duymak isterim" dedi başka bir kurnaz gülümsemeye. '22 Ekim Pazartesi için mazeretiniz...'

Charles, avukatına dönerek, "Bu ayrıntıları ona zaten verdim" dedi.

Erika, "Bunu doğrulamakta sorun yaşıyoruz" dedi. 'Bize bir makbuz ve tren bileti verdiniz ve biz de biletin kesildiği zamanı görmek için güvenlik kameralarını kontrol ettik.'

satın alındı. Videodaki kişi f6tr şapka takıyor ve siperliği y6z6n6 gizliyor.'

'Bir f6tr şapkam var.'

'F6tr sahibi olmak bir mazeret değil.'

'Dedektif, burada daireler çizerek dolaşıyoruz.' Avukatın sesi sıkılmış gibiydi. 'B6t6n yolları t6kettiniz mi? Bilet satıcısı m6şterimi g6rd6ę6n6 hatırlıyor mu? Peki ya diğer CCTV?'

Erika vaka notlarına baktı.

'Y6z6 t6m CCTV'lerde gizlenmiş ve onu ağdaki başka hiçbir CCTV'de bulamadık. O g6n Blackheath tren istasyonundaki bilet gişesinde çalışan kişi Bay Wakefield'ı g6rd6ę6n6 hatırlamıyor. Tekrar Charles'a hitap ederek, komşunuz Henrietta Boulderstone'a ne kadar yakınsınız?' diye sordu.

"O iyi bir arkadaş."

'Ayrıca bir f6tr şapkası ve uzun siyah bir trençkotu var. Seni Vicky Clarke'ın cenazesinde g6rd6ę6mde ikinizin de kıyafetlerinin ve boylarının benzer olduğunu fark ettim. CCTV g6r6nt6s6nde tren bileti alan bu kişi de Henrietta olabilir.'

Erika dosyasından CCTV fotoğrafını çıkardı ve masanın 6zerinden kaydıldı. 'Dedektif, m6vekkilimin sizi tatmin edecek bir mazereti olmayabilir ama bu çok saçma ve sizin zor durumda olduğunuzu g6steriyor. M6vekkilimin mazeret eksikliğini ikinci derece delillerden daha fazlasına bağlamanız gerekir. Bu cinayetlerin hiçbirinde cinayet silahınız yok. Polis 22 Ekim Pazartesi g6n6 m6vekkilimin dairesine girdiğinde herhangi bir adli delil bulunamadı. Genç kadınların hiçbirini sıradan bir tanıdık dışında tanıımıyordu. Ve şimdi d6ř6n6yorsun, ne? Kendisine bir mazeret sağlamak için yaşlı komşusunu kendisi gibi kılık değiştirerek g6ndermiş mi? Gerçekten mi.'

Onun azarlaması canını sıktı. Erika dişlerini gıcırdattı.

'Müvekkiliniz ilk tutuklanmasında DNA örneği almamızı engelledi, bu da soruşturmalarımızı ciddi şekilde aksattı' dedi. Hayır, yapmadı. Swap testinin yapılmaması için geçerli bir tıbbi nedeni vardı. Artık bu örnek elinizde, öyle değil mi?'

'Evet, yapıyoruz.'

'Başka sorunuz var mı, yoksa müvekkilimi serbest bırakacak mısınız? Onu suçlayacak hiçbir deliliniz kesinlikle yok.'

Erika ikisine de baktı.

'Müşterinizden ücret almadan önce doksan altı saatimiz var. Kısa bir ara vermemizi öneririm.'

Erika ve Moss görüşme odasından çıkıp olay odasına geri döndüler. Başı bulanıktı ve Charles ve avukatla birinci raundun ardından Erika çoktan kaybettiğinden endişeleniyordu.

Crane ve Peterson röportajı monitörlerden izliyorlardı ve koridora çıktılar. Ana girişten dönerken McGorry ile karşılaştılar.

"Patron, az önce Charles Wakefield'in dairesine döndük" dedi. Erika, "Komşusu Henrietta'yı gördün mü?" diye sordu.

'HAYIR. Ama dinle, bunu Charles'ın koridorundaki bir çekmecedeki saklı bulduk' dedi ve Erika'ya şeffaf, plastik bir kanıt çantası uzattı.

İçinde beyaz bir zarf ve küçük bir A5 harfi vardı. Tarih ya da imza yoktu ama kağıdın ortasında siyah mürekkeple şunlar yazıyordu:

İKİ KELİME, 'LİLY PARKLARI'. SESSİZLİĞİN SİZİ HAYATTA

Olay odasına döndüğümüzde Erika mektubu aldı ve herkesin önünde tuttu.

'Takımlara ayrılmamıza ve bunun üstesinden gelmemize ihtiyacım var. Bir şey olabilir ve hiçbir şey olmayabilir. Charles bu mektubu neden gönderdi? Lily Parkes kim ve onun sessizliğiyle neden alakası var?' Saatine baktı. "Peki birisi dün Charles Wakefield'den aldığımız DNA sonuçlarını araştırabilir mi?"

İlk cevaplar bir süre sonra Crane'den geldi.

"Gazete Venedik'ten geliyor" dedi. "Nadir dediğim bir şey değil ama İtalya'daki küçük bir tedarikçiye özel." Çantayı ışığa tuttu.

"Üzerinde Benatku isminin yazılı olduğu bir filigran var." "Yani ortalama Basildon Tahviliniz değil mi?" dedi Erika.

'Hayır ama geldiği mağazayı internetten rahatlıkla bulabildim. Eminim ki pek çok kişi her yıl Venedik'i ziyarete gidiyor ve bunun gibi hediyelik eşyalarla geri dönüyor... karnaval maskeleri ve çıplak adam heykelinin olduğu önlüklerle birlikte.'

Moss, "O önlüklerden biri bende var" dedi.

Crane gülümsedi. Elbette var. Ah, ayrıca kağıdın yanı sıra aynı yerden eşleşen bir zarf da var.'

Erika masasına dönerek, "Londra'da bu gazeteyle yaşayan binlerce olmasa da yüzlerce insan olamaz mı?" dedi.

'Evet. Ama çok az insan mektup yazıyor' dedi. 'Bu da bunu nadir

kılıyor. El yazısıyla yazılmış bir mektup almanın oldukça şok edici bir yanı var. En son birinin bana ne zaman yazdığını hatırlamıyorum. Zarftan bunun damgasız olarak elden teslim edildiğini varsaymamız gerektiğini de buna ekleyelim, dedi delil torbasını tekrar havaya kaldırarak. 'Zarfin üzerinde sadece onun adı var. Bu beni korkuturdu ve ben iyi bir adamım.'" Crane sırttı.

Erika gözlerini devirip gülümsedi.

"Kendine bunu söyleyip duruyorsun" dedi. Petek Sarayı'na en son gittikleri zamanı, önce Maria'yla, sonra da Tess'le konuştukları sabahı düşündü. Charles'ın posta kutusunda biraz tuhaf davrandığını görmediler mi? Peki posta kutusunu düşününce ne tür bir posta aldı? Kayıtlarda kendisi hakkında çok az şey olduğundan emin olmuştu. Kağıt üzerinde yoksan kimse sana yazmaz. Erika delil torbasındaki mektubu aldı ve Moss ile Peterson'un Lily Parkes üzerinde çalıştıkları yere gitti.

Moss, "Lily Parkes adında iki kişinin sabıka kaydı var" dedi. 'Biri seksen yaşında ve Wormwood Scrubs'ta cezasını çekiyor, diğer Lily Parkes ise İskoçya'da kocasını bıçaklamak suçundan 2009'dan 2013'e kadar içerideydi. Daha derine inmemi ister misin?'

'Evet.'

Erika, Peterson'a, "Peki ya sosyal medya?" dedi.

'Facebook'ta yetmiş Lily Park var. Çok sayıda isimsiz veya fotoğrafsız profil resmi var' dedi Peterson. 'Instagram'da çok daha az var. Diğer sosyal medya sitelerine henüz başlamadım.'

Erika, GDA'nın kabul bölümünden Sheila ile tekrar temasa geçti ve Lily Parkes adında sahip oldukları veya sahip oldukları bir öğrenci hakkında sorular sordu.

Sheila, şu anda kursta kimsenin veya sistemde bu isimde geçmiş öğrencilerin bulunmadığını söyledi.

Tabii ki deęildiye dūřūndū Erika.

'Personelimiz hakkında kapsamlı kayıtlar tutmuyoruz. Burası Gestapo değil Dedektif Foster. Benden bu tuhaf bilgiyi sorup duruyorsun. İsimlerini, doğum tarihlerini ve şarkı söyleme becerilerine ilişkin ayrıntıları saklıyoruz. Size tūm baritonların ve sopranoların bir listesini verebilirim, ama size kimin tecavūz etmekten ve yağmalamaktan hoşlanan sapkın olduğunu kesinlikle söyleyemem,' diye bitirdi Sheila, telefonda sesi rahatsız olmuş gibi geliyordu.

"Tamam, teřekkūr ederim" dedi Erika ve aramayı sonlandırdı. Ayaęındaki donuk, zonklayan aęrı bir tūrlū geęmiyordu. Aksine artıyordu. Saati kontrol etti. Bařka bir ko-kodamol tableti alabilmesi için iki saat geęmesi gerekti.

Erika daha sonra Kathleen ve Becky'yi arayıp isim hakkında bir fikirleri olup olmadığını veya Vicky'nin bundan sōz edip etmediğini sordu. Her ikisine de onu en kısa sūrede geri aramalarını isteyen mesajlar bıraktı. Ayrıca Cilla'ya da aynı řeyi soran bir mesaj bıraktı. Sabah oğleden sonraya dōndū ve Erika oęle yemeğine kadar çalışarak idari personelden birini ona sandviç alması için gōnderdi.

Tam sandvięini bitirmek űzereyken Igor onu aradı ve cevap vermek űzereydi ki Charles Wakefield'in avukatı arayıp bir saat içinde gitmesi gerektięini ve bundan sonra Charles'ı sorgulamak isterlerse bir tane beklemeleri gerektięini sōyledi. meslektařlarından.

Erika o gūn ikinci kez gōrūřme odasına kendini kōtū hissederek girdi. Bu sefer Peterson ona eřlik etti ve Moss gōzlem odasında Crane ve McGorry ile birlikte oturdu.

Masanın karřısından Charles'ı dikkatle izleyen Erika, "Lily Parkes kim?" diye sordu. Onun hafifçe űrktūęūnū gōrdū ve sonra burnunu kařıyarak bunu gizlemeye çalıřtı. Erika'yı űrperten çok uzun, parlak tırnakları vardı.

"Ne demek istediğın hakkında hiçbir fikrim yok" dedi. Omuz silken avukatına baktı. Erika, el yazısıyla yazılmış notun bulunduğu kanıt çantasını çıkardı ve masanın üzerine koydu.

'Memurlarımdan biri bunu dairenizde buldu. Öne çıkıyor çünkü size elle yazılmış ve çok az posta alıyorsunuz.'

"Hangi görevi aldığımı nereden biliyorsun?" dedi otoriter bir tavırla, neredeyse kimsenin ona yazmamış olmasından rahatsız olmuştu.

"Kağıt üzerinde zar zor varsın Charles. Elektrik faturalarınız "Julian Wakefield" adınadır. Bu mektup koltuğunuzun kenarında saklı olarak bulundu.' Uzun bir sessizlik oldu. Charles boş bir yüzle bakan avukatına tekrar baktı. Erika kanıt çantasını aldı. "*İki kelime, 'Lily Parkes'. Sessizliğin seni hayatta tutuyor*" dedi ve onu okuyup onu izledi. Tekrar irkildi.

'Oldu *elden teslim* sana,'" dedi Peterson. 'Mektubun ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrin olmadığına inanıyoruz ama mektubun varlığı hakkında hiçbir şey bilmediğini söyleyerek yalan söyledin.'

Charles kızardı. Renk yumuşak parlak yanaklarına yayıldı. 'Hayır, öyle demedim... Bana yalancı denmeyecek! Bana ne dediklerini duydun mu?' dedi ve tekrar avukatına baktı. 'Bay Wakefield. İki kadın öldü, ikisi de dairenizden birkaç metre uzakta yaşıyordu,' dedi Erika. 'Vicky Clarke öğrenci yurtlarındaki cinsel saldırılarla ilgili bir podcast hazırlıyordu. *Sen* bekçi olarak çalıştı. Her dairenin anahtarı sizde olacaktı ve onlara istediğiniz zaman ulaşabilecektiniz. Artık bunu anlamlandırmaya başlamamız gerekiyor. Lily Parkes GDA'da öğrenci değildi. Bunu biliyoruz. Onu tanımadığını söylüyorsunuz ama birisi onu sessizliğini garanti altına alacak ya da daha kötüsü seni ölümle tehdit edecek kadar iyi tanıdığını düşünüyor." Erika öne doğru eğildi. 'Sana yardım etmeme izin ver. Ve bunu yapmak için burada olup bitenleri

kabul ederek başlayabilirsiniz. Davranışınız, inkârınız her türlü alarm zilini çaldırıyor.'

Charles şimdi öfkeden titriyordu ve sanki bunu kontrol altına almaya çalışıyormuş gibi görünüyordu.

'Evet. Mektubu aldım. Evet! Ama ben yanlışlıkla teslim edildiğini düşündüm,' dedi dikkatle, hâlâ titriyordu.

'Charles. Zarfın üzerinde adın yazıyor, dedi Erika zarfı yüzüne doğru tutarak. 'Adresine elden teslim edildi. Bunu kim teslim ettiyse Petek Sarayı'na nasıl girileceğini biliyor olmalı. Ön kapıda kartlı anahtar girişi var.'

Charles başını salladı ve titremesi daha da kötüleşti; Artık şiş yüzünün tüm rengi çekilmişti.

'Ben sadece... ben sadece... ben sadece...'

"Ne yapıyorsun?"

'Ben ortalıkta dolaşanların çocuklar olduğunu sanıyordum.'

'Yalan söylemeyi bırak!' diye bağırdı Erika, elini masaya vurarak, kendisinde de bir öfke dalgası hissetti. 'Bu, çocukların ortalıkta dolaşmasından daha fazlası!' 'Bilmiyorum!' diye kükredi, yumruklarını masaya vurarak. 'Bilmiyorum, tamam mı? eğer sen *işkence görmüş* ben hala bilmiyorum!' 'Lily Parkes kim, Charles?'

'Onun adını söylemeyi bırak.'

'Ona ne yaptın?'

"Hiçbir şey!" diye ısrar etti.

'Sana ne yaptı Charles? Bir şey yaptı, değil mi?' 'Yalan söyledi. Beni kandırdın.'

"Seni neyle kandırdı?" diye sordu Erika, eğilerek ve çok yakında olduğunu hissederek. 'Ne hakkında yalan söyledi?'

Bu noktada kendini gerçekten kaybetti ve yüzü kızararak ayağa kalktı ve Erika'ya bağırdı. Yumruklarını masaya vurdu. '*HAYIR!*

Neden beni rahat bırakmıyorsun? Beni yalnız bırakın. Yalnız!

Geriye adım attı ve sandalyesinin üzerinden sendeledi, sonra öne doğru eğilip yere kustu. Avukatı sandalyesinden fırladı ve tiksintiyle geri adım attı ve kağıtlarını masanın üzerinden süpürdü. Erika ve Peterson şok içinde arkalarına yaslandılar. Charles orada durup haliya baktı, öğürdü ve sonra tükürdü. Sonra ağzını sildi ve sanki içindeki tüm öfke uçup gitmiş gibi oldu ve titreyerek ve inleyerek kalçalarının üzerine çöktü.

'Ah canım... Canım... Ortalığı karıştırdım. Bundan dolayı çok üzgünüm" dedi.

Avukatı, "Bu kadar yeter, buraya hemen bir doktora ihtiyacımız var!" dedi.

60

Moss, Peterson'la görüşme odasından çıktığında "Vay canına, bir süredir kusmamıştık" dedi. Charles Wakefield, üniformalı memurlardan biri tarafından gözaltı odasına götürülmüştü ve görüşme odasından ayrıldığında, vahşi ve öfkeden çılgına dönmüş bir halden çıkıp susmuş ve içine kapanmıştı.

Peterson alçak sesle, "Doktoru aşağıya indirmemiz gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu. "Sanırım sınırdan olabilir ve belki..." "Onu intihar nöbetine mi koyacaksınız?" diye bitirdi Erika. Moss, Peterson'la aynı fikirde olarak başını salladı. 'Tamam aşkım. Evet.'

Erika derin bir hayal kırıklığı içindeydi. Charles'tan, Lily Parkes'ın kim olduğundan ve ona yaptıklarından kurtulmaya o kadar

yaklaşmıştı ki. Sessizce olay odasına geri döndüler ve kadının ayağı artık zonkluyordu.

"Charles Wakefield'dan alınan DNA örneğine dair bir şey var mı?" diye sordu, sanki o gün sanki onuncu kezdi. Crane başını kaldırıp John'a baktı. 'Az önce Hove'dan Londra'ya gönderildiğini duyduk' dedi.

'Ne? Bunu laboratuvarlarında işlemediler mi?' diye sordu dehşete düşmüş bir halde. John, "Sanırım bir karışıklık oldu ve Met laboratuvarının işlemesi için Londra'ya gönderilmesi gerektiğini düşündüler" dedi.

Erika bir anlık öfke hissetti. Soğuk kahvenin yanına iki ağrı kesici daha aldı. 'Peki bu ne kadar sürecek?'

'Sonuçların önümüzdeki birkaç saat içinde geleceğine dair söz aldım.'

Öğleden sonranın geri kalanı yavaş ilerledi. Charles Wakefield için bir doktor çağrıldı ve o görülünceye kadar başka görüşme yapması yasaktı. Erika, Kathleen'den Lily Parkes adında bir kızın adını hiç duymadığını söyleyen bir yanıt aldı. Erika daha sonra Cilla'dan bir telefon aldı.

Aramanızı kaçırdığım için üzgünüm dedektif. Nasıl yardımcı olabilirim?'

Erika geçmiş öğrencilerle ilgili birkaç soru sormak istediğini söyledi. 'Dinle, ben de metroya binip ses dersi vermek üzereyim. Eve gelmek ister misin?'

Erika saatine bakarak, "Bugün seninle konuşmak istiyorum, acil," dedi.

'Akşam yemeğine gelebilirsin. Kendim, Colin ve Ray için yemek pişiriyorum. Neden uğrayıp beyinlerimizi seçmiyorsun?'

Erika arkadan yaklaşan metro treninin takırtısını duyabiliyordu.

'Telefonda konuşmayı tercih ederim.'

'Çok meşgulüm dedektif. Buraya gel, sana tüm dikkatimi verebilirim.'

'Sen yemeğini yedikten sonra geleceğim. Akşam 20.00 kulağa nasıl geliyor?'

Cilla kabul etti ve ona Telegraph Hill'deki evin adresini verdi. Öğleden sonra ilerledikçe ekibin geri kalanı ayrılmaya başladı ve akşam 7'de en son giden Moss oldu.

Erika'nın hareket ettiğini ve yüzünü buruşturduğunu görünce, "Ayağı nasıl?" diye sordu. "Birkaç saat sonra son dozumu alacağım" dedi, sabaha kadar daha fazla dayanamayacaksa nasıl uyuyacağını merak ediyordu. 'Tamam, dikkatli ol. Colin, Cilla ve Ray'in durumunun nasıl olduğunu bana bildirin.' Erika ayrılmadan önce DNA sonuçlarını laboratuvara kontrol etti ve sonuçların hâlâ beklemede olduğu söylendi.

'Zaman işliyor, bu adamı sadece birkaç saat daha gözaltında tutacağım. DNA sonucu çıkmazsa onu serbest bırakmak zorunda kalacağım. Parmağını çek ve onu bana getir!' diye çıkıştı ve ahizeyi çarparak kapattı. Daha sonra bir süre telefona baktı. Bu muhtemelen onları kızdıracak kötü bir hareketti ama artık bitmişti. Erika ayağa kalktı. Charles'la tekrar konuşması gerekiyordu. Bir an tartıştı ve sonra asansöre binerek nezaret odasına doğru yola koyuldu; yolculuğun hantal ayağıyla üç kat daha uzun sürmesinden rahatsızdı.

Görevdeki polis memuruna, "Charles Wakefield nasıl?" diye sordu. 'Az önce kontrol ettim, bebek gibi uyuyor. Ona sakinleştirici verdiler' dedi. Erika başını salladı ve etrafına baktı. Gözaltı odası boştu.

'Ona bakabilir miyim?'

"Ona baktın mı?" diye tekrarladı.

'Evet onu görmek istiyorum. İyi olup olmadığını kontrol et.'

'Doktoru buradaydı.'

"Evet, onu az önce gördüm" diye yanıtladı Erika, doktorun gerçekten "o" olduğunu umarak.

Nöbetçi memur bir süre tartıştı ve sonra başını salladı. Erika'ya uzun dar koridorda Charles'ın hücrelerine kadar eşlik etti. Kapağı kaydırarak açtı ve Erika içeriye, karanlığa baktı. Charles küçük, çıplak bankta top gibi kıvrılmış, hafifçe horluyordu. Derin bir uykuya dalmış görünüyordu.

Nöbetçi memur, "Bakın, bir bebek gibi ne dedim," diye fısıldadı. "Bu gece benim tek mahkumum o, bu yüzden güzel bir kitap okuyarak sakın bir gece geçirmeyi umuyorum." "Doktor endişeli miydi?" diye sordu Erika. "Durumu falan mı?"

'Şizofren mi? Evet. İlaçlarının hepsini kusmuştu, bu yüzden doktor onları tekrar alması için onu ikna etmek zorunda kaldı. Bu bir savaştı.'

Şizofreni, diye düşündü Erika ve ecza dolabında buldukları tüm etiketleri yırtılmış ilaç şişelerini hatırladı. Erika, "Doktor şiddete başvurmadığını doğruladı mı?" diye sordu. 'Evet. Şiddete başvurmaz ama çok paranoyak olabilir. Aynı zamanda teknolojiden de korkuyor. Doktor, bazı şiddetli psikoz dönemlerinde sabit hattını kestiğini ve evinde radyonun bile olmayacağını söyledi.'

Erika, "Umarım yarın da onunla konuşabilirim" dedi.

"Doktor sabah gelecek ve onun kardeşinin Komiser Yardımcısı olduğunu biliyor olmalısın?"

'Evet.'

'Aramızda kalsın, Doktor'a kendisini Akıl Sağlığı Yasası kapsamına alması için baskı yapıyor.'

"Gerçekten," dedi Erika. Uyuyan Charles'a baktı ve kalbi sıkıştı.

Eğer kesite alınmışsa ve psikotik bir dönem geçirmişse onunla tekrar röportaj yapamazlardı. Ve görüşme odasında onlara söylediği her şeyin kabul edilemez olduğuna hükmedilebilirdi.

Görevli memur kapağı yavaşça yukarı kaydırıldı ve Erika nezarethaneden ayrıldı.

Arabası hâlâ otoparktaydı ve Erika topallayarak arabaya doğru yürürken arabayı kullanıp kullanamayacağını merak etti. Az önce başardı ve Telegraph Hill'e doğru yola çıktı.

Telegraph Hill, Goldsmith Drama Akademisi'ne çok yakındı. New Cross'tan yukarı çıkan dik bir tepenin üzerinde, Londra'nın varlıklı bir bölgesiydi. Bir park ve bir sürü kırmızı tuğlalı teraslı ev vardı. Erika'ya Marsh'ın yaşadığı lüks bölgeyi hatırlattı. Colin'in evi en dik tepenin en tepesindeydi. Yoldan uzakta, geniş bir arsa üzerinde, görkemli görünümlü müstakil bir evdi. Tuğlaların arasından, Güney Londra için biraz gösterişli görünen, taştan sivri uçlu küçük bir kule yükseliyordu.

"Harika," diye mırıldandı Erika, ona bakarak. 'Taş evlerdeki insanlar krallar gibi davranır' diye ekledi. Dışarıdaki yolda hiç yer yoktu ve dışarıda ahşap bir araba iskelesine giden makul büyüklükte bir araba yolu olduğunu gördü. Diğer iki arabanın yanında yer vardı, bu yüzden yolun dışına çıkıp park yerini kullandı.

Ön duvarı kaplayan yüksek sıra çalılarının ve uzun ağaçların arkasındaki yoldan oldukça تنها bir yerdi. Ön kapıya doğru topallayarak yürürken bir güvenlik ışığı yandı. İçeriden bir zil

tingırdadı ve ürkütücü bir kahyanın kapıyı açmasını bekliyordu.

Cevap veren, her iki yanında derin cepleri olan, parlak yeşil kumaştan, bol, önlük benzeri bir elbise giyen Cilla'ydı. Zümrüt yeşili renkte, ayak parmaklarında gümüşü parıltılar bulunan yüksek topuklu bir çift ayakkabı giymişti. Cenazeden beri saçlarının rengi değişmişti. Artık sütun kutusu kırmızısıydı.

Onu teatral bir coşkuyla selamlayarak, "İyi akşamlar, kahve içmek için tam zamanında geldiniz" dedi. Erika içeri girdi, içerideki iki dik basamağı koltuk değneklerine dayanarak çıkarken yüzünü buruşturdu. Koridordayken Cilla, "Aman Tanrım, ayağına ne yaptın?" diye ekledi.

'Kedimin parçaladığı kırık bir şişenin üzerinde duruyordum' dedi. Cilla, Erika'nın ön kapının yanındaki büyük demir portmantoya astığı paltosunu çıkarmasına yardım etti. Erika geniş koridora baktı. Çok sayıda ahşap panel ve kaldırım taşı zemin vardı. Arabanın girişine bakan küçük bir vitray pencere, sanki küçük bir şatonun ya da ihtişam hayalleriyle dolu bir butiğin içindeymiş gibi hissettiriyordu. Koridorda lezzetli bir yemek kokusu yayılıyordu ve Erika ilk kapıdan gelen erkek seslerini ve ardından kahkahaları duyabiliyordu. Bu buraya gelme davetini kabul etmemiş olmayı diliyordu. Telefonda konuşmak daha kolay olurdu.

"Gelin," dedi Cilla. Erika onu geniş oturma odası ve yemek odasına kadar takip etti. Beyaz mobilyalar ve pirinç aksesuarlarla doldurulmuştu ve ızgarasında ateşin çıtırdadığı devasa, modern bir beton şömine vardı.

'Ah! Dedektif, iyi akşamlar! Sana kahve ikram edebilir miyiz?" diye sordu Colin. Onun nezaketi de Cilla'nın hoş karşılanması kadar zorlayıcıydı. Masada Ray'in yanındaydı ve iki adam birbirine çok yakın oturuyordu. Ray sandalyesini kaydırды ve Erika odaya girişinin

samimi bir anı bozduğunu hissetti.

'Siyah. Teşekkür ederim" dedi.

Ray, bir paket sigarayı masaya vurup bir tane çıkararak, "Savaşa katıldın mı?" diye sordu. Sigarasını yakarken ona baktı. 'Aptalca bir kazaydı, kırık bir cam yığınının üzerinde duruyordum' dedi.

Colin karşıdaki sandalyeyi işaret ederek "Lütfen oturun" dedi. Ray ayağa kalktı ve onun oturması için masanın etrafından dolaştı. Cilla, tabağın üzerinde bir porselen fincan sade kahveyle odaya geri döndü.

"İbne mi?" diye sordu Ray paketi uzatarak.

"Hayır, teşekkür ederim" dedi.

Ray gidip Colin'in yanına oturdu.

Erika saatine baktı. Ağrı kesicilerini çıkardı ve ikisini çıkardı. Colin onu izliyordu.

"Özür dilerim" dedi ve sıcak kahvesinden bir yudum alarak onları yuttu. "Bu daha iyi."

Cilla, Erika'nın yanına oturdu. Bir tabakta çoban böreğinin kalıntıları ve daha küçük sebze tabakları vardı.

"Seni baştan çıkaramayacağımıza emin misin?" diye sordu Colin, yemeği işaret ederek. "Hayır, teşekkür ederim" dedi Erika. Midesi guruldamaya başlamıştı ama bu işi bitirip eve dönmek istiyordu.

'Hepinize GDA, geçmiş öğrenciler ve Charles Wakefield hakkında birkaç soru sormak istedim.'

Hepsi ona biraz buyurgan bir tavırla baktılar. Erika devam etti.

"Charles Wakefield'in okuldan neden bekçi olarak ayrıldığını sorabilir miyim?" "Kim o?" diye sordu Ray, sigarasını söndürüp bir tane daha yaktı. 'Charlie Wakefield bazı öğrencilerin bekçisiydi konaklama, birkaç yıl önce görevdeydi,' dedi Cilla. 'Bu aslında benim departmanım değil, tatlım. Öğrencilere dans etmeyi öğretiyorum,

onların danslarıyla pek ilgilenmiyorum. *konaklamadedi* Ray. "Ama GDA küçük bir fakülte..." dedi Erika.

'Ah, bunu duydum. Bazen çok küçük oluyor' dedi Ray.

"Hazır Charles Wakefield bir öğrenciye uygunsuz bir davranışta bulunmakla suçlansaydı dedikodu duymaz mıydın?" "Benim onunla hiçbir ilgim olmadı, peki ya sen?" dedi Ray, Colin ve Cilla'ya dönerek.

Cilla, "Onun biraz tuhaf biri olduğunun farkındaydım" dedi. 'Bazı kız öğrencilerin onun hakkında biraz ürkütücü olduğuna dair yorumlarına kulak misafiri oldum. Ortalıkta dolanıyoruz... ama tabii ki ciddi bir şey değil. Birkaç kez bir şey duyduğumda genç kızların şaka amaçlı konuştuğunu biliyorum.'

"Bundan emin olabilir misin?"

'Bence de.'

'Vicky, podcast'i için öğrenci salonlarına izinsiz giren bir kişiyle ilgili bir bölüm hazırlıyordu. Hiçbirinize Charles Wakefield'dan bahsetmedi mi? Soru mu soracaksınız?' dedi Erika.

Colin ve Ray başlarını salladılar.

"Hayır, sana zaten söyledim, Vicky hiçbir şey söylemedi" diye yanıtladı Cilla. "Peki sormamın sakıncası yoksa Charles Wakefield'e neler oluyor?" Polis memurları onu götürdüğünde krematoryumda büyük bir kargaşa vardı.'

Erika, "Hâlâ gözaltında" dedi.

Cilla, Ray ve Colin bakiştılar.

Ray, "Bu cinayetlerden ondan mı şüpheleniyorsun, ciddi olarak mı şüpheleniyorsun?" diye sordu.

Erika, "O bizi çok ilgilendiriyor" dedi. 'Bu beni başka bir soruya getiriyor. Herhangi biriniz Lily Parkes adında genç bir kadın duyduunuz mu?' Hepsinin arasında bir bakışma geçti. Ve odadaki sıcaklık düşmüş gibiydi.

'Evet. Kısa bir sürelğine GDA'da çalışan yerel bir kızdı, olay yeri iskelesinde yardım ederdi" dedi Cilla. Erika, ses tonundan Lily Parkes'tan hiç hoşlanmadığı izlenimini edindi.

62

'Sahne iskelesi mi? O da ne?' diye sordu Erika. Dışarıda yağmur yağmaya başlamıştı ve sessizlikte çatıya çarpıyordu. Ray sigarasının izmaritini emdi, gözlerini kıstı ve boncuk boncuk boncuk boncuk Cilla ile Colin'in arasına baktı, neredeyse tuhafılığı içiyordu.

Cilla, 'Sahne iskelesi, tüm sahnenin hazırlandığı, oyunlar ve gösteriler için hazırlandığı yerdir' dedi. Ne olduğunu anlayamadan iki adamın arasına baktı. 'Bize DSS'den ya da sizin şimdi söylediğiniz gibi Jobcentre'dan geldi.'

Erika, "Neden okulda çalıştığına dair bir kayıt yok?" diye sordu.

Colin "Ben de öyle olduğunu düşünürdüm" dedi.

'GDA'da ne zaman çalıştı?'

Cilla Colin'e baktı.

"Ne zamandı?" diye sordu.

'Sanırım 2009'da. O senin deyiminle öyleydi *iş deneyimi*, ona ödeme yapmadık. Colin, devlet yardımları karşılığında haftada birkaç saat çalıştığını söyledi. 'Bunu başka insanlara da yaptırdık. O, açık ara en genç ve en az tecrübeli olandı.'

Ray sigarasını kül tablasında söndürdü.

'Sevgilim ve Bayan Dedektif, Lily Parkes'ı bilmiyordum ama onunla tanışmayı çok isterim. Görünen o ki, her ne kadar faydalardan

mahrum kalsa da hâlâ kediye güvercinlerin arasına koyma becerisine sahipti. Maalesef ayrılmak zorundayım. West End'de bir içki davetimi var, dedi ayağa kalkarken.

“Bir sorun mu var?” diye sordu Erika.

'Hayır sevgilim, ben *gerçekten* koşmak gerekir. Eğer yarın daha fazla yetişmek istersen Cilla sana numaramı verebilir,' dedi. 'Colin. Benimkini çıkarmak için arabayı hareket ettirmene ihtiyacım var.'

Colin, “Cilla, arabamı çeker misin?” diye sordu. Bu isteğe şaşırılmış görünüyordu.

'Çok şarap içtim... Ve topuklu ayakkabılarım.'

Ray, "Bu ayakkabılar araba kullanmak için değil" dedi. “Eh, senin muhteşem görüldüğün gerçeğini ortaya koyuyorlar.” Cilla yüzünü yukarı kaldırdı ve Ray de eğilerek yanağını öptü. Colin onun reddetmesine sinirlenmiş görünüyordu.

“Colin, eğer bu topukluları çıkarırsam bir daha giymem.” “Çok iyi. Ben yokken Erika'ya eşlik edebilirsen,' dedi. Ray, Erika'ya el salladı ve gittiler. Geldiğinden beri işemesi gerekiyordu, bu yüzden Cilla'ya banyonun nerede olduğunu sordu.

“Koridorun sonunda, ikinci katta,” dedi Cilla, kendine bir kadeh şarap daha doldururken. Erika koltuk değneklerini kapıp uzun koridordan aşağı, büyük mutfağın sonuna doğru ilerlemeye başladı. Evin bu kısmında yağmur daha şiddetli yağıyordu ve bir merdivene ulaştığında merdivenin açık olduğunu gördü ve üç kat merdiven kulenin yukarısındaki vitraylı tavan penceresine çıkıyordu. Merdivenler dikti ama Erika'nın ağrı kesicileri etkisini göstermişti. İkinci kata çıkıp iki büyük yatak odasının yanındaki banyoyu buldu. İkisinin de kapısından kafasını uzattı. Bunlardan biri, mobilyalarda bol miktarda altın cila ve parlak renklerle Fas tarzında dekore edilmiştir. Bir duvarda büyük dansçı Martha Graham'ın dev bir fotoğrafı vardı ve

yatağın üstünde üstsüz bir erkek modelin baskısı vardı. İkinci Yatak odası tamamen beyaz renkte dekore edilmişti ve her duvarda renk katan kitap rafları vardı.

Kim nerede uyudu? diye düşündü Erika. Acilen işemesi gerekiyordu, bu yüzden banyoya gitti ve kapıyı kapattı.

Erika tuvalette otururken tiyatro dekoruna baktı. Tuvalet, lavabo ve banyo Art Deco tarzındaydı ve kapının arkasında çok güzel bir ayna vardı ama neden orada olduğunu merak ediyordu. Neden kendini lavın üzerinde otururken izlemek isteyesin ki? Aşağıda üçü arasında tuhaf bir şeyler oluyordu. Tuhaf bir dinamik miydi, yoksa çok bohem miydiler? Erika parmağını buna koyamadı. Ellerini kurularken dışarıdaki merdivenlerden bir topuk sesi duydu.

Erika banyodan çıktı ve aşağı inmek üzereyken Cilla'nın üst kattan bağırdığını duydu.

Colin! Sen olduğunu? Fotoğraf albümünü bulmaya çalışıyorum *Batı Yakası Hikayesi...* Ofisteyim, onlar nerede?"

Cevap yoktu. Erika, banyonun dışındaki sahanlıkta, karşısındaki pencereden araba yolunu ve Colin'in Ray'e el salladığı yolu görebiliyordu. En üst kattaki Cilla'ya doğru merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı. Üç kat aşağıda yere dik bir düşüş vardı.

Erika, Cilla'yı Colin'in GDA'daki ofisine benzeyen büyük, ahşap panelli bir ofiste buldu. Sıra sıra kitap rafları ve kalabalık, darmadağın bir masa vardı. Cilla, Erika'nın merdivenlerde olduğunu duydu ve elinde bir fotoğraf albümüyle, topuklu ayakkabılarının üzerinde sendeleyerek döndü.

Ah, senin Colin olduğunu sanıyordum, dedi. Biraz sarsılmış görünüyordu ve albümü kapattı.

"Orada ne var?" diye sordu Erika.

"Şey... Colin'e gerçekten sormak istedim. Bunlar onun

fotoğrafları... Bir cast prodüksiyonunun fotoğrafını buldum. *Batı Yakası Hikayesi* Albümü açtı ve bir an tereddüt etti. "Bu Lily Parkes" diye ekledi.

Erika fotoğrafa baktı. Bu, tüm oyuncu kadrosunun ve ekibin bir tiyatro sahnesinde durduğu bir fotoğraftı. Colin'in yanında uzun, kirli sarı saçlı, küçük, sıska bir kız duruyordu. Kameraya bakmayan tek kişi oydu ve bunun yerine Colin'e yoğun bir bakışla bakıyordu. Kolunu onun beline dolamış, ileriye bakıyor ve sırtıyordu. Erika daha yakından baktı. Hayır. Eli kadının belinden yüksekteydi ve göğsünün hemen altında çukurlaşıyormuş gibi görünüyordu.

'Bu fotoğrafı daha önce hiç görmemiştim. Veya ona hiç bakmadığımı mı söylemeliyim, belki de," dedi Cilla kendi kendine konuşarak.

Erika ofisin geri kalanına baktı. Masanın diğer tarafında ofis malzemelerinin bulunduğu bir dizi raf vardı ve onun üstünde bir karnaval maskesi vardı. Erika, Crane'in sesini duydu - '*Turistlerin Venedik'ten satın aldığı şeylerden biri*. Rafa yaklaştı ve bir yığın kağıt ve zarf olduğunu gördü. Çarşaplardan birini alıp ışığa tuttu. Adıyla aynı filigranı taşıyordu *Yorgunum*. Masanın üzerindeki kağıtlara baktı; GDA için rakamların ve bütçelerin yer aldığı banka ekstreleri ve tablolar vardı. Üzerinde el yazısı olan bir şey bulmak istiyordu. Bir çekmeceyi açtı ve bir yığın elektrik faturasının altında 'RAY İÇİN - BİLETLER İÇİN' yazan bir zarf buldu. Göğsünde bir heyecan dalgasının yükseldiğini hisseden Erika, el yordamıyla cebini karıştırdı ve telefonunu çıkardı. Sayfayı kaydırды ve Charles'a yazılan notun fotoğrafını buldu. **İKİ KELİME, 'Zambak Parkları'. SESSİZLİĞİN SİZİ HAYATTA TUTUYOR** üzerinde yazılı. İkisini karşılaştırdığında el yazısının, özellikle de büyük harflerle yazılan "İKİ" kelimesinin aynı olduğunu gördü.

Erika'nın çekmeceyi karıştırdığını duyunca dönen Cilla, "Ne yapıyorsun?" diye sordu. Tahta döşeme tahtalarında bir gıcırta duyuldu ve Colin'in kapı eşiğinde durduğunu gördü. Kendi el yazısının ve telefonundaki fotoğrafın bulunduğu zarfı tutan Erika'ya baktı.

Erika ve Colin'in arasına bakan Cilla, "Ne var?" diye sordu.

Odaya geldiğinde elindeki albümü ve kolunu Lily'nin beline dolamış olan resmi gördü. Erika'nın telefonu çaldı ama Colin'e bakmaya devam etti.

"Belki de buna cevap vermelisin" dedi Colin.

Erika aramayı susturdu. Zarfı havaya kaldırarak, "Bu sana mı ait?" diye sordu.

Colin gülümsedi ve başını salladı.

'Burası senin ofisin mi? Peki bu sizin el yazınız mı?'

Colin başını sallayarak kıkırdamaya başladı. Cilla bakmaya devam etti. Neler olup bittiğini tamamen karanlıkta gördü. Erika'nın telefonu bir kısa mesajla çaldı ve aşağıya baktığında bunun Crane'den geldiğini gördü. Bu, Charles Wakefield'in uzun siyah ceketi ve fötr şapkasıyla metro istasyonu platformunda yürürken çekilmiş bir CCTV fotoğrafıydı. Başı kalkış panosuna doğru kaldırılmıştı ve yüzü açıkça görülebiliyordu. Fotoğrafın üst kısmındaki zaman damgası şu şekildedir: 22.10.2018 16.58pm.

TfL'deki bağlantım az önce Vicky'nin öldürüldüğü gün Baker Sokağı metro istasyonundan çekilmiş bunu gönderdi. Charles doğruyu söylüyordu. Londra'ya gitti, mazereti doğrulandı!

VİNÇ

Colin hızla Erika'nın yanına gitti ve telefonunu eline aldı. Ne kadar hızlı hareket ettiğini görünce şok oldu ve onu elinden kurtardı. Onun mesajı okuyup renginin solmasını izledi.

'Nedir? Colin, bana neler olduğunu anlatacak mısın?' dedi Cilla.

Erika, "Sophia'yı Vicky olduğunu düşünerek öldürdü" dedi. 'Sonra hatasını anlayınca geri geldi, işi bitirdi ve Vicky'yi öldürdü.' Hâlâ telefonunu elinde tutan Colin'i izliyordu. 'Ama Vicky Öğrenci salonlarına girip o genç kadınlara saldıranın siz olduğunuzu öğrenmemiştim... Ama yakındaydı, değil mi? Charles Wakefield'i sorgulamıştı. Biliyor muydu? O zamanlar bakıcıydı. Nasıl öğrendi?"

Colin'in çenesi gergindi ve alnındaki bir damar zonkluyordu. Erika albümdeki fotoğrafa baktı. "Charles ve Lily'ye ne oldu?" Colin'in yüzünü izledi ve onun ve Lily'nin fotoğrafına tekrar baktı ve Charles'ın görüşme odasında söylediklerini, Lily'nin onu nasıl yalan söylediğini ve onu kandırdığını düşündü. Fotoğrafta genç kadın, gözlerinde yoğun bir bakışla ona bakıyordu. Şehvet ve itaat. 'Lily, Charles'la yattı, değil mi? Bunu senin için mi yaptı?" Colin Erika ile Cilla'nın arasına girdi. Erika devam etti: "Charles seni gecenin geç saatlerinde o odalara zorla girdiğini öğrendi ve sen de onu susturmak için ona biraz pislik bulamak zorunda kaldın, bu yüzden on beş yaşındaki Lily'yi baştan çıkardın ve sonra onun onu öldürdüğünden emin oldun. onu baştan çıkardı... Erika yüksek sesle düşünüyordu, çözmeye çalışıyordu ama Colin'in paniğe kapıldığını görebiliyordu. "Colin mi?" dedi Cilla. 'Bu doğru olamaz mı? Lily ile aranızda hiçbir şey olmadığını söylemiştin. Onun reşit olmadığını biliyordun."

'Ve Charles, Lily tarafından baştan çıkarıldıktan sonra onu avucunun altına aldın. Zihinsel olarak çok kırılıyordu ve reşit olmayan

biriyle yatmakla suçlanabilirdi. Kardeşi kıdemli bir polis memurudur. Eminim Lily'nin polisle işbirliği yapacağını ve ailesinde polis memuru olan biri için hapis cezasının ne kadar ağır olabileceğini ona çok açık bir şekilde anlatmışsınızdır.'

"Kapa çeneni!" dedi Colin.

Colin! Bu çok saçma! Ona şu anda bunun doğru olmadığını söyle!" dedi Cilla, gözleri korkudan iri iri açılmış halde.

'Ve sahip olduğun şu büyük ev, tepenin üzerinde. Tepenin aşağısında Drama Akademisi'ni ve Jubilee Yolu ile Hartwood Yolu'ndaki öğrenci evlerini görebilirsin," dedi Erika, çapraz çizgilerin olduğu pencereyi işaret ederek.

New Cross Gate istasyonunun etrafındaki sokaklar, gece gökyüzüne karşı aydınlatılarak açıkça görülebiliyordu. 'Çok yakınlar. Senin için neredeyse hiç yürüyüş yok... Gerçeğe yaklaştığımızı biliyordun, değil mi? Demek Charles'a bu mektubu yazdın, ona riskleri hatırlattın,' dedi Erika. Tuttu ve başını salladı. 'Her zaman küçük ayrıntılardır. Senin gibi psikopatlarla bunu pek çok kez gördüm. Bundan kurtulduğunuzu düşünüyorsunuz ve bu size sahte bir güven duygusu veriyor. İşte o zaman hata yaparsın.'

Zarfı havada salladı ama çok geç olana kadar Colin'in yumruğunun geldiğini görmedi. Yüzüne sert bir yumruk attı ve Erika yere çöktü.

Erika ofisin zemininde yatıyordu. Yüzünün yan tarafı uyuşmuştu ve

sersemlemişti. Gözlerini açtı ve Colin'in hâlâ fotoğraf albümünü tutmakta olan Cilla'nın başında durduğunu gördü. Titriyordu ve ona bakıyordu. Aniden onu elbisesinin arkasından yakaladı ve odanın diğer ucuna sürükledi. Çığlık attı ve fotoğraf albümünü düşürdü. Erika sersemlemiş haliyle bile Cilla'nın protestolarındaki dehşeti ve kafa karışıklığını duyabiliyordu.

Colin, hayır! Ne yapıyorsun?' diye bağırdı, dönerken, topukları tahta zeminde takırdıyordu. Onu ofisten dışarı sürüklerken kitaplığa çarptı ve sahanlığa çıktıklarında ofisin kapısını çarparak kapattı. Bir an sessizlik oldu ve ardından Erika, Cilla'nın yumuşak ve yalvaran sesini duydu ve ardından çığlık atmaya başladı.

'HAYIR! Ne yapıyorsun! *Hayır, lütfen!* Bir itişme, bir çarpışma oldu ve onun uzun, tüyler ürpertici çığlığı koridorda genişliyormuş gibi göründü, evin içinde yankılandı ve sonra mide bulandırıcı bir gümbürtü ve sessizlik oldu. Bir dakika geçti ve sessizlikte yağmurun sesi hakim oldu.

Erika kitaplığın karşısında doğrulmayı başardı ve odaklanmaya çalıştı ama oda dönüyordu. Metal koltuk değnekleri devrilmişti ve ulaşamayacağı yerde uzanıyorlardı. Colin'in telefonu hâlâ yanındaydı. Kapının dışında ayak sesleri duydu, tahta zemin gıcırdadı ve sonra Colin odaya geri dönüp onun önünde durdu. Yere çömelip bir süre ona baktı.

Erika kendini ayağa kaldırmaya çalıştı ama çok sersemlemiş ve başı dönmüştü. Colin uzanıp başının üstünden tuttu, saçını tuttu ve kafasının arkasını ahşap kitaplığın arkasına çarptı. Bir kez, iki kez, üçüncü kez. Gözlerinin arkasında yıldızlar ve acı patladı ve bayılacağını sandı. Saçını bıraktı.

"Hayat fırsatlarla dolu" dedi sakın bir sesle. Onun sıcak nefesini yüzünde hissedebiliyordu ve ekşi bir sarımsak ve şarap kokusu vardı.

Öne uzanıp pantolonunun sağ cebini, sonra da sol cebini yoklayarak ellerinin kalçasında ve bacaklarının arasında kalmasına izin verdi. 'Ah, işte geldik.' Co-codamol ağrı kesici paketini çıkardı, hapların folyo tabakasını çıkardı ve tabletleri avucunun içine almaya başladı. 'Altı. Bu çok mu fazla? Çok mu az?" dedi. "Hayır, şans için bir tane daha" dedi ve başka bir tablet çıkardı. Yaklaştı ve Erika uzaklaşmaya çalıştı. Bir eliyle parmaklarını çenesine kenetledi ve ağzını sıkarak açtı. Hapları ağzına attı. Daha sonra elini dudaklarına ve burnuna koydu. Mücadele etmeye çalıştı ama adam başını geriye eğdi, haplar dilinin üzerinden kaydı ve refleks olarak yutkundu. Haplar boğazına takıldı ve adam başını geriye eğip daha sıkı sıkarak geri kalanını yutmasını sağladı.

'Şimdi telefonuna bir bakalım' dedi. Ekranı yüzüne tuttu ve telefon kamerasındaki yansımasını gördü; kan çanağı gözler, şişmiş bir dudak ve kanlı, morarmış bir burun.

"Seni hapse atacağım" demeye çalıştı ama sesi kalın ve çarpıktı. Onu görmezden geldi. Yüz tanıma kamerası yüzünü kaydetti ve telefonunun kilidi açıldı. Colin ayağa kalktı ve telefonuna göz atmaya başladı.

'Buraya geleceğini kime söyledin? Crane iş arkadaşın mı?" diye sordu telefonu kaldırarak. Erika odanın döndüğünü hissedebiliyordu, sanki zemini tutamıyordu ve ekrana odaklanmak zorlaşıyordu. 'BT önemli değil. Buraya geleceğinizi herkese söylemeniz bile, buradan tek başınıza çıktığınızı düşünecekler.'

Colin kısa mesaj yazmayı bitirdi ve gönder tuşuna bastı. Erika bayılmış olmalıydı çünkü Colin yanına geldiğinde gündelik kıyafetlerini giymişti ve o da telefonunu gömleğine silip parmak izlerini siliyordu. Onu tekrar cebine koydu ve parmaklarını yeniden bacaklarının arasına bastırdı.

Arkasına yaslanıp bir süre ona baktı ve saatini kontrol etti. ‘Bu ağrı kesiciler sende nasıl çalışıyor?’ Ayakkabısını kadının yaralı ayağının üstüne koydu ve bastırdı. Erika donuk, uzaktan gelen bir acı hissetti. Aklının bir köşesinde bunun çok acı verici olması gerektiğini ve onun yaptığı şeyle mücadele etmesi gerektiğini biliyordu ama sanki olaylara yanlış tarafından bakıyormuş gibi uçuyormuş ve her şey çok uzaktaymış gibi hissediyordu. bir teleskop.

Colin yaklaşp ona uzandı. Kollarını onunkilerin altına bağladı, sonra her şey tersine döndü. Oda döndü ve zemin ile tavan yer değiştirdi. Onu kaldırıp bir itfaiyeci asansörüne atmıştı.

Ofisteki ahşap zemin sallandı ve sallandı, sonra kadın koridordaydı ve adam sallanarak onu taşıyarak merdivenlerden aşağı inerken tiz bir ses duyuldu. Bu hareket onu sakinleştirdi ve bilinci üzerindeki hakimiyetinin gevşediğini hissetti.

Ve sonra merdivenlerin dibindeydiler ve orada, buruşmuş bir yığının içinde Cilla yatıyordu. O parlak yeşil ayakkabılardan biri koridorun köşesinde duruyordu, diğeri ise hâlâ diğer ayağının üzerindeydi. Başı bir açıyla geriye doğru eğilmişti ve hareketsiz yatıyordu.

Colin, “Zavallı Cilla, onu her zaman merdivenlerdeki o aptal ayakkabılar konusunda uyarmıştım” dedi.

Erika, Cilla'nın bedenine odaklanmaya çalıştı, bir şeyler yapmaya istekliydi ama bir an için her şey silinip gitti.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu ama arabasının sürücü koltuğundaydı. Araba kapısının altındaydılar. Öne doğru eğilmişti, göğsünü direksiyona bastırmış ve yüzünü ön cama yakın bir şekilde koltuğun yarısına kadar eğilmişti. Colin kapıya yaslanmıştı ve Colin onun ayaklarını koltuğun altına sokmuştu, böylece Colin diz çökmüştü. Ayakları ve bilekleri geriye doğru bükülmüştü. Hareket

etmeye çalıştı ama başaramadı. Uzuvarları ağırdı ve hareket edemiyordu. Colin sürücü kapısını kapattı ve Colin onun arabanın etrafında dolaşmasını ve yolcu tarafındaki kapıyı açmasını izledi. Eğilip el frenini indirdi. Artık deri eldivenler ve beyzbol şapkası giydiğini görebiliyordu. Adamın uzaklaşıp kapıyı kapatmasını ve yukarı aşağı bakarak yolu kontrol etmek için garaj yolundan çıkmasını izledi.

Geri gelip sürücü kapısını açtı. Direksiyonu çevirirken göğsünün altında hareket ettiğini hissetti. Bir eliyle direksiyonu ve kapının dış kısmını tutarak arabayı itti ve garaj yolundan dışarı doğru yuvarladı. Adam yola dönerken direksiyon onun altından sola doğru hareket etti. El frenini çekti ve araba sarsılarak durdu.

Erika artık ön camdan dik tepeyi görebiliyordu. Bu, neredeyse dik bir yokuşu andıran düz bir tepeydi; ta ta uzaklardaki ana yola kadar uzanıyordu. Kollarını kaldırmaya ve bacaklarını hareket ettirmeye çalıştı ama ağır ayakkabıları koltuğun altında sıkışıp kalmıştı.

Colin yolun yukarisına ve aşağısına baktı, sonra hızla eğildi, direksiyonu göğsünün altında çevirerek yerine kilitlendi. Adam onun üzerine eğildi, el frenini kaldırdı ve araba öne doğru savruldu. Vücudunu dışarı çıkardı ve kapıyı çarptı. Araba hızla hızlandı. Erika garaj yoluna doğru eğilirken dikiz aynasında onun küçüldüğünü gördü. Erika ön camdan geriye baktığında arabanın yokuş aşağı hızla ilerlediğini, motor kapalıyken boşta yuvarlandığını gördü. Yapamadı

bacaklarını hareket ettirdi ve ellerini direksiyon simidine kaldırdığında tekerlekler düz bir şekilde yerine kilitlendi.

Erika sanki filmi hâlâ sinemanın çok gerilerinden izliyormuş gibi derin ve kayıtsız bir sakinlik hissetti. Ama kafasının içinde ığılık atan küçük bir ses vardı. *bir şeyler yap!* Motor kapalıyken bile hız

göstergesi saatte kırk mil hızı gösteriyordu. Yoldan uzakta, park etmiş araba sıraları arasındaki evlerin yanından hızla geçiyordu ve arabaların her iki yönde de geçtiği tepenin altındaki kalabalık kavşak hızla ona doğru geliyordu.

Erika doğrulmaya çalıştı ama dizleri yerdeydi ve ayakları acı verici bir şekilde koltuğun altında sıkışıp kalmıştı. Tepenin altındaki kavşak hızla yaklaşıyordu, trafik her iki yönde de akıp gidiyordu ve her iki taraftaki arabalar ve evler bulanık bir renkteydi.

Erika sağ elinin parmaklarını esnetmeyi başardı. Vücudunun direksiyona yaslandığı açıda pedallara doğru uzanabiliyordu.

Araba tepenin dibine ulaştı ve kavşağa doğru fırladı. Yolun eğimi değiştiğinde araba asfalta çarptı ve onu şiddetle sarstı, başı tavana çarptı. İlk şeridi geçerken sürücüsünün korna çaldığı devasa bir kamyonun çarpmasını kıl payı kaçırdı. Büyük, gri bir SUV gıcırtılı bir fren sesiyle kayarak durdu ve Erika ikinci şeritte hızla ilerlerken uzanıp fren pedalına basmayı başardı. Araba yavaşladı ama artık çok geçti. Kemikleri parçalayan bir titremeye ikinci şeridin diğer tarafındaki kaldırıma çarptı, kaldırıma tırmandı ve kaldırımını bir süpermarket otoparkından ayıran geniş bir çiçek tarhları boyunca ilerledi.

Arabası otoparka indi ve küçük siyah bir Porsche'nin arkasına çarptı. Bilincini kaybetmeden önce aklından geçen son düşünce, insanların Colin'in evinden dönerken araba kazası geçirdiğini düşünecekleri ve Colin'in bundan paçayı kurtaracağıydı.

Sonsöz

Erika uzun bir süre bilincine girip çıktığını ama her zaman yüzeyin altında olduğunu hissetti. Bip sesleri, havanın tıslaması ve metalin tıngırdaması, tanıdığı insanların sesleri ve ara sıra çıplak teninde soğuk bir esinti hissi duyuluyordu. Bunun dışında sıcak bir unutkanlık denizinde sürükleniyor gibiydi.

Acıyı hissetmeye başladığında gerçek geri döndü. Birkaç kez boş bir odada hafif, zonklayan bir ağrıyla uyanmıştı ama üçüncü ya da dördüncü kez gözlerini açtığında gündüz olduğunu gördü ve bir yatakta, bir dizinin yanında yatıyordu. bip sesi çıkaran ve küçük ışıklarla yanıp sönen makineler.

Her şey bulanıktı ve üzerinde tanıdık bir yüz belirdi ve sonra her şey silinip gitti.

Tekrar uyandığında oda bambaşkaydı. Köşedeki yüksek arkalıklı sandalye daha yakındaydı ve tanıdık yüz açıkça görülüyordu. Kız kardeşi Lenka'ydı.

"Uyanmışsın" dedi gülümseyerek. Lenka, Erika'ya kıyasla minyon ve kısa boyluydu ve uzun sarı saçları arkadan toplanmıştı. "Neler oluyor?" diye sordu Erika. Sesi bozuk geliyordu. Elini kaldırmaya çalıştı ve kolunun sanki dikenli bir çalılığın içinden geçmeye çalışıyormuş gibi çapraz kesiklerle kaplı olduğunu gördü. Bileğinde tüpler vardı. Erika doğrulmaya çalıştı ve göğsüne ve bacaklarına korkunç bir ağrı saplandı. Bacaklarını hissetmiyordu.

Lenka oturup nazikçe kolunu tutarak, "Ayağa kalkmaya

alışmayın" dedi. "Ben felçli miyim?" diye hırladı.

"Ne dedin?" diye sordu Lenka. 'Biraz su ister misin? Doktor sana içki içirmeye çalışmam gerektiğini söyledi." Pipetli bir fincan aldı ve Erika bir yudum aldı. Artık yüzünde bir şey hissedebiliyordu ve burnundan nefes alamıyordu. Elini kaldırdı, bu da göğsünde yeniden kıvranan bir ağrı kıvılcımının oluşmasına neden oldu. Burnunda kocaman, sert bir bandaj vardı.

"Bacaklarım, ne oldu?" dedi ve bacaklarını görebilmek için doğrulmaya çalıştı. Yatağın altındaki örtüler hiçbir şeyi ele vermiyordu. Bacaklarının şeklini, hatta hâlâ bacakları olup olmadığını bile çıkaramıyordu. Aşağıda hiçbir his yoktu.

'Sorun değıl. Her iki bacağıını da dizinin altından kırdın. Sana iğneler takıldı ve bir sürü ağrı kesici kullanıyorsun... Hatırlamıyor musun? Bunu sana daha önce üç kez söyledim" dedi Lenka. Sinirlenmiş gibi görünmüyordu, sadece endişeliydi.

"Yüzüm mü?" diye içini çekti Erika. Bu kısa konuşma bile onu yoruyordu.

'Arabadaki hava yastığı burnunuzu ve altı kaburganızı kırdı... Yanağıınızı kırdığıınızı sandılar ama morarma çok kötü.'

Erika başını yastığa koydu. Daha fazlasını sormak istedi ama yine yorgunluk onu ele geçirdi ve gözlerini kapatıp uyudu. *

Erika bir hafta daha tam bilincine ulaşamadı. Kız kardeşi sürekli yatağının yanındaydı. Erika ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu ama gözlerini her açtığıında kız kardeşinin farklı bir şey giydiğini fark ediyordu. Tam da bu öğleden sonraydı

Doktor muayenesini yaparken uyanıktı ve iyileştiğini duymaktan memnundu ama iyileşmesi uzun bir yol olacaktı. "Ne zamandır İngiltere'desin?" diye sordu Erika.

'İki hafta. Sizin evinizde kalıyoruz. Marek de burada. Çocuklar

Slovakya'da anneleriyle birlikte' dedi Lenka.

"Marek ne yapıyor?"

'Kedinizi seviyor ve durumu biraz düzeltiyor.'

Erika kaburgalarındaki ağrı karşısında içini çekti ve yüzünü buruşturdu.

'Duvarlarımı yeşile ya da turuncuya boyamasa iyi olur' dedi.

Lenka savunmaya geçerek, "Yeşil ve turuncunun nesi var?" diye sordu. 'Her neyse. Igor ona yardım ediyor.'

dedi Erika.

"Igor'la tanıştın mı?"

'Evet. Onu önceden hatırlıyorum, çok yakışıklı. Kız kardeşi hala Nitra'da yaşıyor, onu biraz tanıyorum. Durum ciddi mi?'

Erika yatağı ve kollarındaki telleri göstererek, "Lenka, bu ciddi bir durum," dedi. 'Davamda neler oluyor?'

"Meslektaşların bugün daha sonra gelecekler. Adı Kate Moss olan biriyle çalıştığını bana hiç söylemedin!"

Erika gülümsedi; Londra'daki hayatından tanıdık bir yüz görmek istiyordu. Kız kardeşinin burada olması fazla gerçeküstüydü.

O öğleden sonra Moss ve Peterson ziyarete geldiler. İkisinin de yüzündeki ifade Erika'yı korkuttu.

"Merhaba Patron" dedi Moss. Yanında, Lenka'nın küçük bir masanın köşesine koyduğu büyük bir demet çiçek vardı. 'Özel bir odan var. Süslü.'

"Merhaba Erika," dedi Peterson. Adam eğilip onu yanağından öptü ve kız yaklaştığında yüzündeki endişeyi gördü.

'Ölmüyorum' dedi.

"Elbette hayır" dedi Moss. 'Biz sadece, biz sadece...'

"Endişeliyim," diye tamamladı Peterson. 'Kazanın sonuçlarını gördük.' Erika, olup bitenlerin anıları canlanırken, 'Ben yapmadım'

dedi ve aniden derin bir sıkıntı ve panik hissetti. 'Araba kullanmıyordum. Beni arabaya bindirdi. Bir sürü ağrı kesici almamı sağladı. Bu Colin! Oydu!'

"Sorun değil" dedi Moss. 'Onu yakaladık. Gözaltında. Sophia, Vicky ve Cilla Stone'u öldürmekle suçlanıyor... Ve teşebbüs... Seni öldürmeye teşebbüs.'

Erika arkasına yaslandı ve biraz da olsa rahatladığını hissetti.

'Kazada yaralanan başka biri var mı?'

"Hayır" dedi Peterson. "Fotoğrafları görmelisin." Moss ona bir bakış attı. "Fotoğraflar sende mi?" diye sordu Erika.

Moss, "Onları görmene gerek yok" dedi.

'HAYIR. İstiyorum.'

Peterson, Moss'a baktı, telefonunu çıkardı, ekranı kaydirdi ve onun görmesi için ekranı kaldırdı.

Fotoğrafta Erika'nın arabası, küçük bir Porsche'nin arkasına çarpmış, çarpık bir enkaz halindeydi ve araba daha da kötü durumdaydı. Ön camı silinmişti ve her yer camla kaplıydı. Fotoğraf Colin'in evine giden tepeye dönük olarak çekilmişti ve katliamın yolu görülebiliyordu; Otoparkın hemen önündeki yolda bir polis memuru trafiği tek şerit halinde yönlendiriyordu. İkinci şerit, gri bir SUV'un arkasına mavi bir Smart arabanın gömüldüğü ve eski sarı bir Sierra'nın Smart arabanın arkasına çarptığı üç araba kazası nedeniyle kapatılmıştı. Başka bir ambulans, sersemlemiş ve kanlı görünen üç sürücüyle ilgileniyordu ama hepsi yol kenarında durmuş, ağızları açık, sürülmüş çiçek tarhlarına bakıyorlardı.

"Bundan sağ çıktığıma inanamıyorum" dedi Erika alçak sesle, olayın eve çarptığını görmenin şokuyla.

Peterson telefonuna göz attı. 'Bu kendini daha iyi hissetmeni sağlayabilir' dedi. BBC News web sitesinden şu manşeti taşıyan bir

ekran görüntüsüydu:

GÜNEY LONDRA'DAKİ ÖĞRETMEN CİNAYET VE ÖĞRENCİLERE YÖNELİK TARİHSEL CİNSEL SALDIRILARDAN TUTUKLANDI

Başlığın altında Colin'in iki polis memuru tarafından evinden çıkarıldığı bir fotoğraf vardı. Elleri önünde kelepçelendi. "Onu nasıl yakaladın?" diye sordu Erika.

Colin araba kazasını sahneye koyma planından o kadar emindi ki acil servisleri aramak için seni hastaneye götürdüklerinden bir saat sonrasına kadar bekledi. Operatöre Cilla'nın kaza geçirdiğini ve merdivenlerden düştüğünü söylemişti. Kazaya müdahale eden polis, anahtarların arabanızda olmadığını gördü ve bu da Colin'in ziyaretinizden sonra evinden uzaklaştığınız olayını sorgulamalarına neden oldu. Motor kapalıyken arabanızı boşta itmişti ama acele ederken aptal anahtarları kontağa koymayı unuttu,' dedi Peterson.

Moss, "Polis arabanın anahtarlarını ofisinde yerde buldu" dedi. 'Evi aradığımızda garajındaki çöp kutusunda kan lekeli kıyafetler bulduk. Kan Sophia'ya aitti. Vicky Clarke'ın not defterlerini ve USB anahtarlarını da garajında bulduk. Onlar bir bilgi hazinesidir. Öğrenci yurtlarındaki saldırıları gerçekleştirenin Colin olduğunu öğrenmeye çok yaklaşıyordu."

Peterson, "Ve bu manşetlere çıktığından beri, GDA'da seçmelere katılan daha fazla genç kadın polisle konuşmak için öne çıktı" dedi. Bu CPS'ye Colin'i Sophia ve Vicky cinayeti nedeniyle mahkemeye çıkaracak kadar yeterli mi? Peki ya Cilla?" diye sordu Erika, bu haber karşısında kalbi heyecanla dolmuştu.

'Evet. Ve cinayete teşebbüsten yargılanacak, bundan eminiz.

Colin'in hukuk ekibi kendisi ile Sophia'nın cinayeti arasında bir bağlantı olduğunu kanıtlamayacağımızı iddia etmeye çalışıyor. Colin, kan lekeli kıyafetlerin garajına yerleştirildiğini söylüyor ancak artık DNA'sının Vicky'nin dairesinde ve kan lekeli elbiselerde bulunduğunu söylüyor. Az önce çekyatın yatak çerçevesinden bir mikroskopik tükürük örneği daha aldılar ve DNA'sı eşleşti. Ve DNA'sı Vicky Clarke'ın omzundaki tükürükle de eşleşiyor.'

'Henüz tanışımız var mı? Honeycomb Court'ta bir şey gören var mı? Onun bu durumdan kurtulmanın yolunu bulacağına dair korkunç bir his var içimde.'

Moss, "Başka bir gelişme daha oldu" dedi. "Sana Lily Parkes'ın izini sürdüğümüzü söylemiştim." Onunla röportaj yaptık ve meğerse matematik onun güçlü yanı değilmiş."

'Ne demek istiyorsun?'

"Kayıtlara geçti ve bize Colin tarafından kendisi henüz reşit olmayan on beş yaşındaki Charles Wakefield'la yatmaya zorlandığını anlattı. Neyse, bize verdiği tarihler eşleşmiyor ve Charles'ın inandığı gibi onunla on beş değil, on altı yaşında, neredeyse on yedi yaşında olduğu ortaya çıktı. Yani, bu hâlâ oldukça rahatsız edici bir kavram olsa da Charles, kanunların gözünde reşit olmayan biriyle yatmıyordu. Bunu ona anlattık ve o artık Colin McCabe aleyhinde ifade vermeye hazır. Şimdi Colin'i birkaç kez Jubilee Yolu'ndaki kız öğrencilerin alt kattaki odalarına girmeye çalışırken yakaladığını söylüyor.'

'Neden bunu sır olarak sakladı? Charles Colin'i bulduğunda neden onu ihbar etmedi?' diye sordu Erika.

'Bilmiyoruz. Colin onu tehdit etmiş olmalı. Charles zihinsel olarak çok savunmasız.'

Erika, "Charles delilleri sakladığı için hapis cezasına çarptırılacak

mı?” diye sordu. ‘CPS onu ve Julian Wakefield’ı koruyacak bir anlaşma yapmak istiyor.’

Erika, “Mahkemeye ne zaman çıkacağını düşünüyoruz?” diye sordu.

‘CPS, davalarını oluşturmak için altı ila sekiz aya, yani sonbahara ihtiyaç duyduklarını söylüyor. Tam kondisyonunuza dönmeniz için bolca zamanınız var’ dedi Moss. Erika birdenbire rahatlamanın ve yorgunluğun içini kapladığını hissetti.

"Belki de artık dinlenmeye ihtiyacı vardır" dedi köşede sabırla oturan ve Erika'nın ne kadar yorulduğunu gören Lenka. Erika, “Colin'in bunu neden yaptığını, neden o kadınlara gizlice girip saldırdığını biliyor muyuz?” diye sordu. Moss ona uzun uzun baktı ve sonra omuz silkti. 'HAYIR. Bunu göze aldığı için yaptığını düşünüyoruz. Bu kadar basit ve rahatsız edici. Erika başını salladı ve *Neden* uzak. Yaptığı şeyi neden yaptığı üzerinde duramıyordu. En önemlisi onu yakalamalarıydı.

"Geldiğiniz için teşekkürler çocuklar" dedi, meslektaşlarını görmekten memnundu. "Ve çiçekler için."

'Herkes kartı imzalamıştı' dedi Moss, 'Isaac, McGorry ve Crane. Hepsi seni görmeye gelmeyi soruyor. Ama şimdilik sen dinlen. Colin McCabe'in elimizde olduğunu ve onun uzun süre hapiste kalacağından emin olacağımızı bil yeter.'

*

Beş hafta sonra, soğuk ve güneşli bir Aralık sabahı Erika hastaneden taburcu edildi. Noel arifesinden bir gün önceydi ve Isaac onu almaya geldi. Adam, kaldığı süre boyunca düzenli bir ziyaretçiydi ve o da iyiye gidiyordu, koltuk değnekleriyle kısa mesafeleri topallayarak yürüyebiliyordu. Arabasına binmesine yardım etti ve onu yeni evine götürdü. Yolculuk sırasında sessizdi ve ona neden üzgün

görüldüğünü sordu.

'Üzgün değilim, sadece gerginim, evime sadece insanlarla değil, insanlarla dolu bir eve gidiyorum. Ailem," dedi Erika. 'Kız kardeşim, kocası Marek ve yeğenlerim kalıyor ve dekore ettiler.'

Isaac elini kaldırıp gülümseyerek, "Bu konuda endişelenmene gerek yok" dedi. 'Lenka'ya karşı çok katı davrandım. Hepsi güzel, tarafsız ve temiz.'

'Ve Igor'u Noel'e davet etti.'

"Igor çok tatlı" dedi Isaac. 'Mutfağınızı boyamak için gömleğini çıkardı ve çok etkilendim.'

Erika gülümsedi.

Koltuk değneklerini göstererek, "İki randevumuz vardı ve son birkaç haftadır beni hastanede ziyaret ediyor, beni bu şekilde görüyor" dedi. 'George'u göreceğim için çok heyecanlıyım.'

Isaac, "Çocuklar arasında çok popüler" dedi. Araba Erika'nın yoluna saptığında ön kapısının boyandığını ve ön camda bir Noel ağacının durduğunu gördü.

Isaac ona baktı.

'Erika. Hayattasın. Az önce çok büyük bir vakayı çözdün ve seni seven insanlarla dolu bir evin var. Lütfen bana biraz Noel neşesi ver.' Evin önünde durdular. Üst kattaki pencerelerinin artık perdeleri olduğunu fark etti.

"Ve tüm şenliklere ara vermek istersen, ben hemen köşe başındayım" dedi sırtarak. Elini tuttu ve sertçe tuttu. 'Derin bir nefes alın.'

'Tamam, hazırım' dedi. Arabadan inmesine ve ön kapıya doğru merdivenlerden çıkmasına yardım etti. Erika derin bir nefes daha aldı ve kapıyı açtı. Herkese merhaba, dedi. 'Evdeyim.'

ROBERT'TAN BİR NOT

Kitap yazmak, yalnızlık ve ekip çalışmasının garip bir karışımıdır. Harika editörlerim Charlotte Herscher, Robin Seavill ve Tom Felton'a teşekkür ederim. Dünyanın dört bir yanından çalışmalarına hayat veren yetenekli çevirmenlere teşekkür ederim. Bir başka mükemmel kapak için Henry Steadman'a teşekkür ederiz. Erika Foster sesli kitap baskılarına sesli olarak hayat veren Jan Cramer'a da teşekkür ederiz.

Her zamanki gibi Team Bryndza'ya (veya şu anda bilindiği şekliyle) Raven Street Publishing'e teşekkür ederiz. Evet, artık biz de bir yayıncıyız! Janko, Vierka, Riky ve Lola. Seni çok seviyorum ve sevgin ve desteğinle beni ayakta tuttuğun için teşekkür ederim!

En önemli kişilere, okuyucularıma çok büyük bir teşekkür ediyorum. Gönderdiğiniz tüm yürek ısıtan mesajlar için teşekkür ederiz. Başladığımda sen oradaydın, kitaplarımı okuyor ve savunuyordun, bu bugün hala aynı. Son birkaç yılda beni en çok etkileyen şey kitapların bizi ne kadar bir araya getirdiği oldu. Siyaset yapmayan okurlardan da mesajlar alıyorum, siyaset yapan okurlardan da mesajlar alıyorum. Bu bölücü zamanlarda kalbimi ısıtan şey, okuyucularımın politikalarının çılgınca farklılık gösterebilmesi, ancak hepinizin aynı kitapları okumayı sevmesi ve bu da bana aslında o kadar da farklı olmadığımızı düşündürüyor. Okumayı seviyorum çünkü kitaplar farklı bir dünyanın kapılarını açar ve herkes hoş karşılanır.

Ve son olarak, her zaman ağızdan ağza iletişim hakkında yazarım

ama bu, reklamcılığın en güçlü biçimidir. Bu kitabı veya diğer kitaplarımdan herhangi birini sevdiyseniz lütfen arkadaşlarınıza, ailenize, meslektaşlarınıza, komşularınıza vb. söyleyin.

Her zaman söylediğim gibi daha yazılacak çok kitap var! Sırada başka bir Kate Marshall, Erika Foster ve başka heyecan verici şeyler olacak. Umarım yolculuk boyunca benimle kalırsın!

YAZAR HAKKINDA

Robert Bryndza, beş milyondan fazla kopya satan, sayfa çeviren polisiye ve gerilim romanlarıyla tanınır.

Onun suç başlangıcı, *Buzdaki Kız* Şubat 2016'da Dedektif Başmüfettiş Erika Foster'ın tanıtıldığı serbest bırakıldı. Beş ay içinde bir milyon kopya satarak Amazon İngiltere, ABD ve Avustralya listelerinde bir numaraya ulaştı. Bugüne kadar, *Buzdaki Kız* İngilizce dilinde 1,5 milyondan fazla kopya sattı ve 29 ülkede çeviri olarak satıldı. Gizem ve Gerilim dalında Goodreads Seçimi Ödülü'ne (2016), Fransa'daki Elle Grand Prix'sine (2018) aday gösterildi ve okurların oylarıyla iki ödül kazandı: Hollanda'daki en iyi ilk gerilim filmi The Thrillzone Ödülleri (2018) ve Harrogate Suç Festivali'nde (2016) en iyi sayfa çevirici dalında Dead Good Papercut Ödülü.

Robert, Erika Foster serisinde beş roman daha yayınladı. *Gece Avcısı*, *Karanlık Su*, *Son Nefes*, *Soğukkanlılık* Ve *Ölümcül Sırlar* hepsi dünya çapında en çok satanlar arasında yer aldı ve 2017'de *Son Nefes* Gizem ve Gerilim dalında Goodreads Seçimi Ödülü adayydı.

Son zamanlarda Robert, özel dedektifliğe dönüşen bir polis memuru olan ana karakter Kate Marshall'ı temel alan yeni bir suç gerilim dizisi yarattı. İlk kitap, *Dokuz Karaağaç*, Amazon ABD'de 1 numaralı en çok satanlar arasında ve Amazon Birleşik Krallık'ta en çok satanlar arasında ilk beşte yer aldı ve seri 18 ülkede çeviri olarak satıldı. Serinin ikinci kitabı dünya çapında en çok satan kitaptır. *Gölge Kumları* ve üçüncü kitap *Karanlık Düşüyor*.

Robert, İngiltere'nin doğu kıyısındaki Lowestoft'ta doğdu. Aberystwyth Üniversitesi'nde ve Guildford Oyunculuk Okulu'nda okudu ve birkaç yıl aktörlük yaptı ancak yazdığı bir oyunu Edinburgh Festivali'ne götürünceye kadar başarıya ulaşamadı. Bu, kariyeri değiştirme ve yazmaya başlama kararına yol açtı. Suç yazmaya geçmeden önce, çok satan romantik komedi romanlarından oluşan bir diziyi kendi yayınladı. Robert kocasıyla birlikte Slovakya'da yaşıyor ve tam zamanlı yazabilecek kadar şanslı. Yazar hakkında daha fazla bilgiyi şu adreste bulabilirsiniz: www.robertbryndza.com

ROBERT BRYNDZA da öyle

ERIKA FOSTER SUÇ GERİLİM DİZİSİ

Buzdaki Kız

Gece Avcısı

Karanlık Su

Son Nefes

Soğukkanlılık

Ölümcül Sırlar

KATE MARSHALL SUÇ GERİLİM DİZİSİ

Dokuz Karaağaç

Gölge Kumları

Karanlık Düşüyor

ROMANTİK KOMEDİLER

Coco Pinchard'ın Çok Gizli Olmayan
E-postaları Coco Pinchard'ın Kocaman
Çakırkeyif Düğünü Coco Pinchard, Aşk ve
Seksin Sonuçları Çok Coco Noeli
Coco Pinchard'ın Mutlaka Sahip
Olunması Gereken Oyuncak
Hikayesi Bayan Yanlış ve Bay
Doğru

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.